

Giới thiệu Mộ Trung Tiên Convert

Trộm mộ giương dật tạo ngộ tam sinh tình thạch diệp, đi vào tu tiên thế giới.

Vượt qua mỹ nữ làm bạn Tiêu Dao thời gian!

Đem làm yêu ma phá kén mà ra, trận này bảo vệ hậu cung bảo vệ chiến chính thức kéo ra mở màn.

Xem một đời trộm mộ kỳ tài như thế nào trăm yêu trừ ma, thủ hộ nơi phồn hoa.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lời dẫn (1)

Hát hay múa giỏi.

Xa hoa truy lạc.

Đây là một cái trang điểm vũ hội.

Triển Dật sắm vai chính là Lão Sói Xám, trên mặt của hắn, mang theo cực phú hài kịch hiệu quả Lão Sói Xám mặt nạ, lường cái lỗ tai thập phần khoa trương, ngẫu nhiên lại vẫn hội động vài cái, thập phần hi cảm giác.

Chọc cho trong lòng ngực của hắn một chỉ con cừu nhỏ nhin không được ha ha ha cười ra tiếng.

Đương nhiên.

Tiếng cười kia giấu ở một cái dưới mặt nạ đấy.

Này mặt nạ.

Là mỹ dê dê đấy.

Lường bé đáng yêu sùng dê.

Một đầu quần xoắn xinh đẹp tóc trắng.

Bất quá.

Triển Dật cảm thấy sau mặt nạ con mắt đẹp hơn lệ, hắc tối như mực con mắt, khảm tại một mảnh trắng noãn không vết bên trong, lộ ra linh tính, lộ ra sống động.

Càng có vài phần hấp dẫn.

Hắn rất ngạc nhiên, này mặt nạ ở dưới mặt, sẽ là thế nào hay sao?

Nhưng là.

Hắn tin tưởng đây là một cái mỹ nhân, hiện tại hắn ôm cái này thân thể, thập phần xuất sắc, mảnh khảnh eo thon, kiên quyết bộ ngực, đầy đà bờ mông, thon dài đùi ngọc.

Triển Dật chăm chú ôm lấy nàng, làm cho nàng kiên quyết bộ ngực, dán chặt lấy chính mình rắn chắc lồng ngực.

Hắn thậm chí cảm giác được, cái này nữ lang the mỏng xuống, cũng không có lại mặc quần áo áo, theo vũ khúc thay đổi, thay thế, hắn và nàng đã nhảy ba con vũ, có thể cảm giác được, the mỏng sau đích cao nhọn, bắt đầu sống lại, nhiệt lực xuyên thấu qua the mỏng, trần châu đồng dạng đứng vững đĩnh trụ hắn xúc giác giác quan.

Lâng lâng nhưng, như trong mây đầu.

Lại một khúc cuối cùng bỏ đi, Triển Dật thậm chí có chút ít không nỡ buông nàng ra eo thon.

"Muốn cùng ta tâm sự sao?"

Lúc này thời điểm, cái kia nữ lang bỗng nhiên kiều mỵ nói một tiếng, dưới mặt nạ tối như mực hai mắt như là phát ra điện đến, vụt sáng vụt sáng, thỉnh thoảng linh động, linh xảo cực kỳ.

"Phi thường cam tâm tình nguyện."

Triển Dật phản ứng nhanh nhẹn, không mất thời cơ đáp ứng, ngay tại ngón giữa ly khai cái kia nữ lang thất lung lập tức, phục lại ôm tới.

Hai người dựa sát vào nhau lấy, như là một đôi tình yêu cuồng nhiệt tình nhân.

Đi ra sân thượng, Triển Dật tiện tay đóng cửa lại, sân nhảy tà âm tựa như phía chân trời dư vui cười, rất nhỏ triền miên, lộ ra có chút hư mị mù, mê ly, xa xưa.

Triển Dật ôm cái kia nữ lang tay, hơi chút vừa dùng lực, liền đem cái kia nữ lang kéo vào trong ngực.

Thân thể hai người dán chặt lấy, nhẹ nhàng Bà Sa lấy, Triển Dật có thể nghe được cái kia nữ lang có chút tiếng thở dốc.

Hắn duỗi ngón năm này nữ lang mặt nạ, muốn xóc lên đến.

"Không!"

Cái kia nữ lang tựa hồ bỗng dưng theo trong say mê thanh tỉnh, bỗng nhiên một tay chặn lồng ngực của hắn, lắc đầu.

Triển Dật cười cười, "Tiểu thư, ta thế nhưng mà một cái rất kiên nhẫn "con vịt" ah!"

Cái kia nữ lang cười khanh khách, "Người không phải vịt, người là một cái tặc!"

"Ah?"

Triển Dật lông mi nháy lên.

"Trộm mộ!"

Nữ lang sau mặt nạ tối như mực con mắt linh động nháy mấy nháy.

Triển Dật vén vén ngắn gọn, hắn là cái trộm mộ, vốn đã rất bí mật được rồi.

Huống chi, đây là một cái hóa trang vũ hội, một cái phi thường thần bí hóa trang vũ hội.

Vũ hội chủ nhân, là một cái thập phần yêu thích cất chứa phú ông.

Triển Dật cũng không có trực tiếp cùng hắn giao dịch qua, hắn chỉ để ý trộm mộ.

Cùng cái này phú ông giao dịch là hắn một cái đồng lõa một trong, một cái tiêu mập mập.

Hắn cho Triển Dật làm ra cái này hóa trang vũ hội thiệp mời, tại tiền trước khi đến, cũng đã mang tới rồi mặt nạ, nói cách khác, ngoại trừ biết rõ người hóa trang thành người nào, hoặc là một nghe thanh âm của người đã biết rõ người ai ai hết sức quen thuộc người, không có người sẽ biết chính mình bạn nhảy hội là người nào.

Triển Dật cũng không biết cái này mỹ nữ nữ lang là người nào.

Nhưng là.

Nàng lại biết hắn là người nào.

Hơn nữa.

Còn giống như rất hiểu rõ hắn kỹ càng tin tức.

"Ah, nói như vậy, người là của ta người quen ah?"

Triển Dật thừa nói xong, "Người quen có phải hay không có lẽ thân thiết hơn nhiệt [nóng] một ít đâu này?"

"Người muốn như thế nào thân mật đâu này?"

Cái kia nữ lang nghiêng đầu, sau mặt nạ con mắt đó có thể thấy được cười nhẹ nhàng.

"Ah, ta tuy nhiên không phải vịt, nhưng là ta là việc buôn bán người, cho nên cùng ta nói chuyện, dù sao cũng phải trước cho điểm ‘ tiền đặt cọc ’ a."

Triển Dật nghiêm trang mà nói, "Ta đoán, người nói chuyện nhất định còn có càng nhiều ‘ giá tiền ’."

"Ha ha ha."

Cái kia nữ lang kiêu cười.

"Đương nhiên, nếu như chúng ta đàm được khế, ‘ giá tiền ’ hội càng... Nhiều."

Nàng nhắc lên mỹ dê dê mặt nạ, ngẩng đầu lên đến, Triển Dật liền có thể chứng kiến cái kia xinh đẹp càng dưới, đỏ thắm no đủ môi, cùng với trắng nõn đôi má.

Nàng cặp môi đỏ mọng hé mở, "Cái này ‘ tiền đặt cọc ’ như thế nào?"

Triển Dật vẩy lắc đầu, tỏ vẻ thỏa mãn, "Vây là đủ rồi!", hôn xuống dưới, đồng ý hấp cái kia ướt át, hương vị ngọt ngào cặp môi đỏ mọng.

Nữ lang cặp môi thơm đáp lại lấy, nhưng là chỉ ở gần bó đồng ý mút lấy, vô luận Triển Dật lười như thế nào tiem gây nhẹ quấy, nàng thủy chung không có mở ra răng ngọc.

"vùng oi mở ra..."

Triển Dật bỗng nhiên nói thắm một tiếng, cái kia nữ lang roài một tiếng nở nụ cười, đầu lưỡi của hắn tựa thừa dịp hư mà vào, công hãm thành trì.

Nữ lang không hề cự tuyệt, hai người đầu lưỡi triển miên cùng một chỗ, lại để cho Triển Dật như lâm thành tiên, hưởng thụ phi thường.

Bất quá, chạy Ma-ra-tông nụ hôn dài cũng có lúc kết thúc, đem làm hai người bờ môi tách ra, cái kia nữ lang buông xuống mặt nạ, đem một mảnh kia trắng nõn cùng đỏ tươi che đầy phong lưu.

Triển Dật không khỏi thở dài một tiếng.

Đây tuyệt đối là một cái tuyệt sắc mỹ nhân.

"Người muốn cùng ta nói chuyện gì?"

Triển Dật quyết định tước vũ khí đầu hàng, hắn hôm nay tham gia cái này hóa trang vũ hội, vốn chính là nghĩ đến tìm kích thích, liệp diễm gấp đây.

"Trộm mộ tiên sinh, người có phải hay không sở hữu tất cả cổ mộ đều có thể đi đâu này?"

Nữ lang thân thể mềm mại dán chặt tới, trắng nõn cánh tay lũng ở Triển Dật cổ, ngửa đầu xem hắn.

"Đương nhiên, chỉ cần ta biết đến."

Triển Dật ôm sát nàng, cúi đầu xem nàng cổ áo ở bên trong lộ ra cao ngất, tuyết trắng còn cát như ẩn như hiện, ngẫu nhiên có thể chứng kiến đỏ thắm cái kia hai cái chuồng, tiêu khẩu trừ đỉnh lấy cái kia hơi mờ the mỏng, cực kỳ hấp dẫn.

"Ta muốn, người có thể hay không mang ta đi một cái cổ mộ nhìn xem..."

Mỹ dê dê dưới mặt nạ, cái kia tối như mực hai mắt lóe khát vọng hào quang.

"Ah, đương nhiên có thể, ta thậm chí có thể mang người đi Vương Chiêu Quân cổ mộ đi xem"

Triển Dật cúi đầu xuống, hướng cái kia tuyết trắng còn cát hôn xuống dưới, nghe bên trong truyền đến tinh tế mùi thơm, cái này "Giá tiền" khẳng định đáng giá.

Hắn thuận miệng nói đến Vương Chiêu Quân cổ mộ, là một cái đã công bố hậu thế cổ mộ, không có gì hay lo lắng đấy.

"Không, ta muốn người dẫn ta đi bảo giám cổ mộ đi xem"

"Cái gì?"

Triển Dật lấp bấp kinh hãi, mạnh mẽ đem cái kia nữ lang đẩy ra, "Làm sao người biết bảo giám cổ mộ? Người tại sao phải đến bảo giám cổ mộ đây?"

"Ta tự nhiên có ta biết đến biện pháp, ta cũng biết người nhất định có biện pháp mang ta đi!"

Cái kia nữ lang ôm sát tới, đem nàng no đủ dính sát tiến triển dật trong lồng ngực.

"Không được!"

Triển Dật hay vẫn là rất kiên quyết đem nàng đẩy ra.

Cái kia nữ lang một chỉ ngón sen bạch cánh tay run lên, bên cổ áo bỗng nhiên ngã roi xuống, lộ ra trắng nõn bên bộ ngực, tùy theo là được một cái no đủ xóp gòn như rất nhanh đi ra, đỏ tươi Nhất Nguyên tiền chóng mặt, kiên quyết tiểu khẩu trừ bỏ tử, nhin không được thò tay đã nắm đi.

Nhưng là.

Cái kia nữ lang lập tức lui về phía sau, vai co rút lại, the mông phục lại quảng lên, chỉ thấy the mông sau đích có chút run run, có thể tưởng tượng trong lúc này uyển chuyển phong cảnh.

"Mỹ dê dê tiểu thư, làm người muốn phúc hậu."

Triển Dật thập phần oán hận.

"Chỉ cần ngươi dẫn ta đi cái kia bảo giám cổ mộ, ta chính là ngươi, rất công bình, rất dày nói."

Nữ lang con mắt lóe mẫn tiệp ánh lửa.

"Ngươi biết cái kia bảo giám cổ mộ là cỡ nào thần bí đáng sợ sao?"

"Ta biết rõ, có một trộm mộ tiền bối mất tích tại bên trong."

"Vậy ngươi vì cái gì còn muốn đi?"

"Bởi vì cái kia trộm mộ tiền bối tự là phụ thân của ta."

"Nha... Phụ thân ngươi phải.."

"Đừng! Quách trộm chuông."

"..."

Triển Dật bỗng nhiên đã không có thanh âm, không thể tưởng được, cái này mỹ dê dê nữ lang, đúng là ba năm trước đây thần bí biến mất tại bảo giám cổ mộ trộm mộ tiền bối quách trộm chuông con gái.

Thế nhưng mà, không có ai biết cái này bảo giám cổ mộ ở nơi nào!

Tự là Triển Dật cái này trộm mộ lão luyện, thiên tài vạn khổ đạt được trực tiếp tư liệu, cũng là quách trộm chuông cùng bảo giám cổ mộ vụn vặt tin tức, cùng với một ít tự tay ghi chép, bên trong miêu tả hần từng thêm này tiến vào bảo giám cổ mộ cổ quái sự tình.

Ngay tại hần cuối cùng tự tay ghi chép ở bên trong, để lại hần muốn triệt để tiến vào bảo giám cổ mộ phủ sâu chỗ ghi chép.

Sau đó.

Hần tự biến mất.

Ngay tại Triển Dật sai sững sờ chỉ tế, cái kia nữ lang cười duyên một tiếng, phiêu nhiên đi xa, "Trộm mộ tiền sinh, nếu như ngươi nguyện ý mang ta đi bảo giám cổ mộ, thỉnh đến Số 4 phòng trọ tới tìm ta, đừng quên, ta là quách trộm chuông con gái."

Không có người hội cự tuyệt như vậy hương diễm hấp dẫn.

Hướng chi.

Cái kia nữ lang câu nói sau cùng, Triển Dật lập tức có thể hiểu được, nàng có quách trộm chuông càng bí mật tư liệu.

Hơn nữa.

Nhất định là về bảo giám cổ mộ tuyệt mật tư liệu.

Vấn đề chính là.

Nàng cần Triển Dật mang nàng đi, có đôi khi, mang một cái nữ nhân tiến vào một cái phủ đầy bụi nhiều năm cổ mộ, sẽ có không tưởng được đáng sợ sự tình phát sinh.

Bởi vì.

Trong cổ mộ âm khí quá nặng, mà nữ nhân, thì là thuần âm, rất có thể hội dẫn phát một ít âm vật xuất hiện, tạo thành rất đáng sợ hậu quả.

Cho nên.

Triển Dật trộm mộ kiếp sống ở bên trong, là không cho phép nữ nhân gia nhập trong đội ngũ của hắn.

Năm đó.

Thì có một cái yêu thích mạo hiểm nhà giàu nữ, đã thông Triển Dật trộm mộ đồng lõa sở hữu tất cả cửa khẩu, đồng dạng thông qua hắn không được cửa ải này.

Bất quá.

Lúc này đây Triển Dật cũng kháng cự không được này song trùng hấp dẫn rồi.

Nhất là cái kia quách trộm chuông về bảo giám cổ mộ tuyệt mật tư liệu.

Trộm mộ.

Bây giờ đối với Triển Dật mà nói, đã không còn là đơn thuần tìm được vài món đồ cổ âm vật bán mấy cái tiền đơn giản như vậy.

Vậy cơ hồ là một loại thân phận biểu tượng.

Theo các loại Viễn Cổ lưu truyền tới nay hung hiểm trong cổ mộ, trộm lấy thể giới lớn nhất rung động giá trị Thông Linh đồ cổ, khiến cho hắn đưa thân tại trộm mộ danh gia hàng ngũ.

Trên cái thế giới này, có rất nhiều truyền kỳ tính trộm mộ người.

Jones, Thụy Khắc, Laura... Đã từng phong vân nhất thời.

Nhưng là, càng nhiều nữa trộm mộ danh gia, đối với bên ngoài là nhưng lại không có tiếng tăm gì, chỉ có chơi hắn nhóm: đám bọn họ một chuyện này, mới biết được ai là Thần cấp tồn tại.

Bởi vì.

Trộm mộ cái nghề này.

Dù sao rất không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Bảo giám cổ mộ.

Truyền thuyết là một cái Hồng hoang cổ xưa Thần Mộ, đối với Triển Dật cực kỳ cường hãn sức hấp dẫn.

Cho nên.

Triển Dật không có lý do gì cự tuyệt cái kia nữ lang hấp dẫn.

Đem làm hắn tiến vào cái kia Số 4 phòng trọ thời điểm, cái kia nữ lang như trước mang theo nỷ dề dề mặt nạ, nhưng là quần áo đã cởi bỏ đến nửa lộ vai, lộ ra cực độ hoa mắt trắng nõn, khắp khối cực kỳ tròn vận độ cong.

Nàng triển lộ trắng nõn răng ngà, mê người đầu lười tại trên môi đỏ mọng liếm lấy vài cái, "Ta biết rõ ngươi nhất định sẽ đến đây."

Hai tay bao lũng Triển Dật cổ, đem no đủ kẻ sát đi lên, mị nhãn như tơ, "Chỉ cần ngươi đáp ứng một tiếng, ta sẽ là của ngươi!"

Triển Dật tay rơi vào cái kia no đủ lên, nàng lập tức ưỡn ngực đến, như vậy sử (khiến cho) nàng vốn tự thập phần kiên quyết bộ ngực càng thêm xông ra nổi bật, một bên the mỏng thậm chí tại ma sát trong cuốn ra, lộ ra cái kia tiểu tiền bạc một mảnh ửng đỏ, cùng hồng phi thủy tựa như đỏ hồng bờ tiêm

Triển Dật liếm liếm môi khô ráo, thần nhiên nói, "Ta hay vẫn là cần muốn nhìn ngươi có chứng cứ gì, để chứng minh ngươi là quách trộm chuông con gái?"

Cái kia nữ lang thối lui, dưới mặt nạ nước son đen con mắt tựa hồ có chút u oán, "Chẳng lẽ ta như vậy còn chưa đủ?"

"Chưa đủ!" Triển Dật chém đinh chặt sắt.

Nàng có chút tức giận cài đóng the mỏng, đem cái kia hấp dẫn che đậy tại càng sâu hấp dẫn bên trong, lấy ra một bản hơi mỏng tự tay ghi chép, cho Triển Dật triển khai đến xem...

Lần đầu tiên.

Triển Dật tự xác định đây là quách trộm chuông tự tay viết tự tay ghi chép.

Thứ hai mắt.

Hắn tự xác định đây đúng là về bảo giám cổ mộ ghi lại.

Đệ tam mắt.

Đem làm ánh mắt của hắn tỏa ánh sáng thời điểm, cái kia nữ lang lại bỗng nhiên đem cái kia tự tay ghi chép che lại, hơn nữa thu tàng.

Triển Dật thần sắc càng thấy oán hận, "Mỹ dê dê tiểu thư, người chẳng những không có phúc hậu, còn rất keo kiệt, vô sỉ, không đạo đức."

"Ta chỉ cần người một câu."

Cái kia nữ lang ngữ khí rất miễn cưỡng.

"Được rồi, ta đáp ứng rồi!"

Triển Dật nói xong, bỗng nhiên vươn tay, một phát bắt được này nữ lang bàn tay nhỏ bé, đem nàng ôm vào trong ngực đến, muốn xóc lên mặt nàng (chiếc) có.

Nào biết.

Cái kia nữ lang lại chặn tay của hắn, "Muốn xem mặt của ta, tu đã nhận được cổ mộ mới được!"

"Mỹ dê dê tiểu thư, người bịp bợm thật nhiều!"

Triển Dật không thể làm gì, hắn tuy nhiên tự xưng là phong lưu, nhưng là chưa bao giờ làm cường bức chuyện của nữ nhân.

"Người nếu như cảm thấy không công bình, cũng có thể mang theo mặt nạ."

Cái kia nữ lang sau mặt nạ con mắt vụt sáng vụt sáng, tiết lộ nàng miễn cưỡng. Nàng muốn tìm Triển Dật làm việc, khẳng định hoàn toàn điều tra qua hắn hồ sơ, nói không chừng còn xem qua hắn tương quan video.

Đeo mặt nạ, sử (khiến cho) đây hết thấy, lộ ra càng thêm thần bí, hấp dẫn, lại để cho người có muốn ngừng mà không được cảm giác.

Triển Dật vốn đang có một Định nhi đối ý không gian, liền hoàn toàn bị cái này thần bí cùng hấp dẫn chiếm cứ.

...

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Lời dẫn (2) Quỷ dị cổ mộ

"Bành."

Theo một tiếng nặng nề tiếng phá hủy, phong bế tại bên ngoài động huyệt đá, bị bạo phá sóng xung kích chấn động, ầm ầm rơi lá tả, ám đạo thâm nghĩ ở bên trong cuộn cuộn toát ra một mảnh bụi bặm phi sương mù.

"Trở thành!" Một cái trên mặt đeo mỹ dê dê mặt nạ nữ lang đầy sinh lực.

"Mỹ dê dê tiểu thư, lúc này người nên phóng lấy mặt nạ xuống đi à nha."

Triển Dật nhìn xem cái kia ngây thơ mỹ dê dê mặt nạ, hắn thật sự không nghĩ ra, cái này quách trộm chuông con gái, vậy mà thật sự tự đeo mặt nạ cùng hắn hành tẩu ngàn dặm xa xôi.

Đường đi ở bên trong, cũng không biết nhầm trúng bao nhiêu người chú mục lễ.

Tốt tại nơi này mỹ dê dê mặt nạ thấp phần ngọt ngào anime, không có lại để cho người liên tưởng đến ngân hàng bọn cướp, trong núi đạo tặc phương hướng đi.

Ngược lại nàng tuyệt diệu đáng người, lại để cho rất nhiều người hoài nghi đây là đầu một vị đại minh tinh.

Triển Dật cùng hẳn hai người đồng bạn, ngược lại trở thành hộ vệ của nàng tựa như.

Cái kia mỹ dê dê tiểu thư cười khanh khách, cảm lập tức Triển Dật, "Người không thể các loại đến tới lại nhìn sao?"

"Ta thích ánh mặt trời, hết thấy xấu xí đều bạo lộ vô hình."

Triển Dật như trước chăm chăm vào vẻ đẹp của nàng dê dê mặt nạ, "Ta muốn biết mang người tiến vào cổ mộ đến cùng có đáng giá hay không!"

"Cái kia..."

Mỹ dê dê tiểu thư nhìn mấy lần Triển Dật hai cái đồng lõa, bọn hắn lập tức hiểu ý, "Đúng đúng đúng, chúng ta như thế nào đã quên, cái thứ nhất nhìn thấy người dung mạo nam tử, sẽ là trượng phu của người."

Nói xong hướng Triển Dật nháy mắt mấy cái, "Chúng ta đi vào trước, người không cần phải gấp, tại đây non xanh nước biếc mặt trời cao..."

Ha ha vài tiếng cười, hai người tiến nhập cái kia ám đạo.thâm nghĩ bên trong, chỉ nghe đồ rào rào hướng, ám đạo.thâm nghĩ trong bay nhào ra rất nhiều con dơi đi ra.

Mỹ dê dê tiểu thư nháy mắt mấy cái, bỗng nhiên cười xuống vẻ đẹp của nàng dê dê mặt nạ.

Đã liền tại sáng lạn ánh mặt trời xuống, Triển Dật cũng không khỏi được tán thưởng một tiếng.

Cái này mỹ dê dê tiểu thư, quả nhiên là cái xinh đẹp một chỉ con cừu nhỏ.

Trên mặt trái xoan, lông mày cong cong, con mắt nước son đen và sáng ngời, đối diện lấy hẳn giống như cười mà không phải cười, vừa giận vừa vui, đem một đám roi lá tả đôi má sợi tóc vẫn tại rồi sau đó, lộ ra trắng nõn Như Ngọc da thịt, càng phát phong tình vạn chủng.

"Thế nào, không có làm cho người thất vọng a."

Mỹ dê dê tiểu thư khẽ cắn bờ môi, hàm tình mạch mạch, mị nhãn mê mẩn, "Người không cần lại bảo ta mỹ dê dê á..., đã kêu ta Tô Vân a."

Tiến nhập ngoại đạo, đi một đoạn u ám đoạn đường, là được vừa rồi bạo phá địa phương, Triển Dật hai đồng bạn đang tại thanh lý bạo phá phế tích, đào ra một cái cửa vào đến.

Lộ ra một đầu dị thường hẹp hòi hắc ám đường hành lang.

Đèn pin chiếu vào đường hành lang trên vách tường, có thể chứng kiến từng khối cục gạch, hiển nhiên cái này đường hành lang là nhân công tu sửa đây.

Chỉ là ánh sáng chiếu ở phía trên, loang lổ bác (bò) bác (bò) gạch đá khối, lóe ra nắm mốc ám sáng bóng, khiến cho toàn bộ đường hành lang thấp phần âm trầm đáng sợ.

Trên hành lang, chậm rãi chậm rãi bước đi tới, bọn hắn ba nam một nữ bốn người, cẩn thận từng li từng tí đi tới, đầu theo lúc ẩn lúc hiện đèn pin quang chuyển động.

Bọn hắn cẩn thận từng li từng tí tiếng bước chân, tại âm trầm đường hành lang ở bên trong phát thành thấp kém mà nặng nề tiếng vọng, ngược lại khiến cho trong bóng tối càng là lộ ra yên tĩnh vô cùng.

"NGAO... Rầm rĩ..."

Bỗng nhiên tâm đó, một hồi quỷ kêu âm thanh tại bọn họ trung gian mạnh mẽ vang lên.

Mọi người không tự chủ được toàn thân run lên, mỹ dê dê tiểu thư càng là kinh gọi, cái này lại để cho khác ba nam tử quả thực lại càng hoảng sợ.

"Quách Tô Vân, người loạn tên gì!"

Nữ tử bên người một người nam tử thấp giọng mắng.

"Triển Dật, ta có chút hại... Sợ hãi."

Cái kia mỹ dê dê tiểu thư nữ tử kinh hoàng lôi kéo tay của hắn, nàng tên đầy đủ gọi quách Tô Vân, đúng là mười tám hai mươi mỹ diệu thiếu nữ thì

giờ tuối tác, lại đơn giản chỉ cần muốn cùng Triển Dật đến cái này vùng khi ho có gáy lai lịch hiểm, tuyết trắng động lòng người mặt trái xoan, bởi vì kinh hải mà lộ ra càng thêm tái nhợt.

Triển Dật là cái này một đám kẻ trộm mộ thủ lĩnh, hần nhần nhủ mầy, "Ta đã nói, ngươi cái này không phải mình tìm tội thụ sao? Trộm mộ có cái gì thú vị, nếu không, ngươi đi ra ngoài trước?"

"Không! Ta muốn đi theo ngươi."

Quách Tổ Vân chăm chú khoát ở tay của hần ngoặt (khum), kinh hoàng nhìn xem đèn pin ánh sáng bên ngoài sương mù, che chắn đường hành lang, chỉ cảm thấy cái này trong huyết mộ đầu nói không nên lời quỷ dị.

Lúc này nàng tuy nhiên càng tiến quỷ dị âm u cổ mộ, tựa nguyệt càng sợ hãi, nhưng là muốn nàng một thân một mình ly khai, đánh chết nàng cũng không dám.

Cái kia từng tiếng khủng bố quỷ kêu thanh âm, nhưng lại Triển Dật điện thoại phát ra tới thanh âm.

Triển Dật là cái trộm mộ, cho nên hần không giây phút nào đều tại huấn luyện lấy thần kinh của mình.

Tựa ngay cả điện thoại thanh âm, thường thường dùng các loại thanh âm đáng sợ, như vậy dưới thói quen đến, mặc dù tại trộm mộ thời điểm chợt nghe các loại khả nghi thanh âm đáng sợ, cũng sẽ không biết đột nhiên kinh hải thường xuyên.

Hần lấy điện thoại cầm tay ra nhìn nhìn, kỳ quái chính là, trên màn hình lại không có vẽ bày ra số điện thoại đến, hơn nữa điện thoại vẫn còn ô ah ô ah quỷ kêu, nhất thời lớn tiếng nhất thời nhỏ giọng, phi thường không ổn định.

"Dật ca, điện thoại của ai?"

Bên cạnh một cái xem ra có chút tiểu béo, là được cho Triển Dật làm ra hóa trang vũ hội thiếp mời đồng lõa, hần có chút hí hửng mắt mắt một mí hỏi.

"Điện thoại ra trực trực rồi, mẹ hần, hay vẫn là mới mua đích."

Triển Dật mắng, dùng sức quơ quơ điện thoại, về mặt mắt húng.

Mới mua đích điện thoại, theo lý thuyết sẽ không dễ dàng như vậy ra trực trực.

Hần loay hoay mấy lần, cuối cùng đem thanh âm điều không có, thế nhưng mà trong điện thoại di động lại đứt quãng địa phát ra xì xì thanh âm, nghe tới như một chú chuột tại tồn hơi thừa lời, tại nơi này âm trầm Hắc Âm trong huyết mộ đầu, cho người thập phần cảm giác không thoải mái.

"Dật ca, có phải hay không điện thoại không có trực trực, mà là nơi này có cái gì sóng điện quá nhiều?"

Cái khác mang theo kính mắt đồng lõa đem điện thoại di động của hần với tay cầm tường tận xem xét. Cái này đeo mắt kiếng đồng lõa là hội sửa chữa điện tử đồ điện, hần đối với phương diện này thập phần lành nghề.

Sóng điện sinh ra dĩ thường quá nhiều có rất nhiều nguyên nhân, lớn đến lỗ đen bộc phát, nhỏ đến điện tử đồ điện vận chuyển, cũng có thể sinh ra. Thế nhưng mà tại nơi này rừng sâu núi thẳm ở bên trong cổ mộ huyết động ở bên trong, loại này kỳ quái quá nhiều rốt cuộc là nơi nào đến hay sao?

Bốn mắt đưa điện thoại di động cử động tìm kiếm khắp nơi, muốn phải tìm sóng điện quá nhiều ngọn nguồn, hần nghe điện thoại phát ra xì xì thanh âm, dẫn đầu hướng đường hành lang đi đến, ba người khác tranh thủ thời gian đi theo phía sau hần.

Rất nhanh bọn hần đi tới một cái xóa động chỉ nhánh chỗ, đưa điện thoại di động bỏ vào một cái xóa động phương hướng, xì xì âm thanh hơi lớn, mà đặt ở cái khác xóa động, xì xì âm thanh tựa yếu ớt chút ít.

Mọi người cảm thấy rất là kỳ quái, bốn mắt đối với Triển Dật nói: "Dật ca, muốn đi theo nó đi sao?"

Triển Dật trầm ngâm một hồi, gật gật đầu, bốn mắt lại giơ tay lên cơ, dọc theo quá nhiều nguyên xóa động đi vào.

Đi một đoạn đường, quách Tổ Vân đại mỹ nữ thấp giọng kêu sợ hãi: "Quan tài! Chỗ đó có một quan tài!"

Tam bá thủ điện lập tức tụ tập trong huyết động đầu một cái quan tài bên trên. Đó là một ngum mặt ngoài đã thập phần pha tạp, nơi tay điện quang trong phát ra ám thanh sắc sáng bóng thạch quan, lẳng lẳng bày ở đường hành lang nơi tận cùng trong huyết mộ.

Mấy người bọn hần người, vốn chính là đến trộm mộ, hơn nữa cũng không biết kinh nghiệm nước bao nhiêu lần kinh hải, cái này phát hiện quan tài cũng sẽ không như mới gia nhập quách Tổ Vân như vậy kinh sợ, mà là lộ ra cao hứng dĩ thường.

Nhưng là do ở điện thoại bị một cổ không hiểu thấu sóng điện quá nhiều lấy, bọn hần nhất thời không dám không dám tùy tiện xông đi lên.

Bốn mắt đem đối thủ cơ cần thận từng li từng tí địa tới gần quan tài, quả nhiên xì xì âm thanh càng lớn chút ít, lại đưa đi động hơi chút sau này dời đi, xì xì âm thanh lại hơi chút thấp chút, rất hiển nhiên sóng điện quá nhiều là từ cái này khâu trong quan tài phát ra tới đấy!

Triển Dật nhìn tiểu mập mập đồng lõa liếc, tiểu mập mập liền duỗi ra hai tay, phân biệt mang lên trên một cái bảo hiểm lao động cái bao tay, bắt lấy quách che có chút dùng sức, hướng lên đỡ ra một cái khe hở.

Trong chốc lát, vốn chỉ là xì xì âm thanh điện thoại, đột nhiên bộc phát ra quý kêu thanh âm, mà thanh âm lại kèm mang theo càng lớn tiếng xì xì thanh âm, thật giống như một đứa con nít khóc ách đây thanh , sợ tới mức bốn mắt bắt lấy điện thoại tay mềm nhũn, suýt nữa đưa đi động rớt xuống huyết động trên mặt đất.

Mập mập càng là lưỡng tay run lên, quan tài che lập tức té xuống, loảng xoảng địa một tiếng đập đầu ở thạch quan, nặng nề tiếng vang tại trong huyết mộ tiếng vọng lấy.

Xem ra quả thật là trong thạch quan có đồ vật gì đó đang tại phóng ra quấy nhiễu điện thoại sóng điện từ.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn tiến vào cái này huyết, theo cái kia quách trộm chuông bắt được tư liệu biểu hiện, cái này cổ mộ thậm chí so Ân Thương thời đại còn muốn lâu dài , còn muốn Man Hoang.

Tại sao có thể có sinh ra sóng điện từ đồ vật?

Đương nhiên, thiên nhiên có rất nhiều động thực vật là có thể phát ra sóng điện từ đấy.

Ví dụ như song búi tóc sa tự là chọn dùng tìm tòi con mồi phóng ra sóng điện từ đến săn mồi đấy.

Lại ví dụ như thực vật cây non phóng ra sinh vật sóng điện từ. Đối với nhân thể có trợ giúp hồng cầu công năng phát huy, xúc tiến cơ thể sự trao đổi chất, gia tăng thanh xuân sức sống, đề cao tính công năng, tăng cường sức miễn dịch, do đó đối với nhân thể phát huy phản lão còn thanh cùng chữa bệnh bảo vệ sức khỏe tác dụng.

Những này sóng điện từ đều so sánh ôn hòa.

Nhất là thực vật phát ra tới sóng điện từ, cực kỳ yếu ớt, tự là chuyên dụng sóng điện từ bắt dụng cụ, cũng không nhất định có thể tiếp thu đến, bình thường điện thoại tự càng không cần phải nói.

Đương nhiên thiên nhiên cũng có một ít mãnh liệt sóng điện từ, là tài giỏi nhiều một ít điện từ dụng cụ , nói thí dụ như địa chấn, núi lửa bộc phát các loại..., hơn nữa những này sóng điện từ còn cực kỳ phá hư tính.

Thế nhưng mà vô luận loại tình huống đó, cũng sẽ không như cái này khẩu trong quan tài phát ra tới sóng điện từ cổ quái như vậy!

Mấy người bọn hắn người, không khỏi nghĩ tới một cái đáng sợ tình huống, tự là chết oan các loại người, bọn hắn tại trước khi chết sóng điện não dị thường sinh động, cứ thế người đã chết về sau, những này kỳ quái sóng điện từ vẫn tồn tại, cái này là trong truyền thuyết Quỷ Hồn rồi!

Cái này kỳ quái sóng điện từ.

Có phải hay không là trong quan tài Quỷ Hồn ngưng tụ mà bạo phát đi ra hay sao?

Bọn hắn đang đối mặt nhìn nhau, bỗng nhiên lại đã nghe được tất tất bóc lột bóc lột thanh âm, không biết từ chỗ nào xông ra, tại huyết bốn phía quanh quẩn lấy.

Loại này thanh âm, nghe tới có quy luật , như là cái gì tại xé rách lấy, thoáng một phát thoáng một phát , tại đây âm trầm đáng sợ trong huyết mộ, lại để cho người cảm thấy hết sức lạnh mình trái tim băng giá.

Trong lúc nhất thời.

Mấy người bọn hắn người trái tim cũng đi theo cái này tiết tấu run rẩy , quách Tổ Văn càng là hai chân như nhũn ra, cơ hồ đem chính mình cả thân thể đều treo ở Triển Dật trên người.

Nàng bắt đầu hồi hận muốn tới cái này trộm mộ rồi.

Triển Dật dù sao cũng là trộm mộ lão luyện, hắn cường chế đè lại trong lòng đích sợ hãi, thầm nghĩ: "Đừng tưởng tượng, không nên bị ảo giác không chế!"

Muốn Tự lực phong phú là làm trộm mộ một chuyến này tới kỳ.

Hắn một bên nhắc nhở lấy chính mình, một bên hít sâu, đề xuống xao động trái tim.

Lắng nghe một hồi, xác định cái kia tất tất bóc lột bóc lột thanh âm đúng là theo trong quan tài truyền tới đấy.

Hắn khẽ cắn môi, từ bắp chân bên trên rút ra một thanh dao găm, cắm vào quan tài cái kia trong khe hở.

Bên cạnh hần quách Tổ Văn, nhìn xem thanh chùy thủ kia đem nắp quan tài khỏi khỏi hộp hợp chong ghẹo lấy, bên trong xuất hiện tất tất bóc lột bóc lột thanh âm lúc lớn lúc nhỏ, một lòng cơ hồ muốn theo trong cổ họng của nàng nhảy ra ngoài.

Triển Dật cạy mở này khẩu quan tài, chậm rãi đem quan tài che dòi, lộ ra quan tài, phẳng phát tràn ngập vô tận sương mù, tựa như vừa mới mở ra tủ lạnh thi phòng.

Một đám người bỗng nhiên tầm đó cảm thấy dị thường rét lạnh, toàn thân nhin không được linh hồn rùng mình một cái.

Vừa lúc đó, trong quan tài phát ra tới tất bóc lột bóc lột thanh âm đột nhiên đình chỉ, trong huyết mộ U Minh đồng dạng tĩnh mịch.

Trong thạch quan sương mù chậm rãi làm cho quần mà lên, lộ ra trong thạch quan một cái óng ánh sáng vật bảo, trộm mộ ba nam tử, trong ánh mắt lóng lánh ra tham lam ánh mắt.

Trong thạch quan chính là cái kia óng ánh sáng vật bảo, đúng là một cây nở rộ Tam Diệp Thảo.

Chuẩn xác mà nói, là ngọc thạch điêu thành Tam Diệp Thảo!

Tam Diệp Thảo điêu thành lục bình đồng dạng, bày đặt tại trong thạch quan một cái hình tứ phương trên hòn đá, hòn đá phía dưới có chút nhon nhạo lấy, lờ mờ có thể phân biệt ra được là nước, hoặc là một loại chất lỏng.

Sóng vi-ba ở bên trong, có chút tơ (tí tí) sương mù bay lên, sương mù tràn ngập Tam Diệp Thảo, càng là lộ ra óng ánh thấu triệt, thập phần quý hiếm quý giá.

"Dật ca, chúng ta phát tài."

Mập mập kia kích động đến nỗi ngay cả thanh âm đều run rẩy.

Hắn vươn tay, không thể chờ đợi được muốn đi lấy ra cái kia gốc Tam Diệp Thảo.

"Đừng xằng bậy!"

Triển Dật kêu một tiếng, thế nhưng mà đã muộn.

Đem làm mập mập duỗi tay ra tiến thạch quan trong sương mù, cái kia gốc Tam Diệp Thảo bỗng nhiên xoay tròn, ngay tại lúc đó, Triển Dật điện thoại cũng đi theo quý gọi.

Cái kia Tam Diệp Thảo xoay tròn trong có thể chứng kiến một cổ sương mù hình dáng vòng xoáy, vòng xoáy ở bên trong bỗng nhiên phát ra thê lương tiếng kêu gào, vòng xoáy trung ương, vậy mà nguyên một đám Quý Hồn giống như đầu người hư ảnh gào thét mà ra.

Bốn người bọn họ, lập tức cảm thấy trong ý nghĩ một cổ không hiểu thấu đau từng con tập kích rồi, đồng thời trong đầu huyền ra đủ loại khủng bố hình ảnh.

Quách Tổ Văn kinh hãi thét chói tai vang lên, ôm lấy Triển Dật.

Triển Dật kêu một tiếng: "Quách Tổ Văn, ngươi đi mau."

Gặp quách Tổ Văn vẫn còn kinh hãi cầm lấy hắn, không chút khách khí đem nàng ôm, mạnh mẽ tựu hướng huyết bên ngoài (rốt cuộc) quả nhiên đường hành lang ở bên trong ném ra ngoài đi.

Mà lúc này.

Cái kia miếng phi tốc xoay tròn Tam Diệp Thảo, bỗng nhiên tản mát ra ba đạo màu sắc bất đồng sáng chói hào quang.

Ba miếng lá cây giống như tinh thạch diệp, mang theo ba đạo dị sắc hào quang gào thét dâng lên.

Ba đạo dị sắc hào quang giao hội thành lưới, bỗng nhiên ánh sáng huy hoàng, toàn bộ huyết một mảnh thần quang, Triển Dật ánh mắt của bọn hắn không mở ra được rồi.

Lúc này huyết giống như bóp méo không gian đồng dạng, rầm rầm rầm, đèn pin ánh sáng nguyên một đám bạo liệt, mà ngay cả cái kia ba màu thần quang, cũng nhảy mắt vắng lặng vô ánh, huyết bỗng nhiên đen kịt một mảnh.

Mà cái kia xoay tròn Tam Diệp Thảo tinh thạch, bỗng nhiên tắt quang điện tránh đồng dạng bay vút bùng lên, gào thét tại sương mù tràn ngập trong huyết mộ, trong khoảng điện quang hóa thạch (cực nhanh), dĩ nhiên cũng làm bắn vào Triển Dật trong lòng ngực.

"Ah..."

Triển Dật phát ra một tiếng tê tâm liệt phế đáng sợ tiếng kêu thảm, vang vọng toàn bộ huyết!

Sách mới khai trương, cảm tạ mới cũ thư hữu ủng hộ, quyền sách hai trăm vạn trở lên dân giáo, tuyệt đối bản hoàn tất, tụ tập nhân khí!

Tình kiếp quyền sách

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1 : CỬU U CỐC

"Bánh..."

Triển Dật chỉ cảm thấy như là bị người đá một cước tựa như bay tứ tung mà lên, đột nhiên trước mắt một phiến Hắc Ám, con mắt nháy mắt sinh ra một mảnh điểm mù, sau đó bên tai truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Hắn nháy mắt mở mắt, cảm thấy toàn thân một hồi kịch liệt đau nhức, chính mình ngã tại một mảnh trong bụi đất, bụi sương mù vô tận giờ lên, hắn ho khan, thò tay che ở con mắt.

Hắn nghe được bốn phía một mảnh gào thét thanh âm, tiếng kêu thảm thiết, đao kiếm tấn công boong boong thanh âm, tuần mã được được âm thanh...

Đãi bụi sương mù tiêu tán, hắn phát hiện trước mắt là một mảnh khoáng đạt [kỳ • sách • lưới] Bình Dương khu vực, căn bản không phải trước kia âm trầm đáng sợ chỗ mộ ám huyết. Mà bốn phía đều là đao kiếm tranh đấu cổ trang tu sĩ, hắn chứng kiến vô số người tại chém giết hò hét.

"Cái này là địa phương nào? Ta đến tột cùng ở nơi nào?"

Nhìn xem cái này nhao nhao loạn loạn tình cảnh, Triển Dật đầy não đều là nghi vấn.

Hắn chỉ cảm thấy quanh thân đau đớn, đầu óc cũng thỉnh thoảng, toàn thân cực kỳ khó chịu. Hắn ôm đầu muốn bò, chợt phát hiện một thớt tông hắc sắc Liệt Mã hướng hắn được được được phi tốc địa chạy tới.

Trên lưng ngựa một cái người vạm vỡ, đại hán kia trên bàn tay xoay tròn lấy một thanh trắng lưỡi liềm kiểu trường đao, đao sáng lóng lánh, phát ra một mảnh sáng như tuyết 8 chữ kiểu hàn quang, đại đao thỉnh thoảng đột nhiên bay tứ tung, đem gần cận tu sĩ nguyên một đám chém trở mình trên mặt đất.

Chẳng lẽ hắn muốn công kích ta? Triển Dật sợ tới mức không để ý đau đớn, té giãy dựa lấy muốn bò, thế nhưng mà chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, nhất thời đứng không, chỉ là không ngừng chuyển dời lấy bờ mông lui về sau, bỗng nhiên cảm thấy dưới mông đất hoành lấy một cái gì, cúi đầu xem xét, phát hiện vấp lấy chính mình dĩ nhiên là một con dao găm.

Chứng kiến dao găm, Triển Dật không chút do dự nhặt, chứng kiến cái kia thớt tông hắc sắc Liệt Mã kêu ré lấy chạy vội tới trước người của mình không xa, Triển Dật Phi khỏi một đao, đao găm vang lên vạch phá không khí chính là gào thét bay về phía cái kia thớt tuần mã trên cổ, cái kia thớt chạy băng băng[Mercedes-Benz] tông hắc sắc Liệt Mã móng trước mềm nhũn, tông hắc sắc Liệt Mã kêu ré lấy ầm ầm ngã xuống đất, bụi đất tung bay trong.

Trên lưng ngựa người đàn ông kia đột nhiên phi thân nhảy lên, thẳng hướng hắn đánh tới, lớn tiếng kêu lên: "Triển Dật, ngươi điên rồi!"

Triển Dật ngẩn ngơ, nghĩ thầm hắn làm sao biết tên của ta?

Cái này ngẩn ngơ, bên người lại có không ít tu sĩ công giết đã tới, người đàn ông kia rống giận, đại đao bay múa, trong lúc nhất thời kêu thảm liên tục, công kích hắn tu sĩ chật vật mà trốn.

"Triển Dật, ngươi điên rồi sao? Lại đem cha nhà đều giết!"

Người đàn ông kia vọt tới Triển Dật trước mặt, một tay lấy hắn kéo, nổi giận đùng đùng mà nói.

"Cha? Ngươi là cha ta? Nhận làm người a? Lão huynh!" Triển Dật lớn tiếng nói, "Ta không biết ngươi à?"

"Oắt con, ngươi mất tâm điên rồi sao? Thậm chí ngay cả cha cũng không nhận rồi!"

Người đàn ông kia cũng sờ, đón lấy trên mặt lộ ra sắc mặt giận dữ, hấn vung lên trong tay đại đao một đao bổ tới.

Triển Dật nghiêng người lóc lên, kêu to: "Người là người nào? Ta thật sự không biết người!"

Người đàn ông kia càng là tức giận, lại lấn thân tới, liên tiếp hướng Triển Dật bổ mấy đao. Triển Dật lần mất chặt vật cực kỳ, ngã rơi trên mặt đất, tiện tay nhặt lên một bả ngã xuống trên mặt đất trường kiếm, liên hướng người đàn ông kia công kích.

Triển Dật là từ trước đến nay thân thủ tự tương đương được rồi được, hấn như vậy một đánh trả, người đàn ông kia lập tức luống cuống tay chân, trong miệng oa oa kêu, hiển nhiên rất là tức giận.

Đúng vào lúc này, đột nhiên một đầu long cây roi phi vung tới, bỗng nhiên liền đem Triển Dật cuốn lấy, ngay sau đó long tiên đột nhiên một tiếng vung lên, cả người hấn đã bị cuốn phi mà lên.

"Dật nhi, người như thế nào đâu này? Vì cái gì công kích cha người?"

Triển Dật còn chưa minh bạch chuyện gì đây, chính mình dĩ nhiên rơi vào một chiếc xe ngựa lên, đó là một cái mỹ phu nhân, nàng thở phì phò nói.

Đang nói chuyện, long tiên lớp ba lớp bốn, phóng đồ mấy cái công kích tới tu sĩ, xông trước xe ngựa điều khiển người chăn ngựa nói: "Vô lăng, đi mau!"

Cái kia vô lăng hét quát to một tiếng: "Giá!" Xe ngựa tự chạy vội.

"Dật nhi đừng sợ, mẹ hội mang người chạy đi đây!"

Mỹ phu nhân quay đầu đối với Triển Dật mỉm cười, nhẹ nhàng ôm hấn.

Mẹ? Lại một cái tự nhận mẹ người đến! Triển Dật nghi hoặc dò xét nàng, chỉ thấy nàng kéo phu nhân đầu, tuy nhiên sợi tóc có chút rơi là tả rồi, nhưng là khí chất vẫn đang tương đương cao quý, mẹ của mình cũng không có loại này khí chất cao quý.

Triển Dật không tin mà nói: "Có phải hay không các người nghĩ sai rồi? Ta căn bản không biết các người, tại đây là địa phương nào?"

Hấn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, truong mắt chung quanh, nghĩ thầm có phải hay không tại đập cổ trang đánh võ điện ảnh a? Máy chụp ảnh không có chứng kiến, lại chứng kiến hung mãnh cổ võ chiến sĩ phong tuôn ra đuổi theo.

"Con của ta, người không sao chứ, như thế nào cha mẹ cũng không nhận ra rồi, người đừng sợ, mẹ ở chỗ này, chúng ta rất nhanh có thể chạy đi đây."

Mỹ phu nhân yêu thương đem Triển Dật ôm vào trong lòng, vuốt ve đầu của hấn, thì thào nói xong.

Lúc này, mấy cái hung hấn tu sĩ nhảy lên xe ngựa, mỹ phu nhân một tay nắm ở Triển Dật bảo hộ hấn, một tay không ngừng mà vung ra long tiên, đem công kích đi lên tu sĩ rút xuống xe ngựa.

Triển Dật tuy nhiên còn chưa tin trước mắt mỹ phu nhân là của mình mẹ, nhưng là theo nàng liệu mình bảo vệ mình đến xem, tối thiểu nàng không phải là của mình địch nhân.

Lúc này, trên xe ngựa đột nhiên nhảy lên một người đàn ông, trong tay kéo đại đao. Chỉ thấy hấn uy phong lẫm lẫm đứng ở đó trên xe, toàn thân cao thấp đều là vết máu, không ngừng vung vẩy lấy đại đao, chém giết những cái kia muốn nhảy lên xe ngựa tu sĩ.

Xe ngựa mạnh mẽ đâm tới, chạy ra khỏi một đầu đường máu, cuối cùng đem sau lưng đuổi giết tu sĩ vung đi xuống. Người đàn ông kia thờ hồn hển, nói: "Linh cốc, người nhìn xem Dật nhi có sao không, hấn mất tâm điên rồi, ngay cả ta đều công kích!"

Mỹ phu nhân không quay đầu lại, nói: "Chém giết quá huyết tinh rồi, Dật nhi nhất định bị thụ kinh hãi, chúng ta chỉ bằng tranh thủ thời gian chạy đi!"

Chỉ nghe tiếng vó ngựa thanh âm, bụi đất tung bay, xe ngựa đã chạy ra vài dặm bên ngoài. Dù sao cũng là ngựa kéo xe, tương đối sau lưng kỵ binh nhẹ truy binh, khoảng cách càng kéo càng gần, quay đầu lại nhìn qua đao kiếm ánh sáng lờ lờ, truy binh tiệm cận.

Lại chạy vội gần dặm, chủ đạo bên cạnh phía trước xuất hiện một đầu đường rẽ, người đàn ông kia kêu lên: "Tiến đường rẽ."

Xa phu vô lăng bao quát cương ngựa, hai con ngựa chiến tự chiết thân hướng con đường nhỏ chạy đi, xe ngựa một bên bánh xe, cũng bởi vì đột nhiên thay đổi mà nhảy.

Đột nhiên Thiên Địa mực vẩn lẩn minh:quay cuồng, phía trước trong cốc nhảy mất không ánh sáng, Hắc Âm bao phủ toàn bộ mộ dã, tử vong khí tức rù xuống rơi xuống, âm trầm khủng bố khí tức lập tức tràn ngập toàn bộ u ám đáy cốc.

Trên bầu trời mây đen lẩn minh:quay cuồng, một tòa tinh mạch điều lâu ở phía xa như ẩn như hiện, điều lâu tràn đầy đã lâu tuế nguyệt tang thương, mây đen vô tận khắp xuống, bao phủ vô tận tử khí, rồi sau đó, mây đen dần dần làm nhạt, cùng điều lâu hòa tan giống như , trên bầu trời nổi lơ lửng vô tận thi hài, tựa như một cái vô biên vô hạn hải cốt hải dương.

Đúng vào lúc này, tử vong khí tức phô thiên cái địa mà đến, trên xe ngựa mọi người cảm thấy thấu xương rét lạnh, thân hình vô ý thức rung rung vài cái.

"Hạo vân, con đường này là tiến về trước Cửu U Quỷ cốc đấy!"

Mỹ phu nhân kinh hoàng địa nhìn qua cái kia phiến cốt biển.

Càng chạy con đường lại càng là hoang vu, trên đường cỏ dại tạp sinh, mặt đường bên trên gồ ghề, hiển nhiên thiếu tu sửa đã lâu, bên đường thỉnh thoảng có bụi cỏ đầu hoành đi ra đến, lớp lớp đẩy cách cách đón xe ngựa quét tới. Chạy vội một đoạn đường, mây đen mới chậm rãi từ phía trên không tiêu tán, viễn không cốt biển dần dần biến mất tại vô tận hư không.

Càng chạy sơn cốc càng là âm lãnh, cỏ Mộc Sâm dày đặc, trong rừng mờ mịt lấy khắp nơi phiêu đảng ẩm ướt.

Sau lưng vang lên được được được dồn dập tiếng vó ngựa, Triển Dật quay đầu nhìn lại, cuộn cuộn bụi bậm bay lên bụi trong sương mù, có vài thất tuần mã đã chạy gần mà đến, truy binh làm cho càng ngày càng gấp.

Xe ngựa vượt qua một cái khe núi, bên đường cắm một cái mộc bài, thượng diện viết lấy: Quỷ cốc cấm địa, tự ý nhập người chết. Mộc bài bốn phía, phảng phất như ẩn như hiện hiện ra khô lâu thi hài quỷ ảnh đến.

Xe ngựa chậm lại, sau lưng truy binh dĩ nhiên đã tìm đến, giương hạo vân kêu một tiếng: "Tiếp tục đi!"

Người chặn ngựa lại một tiếng thét to, chạy tiếng vó ngựa càng gấp, vượt qua mộc bài cảnh giới. Một hồi tuần mã ghì chặt dây cương tiếng kêu ré, ngậm trộm nghe đến sau lưng tiếng kinh hô:

"Thiên, bọn hấn trốn vào Cửu U Quỷ cốc!"

"Thật sự là không muốn sống nữa!"

"Chúng ta còn muốn đuổi theo sao?"

... ..

Quay đầu lại nhìn lại, càng ngày càng nhiều tuần mã đã tìm đến, lực cương dừng ngựa, tê mã không an phận ở khe núi ngoặt chân chỗ đạp đến đạp đi.

Không bao lâu, xe ngựa tụt chạy vội tới Quỷ cốc tuyệt chỗ, trước mắt một cái tàn bại cao bờ, sơn hồng bong ra từng mảng, tàn triển miên bại ngói, cây tử đằng xuôi theo treo, rêu thanh lan tràn, một bộ Quỷ Đồ tận thế thể thê lương cảnh tượng. Bỗng nhiên tâm đó, một hồi gió lạnh theo tĩnh mạch trong cốc xoắn tới, bờ đường đại môn bị xóc lên đến, loảng xoảng đương đương bắt trụ chấp chôn, xuống xe ngựa bốn người phảng phất cảm thấy bỏ trong nội đường âm khí cho đã mất đi ra, một hồi gió lạnh tập (kích) đi lên, Triển Dật linh hồn đánh cho rung mình một cái.

"Có ai không?"

Mỹ phu nhân tả hữu xem, thấp giọng kêu to.

"Tại hạ giương hạo vân, mang theo một nhà vợ con cung bái quý bỏ, nhìn qua đi cái thuận tiện."

Giương hạo vân bước đi tiến đại môn, xông bỏ trong nội đường cao giọng bày ra nói, thanh âm tại bỏ trong nội đường tới lui hồi âm.

Không có bất kỳ trả lời thuyết phục, bỏ đường trống vắng tịch , trước mặt là một cái án đài, thượng diện bày biện lư hương kim đỉnh, án đài sau là một cái vân gỗ điêu thành bình phong, có thể chứng kiến bình phong hai bên có đường vượt qua, có chút giống chùa miếu ở bên trong đạo thứ nhất tiên môn hồi bỏ.

Mỹ phu nhân thấy được án trước sân khấu phủ lên một cái bò đoàn, nằng đi đến đi, ngang gối quỳ xuống, thành kính lễ bái ba cái khấu đầu, trong miệng nói: "Triển gia ba khẩu tao ngộ ác nhân đuổi giết, bắt đắc dĩ tránh né đến Tiên Tôn tại đây, nhìn qua Tiên Tôn rộng lòng tha thứ..."

Nàng thì thảo cầu xin một phen, đi theo giương hạo vân hai cái đi vào bình Phong Hậu cách, tiến nhập ở bên trong đường, đi qua một cái hành lang, bỗng nhiên lại là một đạo sơn môn, đúng là mở tại sơn cốc nham bích trước , tiến vào vài bước xa, bên trong càng phát Hắc Ám , mỹ phu nhân rung giọng nói: "Hạo vân, chúng ta còn muốn vào đi không?"

"Vào xem nói sau."

Giương hạo vân tuy nhiên cũng cảm giác đến nơi đây quỷ dị phi thường, nhưng là như là đã quấy rầy người ta, đã không có trốn tránh giải thích, hướng chi Quỷ cốc cấm địa bên ngoài, chờ đợi lấy truy binh, bọn hấn cũng không đường có thể trốn.

Người chặn ngựa vỗ dẫn theo một chiếc đèn bão, đi ở phía trước, chiếu vào cái này tiến vào cửa động sau đích đường hành lang, chóng mặt hoàng ngọn đèn tràn ngập tại đường hành lang tối nghĩa ám sắc nham bích lên, ẩn ẩn có thể vừa ý mặt nhúc nhích đen sẫm sâu bờ cạp, đường hành lang càng ngày càng rộng rãi, đèn bão vàng sáng tràn ngập ra đến, khiến cho tại đây càng là làm cho người sợ hết cả gai ốc.

Triển Dật tuy nhiên cũng cảm giác đến nơi đây âm lãnh lạnh lạnh không hề sinh khí, nhưng là hấn tại Thái Cổ huyết ra ra vào vào, gặp thêm loại này vô sinh người yên tĩnh, chỉ cần trong nội tâm thái độ định, tà ma quỷ vật liền sẽ không dựa vào lâm.

"Ah!"

Đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi, đón lấy ba địa một tiếng, người chấn ngựa vỗ lẳng trong tay đèn bão ngã xuống tại trên hành lang, hấn té trên mặt đất, không ngừng run rẩy lấy, che lại đôi má hai tay, giữa kẽ tay chảy ra máu đen!

Triển Dật ngồi xổm người xuống, búng người chấn ngựa vỗ lẳng bàn tay, chỉ thấy trên trán của hấn, xuyên thủng một cái ngón cái đại huyết lỗ thủng, máu đen pha trộn lấy óc lưu tràn ra tới. Không hơi một lát, lỗ thủng ở bên trong leo ra một cái hình hẹp dài trùng biệt quái vật, xem ra còn không có có lớn bằng ngón cái, toàn thân mang theo máu đen cùng tương ra sức suy nghĩ, nó vừa ra tới, tụ đứng ở vỗ lẳng trên trán, một đôi ố vàng mỡ (m) đậu con mắt, lạnh lùng địa chăm chăm vào ba người, cái kia thần thái, phảng phất một cái đứng tại Phong Thần đài quân hoàng, ngạo mạn mà lạnh lạnh.

"Dật nhi, mau tới đây, không nên trêu chọc nó."

Mỹ phu nhân giật mình kêu.

Trùng biệt run rẩy thân thể, đem trên người huyết tương đánh rơi xuống, trên người bỗng nhiên mờ ra, vậy mà chấn mở cánh, hóa thành một đạo hắc quang, hắc chùy đồng dạng trực tiếp hướng Triển Dật Phi phóng tới.

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2 :Khủng bố trùng biệt

"Bá!"

Một tiếng phá không gào thét, mỹ phu nhân long tiên phút chốc vung tới, cây roi trên đầu đánh trúng vào cái con kia trùng biệt.

"Hì!"

Nó quỷ kêu một tiếng, chấn động đường hành lang tiếng vang thê lương, lại để cho người màng tai ông ông tác hưởng, không thể tưởng được như thế thật nhỏ một cái trùng biệt, vậy mà phát ra kinh người như thế quái tiếng kêu.

"Dật nhi lui ra!"

Giương hạo vân quát to một tiếng, vung đao tiến lên, đồng thời Triển Dật kích thước lưng áo xiết chặt, bị mỹ phụ kia người long tiên quán lấy, thân thể của hấn lập tức bị cuốn nhanh bay lên, nhanh chóng hướng về sau bay ngược.

Cái kia trùng biệt quái kêu, giữa không trung đột nhiên đánh cho cái xoáy, bỗng nhiên thân thể bành trướng, nháy mắt biến thân có con dơi giống như lớn nhỏ, lại bay nhanh mà đến, giương hạo vân đại đao vén lên một mảnh bông tuyết, trên mặt đất đèn bão đem bông tuyết chiếu ra Thất Thái cầu vòng quang, nháy mắt đem cái kia trùng biệt bao phủ tại cầu vòng quang ở bên trong.

"Hì!"

Lại là một tiếng thê lương quỷ kêu, cầu vòng quang trong cái kia trùng biệt bị quấy đến thất linh bát toái, bầm thây và máu đen như lông vũ nhao nhao ngã xuống, đầu của nó bị chém đứt mà ngã xuống, ố vàng con mắt vẫn trừng mắt, gắt gao dừng ở Triển Dật phương hướng, dữ tợn, khủng bố, làm cho người toàn thân có loại phảng phất đã gặp phải hấn thử cần đáng sợ cảm giác.

Triển Dật nhặt lên đèn bão, nói: "Chúng ta đi vào a."

Đến trình độ này, theo trước mắt cái này hai người trung niên nhiều lần không để ý tánh mạng cứu giúp cử động của mình, trong lòng của hấn đã nhận đồng bọn hấn, nhưng là muốn hấn gọi cha gọi mẹ, hay vẫn là không thích ứng, hấn vốn chính là cái trộm mộ, đã đến nơi này các loạiđội quỷ dị huyết giống như Quý cốc, đâu có không vào xem đạo lý?

Giương hạo vân cùng mỹ phụ người lẫn nhau nhìn thoáng qua, nhìn thấy Triển Dật đã vào đầu đi vào đường hành lang, mỹ phu nhân kêu lên: "Dật nhi, cẩn thận một chút." Nói xong, hai người bước nhanh đến phía trước, tranh thủ thời gian đi theo.

Ba người đi một đoạn Hắc Ám đường hành lang, trước mắt rộng mở trong sáng, xuất hiện một cái rộng lớn động phủ, quanh thân lân lánh lạnh, tinh tế xem xét, tự nhiên là hình người khô lâu bên trên phát ra tới ma troi!

Khô lâu ngã trái ngã phải đứng ở bốn phía nham bích lên, phóng nhãn nhìn lại, tối thiểu có trên trăm (chiếc) có, đem cái này động phủ vây quanh cái vòng, ma trôi tại những cái kia khô lâu mất quật miệng trong khe thiêu đốt lên, thanh lân lân, bạch thâm thâm ma trôi bao phủ toàn bộ động phủ. Động phủ bên trong sau đầu, bày biện một cái cự đại thạch quan, phẳng phát Thanh Ngọc điêu thành, tại ma trôi giữa dòng đi lại xanh mon mồn sáng bóng, xinh đẹp và lộ ra thập phần yêu dị.

Triển Dật nhìn không được tiến lên, mảnh trước mắt thạch quan, thạch quan khoảng chừng một đầu thuyền nhỏ lớn như vậy, thạch quan bên trên khắc các loại phù văn, xem ra có chút giống Phạn văn, Triển Dật biết rõ cái này thạch quan nếu là xuất ra đi, khẳng định giá trị liên thành, trong nội tâm không khỏi có chút tiếc nuối, dù sao tại đây không phải hần thời đại kia nhân gian.

Thạch quan gác ở một cái đầu hình ụ đá lên, hần đến gần tiến đến, muốn duỗi khỏi tay đến, mới có thể bắt ở thạch quan ven, nhưng là bắt tay vào làm chỗ, Triển Dật lại cảm nhận được thạch quan không có đóng dấu chông, hần xiết chặt lực, bắt lấy thạch quan ven tự nhảy .

Hần nhảy đem , thoáng nhìn mắt xem trong thạch quan, cảnh tượng trước mắt làm cho hần không khỏi sửng sờ.

Trong thạch quan vậy mà không có thi hải, cũng không phải không , bên trong nhưng lại một vũng màu xanh biếc nước đọng.

Triển Dật thoáng nhìn phía dưới tự rơi xuống đất đến, trong nội tâm cũng không khỏi có chút hoảng sợ, nhân gian cái kia đồng dạng thạch quan cảnh tượng làm cho hần ký ức hầy còn mới mẻ, chỉ là trong lúc này thạch quan lớn, bên trong cũng không có để đặt cái này cái gì. Giương hạo vân cùng mỹ phụ người đi theo đã tới, sợ hãi nhìn trước mắt thạch quan, giương hạo vân hỏi: "Dật nhi, thượng diện có cái gì?"

"Đây quan tài đều là nước."

Triển Dật nói xong, ngẩng đầu nhìn thạch quan thượng diện nham bích, chỉ thấy trong đó một cái khe ở bên trong, nhỏ một giọt nước đến, nhỏ tại trong thạch quan, không tỉ mỉ tâm nghe, căn bản nghe không được cái kia nặng nề rất nhỏ giọt nước âm thanh.

Tự khi bọn hần đánh giá thạch quan thời điểm, phía sau bọn họ, lặng yên im ắng hư hóa ra một cái hắc y chấp choạng da người, toàn thân gầy trơ xương như củ, trên mặt một mảnh chết bạch, phẳng phát đã mất đi cơ bắp đồng dạng da trắng kè cận trên gương mặt, nói không nên lời quý dị buồn nôn.

Hần bước chân im ắng, cơ hồ nhìn không tới pháp phòng đi động bước chân, tựa như một cái trôi đi cương thi quý vật, cũng không gặp miệng hần động, một cái âm lãnh thanh âm tự trong không khí phù tiếng nổ: "Các ngươi là người nào, lại dám xâm nhập Quý cốc cấm địa?"

Ba người bỗng dưng đồng thời xoay người lại, thấy được sau lưng hắc y chấp choạng da người.

Giương hạo vân hai tay hợp thành chữ thập nói: "Tiên Tôn chắc là Cửu U cốc tiên rồi."

"Cái gì cốc tiên, đó là Tiên đạo lung tung cho Cửu U lấy một cái dễ nghe danh tự mà thôi, ta bắt quá là một chỉ u quý mà thôi, chỉ cần người không phạm ta, ta không phạm người; không biết người là người nào? Con mắt phải chăng có vấn đề, không thấy được miệng hang biển bài nhắc nhở sao?"

Hắc y chấp choạng da người trầm thấp cười, thanh âm nhỏ mảnh tê tê, làm cho người nổi da gà đều bắt trụ xuất hiện.

Thấp hèn giương hạo vân, hôm nay mang theo vợ con thăm viếng, không gặp bọn cướp đuổi giết, cả gan tiến vào tiên cốc một tránh, mong rằng Tiên Tôn đi cái thuận tiện."

Giương hạo vân tranh thủ thời gian hợp thành chữ thập cúi đầu, hướng cái kia hắc y chấp choạng da người nói ra.

"Giương hạo vân?"

Cái kia hắc y chấp choạng da người lại nhìn xem mỹ phụ kia người, lại nói, "Nàng tự là hay không (pi) thái tiên môn linh Cốc tiên tử Đoạn Linh cốc? Các ngươi chính là một đôi bị hay không thái tiên môn một mực đuổi giết bỏ mạng uyên ương?"

"Là , kính xin Tiên Tôn đi cái thuận tiện, mượn cái địa phương cho Triển mỗ một nhà trốn bên trên một trốn."

Giương hạo vân biến sắc, lấy lại bình tĩnh, cũng không phủ nhận.

"Tổ nghe thấy người ngày xưa làm khách hay không thái tiên môn, vốn riêng có tiên duyên, nhưng mà làm một cái nhẹ nhàng tuyệt tục Tiên Tử không tiếc hay không thái tiên môn là địch, không tiếc buông tha cho tu tiên tiến giai, cam tâm làm một cái chỉ ở Trúc Cơ cảnh giới dị năng phạm nhân, mang theo nàng chạy trốn đến tận đâu tận đâu, thật sự là chỉ ao ước uyên ương không ao ước tiên, vì thiên hạ hữu tình người làm một cái bỏ tiên cầu ái mẫu mực tâm gương."

Hắc y chấp choạng da người không có hảo ý nhìn xem Đoạn Linh cốc, yêu dị ánh mắt đối tới đối lui.

Giương hạo vân đem đầu chuyển hướng Đoạn Linh cốc, mỉm cười nói: "Có thể được đến linh Cốc tiên tử yêu mến, là của ta cả đời này nhất chuyện may mắn, chỉ là một môi nàng cùng ta trần trọc chân trời góc biển, không có một lát an bình thời gian, thật sự là lỗi lỗi."

"May mắn nên ta mới đứng, khi đó, có bao nhiêu nữ hài tử vì người mê muội, chỉ cần có thể tại bên cạnh người chung độ nhân thế mỗi một đoạn thời gian tốt đẹp, là được ta cả đời này nhất chuyện hạnh phúc rồi."

Đoạn Linh cốc về mặt ôn nhu, thò tay kéo hẳn lại bàn tay, đối với hắn đưa tình ân tình.

Hắc y chấp choạng da người cười u ám nói xong: "Bất quá, theo ta được biết, ngươi bản không phải là vì Đoàn tiên tử thiên tiên dung mạo, mà là vì một vật!"

Giương hạo vẫn lấp bắp kinh hãi, nói: "Đây chẳng qua là truyền nhảm mà thôi, vì nàng, căn bản không cần bất luận cái gì lý do!"

Hắc y chấp choạng da người lạnh lùng địa ánh mắt nhìn chăm chú lên bọn hắn nói: "Như vậy, các ngươi trước hết lưu lại a."

Đoạn Linh cốc tranh thủ thời gian khom người nói phức: "Làm phiền Tiên Tôn rồi."

Thế nhưng mà lúc này, hắc y chấp choạng da trong tay người bỗng nhiên thanh sáng lóng lánh, ngay sau đó một đạo ngọn lửa màu xanh từ lòng bàn tay của hắn bay lên, hắn bàn tay vung lên, một đạo thanh sáng lóng lánh, hắn lòng bàn tay ngọn lửa màu xanh từ thâm thoát địa gào thét lướt đến, vừa nhanh, lại hung ác, lại mãnh liệt.

"Coi chừng!"

Giương hạo vẫn quát to một tiếng coi chừng, lập tức phi thân nhảy trước, Hoành Dao chắn vợ con trước người.

"Bành!"

Một tiếng mãnh liệt bạo tiếng nổ, giương hạo vẫn đại đao ngăn cản không nổi, không khỏi phi tốc ngược lại thân đánh bay, lập tức muốn đụng vào Triển Dật trên người, Đoạn Linh cốc từ đó hoành chọc vào đi, chỉ nghe nàng kêu rên một tiếng, cũng bị chấn đắc mãnh liệt lui, đụng ngã Triển Dật trên người, đem hắn đụng ngã lảo.

May mắn giương hạo vẫn như vậy vừa đỡ, Đoạn Linh cốc như vậy một ngăn, Triển Dật hắn tuy nhiên bị bị đâm cho thất điên bát đảo, thực sự không ngại, chỉ là bị chút ít da thịt chi thống.

Hắc y chấp choạng da người thò tay tả hữu vung lên, hai đạo khói đen đằng địa triển khai, giương hạo vẫn cùng Đoạn Linh cốc liền là bay vút tách ra, hung hăng địa nện ở động phủ nam bích bên cạnh khô lâu bên trên.

Ngay sau đó hắc y chấp choạng da người tìm tòi bàn tay, lại một đạo khói đen toát ra, phút chốc khói đen sẽ đem Triển Dật thu nạp tới chảo trong tay.

Cầu phiếu đỏ, cầu cát chứa, cầu chú ý

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3 : Bỏ mạng uyên ương

"Đừng tổn thương con của ta."

Đoạn Linh cốc không để ý toàn thân đau đớn, giãy dụa lấy theo khô lâu đồng cốt ở bên trong bò , hướng hắc y chấp choạng da người phương hướng đưa tay ra cánh tay, muốn phải bắt được cái gì giống như , về mặt kinh hoàng.

"Như vậy, đem vật kia giao ra đây a."

Hắc y chấp choạng da người một tay nâng lên Triển Dật, như trước âm hiểm lạnh lùng địa phương.

"Ngươi... Ngươi trước tiên đem con của ta buông đến."

Giương hạo vẫn thờ phỉ phò, bụng kín ngực ho khan, vừa rồi mà trôi chân đắc hắn thẳng thờ không nổi đến.

"Tốt."

Hắc y chấp choạng da nhân thủ cánh tay trầm xuống, tựa hồ muốn đem Triển Dật buông, lại bỗng nhiên lại là bắn ra, Triển Dật còn chưa minh bạch là chuyện gì đây, cả thân thể đã bị hắn bắn bay.

Chỉ nghe bành địa kích thích một hồi bọt nước, hần ngã tiến vào trong thạch quan cái kia một vũng chết trong nước, nghe được thạch quan bên ngoài Đoạn Linh cốc một tiếng kêu sợ hãi: "Dật nhỉ!"

Giương hạo vân giật mình địa đối với cái kia hắc y chấp choạng da có người nói: "Người... Người đem con của ta thế nào?"

Hắc y chấp choạng da người lạnh lùng thanh âm nói: "Đem người vật kia giao ra đây, sẽ tha cho người nhi tử."

Triển Dật tại trong thạch quan lần mình quay cuồng vài cái, hần cuốn thân thể, vừa mới muốn lộ ra mặt nước, dưới bàn chân vừa trượt, lại ngã xuống tại người chết trong nước, ừng ục ục đã uống vài ngụm nước, chỉ cảm thấy cái này nước lại tanh vừa thối, uống tại trong bụng nói không nên lời làm cho người buồn nôn, hai tay của hần đáp ở thạch quan biên giới, thò đầu ra, không ngừng nôn mửa lấy.

Đang định leo ra thạch quan, bỗng nhiên thân thể phảng phất bị cái gì một kéo, hần kinh hô một tiếng, lại ngã trở về thạch quan trong nước, nghe được trong bụng phảng phất vang lên sấm rền, trong khoảng khắc, trong đan điền tiếng sấm như nước thủy triều, theo sát lấy từng đợt tia chớp toát ra, toàn thân bỗng đến hừng hực khí thế, chỉ ở một lát tầm đó, thạch quan nước đều bị đun sôi, ừng ục ục ứa ra nhiệt [nóng] phao (ngâm).

Sóng nhiệt càng ngày càng liệt, bỗng nhiên tầm đó, toàn bộ thạch quan oanh địa một tiếng, vậy mà thiêu đốt khí hừng hực Liệt Hỏa, một hồi nóng rực xé rách lấy Triển Dật, hần thảm gọi.

"Dật nhỉ!"

Đoạn Linh cốc kinh hô lấy hướng thạch quan phóng đi, hắc y chấp choạng da người vùng giờ tay lên, nàng lại bị đánh bay, khoe khoang địa một tiếng đâm vào nham bích lên, đập vụn đất khô lâu khung xương.

"Ta và người liều mạng!"

Giương hạo vân vốn còn muốn cùng hắc y chấp choạng da người đàm điều kiện, lúc này thấy nhi tử bị hỏa thiêu, sớm liền được nổi giận, vùng lấy đại đao tụ mãnh liệt phốc mà đi.

Triển Dật bị Liệt Hỏa cháy sạch máu được liên tục lần mình quay cuồng, cơ thể của hần không ngừng chưng khô, trong cơ thể hơi nước bị thiêu khô, toàn thân trở nên đen bóng như cùng một căn lam các-bon, Liệt Hỏa dần dần dập tắt, hần ghé vào thạch quan ven bên trên thờ phỉ phò, đang muốn giãy dụa bỏ, chợt thấy chính mình củi khô đồng dạng bàn tay như là màu đen chân gà, thượng diện còn tí ti mao hiem hơi nước.

"Không!"

Hần kinh kêu một tiếng, cúi đầu xem xét, một cái hắc ù ù, như là Hắc tinh linh bóng dáng chiếu rọi tại thạch quan nước động bên trên.

Hần còn không có từ đang lúc sợ hãi thanh tỉnh, thân hình bắt đầu như là địa chấn rạn nứt, trong thạch quan nước động không ngừng tràn vào than đen giống như da thịt ở bên trong, da thịt của hần bắt đầu đã có nhan sắc, đại địa giống như hạt hoàng không ngừng gia tăng, đồng thời xé rách kịch liệt đau nhức tập kích lấy hần toàn thân, hần lại bắt đầu tru lên.

"Con của ta!"

Đoạn Linh cốc tại thạch quan hạ kêu sợ hãi lấy, mấy lần muốn trèo lên thạch quan, nhưng đều bị cái kia hắc y chấp choạng da người đè xuống đi.

Xé rách kịch liệt đau nhức đột nhiên đình chỉ, Triển Dật vừa kinh vừa sợ nhìn mình rạn nứt không thành bộ dáng thân thể.

Bỗng nhiên tầm đó, lại một mảnh dài hẹp theo trong thân thể của hần phân liệt đi ra, thoát ly hần khung xương, càng thêm thảm thiết kịch liệt đau nhức tập kích hần, cái loại cảm giác này, chỉ sợ so với bị nhân sinh sinh lột da còn muốn thể thảm đau đớn, hần bị tróc bong lại là cả cơ bắp hoàn toàn theo xương cốt của hần bên trên giật ra đã đến, một mảnh dài hẹp cơ bắp như là bị nắm mốc hóa đồng dạng, màu xanh lá nắm mốc ban không ngừng đại lan tràn.

Sau đó cơ bắp bắt đầu bệnh phù, không ngừng hòa tan tại trong thạch quan nước động ở bên trong, lúc này Triển Dật toàn thân, da thịt cùng với toàn bộ thoát ly khung xương, hần cúi đầu nhìn xem hòa tan tại nước động bên trong đích cơ bắp, tại cảm giác không thấy đau đớn, có chỉ là một loại sợ hãi, hần không biết vì cái gì cái lúc này, chính mình lại vẫn sẽ có tư tưởng? Chẳng lẽ mình muốn biến thành trong truyền thuyết khô lâu quỷ quái rồi hả?

Cơ bắp rất nhanh hòa tan tại nước động ở bên trong, vô thanh vô tức, theo vừa bắt đầu hòa diễm thiêu đốt chưng khô màu đen; đến như đại địa giống như rạn nứt, hấp thu nước động, biến thành hạt màu vàng bùn đất đồng dạng; rồi sau đó lại vỡ ra đến, màu xanh lá nắm mốc xâm nhập sở hữu tất cả da thịt; sau đó vậy mà hòa tan, biến thành màu trắng, tiêu tán tại trong thạch quan nước động trong.

Đem làm quanh thân chỉ còn lại có một cái khung xương thời điểm, Triển Dật cho rằng đã xong, chẳng những tánh mạng của hần đã xong, sở hữu tất cả gấp gáp trắc trở cũng đã xong, hần muốn leo ra đi, leo ra cái này đáng sợ thạch quan đi ra ngoài, dù cho hiện tại biến thành khô lâu, nhưng là hần còn có tư tưởng, còn có thể chi phối động tác của mình, hần giãy dụa lấy leo ra thạch quan, hần thấy được bị cái kia hắc y chấp choạng da người ngược đãi cha mẹ, chính kinh hãi nhìn qua hần.

Thế nhưng mà không đợi hần lại hơi có động tác, đột nhiên hai chân, chuẩn xác mà nói, xương đùi thoáng một phát, phảng phất trối lại chỉ thạch đồng dạng, hần vậy mà lơ lửng không, theo sát lấy loại này trầm trọng cảm giác theo xương đùi hướng bên trên kéo dài, lan tràn đã đến toàn thân, cuối cùng hần cảm thấy đầu óc nặng nề phi thường, cho nên ý chí cũng duy trì không được, khoe khoang địa một tiếng một lần nữa ngã hồi trở lại thạch quan.

Từ chi của hắc chữ to giống như mở ra, nước đọng như là thủy ngân ngân đồng dạng đè lại hắc khung xương, toàn bộ khung xương bỗng nhiên co rút lại vụn vụn, hắc chi cảm thấy toàn thân phảng phất bị mấy đống cọc trăm ngàn lần đánh lấy, lại phảng phất bị áp lộ vô tận nghiền đè nặng...

Toàn thân nói không nên lời đau đớn không chịu nổi, mà khung xương càng ngày càng là trầm trọng, liền ý thức cũng trầm trọng.

Triển Dật chi cảm thấy phảng phất Thiên Địa quy nhất, toàn bộ mật hợp cùng một chỗ, đau đến hắc một hơi lại gãy dựa không đến, có thể hết lần này tới lần khác trong đầu ý thức còn sống sờ sờ, vô biên vô hạn đau đớn lại như thế nào cũng lái đi không được.

Giương hạo vẫn cùng Đoạn Linh cốc căn bản không phải cái kia hắc y chấp choạng da người đối thủ, mỗi một lần công kích cũng như cùng tiêu hải tử tại quấy rầy đại nhân đồng dạng, căn bản không có bất luận cái gì tổn thương lực.

"Các ngươi thật sự là quá mất mặt hiện mặt rồi, các ngươi tu vi, liền chân nguyên kỳ đều tiến giai không được, muốn vật kia làm gì dùng?"

Cái kia hắc y chấp choạng da người một bên tùy ý khuấy động lấy bọn hắc, một bên cau mày.

Giương hạo vẫn đầy đỏ mặt lên, hắc cũng cảm thấy rất hổ thẹn, nhưng là lúc trước hắc quyết định mang theo hay không thái tiên môn bách thảo tiên cốc chương sự tình linh Cốc tiên tử trốn đi thời điểm, liền không có còn muốn tưởng lại có thể tu tiên tiến giai rồi. Tuy nhiên về sau hai người đã từng âm thầm riêng phần mình cố gắng qua, nhưng là vì tại Trúc Cơ kỳ đã tiết lộ linh khí, tu tiên tiến giai căn bản vô vọng rồi.

Hai người cuối cùng duy trì không được, bị hắc y chấp choạng da người chế phục trên mặt đất, vô luận bọn hắc như thế nào gãy dựa, đều không tạo nên, hắc y chấp choạng da trong tay người ngọn lửa màu xanh, thỉnh thoảng bỗng nhiên mà đến, thiêu đốt đốt của bọn hắc.

"Nếu không muốn lại thụ da thịt nổi khỗ, đem vật kia giao ra đây a!"

Hắc mặt mũi tràn đầy Băng Băng lạnh lùng, đưa bàn tay ra lấy muốn cái gì.

"Triển mỗ thân không của nà nên hồn, không biết Tiên Tôn muốn chính là cái gì?"

Giương hạo vẫn lắc đầu liên tục.

"Đừng giả bộ tôi rồi, hay không thái tiên môn Trúc Cơ học cấp tốc tâm quyết mười hai thần kinh (trái qua), tự là bị các ngươi cái này đối với bỏ mạng uyên ương trộm đi đấy."

Hắc y chấp choạng da người chăm chọc lấy.

"Vừa rồi Tiên Tôn cũng đã nhìn ra, Triển mỗ vợ chồng tu vi bình thường, nếu là thật sự có mười hai thần kinh (trái qua), như thế nào lại đột phá không được Trúc Cơ cảnh giới mà rơi đến như thế đề tiện tình trạng? Cho dù có, tối đa cũng bất quá là tu luyện tới Trúc Cơ kỳ không nhập lưu tu luyện tâm quyết mà thôi, Tiên Tôn thì như thế nào nhìn đến tiến trong mắt?"

Giương hạo vẫn vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hắc y chấp choạng da người khặc khặc-x-xxxxx cười quái dị, "Ta cũng chỉ là hiếu kỳ mà thôi, hay không thái tiên môn mất đi cái này mười hai thần kinh (trái qua) nếu là đơn giản, trên tiên đạo vì cái gì nhiều như vậy tu sĩ như thế lao sư hưng chúng đối với vợ chồng người lường cướp giết truy kích, nói không chừng mười hai thần kinh (trái qua) cũng có chỗ bất phạm, chỉ là các ngươi cái này đối với bỏ mạng uyên ương tư lịch bình thường, không cách nào tìm hiểu Huyền Cơ, bởi họ tu tiên diệu quyết, nếu là người ngoan ngoãn giao ra đây, ta nếu không có thể thả người vợ chồng, nói không chừng còn có thể chỉ điểm người củi mục nhi tử, lại để cho hắc cũng có thể nổi tiếng tiên lớp."

Đem làm hắc nói đến Triển Dật thời điểm, giương hạo vẫn vợ chồng, chưa phát giác ra đồng thời nhìn qua thạch quan phương hướng nhìn lại, chính chứng kiến Triển Dật theo trong thạch quan leo ra, toàn thân không tiếp tục một tia cơ bắp, trắng bệch khung xương mấy móc leo lên lấy, hắc ù ù hộc mắt cũng nhìn qua bọn hắc trông lại, chỉ có cốt răng miệng khe hở nhúc nhích vài cái, như là tại kêu gọi bọn hắc, rồi sau đó lại đi sau một ngã, một lần nữa ngã tiến vào trong thạch quan.

"Con của ta ah!"

Đoạn Linh cốc hét thảm một tiếng, nàng kêu thảm lấy muốn bỏ, giương hạo vẫn một phát bắt được cổ tay của nàng, hắc sắc mặt trắng bệch, đối với cái kia hắc y chấp choạng da người nói: "Tốt, ta đem mười hai thần kinh (trái qua) giao cho ngươi."

Nghe được hắc nói như thế, Đoạn Linh cốc đình chỉ kêu gọi, hai mắt ngơ ngác địa nhìn qua giương hạo vẫn: "Ngươi ở đâu có cái gì mười hai thần kinh (trái qua)? Con của chúng ta đã..." Nói xong lại khóc không thành tiếng rồi.

Giương hạo vẫn lắc đầu: "Linh cốc, đừng sợ, vẫn còn có biện pháp, Dật nhi còn năng động, trước cứu được Dật nhi rồi nói sau."

Chỉ thấy hắc tự tay tham tiến trong ngực, nâng lên đeo trên cổ một cái vòng cổ.

Vòng cổ bên trên treo một cái vòng tròn tròn phi thủy, phi thủy bốn phía, là một cái Huyền Hoàng sắc vòng tròn, vòng tròn bên trong phi thủy, điêu khắc lấy hai cái dấu phẩy giống như hình dạng, tái đi (trắng) một lục, nhất chánh nhất phản, cao thấp điền đảo.

Giương hạo vẫn bắt lấy vòng cổ đề , càng làm Đoạn Linh cốc kéo đến trước mắt, đem phi thúy đưa không tại bọn họ trung gian, tại vòng tròn bên trong dấu phẩy bên trên nhẹ nhàng bắn ra, cái kia chính phân hai cái màu sắc bất đồng dấu phẩy tự phi tốc xoay tròn .

Hắc y chấp choạng da người chính cảm thấy nghi hoặc, không biết giương hạo vẫn làm cái gì trò, cái kia phi thúy càng chuyển càng nhanh, hai cái dấu phẩy dĩ nhiên dung hợp cùng một chỗ.

Giương hạo vẫn vươn tay, ở sau ót rút ra lưỡng cọng tóc, đem tóc bỏ vào vòng tròn bên trong, lập tức bị xoắn nhập vào đi, chợt bộc phát ra sáng chói hào quang, hào quang tạo thành một cái vàng sáng, đem giương hạo vẫn vợ chồng lung bao ở trong đó.

Vàng sáng như là sương mù giống như khuếch tán, tỏ khắp đến toàn bộ động phủ, đột nhiên, trong động phủ vang lên Đạo gia thanh xướng: đạo khả đạo, phi thường đạo. Danh khả danh, phi thường tên. Vô danh, Thiên Địa điểm bắt đầu; nổi danh vạn vật chỉ mẫu; cố hằng không muốn, dùng xem kỳ diệu; hằng có đục, dùng xem hắc kiếu. Đây cả hai, đồng xuất mà dị tên, cùng vị chi huyền. Huyền diệu khó giải thích, chứng diệu chỉ môn.

Vàng sáng tràn ngập đến đá núi trên thạch bích, lại bắn ngược trở về, vậy mà tại trong hư không tạo thành một đạo hư môn, hư môn im ắng mở ra, bên trong đứng thẳng tái đi (trắng) một Thanh Nhan sắc áo kép lấy bóng người.

Giương hạo vẫn nhận ra, bóng người kia chính là của hắc tổ tiên Chiêu Nghi tiên nhân, chỉ thấy hắc mím cười phát trần, cùng tổ quan tòa họa như độc nhất vô nhị. Hắc tranh thủ thời gian lôi kéo Đoạn Linh cốc, thành kính quỳ lạy .

"Cái gì đó?"

Hắc y chấp choạng da người mắng một tiếng, trong nội tâm ần ần bất an, trên tay hắc huyền ra ngọn lửa màu xanh, đột nhiên giương lên, thanh sáng lóng lánh, thẳng lướt hư môn nhân ảnh mà đi. Thế nhưng mà hóa điểm lại không có đụng phải cái gì đó giống như , hoàn toàn xuyên thấu bóng người hư không, oanh địa một tiếng thiêu đốt nham bích bên trên một khung khô lâu.

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4 : Màu vàng hài cốt

Bóng người kia theo hư môn đi ra, hắc ở trên hư không ở bên trong, trực tiếp liền hướng giương hạo vẫn vợ chồng đi đến.

Giương hạo vẫn không hề quỳ lạy, tranh thủ thời gian ngồi xếp bằng xuống, mười ngón dính liền, nhắm mắt lại, trong miệng đọc thầm . Bóng người kia lại dần dần hư hóa, thời gian dần qua mơ hồ, hóa thành trong sạch hai đạo nhan sắc vàng sáng, vàng sáng xoay tròn , tạo thành một đạo vòng xoáy.

Giương hạo vẫn tụng âm thanh càng lúc càng lớn, xanh trắng giao nhau vòng xoáy cũng càng chuyển càng nhanh chóng, hắc y chấp choạng da trong lòng người rừng mình, hắc cảm nhận được một cô sát khí theo cái kia vòng xoáy ở bên trong phát ra, vội vàng nhen nhóm ma troi.

Vừa lúc đó, vòng xoáy bỗng nhiên trống không một cái cái phểu, vậy mà vô cùng chui vào giương hạo vẫn cái trán bên trong.

Chói mắt hào quang tại giương hạo vẫn trên trán hiện lên, hắc đột nhiên mở to mắt, vừa vặn hắc y chấp choạng da người ma troi gào thét mà đến, lập tức vung lên một chưởng, một cổ mãnh liệt Hắc Bạch vòng xoáy ầm ầm mà ra, nháy mắt đem cái kia ma troi bao lấy.

Chỉ ở lập tức, vòng xoáy lập tức đem ma troi rèn luyện thành một đạo thần cầu vòng, như là sao chói xẹt qua Âm Dạ Thương Khung, mãnh liệt đụng vào hắc y chấp choạng da người trên lồng ngực.

"Khoe khoang!"

Một tiếng bång bạc tiếng gầm mang tất cả, văng tung tóe ra vô tận năng lượng chấn động, hắc y chấp choạng da người kêu thảm một tiếng, cả người đánh ngã, gục tại nham bích bên cạnh khô lâu đồng cốt ở bên trong.

Giương hạo vẫn lần thân trên xuống, không cho hắc y chấp choạng da người có cơ hội phản kích, bàn tay khí lăng liên tiếp, đem hắc giết được kêu trời kêu đất.

Đoạn Linh cốc đã nhận được nhân rồi, lao đảo địa chạy vội tới thạch quan bên cạnh, nàng đã người bị thương nặng, không cách nào bay vọt, chỉ phải trèo leo đi lên, ngồi xổm thạch quan ven lên, nàng trông thấy, trong thạch quan nước đọng nấu mở đồng dạng, ừng ực ực mạo hiểm bọt khí, thạch quan

nước đọng cuối cùng, nằm một chỗ vàng óng ánh hài cốt.

"Con của ta ah!"

Đoạn Linh cốc hét thảm một tiếng, muốn thò tay xuống dưới đem cái kia vàng óng ánh hài cốt vét lên đến, thế nhưng mà tay của nàng muốn chạm đến nước đọng chỉ tề, lại bị một cỗ năng lượng sóng ngăn trở, tay của nàng căn bản duỗi không đi vào.

"Hạo vân, Dật nhi hần... Hần... Ta không có cách nào vét lên đến."

Nàng kinh hoàng bàng hoàng quay đầu hướng giường hạo vân nói xong.

"Khoe khoang!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, hắc y chấp choạng da người lại một lần nữa bị giường hạo vân đánh bay, hần thân thể đã huyết nhục mơ hồ, giường hạo vân một bả nhấc tới hần vật áo, "Người cái này mà quý, người đem con của ta thế nào? !"

"Khắc khă-x-xxxxx kiệt!"

Hắc y chấp choạng da người cười quái dị, "Hần bắt quá là ân cần săn sóc của ta Ngũ Hành Thi nước một cái thuốc dẫn mà thôi, người bây giờ muốn cứu hần, đã muộn!"

Giường hạo vân Cuồng Bạo , nắm lên hần như vung bao tải đồng dạng không ngừng va chạm, đem động phủ bốn phía khô lâu khung xương bị đâm cho bốn phía bay tứ tung, lại không ngừng đụng vào thạch quan lên, thạch quan di động rồi.

Đoạn Linh cốc trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, kêu, "Hạo vân, tiếp tục nện, nhanh!"

Nàng nhảy xuống thạch quan, khẩn trương nhìn xem giường hạo vân không ngừng cầm hắc y chấp choạng da người dồn sức đụng thạch quan, một tắc, hai thốn, ba thốn... Thạch quan dôi ra cái bệ, rốt cục đã mất đi trọng tâm, một tiếng ầm vang theo thạch đầu bên trên rơi xuống mà xuống,

"Khoe khoang..."

Một tiếng nổ vang, thạch quan bọt nước vỡ toang tứ tán, trong thạch quan thì nước bốn phía hơn người.

Đoạn Linh cốc một bả xông đi lên, đem ngã rơi trên mặt đất cái kia (chiếc) có màu vàng kim óng ánh khô lâu ôm , lưng tiến vào trong ngực, khóc ra thanh âm, "Con của ta ah, ta đáng thương con a."

Hắc y chấp choạng da người cũng không có triệt để tử vong, thân thể của hần tuy nhiên phá thành mảnh nhỏ rồi, nhưng là một đôi mắt lại như cũ quý mị chăm chăm vào giường hạo vân, như là tràn đầy trào phúng, xé rách được không thành bộ dáng miệng nhúc nhích lấy, "Muốn cứu con của người, đi âm phủ a! Ha ha, ha ha."

Nói xong toàn thân hắc sáng lóng lánh, bỗng nhiên đem chấp choạng da tay trào hung hăng địa cắm xuống, vậy mà toàn bộ nhĩ cắm vào giường hạo vân ngực trong bụng.

Mà giường hạo vân, bỗng nhiên toàn thân đều đang phát run, hần cảm thấy bám vào trong cơ thể tổ thần năng lượng, chính không ngừng tiêu tán, hần điên cuồng gào thét một tiếng, ngưng tụ cuối cùng năng lượng, mạnh mẽ giường lên song chương, khoe khoang địa một tiếng, hung hăng địa đem cái kia hắc y chấp choạng da người đầu lâu đập trở thành huyết tương bắn ra bốn phía.

Sau đó hần đột nhiên toàn thân thoát lực, đặt mông ngồi trên mặt đất, vừa rồi triệu hồi ra tổ thần năng lượng, hoàn toàn liễu mình một kích, hần sau đầu, nhiều thế hệ truyền lấy hai cây cửu mạng tóc, đó là tổ thần lưu lại cửu mạng năng lượng thần thức, chỉ có thể dùng một lần, có thể hoàn toàn kích phát thần thể nhất đại năng lượng, nhưng là dùng xong sau, cũng sẽ biết dầu hết đèn tắt, tánh mạng không xa.

Triển Dật chỉ cảm giác mình sẽ bị nghiền nát , toàn thân hài cốt đang không ngừng bị rèn luyện, ngăn ngừa nửa nén hương công phu, toàn bộ khung xương đã bị ép thành được rút nhỏ một nửa, nhưng lại không ngừng ở thu nhỏ lại lấy, hần không biết loại này đau đớn còn có thể chỉ chống bao lâu?

Từ lúc này thời điểm, thạch quan ầm ầm ngã xuống đất, đầy quán thì nước khắp nơi trên đất chảy xuôi, toàn thân hài cốt thừa nhận áp lực dần dần tiêu tán.

Hần cảm thấy mình hồi phục tự do, cánh tay bỗng nhúc nhích, Đoạn Linh cốc cả kinh, nhìn kỹ hần hài cốt cũng đi theo chuyển động rồi, nàng kinh hi tâm đó, quả nhiên lại chứng kiến Triển Dật thì hải tại chuyển động, đầu lâu của hần chuyển hướng về phía hai người bọn họ, thật sâu mắt lỗ thủng tựa hồ tại dùng ở bọn hần.

Hai người vừa mừng vừa sợ lại giết mình, con của mình đã biến thành thì hải, lại còn có thể sống được!

Mà lúc này đây, đầy đất thì nước khắp nơi chảy xuôi, lan tràn đã đến toàn bộ động phủ, đứng ở nham bích bên cạnh thì hải, chạm đến những cái kia thì thủy về sau, lập tức hấp thu ... Đợi đến lúc giường hạo vân vợ chồng phát giác thời điểm, những cái kia thì hải dĩ nhiên từng cái phục sinh, nguyên một đám tập tễnh lấy đi tới.

"Đi mau!"

Giương hạo vẫn không biết nơi nào đến lực lượng, giãy dựa lấy bò , khoác ở Đoạn Linh cốc tự đi.

Bọn hấn trốn ra động phủ, trốn ra đường hành lang, thế nhưng mà sau lưng khô lâu tụ tập thành sắp xếp, nhắm mắt theo đuôi, gắt gao đi theo đám bọn hấn, hai người ôm Triển Dật thì hải trốn ra bỏ đường.

Trong lúc đó Quý cốc cuồng phong gào thét, mây đen trải rộng toàn bộ bầu trời, vốn chính là cổ Mộc Sâm dày đặc u cốc, lúc này càng là nhật nguyệt vô quang, một mảnh hôn thiên âm địa, trong lúc nhất thời tia chớp sấm sét, hạ nổi lên bàng bạc mưa to.

Những cái kia cùng đi ra khô lâu, bị mưa một xối, phảng phất trần đây sức sống, đi tốc độ chạy càng lúc càng nhanh, không bao lâu đã toàn bộ theo bỏ trong nội đường đi ra, đối với giương hạo vẫn bọn hấn tạo thành nửa cái vòng vây.

Giương hạo vẫn vợ chồng lao tới về sau, xa xa trông thấy khe núi chỗ vẫn còn đóng quân lấy binh mã, hiển nhiên vẫn còn chờ đợi bọn hấn.

Trước không đường đi, phía sau có truy binh.

Đoạn Linh cốc một tay ôm Triển Dật thì hải, một tay khoác ở suy yếu không chịu nổi giương hạo vẫn, chính không biết làm sao bây giờ, sau lưng mấy cổ thì hải quý khí chờ đến bổ sung, đột nhiên tháo chạy bay tới, nàng không thể không buông ra giương hạo vẫn, móc ra long tiên, lớp ba lớp bóp quăng đi ra ngoài, phóng đồ cái kia mấy cổ dẫn đầu khôi phục hơi chút cường hấn khô lâu.

Giương hạo vẫn thờ phỉ phò, "Linh cốc, đem khô lâu dẫn... Đến đích nhân chỗ đó tránh mưa."

Đoạn Linh cốc lúc này khoác ở hấn, hai người thất tha thất thểu hướng khe núi bỏ chạy, tia chớp sấm sét ở bên trong, bọn hấn chạy trốn âm thanh cũng không có khiến cho thù binh chú ý, nhất thời không có lưu ý Quý cốc lao tới bọn hấn. Đợi đến lúc bọn hấn phát hiện thời điểm, trước mắt đứng là một mảnh khô lâu!

Khô lâu nghe thấy được hơi thở của người sống, lúc này tản ra đến, tất cả tìm tất cả đích nhân vật, trong lúc nhất thời khe núi chỗ người bối rối mã mê loạn, Đoạn Linh cốc móc ra long tiên, đột nhiên vãi đi ra, cuốn đã bay một cái lên ngra chạy thực mạng tu sĩ, lại trước hết đem tuần mã cuốn quá đến, vội vàng đỡ giương hạo vẫn lên ngra, hai người đem biến thành hải cốt Triển Dật kẹp ở giữa, thừa dịp loạn xung phong liều chết đi ra ngoài rồi.

Tuy nhiên trên đường khi rảnh rồi người gặp được chật vật chạy thực mạng Trúc Cơ kỳ tu giả chặn đánh, Đoạn Linh cốc dựa vào trong tay xuất thần nhập hóa long tiên, thật cũng không sợ, khoải mã chạy băng băng[Mercedes-Benz], chọn hoang vu địa phương chạy đi, những tu sĩ này Quân Long Vô Thủ, không dám quá phận truy kích.

Trong nháy mắt, địch nhân đuổi giết âm thanh đã hơi xa dần đi.

.

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5 : Gây dựng lại huyết nhục

Đoạn Linh cốc một đường ruổi ngựa chạy gấp, cho đến đích nhân tiếng huyền não không hề âm thanh nghe thấy, vứt bỏ mọi mệt không chịu nổi tuần mã, nhất được ngựa không cách nào hành tẩu đường hẹp quanh co, cùng giương hạo vẫn lẫn nhau bảo vệ đi không biết rất xa đường núi, rốt cục phát hiện một ngum sơn động né đi vào.

Nàng vịn giương hạo vẫn dựa vào sơn động nham bích ngồi xuống, mình ngồi ở hấn bên người một cái trên hòn đá, đem Triển Dật thì hải đặt ngang tại đầu gối của mình vấy bức bên trên.

Lúc này Triển Dật hải cốt suất rút nhỏ hơn phân nửa, nàng vấy bức triển khai đến, hoàn toàn đem hấn bao lũng rồi. Đoạn Linh cốc móc ra một khăn tay vuông, cẩn thận cho hải cốt lau mưa.

Giương hạo vẫn không ngừng ho khan lấy, hấn cảm thấy tánh mạng muốn dần dần đã đi xa, thờ phỉ phò đối với Đoạn Linh cốc nói xong, "Linh cốc, ta... Ta không được, người mang Dật nhi... Chạy đi, đi tìm một cái... Nguyên Anh kỳ tu sĩ, Dật nhi hấn... Hấn còn hữu thần thức, nhất định có thể cứu... Cứu sống đây."

Hấn không ngừng ho khan, nói được đứt quãng.

"Hạo vân, ngươi đừng nói nữa, ngươi nhất định không có việc gì, chúng ta cùng đi cứu Dật nhi."

Đoạn Linh cóc hai mắt đầm lệ Bà Sa, thanh âm nghẹn ngào.

"Linh cóc, ngươi cáo... Nói cho hần biết, đây là ta Triền gia tổ thần Tiên Linh, lúc cần thiết... Tuyền chọn sau đầu cứu mạng âm Dương Thần phát, có thể cứu mạng... Tựa như vừa rồi như vậy... Chỉ là... Chỉ là năng lượng dùng hết... Hội tán... Tán công..."

Giương hạo vân lắc đầu, đem trên cổ chính là cái kia phi thủy hái xuống, treo đã đến Triền Dật cái cổ cốt chuy lên, nhẹ nhàng vuốt ve đầu của hần cốt.

Nói xong ngực một buồn bực, một cổ nhiệt huyết phun dừng mãnh tiến ra, gấp vội cúi đầu, mặc dù không có phun đến Đoạn Linh cóc, lại chiếu vào Triền Dật xương ngực phía trên.

Đoạn Linh cóc dùng khăn tay lau vết máu, chợt phát hiện, giương hạo vân phun tại Triền Dật hài cốt bên trên máu tươi, lại bị hấp thu.

"Hạo vân, Dật nhi hần hấp thu máu của ngươi!"

Nàng giật mình địa chỉ vào Triền Dật, chuyển hướng giương hạo vân.

Giương hạo vân cúi đầu nhìn, quả nhiên thấy hấp thu vết máu hài cốt, thấp phần óng ánh, phẳng phát có được nào đó sinh mệnh lực đồng dạng.

Giương hạo vân trong nội tâm cuồng hỉ, "Con ta... Con ta..."

Hần quỳnh lên phía dưới lời nói nói không nên lời, lại liên tục ho khan, máu tươi ho ra, cũng không để cho mờ, khiến nó rơi vào Triền Dật hài cốt lên, hài cốt lập tức hấp thu. Hần theo bên hông trên bàn chân đột nhiên rút ra một con dao găm, mạnh mẽ tại cổ tay bên trên vẽ một cái, máu tươi lập tức lưu tràn ra tới.

"Hạo vân, ngươi làm gì?"

Đoạn Linh cóc hoảng sợ cả kinh, muốn ngăn cản hần, hần đã đem thủ đoạn bỏ vào Triền Dật bên miệng, máu tươi giọt giọt chảy vào Triền Dật trong miệng, rất nhanh tựu bị hấp thu rồi... Đã qua một chút, Triền Dật hài cốt, vậy mà như kỳ tích xuất hiện da thịt bóng dáng, tựa hồ tại bắt đầu gây dựng lại da thịt rồi.

Đoạn Linh cóc định trụ rồi, nàng bị thương nhìn xem trạng phu của nàng, biết rõ mình không thể ngăn cản, chỉ có lại để cho nước mắt vô cùng lưu, nhỏ giọt Triền Dật đầu lâu phía trên, cũng bị hấp thu rồi.

Giương hạo vân da thịt bắt đầu rét run, hần đối với Đoạn Linh cóc thấp giọng nói một câu: "Linh cóc, muốn... Hào hảo bảo vệ... Bảo hộ Dật nhi."

Sau đó, con mắt chậm rãi nhắm lại, đầu vô lực đập kéo xuống, tựa vào Đoạn Linh cóc trên bờ vai.

Hai mắt đầm lệ trong mơ hồ, Đoạn Linh cóc chứng kiến Triền Dật trên mặt hiện ra ngũ quan, óng ánh xinh đẹp giống nhau mới sinh hài nhi, nàng đem mặt dán tại trạng phu trên gương mặt, nhẹ nhàng một giọng nói, "Hạo vân, xin lỗi rồi, ta không cách nào hoàn thành ngươi nhắc nhở!"

Nàng đã phát hiện, trạng phu máu chảy làm về sau, Triền Dật da thịt cũng đình chỉ gây dựng lại, da thịt phẳng phát trong suốt giống như, có thể chứng kiến bên trong trái tim tại suy yếu nhịp đập lầy, trên cổ tay cơ hồ không có mạch đập.

Nàng tay trái trên ngón vô danh hái kế tiếp bạch kim kim chiếc nhẫn, trên mặt nhẫn lông lánh lấy một cái óng ánh sáng mẽ (m) đậu giống như ngọc thạch, chiếc nhẫn đeo lên Triền Dật trong ngón tay, cái kia ngọc thạch vẫn lông lánh lấy xinh đẹp vàng sáng.

Đoạn Linh cóc đem miệng tiến đến Triền Dật bên tai, thấp giọng nói: "Dật nhi, cái này là mười hai thần kinh (trái qua) rồi, hi vọng ngươi có thể gặp được đến tiên duyên, thành tiên Phong Thần, cha mẹ tựu chết cũng không tiếc rồi"

Nói xong nàng cầm lên dao găm, vạch phá cổ tay của mình, máu tươi lập tức nhanh chóng nhỏ tại Triền Dật hài cốt bên trên...

Tại giương hạo vân giọt máu vào một nửa, Triền Dật tựu tỉnh lại rồi, trước mắt sở hữu tất cả đây hết thảy, hần là xem tới được, cảm thụ đạt được, nhưng là hần lại nói không ra lời, chỉ cảm thấy trong nội tâm sửa chữa đau nhức đến lợi hại.

Đem làm trong ánh mắt của hần có thể chảy ra nước mắt thời điểm, cả sơn động dĩ nhiên hắc ù ù đen ngòm, hần cứ như vậy lẳng lặng nằm, thẳng đến sơn động lại có ánh rạng đông chiếu vào, lúc này hần ngủ rất an tường, tựu nằm ở Đoạn Linh cóc.

Không, mẫu thân ôm ấp hoài bảo ở bên trong.

Triền Dật lẳng lặng theo Đoạn Linh cóc trên đầu gối xuống, lúc này thân thể của hần cao, vừa vặn cùng trước mắt ngồi cha mẹ đồng dạng cao, hần xem ra vẫn chưa tới mười tuổi.

Chịu đựng trong lòng khó chịu, Triền Dật không có di động trước mắt ôm lấy cha mẹ, hần lẳng lặng thối lui ra khỏi huyết động, bắt đầu phong bế sơn động, còn nhỏ, suy yếu, đói khát... Hần cắn răng tìm tới hòn đá, đào rơi xuống bùn đất, suốt gắng co toàn bộ buổi sáng, mới tỉnh bì lực tấn ở phong bế huyết động trước ngồi xuống,

Ngẩng đầu nhìn về phía xa xôi bầu trời, tại đây như trước mây trắng bông bành, bất đồng duy nhất chính là, hẳn biết rõ tại đây không phải hẳn ở lại địa cầu, hoặc là, không phải cùng một cái không gian, không phải cùng một cái thế giới, đây là tràn ngập nhiệt huyết cùng tranh đấu như mê thế giới.

Hắn muốn ở cái thế giới này ương ngạnh sinh tồn được, không cô phụ dị giới cha mẹ kỳ vọng. Hắn giờ lên nắm tay nhỏ, trong miệng trầm thấp, kiên định một giọng nói: "Cha, mẹ, các người nghỉ ngơi a, ta nhất định sẽ không để cho các người thất vọng đây!"

Đây là hẳn lần thứ nhất, cũng là một lần cuối cùng gọi bọn hắn ba mẹ, hẳn đứng, dùng dao găm chém một bả quả trứng, tập tễnh lấy ly khai.

Một nhọc cùng đói khát không ngừng tập kích lấy Triển Dật, hẳn chỉ cảm thấy bước chân càng ngày càng là trầm trọng, vốn cho là trong núi, chỉ cần hái hơn mấy xuyên quả đại, bao nhiêu cũng có thể đỡ đói giải khát, thế nhưng mà thẳng đường đi tới, quả đại ăn hết không ít, lại càng ăn cơ hòa càng là bay lên, cần bản bắt lực tại sự tình, bên người thỉnh thoảng có tiểu dã thú xẹt qua, muốn săn giết, thế nhưng mà hẳn cần bản truy tung không bên trên.

Đi một cái buổi chiều, sắc trời dần dần lờ mờ, tịch ám bên trong, sau lưng truyền đến phát ra tru lên thanh âm, Triển Dật phát hiện, u ám bên trong, đi theo phía sau một đôi xanh bóng ánh mắt, hẳn bị ngao cầu bày cản lên rồi.

Lúc này bên cạnh hẳn chỉ có một con dao găm, một căn quả trứng, thậm chí không có hòa chủng... Cái lúc này tao ngộ đến ngao cầu bày, đó là một loại cái dạng gì cảm giác? Hẳn cảm thấy trong áo lót phảng phất dính vào một khối Hàn Băng!

Hắn làm bộ không có phát giác ngao cầu bày, như cũ tập tễnh lấy đi, bỗng nhiên tầm đó, hướng gần đây một cây đại thụ chạy như điên.

"NGAO...OOO ", "NGAO...OOO ", "NGAO...OOO ".

Từng tiếng ngao cầu hí, hung tàn ngao cầu bày không ngừng bay nhào mà đến, Triển Dật ôm lấy đại thụ, phi tốc leo lên trên xuống, có mấy cái ngao cầu trước sau nhào tới phía sau hẳn, ngao tay chó nhào tới Triển Dật eo đẩy lên, kéo hạ một đạo đạo vết thương, Triển Dật dốc sức liều mạng nhịn đau đau nhức, nhìn lên leo lên.

Cuối cùng bò lên trên đại thụ cái thứ nhất chạc cây lên, Triển Dật nằm sấp đang ở đại chạc cây lên, chỉ thấy dưới đại thụ ngao cầu bày đất đất đất nghiêng răng nghiêng lợi, không ngừng nhảy nhảy, đuổi ra chân trước loạn phốc, mấy cái hung hãn đại ngao cầu, chân trước đều khó khăn lắm chạm đến Triển Dật. Hẳn vung vẩy lấy dao găm, ám sát lấy, né tránh lấy liên tiếp nhảy đem lên ngao cầu.

Trì hoãn qua thờ ra một hồi, hẳn lại hướng lên leo lên, rốt cục tránh qua, tránh né ngao cầu bày phạm vi công kích.

Ngao cầu quần công kích hẳn không được rồi, lại cũng không chịu như vậy rồi đi, vây quanh đại thụ không ngừng quay quanh lấy, tru lên, hẳn cũng không cách nào trốn xuống dưới.

Ánh mặt trăng bao phủ xuống đến, trong núi bắt đầu mê mê mang mang, Triển Dật ghé vào đại thụ nha lên, phát hiện trên đại thụ kết lấy trái cây, thuận tay hái được một chuỗi đến ăn, ề ề ngọt ngào đấy.

Hắn hoan hô một tiếng, "Trời xanh phù hộ ah!"

Không ngừng ở từng cái chạc cây bên trên trèo đến bò đi hái trái cây cửa vào, thẳng ăn được rằng nhuyển môi đau nhức, cảm giác rất cuộc cắn bắt động những này trái cây mới thôi, tuy nhiên trong bụng như trước đói khát, cuối cùng không có cái loại này đói bụng đến phải nhanh muốn té xỉu cảm giác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6 : Man Thú Tinh Nguyên

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu chìm, Triển Dật tìm được một cái không dễ té ngã xê tà đại thụ nha nằm sấp ở phía trên, mơ mơ màng màng đập vào đập đầu ngủ, nhìn đến sáng sớm ngày thứ hai, hạ thân kéo mẫu thân vẩy bức kéo xuống đến vài bị sương sớm làm ướt một mảnh, hẳn cả dạ leo lên, bắt tri bất giác đã trèo bò tới đại thụ đỉnh lên, theo đỉnh cây nhìn lên đi, trong núi một đám sương mù quán quán, nhưng thấy núi non núi non trùng điệp, tiên phong Phiêu Miểu.

Ngao cầu bày vẫn tại dưới đại thụ quay quanh lấy, muốn đem hẳn khốn chết.

Triển Dật không thể làm gì, chính không biện pháp, phát hiện cách đó không xa Viên Hào bay tới tháo chạy khiến cho vui mừng, Viên Hào chơi đùa đều

là thủ đoạn đại cây tử đằng, trái rộng một mảnh kia trong rừng, gần đây cây tử đằng, xem ra có hi vọng nhảy qua đi, hấn giật mình, tìm được một căn kéo dài được dài nhất cây nha, tận lực bên ngoài cây nha bên cạnh bỏ đi, dưới đại thụ ngao cầu bầy thấy hấn động tác, lại tê gọi, ở dưới mặt bao quanh loạn chuyển.

Triển Dật bò tới cây nha ven chỗ, cây nha đã ngoặt (khom) trở thành một cây cung giống như, hấn xa hơn tiến đến liền chịu không nổi rồi, nhưng hồ run rẩy địa vịn trên đầu một căn khác tiểu chạc cây đứng, đằng mấy đằng, bỗng nhiên thả người nhảy lên, nhìn qua gần đây cây tử đằng nhảy đem đi.

"NGAO...OOO... NGAO...OOO..."

Triển Dật vừa bay thân nhảy lên, ngao cầu bầy tự kêu ré lấy đi theo hấn. Chạy.

'Rầm Áo Áo' một tiếng, Triển Dật kéo lấy gần đây cái kia căn cây tử đằng, cả thân thể quán tính vọt tới trước.

Lúc này, cây tử đằng thất cổ lấy Viên Hạo đều bị thụ kinh hãi, nhao nhao tạo nên cây tử đằng, sáng ngời bàn đu dây đồng dạng, không ngừng đổi lấy cây tử đằng nhảy lên mà đi. Triển Dật lúc này thân thể nhỏ gầy, cùng những cái kia Viên Hạo không kém là bao nhiêu, quán tính phía dưới, lập tức học Viên Hạo tạo nên bàn đu dây, không ngừng phi tốc nhảy lên mà đi.

Ngao cầu bầy phần nộ ở cây tử đằng hạ đuôi theo, một đường tru lên, chúng trông một đêm bữa tiệc lớn, như thế nào cam lòng (cho) lại để cho hấn theo bên miệng chạy đi!

Không biết là có hay không xúc phạm Viên Hạo địa bàn?

Không ít Viên Hạo nhe răng trợn mắt hướng hấn phi nhào đầu về phía trước, cùng hấn tư quán cùng một chỗ. Triển Dật vừa kinh vừa sợ, không ngừng phi đi lại, tận lực bắt hòa: không cùng những này Viên Hạo dây dưa.

Dù sao cây tử đằng cũng là có nơi tận cùng, hơn nữa, Triển Dật còn đợi không được nhảy lên đến nơi tận cùng, mấy cái Viên Hạo cùng hấn đồng thời bay nhào, bắt được tới lui cây tử đằng, cái này đầu cây tử đằng không chịu nổi bọn hấn trọng lực, rầm rầm tự vỡ ra đến đứt gãy, Triển Dật theo đoạn đằng bên trên ngã rơi xuống, bành địa một tiếng bụi đất tung bay, trên người dưới thân đè nặng vẫn tư quán Viên Hạo, Viên Hạo xèo...xèo gọi bầy lấy.

Sau lưng một đôi đối với ánh sáng màu lam lại đuôi theo, Triển Dật lay khai mở trên người Viên Hạo, té nhảy tự chạy như điên.

Bỗng nhiên sau lưng một đầu ngao cầu gào thét lên nhào tới bờ vai của hấn, đem cả người hấn phốc rơi xuống đất bên trên ôm lấy hấn, há miệng to như chậu máu muốn cắn xé hấn, Triển Dật một phát bắt được trên người đè nặng một chỉ Viên Hạo, bắt nó nhét vào ngao cầu trong miệng, trong lúc nhất thời, một người hai thú hí liên tục, Triển Dật không ngừng mà trên mặt đất lăn qua lăn lại lấy, chỉ nghe 'Rầm Áo Áo' một tiếng, mặt đất bỗng nhiên đình trệ rồi, bọn hấn toàn bộ rầm rầm địa té xuống một cái thật sâu huyết động ở bên trong.

Vô số bụi đất bay tả tả rơi xuống, trong chạp bầy một chó một hươu lẫn nhau cắn thù hỗn chiến, Triển Dật tranh thủ thời gian hoạt động lấy bờ mông né tránh một bên. Chỉ nghe tiếng gào thét cùng tiếng kêu ré liên tục, ngao cầu hung mãnh địa hướng Viên Hạo bay nhào, hoành cắt bỏ, mà Viên Hạo ý vào thân hình linh động, không ngừng gọi tới gọi lui, thỉnh thoảng vượn tay trào, bắt lấy ngao cầu tự mạnh mà đánh lẫn nhau.

Bất quá, dù sao cái này chỉ Viên Hạo nhỏ yếu chút ít, nó một cái trốn tránh không kịp, bị ngao cầu bỏ nhào tại trong chạp bầy, sắc bén răng nanh cắn vào cổ họng của nó, Viên Hạo dốc sức liều mạng vùng lấy hai tay vuốt, nhưng là từ vong dần dần tiến đến, nó hai mắt đăm đăm nhìn qua Triển Dật, trong mắt ở bên trong toát ra vô tận bi ai.

Triển Dật tựa ở bầy rạp nham bích lên, thở phì phò, hấn biết rõ lúc này chính mình như còn chưa động thủ lời mà nói..., một hồi cũng nhất định là ngao cầu bữa tiệc lớn, hấn chậm rãi đem thân thể di động, chuyển đến ngao cầu sau lưng, ngao cầu gấu gao cắn Viên Hạo yết hầu không phóng, hấn đột nhiên nhảy lên, một phát bắt được ngao cầu cái đuôi.

Chỉ nghe một tiếng tru lên, ngao cầu miệng rộng phi tốc hướng cổ tay của hấn cắn tới.

Triển Dật Phi tay vùng lên, ngao cầu đầu quán tính bỏ qua, không có cắn cổ tay của hấn, nó NGAO NGAO nghiêm nghị tru lên, toàn thân mãnh liệt gãy dựa lấy.

Mà bầy rạp thượng diện ngao cầu bầy, tại bầy rạp biên giới không cam lòng bởi hồi lấy, cũng đều nhe răng khoe miệng đi theo NGAO NGAO tru lên, trong lúc nhất thời khắp thế giới đều là thê lương tiếng gào thét, chúng như muốn bay nhào xuống, hung hăng mà đem Triển Dật xé nát.

Triển Dật nào dám buông tay, đem ngao cầu vùng mạnh, hung hăng địa nện ở bầy rạp nham bích lên, một lần một lần nện, thẳng đến ngao trong mồm chó phát ra ô ô địa thấp mình, không tiếp tục gãy dựa chỉ lực, cuối cùng vô thanh vô tức, hấn mới đem nó ném rơi vào trong chạp bầy, chỉ cảm thấy hai tay bụn rụn, đặt móng ngồi ở trong chạp bầy, rốt cuộc đứng không.

Lúc này thời điểm, Triển Dật ngực, bỗng nhiên kéo dài ra một đạo ba màu thái quang, thái quang như là tay trào đồng dạng, không ngừng mà hướng cái con kia sắp chết ngao cầu kéo dài, hấn thấy sợ ngây người, thò tay đi đập đạo kia ba màu thái quang, thế nhưng mà thái quang quẩn quẩn, bắt tay vào làm nhưng lại hư vô đấy. Ba màu thái quang kéo dài đến ngao cầu bên miệng, bỗng nhiên ôm lưng, đã triển trụ ngao cầu miệng mũi, theo sát lấy, Triển Dật cảm thấy cái kia ba màu thái quang bắt đầu thu nạp ngao cầu Tinh Nguyên, Tinh Nguyên liên tục không ngừng địa thu nạp tiến đến, chìm vào đan điền của hấn ở bên trong.

Hấn cảm thấy trong đan điền phảng phất khắp nổi lên một mảnh bụi bậm, bụi bậm càng ngày càng nhiều quăng, đem hấn bao phủ, cảm giác tựa như chôn ở đại địa ở bên trong, bốn phía đều là vô cùng vô tận hạt màu vàng bụi bậm..

Cũng không biết qua bao lâu, Thiên Địa dần dần trong sáng, không hề Hỗn Độn khôn cùng, Triền Dật phía trước, đầu kia vừa ngã vào bầy rập ngao miệng chó trên mũi không, bỗng nhiên phiêu đảng thứ nhất đầu hạt màu vàng mini ngao cầu hư ảnh.

Cái kia hư ảnh xem còn không có có bàn tay một nửa lớn nhỏ, phảng phất nhận lấy triệu hoán đồng dạng, hướng Triền Dật Phi chạy mà đến.

Hắn tựa hồ chứng kiến, mini ngao cầu hư ảnh càng lúc càng lớn, chính ngửa mặt lên trời tru lên, hướng trong miệng của hắn bay vút mà đến, hắn không tự chủ được há hốc miệng ra, cái kia ngao cầu mini hư ảnh, tụt chạy vào trong miệng của hắn, chìm đến đan điền.

Ngay tại hắn cho rằng đã xong thời điểm, cái kia ba màu thái quang lại ôm khít tại Viên Hầu trên ót, đồng dạng kỳ dị sự tình đã xảy ra, Viên Hầu sợ hãi bắt đầu bị thái quang hút vào, một cỗ kỳ dị kim quang không ngừng dung nhập trong thân thể của mình, chìm trong đan điền.

Không bao lâu, Viên Hầu trên ót, cũng hiện lên một chỉ Viên Hầu hư ảnh, toàn thân phát ra quang mang màu vàng, theo Triền Dật giạt mình miệng bay vút mà vào, tan rã tại đan điền của hắn ở bên trong.

Cái lúc này, một hồi như có như không âm thanh thiên nhiên thanh âm xuất hiện tại Triền Dật bên tai, phảng phất có trăm ngàn vạn cái tăng nhân tại hát lấy phạm âm, tại bầy rập bốn phía quanh quẩn, lại để cho người có một loại an tường yên lặng cảm giác... Triền Dật tâm thần dần dần an bình xuống dưới.

Hắn phát hiện bụng của mình phảng phất hư không rồi, có thể chứng kiến trong đan điền cái kia hai cái mini thú ảnh, lẳng lặng lần lượt, ngao cầu hơi ảnh bị một cỗ hạt màu vàng sương mù bao phủ, mà cái kia Viên Hầu hơi ảnh, tất bị một đoàn kim quang ôm lưng rồi.

Sáng rọi lưu động, sáng chói lấy huy hoàng linh quang. Như ẩn như hiện ở bên trong, trong đan điền phảng phất xuất hiện hai cái hung mãnh Viên Hầu cùng ngao cầu dị thú, tản ra cường hãn vô cùng sinh mệnh lực.

Cái này nhất định là Viên Hầu cùng ngao cầu Tinh Nguyên.

Một ngày đi qua rồi, lại một ngày đi qua rồi... Bầy rập bên trên ngao cầu bầy rập rốt cục thất vọng ly khai, thế nhưng mà đói khát, mỗi một, tuyệt vọng các loại đợi cũng bao vây Triền Dật, hắn cũng lại duy trì không được, lâm vào trong hôn mê.

Thế nhưng mà lúc này thời điểm, bầy rập phía trên, bỗng nhiên rơi lại một đầu cái bóng thật dài, cái kia cái bóng thật dài dọc theo bầy rập du xuống, dĩ nhiên là một đầu toàn thân đỏ tía độc xà, chừng thủ đoạn lớn như vậy, nó không ngừng phun lưỡi, bơi lên Triền Dật thân hình.

Độc xà mở ra miệng rộng, lộ ra sắc nhọn hai khóa răng nọc, thượng diện lóe hiện quang nọc độc. Triền Dật trong hôn mê tựa hồ cũng cảm nhận được nguy hiểm, hắn lật ra một cái thân, ngay tại hắn khẽ động thời điểm, cái kia độc xà bỗng nhiên một ngậm cắn xuống.

Ở này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Triền Dật trên người, bỗng nhiên lóe sáng một đạo thần quang, thần quang từ địa một tiếng đánh trúng vào độc xà tam giác đầu, độc xà ba địa một tiếng theo Triền Dật trên thân thể ngã xuống bầy rập trên mặt đất, nó lập tức uốn lượn lấy du động, bơi lên bầy rập nham bích, muốn thoát đi.

Lúc này thời điểm, Triền Dật ngực bụng lại hiện ra ba màu thái quang, thái quang phi tốc lan tràn, phút chốc đã triển trụ độc xà bầy rập, độc xà đột nhiên quay đầu lại cắn tới, thế nhưng mà cắn được nhưng lại một phiến hư không.

Mà hắn phảng phất nhận lấy trọng thương, theo nham bích bên trên ngã rơi xuống, không ngừng lăn qua lăn lại lấy.

Không bao lâu, một đầu hỏa hồng sắc độc xà hư ảnh theo thân thể của nó nổi lên lên, nó không tiếp tục lực gãy dựa, sụp lỵ tại Triền Dật bên người.

Cái kia hỏa hồng hư ảnh bay vào Triền Dật trong miệng.

Triền Dật thân hình bỗng nhiên rung rung, như bị tra tấn đồng dạng, run rẩy không ngừng lấy.

Đúng lúc này, Triền Dật cảm giác đan điền phảng phất muốn đốt đốt đi lên, một cỗ mãnh liệt bành trướng tánh mạng Tinh Nguyên, tại trong cơ thể hắn mãnh liệt trùng kích lấy!

Cái này đầu độc xà và ẩn chứa làm cho người khó có thể tin cường đại tánh mạng Tinh Nguyên, hắn Tiên Thiên tánh mạng Tinh Nguyên vô cùng dài dào. Triền Dật quanh thân cao thấp màu nâu cùng màu đỏ hào quang lượn lờ lấy, trong đan điền phảng phất hùng hực bốc cháy lên một đoàn Liệt Diễm.

Thân thể của hắn trở nên gần như trong suốt rồi, một đầu độc xà như ẩn như hiện quay quanh tại đan điền của hắn khí hải ở bên trong.

Mà cái kia ba màu thần quang hấp thu nạp ngao cầu, Viên Hầu cùng độc xà tinh hồn, như được triệu hoán đồng dạng, không ngừng hướng thân thể của hắn dung hòa mà đi, Triền Dật thân thể phảng phất muốn bạo liệt, linh hồn cùng thân thể cơ hồ muốn sụp đổ cách vỡ tan.

Một đoàn lửa nóng khí tức ngay tại khí hải nội quấy, hỏa hồng sắc linh quang bốn phía lưu động, tại cực nóng đốt cháy lấy thân thể của hắn.

Chương 7: Thủy mộc linh khí

Triển Dật phen này hôn mê, thực không biết đã qua bao nhiêu thời gian, có khi hơi có tri giác, nhất thời thân thể như đưa tại bụi bậm ở bên trong bông bành đung đưa, chỉ cảm thấy dạ dày phồng phình muộn phi thường, muốn nôn mửa, rồi lại mở không nổi miệng đến, chỉ một lúc sau, lại hôn mê bất tỉnh.

Như thế lúc chóng mặt lúc tỉnh, có khi tỉnh lại phảng phất toàn thân bị Liệt Hỏa thiêu đốt đốt, hần chỉ cảm thấy nói không nên lời khó chịu, muốn há miệng la lên, rồi lại gọi không ra nửa điểm thanh âm, đúng như trong thân thể tại Luyện Ngục trong nung khô; có khi lại giống như thân hình bị nặng ngàn cân kim đề nặng, toàn thân tuy không cách nào nhúc nhích, liền mí mắt cũng không mở ra được đến.

Một ngày này thân chí hơi thanh, chỉ cảm thấy trên mặt bị người dùng ẩm ướt khăn tay lau, khăn tay bên trên hơi nước không ngừng bị da thịt hấp thu lấy, hơi nước hấp thu tiến đến, làm cho hần cảm thấy thoáng thoải mái, một hồi khăn tay dờ đi, toàn thân cực nóng cảm giác có nóng đánh úp lại, hần trong tiềm thức tho tay một trào, bắt được cái tay kia chừng, chỉ nghe bên tai một tiếng thấp kém tiếng hô.

Triển Dật một trào ở cái tay kia chừng, chỉ cảm thấy mềm mại như khăn, một cổ tươi mát khí tức xuyên thấu qua bàn tay tràn vào lòng dạ, quán quán ở xung quanh người ý cảnh đầy trời đầy đất bụi bậm, phảng phất bị cái này cổ tươi mát khí tức xua tán đi, nhao nhao bay xuống, làm cho người làm ọc phiền muộn chậm rãi tiêu tán, liền nói cái gì cũng không chịu buông ra bắt lấy cái tay kia chừng.

Chỉ nghe bên tai một cái tinh tế thanh âm, "Mụ mụ, tiểu ca ca bắt được tay của người, hần sắp đã tỉnh sao?"

Đột nhiên một chỉ bàn tay nhỏ bé cũng cầm Triển Dật tay, lại một hồi tươi mát khí tức theo cái kia bàn tay nhỏ lan tràn mà đến, nhanh chóng dung tiến vào Triển Dật lòng dạ, trong thân thể bị hòa thiêu hỏa thiêu đốt cảm giác lập tức đã nhận được giảm bớt, vẻ này rõ ràng khí tức, phảng phất một cổ mát lạnh son tuyền, không ngừng phi tràn vào đến, gọi giết hần trong lòng cuộn cuộn thiêu đốt hòa điểm.

Triển Dật trở tay một trào, lại cảm thật chặt cái con kia bàn tay nhỏ bé, không bao giờ nữa chịu buông ra.

Hần không biết, bị ba màu thái quang thu nạp tiến thân thể ba loại động vật Tinh Nguyên, tại trong ngũ hành chúc thổ, kim, hỏa, như thế ba loại thuộc tính Tinh Nguyên cường ép tiến vào đan điền của hần ở bên trong, không thể rất tốt dung nạp cùng một chỗ, không ngừng lẫn nhau khắc nhiễu lấy, mới tạo thành hần một hồi hỏa thiêu, một hồi đất dấu, một hồi kim áp các loại khó chịu làm phức tạp áp bách.

Mà bị hần bắt lấy lưỡng bàn tay, một cái là Ngũ Hành thuộc tính thuộc mộc, một cái là Ngũ Hành thuộc tính thuộc thủy, hai chủng thuộc tính linh khí theo trong lòng bàn tay của hần hút vào, trung hoà này ba loại mãnh liệt phản ứng Tinh Nguyên, mới khiến cho hần chậm rãi bình thân xuống.

Cũng không biết qua bao lâu, Triển Dật Tài ung dung tỉnh quay tới, chậm rãi mở mắt, mơ mơ màng màng, trước mắt chậm rãi hiện ra lưỡng Trương Ôn âm khuôn mặt tươi cười, một trương như mặt trời giống như ôn hòa, một trương Như Nguyệt sáng giống như thân hòa, cái kia trương hòa ái như mặt trời giống như khuôn mặt tươi cười để sát vào đến, nàng khuôn mặt tươi cười dịu dàng cúi đầu nhìn xem hần, "Hải tử, người tỉnh rồi!"

Triển Dật mới nhìn rõ trước mắt hai cái đáng tươi cười, hòa ái như mặt trời đáng tươi cười là một trương hình khuôn mặt, trên đầu kéo bụi tóc, tướng mạo thấp phần tướng mạo đẹp hòa thân, xem ra chừng ba mươi tuổi niên kỷ.

Mà cái kia Nguyệt Nhi giống như dưa nhi mặt, nhưng lại một cái tám chín tuổi bộ dáng tiểu nữ hài, chính nhảy mất to tò mò xem hần, mặt mày nhi cùng mặt trời khuôn mặt ngược lại có vài phần tương tự, lộ ra thấp phần xinh đẹp, thanh tú, chính hướng về phía hần cười, "Tiểu ca ca, người không có việc gì đi à nha?"

Triển Dật nhuyển bỗng nhúc nhích thân thể, "Đa tạ lưỡng... Vị cứu... Ân cứu mạng, các người là... Ai? Ta cái này... Đây là đang ở đâu?"

Xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn lại tràn ra nét mặt tươi cười, "Tiểu ca ca, người tiến vào ba ba của ta đào trong cạm bẫy rồi, người như thế nào không nhìn lộ à?"

Triển Dật cười khổ, trầm nghĩ, "Ta làm sao biết chỗ đó có ba ba của người đào bẫy ah, bất quá nếu là biết rõ, tại cái đó khẩn cấp thời điểm, mặc dù là hổ lửa, không thể nói trước cũng muốn đi đến bên trong nhảy, chỉ là hần đến tuần son thời điểm không khỏi đã quá muộn chút ít."

Cái kia mặt trời khuôn mặt nhẹ giọng quở trách tiểu nữ hài, "Những năm cuối đời, như thế nào có thể như vậy đối với tiểu ca ca nói chuyện!"

Nói xong quay đầu hướng Triển Dật nói, "Hải tử, những năm cuối đời bướng bỉnh, người chớ để ý, chồng của ta họ Tang, người gọi ta Tang thẩm là được rồi. Hải tử, người là người ở nơi nào? Như thế nào hội một mình chạy đến tuyết Vân Sơn đến? Người tên là gì?"

"Ta... Ta... Không nhớ rõ."

Triển Dật do dự vài cái, cuối cùng lựa chọn lảng tránh, đối với cái thế giới này, hần căn bản không biết, nhiều lời sợ dẫn xuất rất nhiều phiền toái.

"Hài tử đáng thương, ngươi là nhất định là ngã hư mất đầu óc, những năm cuối đời cha nàng đào bẫy rập có thể sâu đây này."

Cái kia Tang thăm nhẹ nhàng vuốt ve Triển Dật tóc, lắc đầu liên tục, thở dài một tiếng.

"Tiểu ca ca, ngươi thật đáng thương ah, ngay cả mình tên gì đều không nhớ rõ."

Cái kia những năm cuối đời nháy mắt to xem hán, cũng là một bộ tốt tiếc hận thần sắc.

"Cảm ơn những năm cuối đời tiểu muội muội, ngươi... Tại đây còn có cái gì ăn sao?"

Thần chí thanh tỉnh về sau, hán cảm thấy bụng không không đang đang, dạ dày đói bụng đến phải chỉ run rẩy, tựa muốn ăn cái gì, hán quay đầu nhìn về phía Tang thăm, không để ý khách khí, lão nghiêm mặt tựa hỏi.

"Có ah, ta có cô dâu, tiểu ca ca ngươi muốn ăn à."

Những năm cuối đời từ trong túi tiền móc ra mấy cái ô mai đưa cho hán.

Triển Dật không biết nên khóc hay cười, "Còn có ... hay không mặt khác, ví dụ như cơm, tham ăn no bụng đấy."

"Ah, hài tử ngươi là đói bụng, ta trong nồi hầm cách thủy lấy một con gà, ngươi muốn ăn sao?"

Triển Dật nghe xong, nước miếng lập tức đi lên, liên tục gật đầu, chỉ chốc lát, Tang thăm tựa bụng lấy một cái mâm lớn tiến đến, chầu để đó một cái đầu bóng loáng sáng gà rừng, hán không chút khách khí nhận lấy, tựa khối lớn bữa này, ba đến hai lần xuống sẽ đem toàn bộ gà rừng ăn được chỉ còn lại có một chậu xương cốt.

Tang thăm những năm cuối đời hai cái trợn mắt há hốc mồm nhìn xem hán.

Triển Dật có chút xấu hổ, "Không có ý tứ, ta tại trong cạm bẫy đói bụng đến phải quá lâu, quá đói rồi."

"Ta minh bạch, có một ngày ta bữa sáng cơm trưa đều không có ăn, buổi tối chết đói, cũng ăn thật nhiều thứ đồ vật."

Những năm cuối đời liên tục gật đầu, tỏ vẻ lý giải, "Tiểu ca ca ngươi còn muốn ăn sao? Ba ba còn nướng một đầu con thỏ thịt, chúng ta đều ăn không hết."

Triển Dật nghe xong thỏ nướng từ thịt, ở đâu kháng cự được rồi, trong bụng rầm rầm một tiếng sấm rền, liền những năm cuối đời cũng nghe được rồi, hán xấu hổ địa nhìn xem những năm cuối đời, "Còn có thể đến một điểm a"

Triển Dật chỉ cảm thấy thân thể của mình không đầy đồng dạng, xác thực còn muốn, thế nhưng mà Tang thăm lại ngăn trở, nàng nói, "Hài tử, ngươi thân thể còn Thái Hư yếu, đừng ăn quá nhiều thứ đồ vật."

Triển Dật cũng biết những này thường thức, đành phải thôi, tựa nói, "Ta muốn đi ra ngoài đi một chút, hán giấy dựa lấy muốn xuống giường, đột nhiên cảm thấy đầu một hồi mất hoa."

Tang thăm thấy thế, vội hỏi, "Những năm cuối đời, ngươi đến tiểu ca ca đi ra ngoài đi một chút."

"Àn." Những năm cuối đời đáp lời, đỡ lấy Triển Dật cánh tay, hai người đi ra Tang Gia, chỉ nghe trong phòng Tang thăm lớn tiếng phân phó, "Những năm cuối đời cẩn thận một chút, đừng mang tiểu ca ca đi quá xa."

"Ta đã biết!" Những năm cuối đời giọng dịu dàng đáp lời.

Triển Dật nhìn quanh lấy tại đây phong cảnh, Tang Gia chỉ là cô đơn phòng, dựa vào một cái dốc núi kiến tạo, trước phòng là một đầu uốn lượn mà qua dòng suối nhỏ lưu, dòng suối nhỏ đi qua tựa là một mảnh đồng ruộng, loáng thoáng có thể trông thấy bốn phía phân tán một ít thôn nhỏ, xa hơn chỗ, có thể trông thấy bạc phơ mênh mông rừng nhiệt đới...

Những năm cuối đời lôi kéo Triển Dật tay nói, "Tiểu ca ca, ngươi nói nhà của ta xem được không?"

"Đẹp mắt." Triển Dật tự đáy lòng nói, lại hỏi, "Những năm cuối đời, ba ba của ngươi đâu này?"

Những năm cuối đời đưa ánh mắt chuyển hướng cái kia bao la mênh mông rừng nhiệt đới, "Ba ba mỗi ngày đều đi đi săn, muốn buổi tối mới có thể trở về."

Một lát sau lại ngẩng đầu lên rồi, nhìn trời bên trên ngẩn người một hồi, bỗng nhiên nói, "Tiểu ca ca, ta cho ngươi lấy cái danh tự được không?"

Triển Dật tùy ý tựa nói, "Tốt? Ta đây tên gì đâu này?" Những năm cuối đời nghiêm trang, "Gọi giương cánh."

"Triển Dật?" Triển Dật ngẩn ngơ, hỏi: "Tại sao phải gọi cái tên này?"

Những năm cuối đời duỗi ra ngón tay lấy bầu trời bay qua chim con, "Tiểu ca ca, ngươi nhìn chim chóc phi được thật cao ah! Ta muốn tiểu ca ca trường

thành, như chim chóc giương cánh bay cao!"

Triển Dật nghe ra những năm cuối đời trong miệng nói cánh cũng không phải là tên hấn ở bên trong dật, hấn giật mình, tựa nói, "Tiểu ca ca cảm thấy, chỉ cần giương cánh bay lượn cũng không nên, không bằng ta gọi Triển Dật a, thỏ nhĩ chạy trốn nhanh đến dật, tiểu ca ca chẳng những muốn bay được cao, cũng muốn chạy trốn nhanh."

"Thật tốt quá." Những năm cuối đời vỗ bàn tay kêu lên, "Triển Dật, như chim chóc đồng dạng phi được cao, như thỏ nhĩ đồng dạng chạy trốn nhanh, thật tốt quá!"

Nhìn xem những năm cuối đời cái kia xinh đẹp đáng mừng thần thái, Triển Dật nhìn không được bắt tay đặt ở trên đầu nàng vuốt ve một phen.

Hoàng hôn thời điểm, nhà này chủ hộ rốt cục xuất hiện, là cái mọc ra râu quai nón trung niên đàn ông, trên bờ vai khiêng một đầu sắc tươi đẹp lông lầy Mãnh Hổ. Những năm cuối đời vui sướng được hưởng hấn chạy tới, xa xa đã kêu, "Phụ thân, phụ thân, rơi vào bẫy rập tiểu ca ca đã tính, ta cho hấn lấy cái tên rất hay!"

Người đàn ông kia yêu thương địa vuốt ve những năm cuối đời tóc, "Ân, tiểu ca ca chính mình nổi danh, tại sao phải ngại lấy đầu này?"

Những năm cuối đời nháy nàng mắt to, "Tiểu ca ca đem mắt bẫy rập trước khi sự tình đều quên, liền danh tự cũng nhớ không được, thật đáng thương ah, những năm cuối đời cho tiểu ca ca lấy tên là Triển Dật, như chim chóc đồng dạng phi được cao, như thỏ nhĩ đồng dạng chạy trốn nhanh, về sau ta gọi hấn Dật ca ca rồi."

.

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 : Thần bí cổ mộ tâm quyết

Triển Dật mỉm cười địa hướng người đàn ông kia đến gần, khách khí gửi tới lời cảm ơn, "Tang thúc người tốt, cảm ơn người cứu được tánh mạng của ta."

Tang thúc trên mặt lộ ra vui vẻ, "Không khách khí, là ta đào bẫy rập, người không có việc gì là tốt rồi."

Triển Dật đang muốn đi đến đi giúp Tang thúc, đột nhiên cảm thấy ngực khẽ động, thân thể cái kia ba màu thái quang lại rục rịch rồi, hấn cảm giác ba màu thái quang muốn kéo dài vươn ra đồng dạng, tranh thủ thời gian thay đổi thân thể xa xa tránh đi, lại để cho ba màu thần quang thu liễm trở về, không dám để cho Tang thúc bọn hấn chứng kiến.

Tang thúc cũng không có chú ý, hấn một tay nâng trên bờ vai Mãnh Hổ, một tay nắm những năm cuối đời, hướng trong nhà đi đến. Những năm cuối đời quay đầu lại kêu, "Dật ca ca, nhanh về nhà rồi!"

Triển Dật vội vàng ứng vài tiếng, nhanh bước đi theo, nhưng là không dám đi được thân cận quá, sợ trong cơ thể ba màu thái quang đột nhiên hiện ra, dọa những năm cuối đời một nhà.

Trong lòng của hấn, ần ần cảm giác được, ba màu thái quang là hướng về phía Tang thúc trên bờ vai Mãnh Hổ mà đi đấy.

Chẳng lẽ mình trong thân thể cái kia kỳ dị ba màu thái quang, nhìn thấy động vật muốn hấp thu chúng tinh hồn?

Dù sao không bắt được trọng điểm, hấn cũng đẩy nghĩ không ra, chỉ là không dám tới gần Tang thúc trên bờ vai Mãnh Hổ thân cận quá khoảng cách, thẳng đến hấn đem Mãnh Hổ bỏ vào cái khác trừ vật thất, mới dám đi vào nhà rồi.

Com tối món chính tựa là ngày trước những năm cuối đời nói thịt thỏ, một mâm lớn mang lên đến, xem ra hết sức đơn giản thật sự, nhưng khi nhìn là như thể đơn giản đồ ăn, lại làm cho Triển Dật khẩu vị mở rộng ra, cái này thịt thỏ cửa vào mềm yếu, trong lành đau xót (a-xít) cay, hương vị không phải không, Tang thăm trù nghệ đem làm thật sự không tệ.

Hấn trọn vẹn ăn hết Tam đại chén com, mới thỏa mãn buông bát đĩa.

Sau khi ăn xong đoàn người ngồi trong sân hóng mát, đầy trời ngôi sao lóng lánh, mỗi khỏa đều sáng ngời phi thường, bầu trời đêm dị thường u lam, gió mát phơ phất mà đến, Triển Dật hồi thoáng một phát mùa, hiện tại đúng là đầu hạ thời gian.

Tang thúc luôn hữu ý vô ý hỏi thăm Triển Dật lại lịch, Triển Dật đương nhiên ra vẻ không biết giải quyết thế nào, chính mình lại trái lại hỏi đến không ít cái thế giới này bối cảnh, nguyên tới nơi này là Tiên đạo ân quốc Đông Hoang hoàn cảnh, nghe nói ân quốc tiên sơn Phiêu Miểu, rộng lớn bao la bát ngát.

Phạm nhân mặc dù đi ở kiếp trước, cũng khó được nhìn trộm cái thế giới này điểm lấm tấm, chỉ có tu tiên đắc đạo, có thể khống chế thần cầu vòng, mới có thể quan sát bao la mờ mịt đại địa.

Triển Dật nghe được thật là giật mình, "Tu tiên? Cái gì là tu tiên? Các ngươi đều là tiên nhân sao?"

Tang thúc nghe vậy bật cười, vuốt ve Triển Dật tóc, "Hài tử, chúng ta chỉ là phạm nhân, tu tiên chi đạo, cùng chúng ta vô duyên, chỉ có thân thể sở hữu dị năng người, mới có tư cách tu tiên!"

Triển Dật hỏi, "Muốn cái gì dị năng đâu này?"

Những năm cuối đời vỗ bàn tay nhỏ nói ra, "Ta biết rõ, phạm nhân thân thể muốn có thể Trúc Cơ, mới có thể tu tiên đấy."

Triển Dật vốn là cái thật sự người, tu tiên hẳn là nghe qua, nhưng là đối với đẳng cấp cảnh giới những này so sánh chuyên dụng tu tiên từ ngữ, hẳn lại hoàn toàn không biết gì cả, cảm giác kỳ lạ phi thường, "Cái gì là Trúc Cơ?"

Tang thúc suy nghĩ một chút nói, "Trúc Cơ tự là phạm nhân đem thân hình theo phạm thể chế tạo chân thân, như vậy có thể tiến thêm một bước tu luyện, nghe nói đằng sau còn có rất nhiều tu luyện cảnh giới, Trúc Cơ qua đi là chân nguyên, chân nguyên qua đi là Linh Hư... Về sau còn thêm nữa... Đẳng cấp, chúng ta tự không lớn biết được rồi, tu đến chung cực, khi đó có thể tu thành Chân Tiên, cùng Thiên Địa đồng thọ, trường sanh bất lão!"

"Thực có thể trường sanh bất lão sao?"

Triển Dật hưng phấn phi thường, hẳn nhớ rõ Tây Du Ký ở bên trong Mỹ Hầu Vương tìm tiên học nghệ chi tế, câu nói đầu tiên là, "Nên trường sinh sao?"

Tu tiên cuối cùng nhất mục, tự là trường sanh bất lão, mặt khác thần mã đều là Phù Vân.

"Chúng ta cũng chưa từng thấy qua chính thức trường sanh bất lão người, nghe nói tu luyện thành công mọi người đến một thế giới khác đi."

Tang thúc lắc đầu, "Ngươi như muốn biết càng kỹ càng, lần đi khoảng một nghìn hơn... dặm đại núi có một hay không thái tiên môn, chính là chúng ta tại đây lớn nhất tiên môn rồi. Bọn hắn hàng năm nhập thu tiết đều muốn vùi thu mới đích học đồ, Ân, không biết năm nay hay không thái tiên môn tuyển nhận học đồ tiết, phương ni, chúng ta là không phải đem những năm cuối đời cũng đưa đi đâu này?"

Phương ni là Tang thăm khuê tên, nàng còn chưa có trả lời, những năm cuối đời đã nắm ở tay của nàng ngọt (khom), vẻ mặt kinh sợ, "Không! Mụ mụ, đừng đuổi ta đi! Ta không phải ly khai ngươi!"

Tang thăm yêu thương địa vuốt ve thoáng một phát tóc của nàng, "Tốt, chỉ cần những năm cuối đời nghe lời, mẹ sẽ không đuổi ngươi đi đấy."

Những năm cuối đời dựa sát vào nhau nàng càng chặt, "Mẹ, những năm cuối đời thật biết điều, những năm cuối đời rất nghe lời."

Tang thăm quay đầu hướng Tang thúc nói, "Nhân sinh cả đời, thảo sinh một xuân. Dù cho gọn gàng Chân Tiên sống được lâu dài, nhưng là trên đời không quen, yêu cùng được yêu người cũng đã già đi, chính mình cô đơn một người vô tình không yêu, còn sống lại có ý gì? Ta xem, hãy để cho những năm cuối đời làm một cái thường thường phạm phạm người bỏ đi, chúng ta chỉ có nàng như vậy một đứa con gái, một đứa đến hay không thái tiên môn, tự không nữa tổng hợp cuộc sống, tuy nhiên tu tiên có thể trường sinh, nhưng là, càng nhiều nữa tu sĩ lại chết oan chết uổng, tây bá thôn những năm cuối đời nàng dưỡng tiểu nhi tử, giang vĩ thôn của ta một cái tỷ muội đại nữ nhi, tu tiên vài năm, lại nửa đường chết non, chết không thấy xác!"

Tang thăm thờ dài, không có nói thêm gì đi nữa, như vậy ví dụ nhiều nữa rồi.

Triển Dật lại hỏi chút ít phương diện này vấn đề, gặp Tang thúc một nhà cũng không rõ quá nhiều, liền không có lại tìm hiểu rồi.

Mới bắt đầu vài đêm hẳn cơ hồ ngủ không yên, đến một lần thân thể cảm giác thật là suy yếu, thỉnh thoảng đói khát tập kích, thứ hai cảm giác cái thế giới này là ở làm cho người rất lấy làm kỳ rồi.

Trong cơ thể cái kia ba loại bị thu nạp bất đồng thuộc tính động vật tinh hồn, vẫn thỉnh thoảng quấy nhiễu lấy hẳn, hẳn bắt đầu tu luyện luyện khí pháp quyết, tay cầm ba loại bất đồng thuộc tính tinh hồn ngăn chặn, nhưng cũng chỉ là sử (khiến cho) chính mình thừa nhận thống khổ bớt chút, cũng không thể chính thức tiêu trừ.

Hắn chỗ tập luyện pháp quyết, đến từ một lần trộm mộ.

Có một lần hẳn tiến nhập một gian mai táng tại trong núi sâu trong cổ mộ, theo trong huyết mộ đồ cổ đến xem, lại là một cái Ân Thương thời đại huyết.

Cái này pháp quyết là khắc vào một cái trúc cuốn lên, dày đặc một cuốn trúc cuốn, bên trong văn tự cũng không nhiều, đối với cái này cái có khắc văn tự sách cổ, hẳn cũng không có tùy tiện cầm lấy đi giao dịch bán đi rồi, thông qua liên hệ rồi một ít đại học chuyên nghiệp tiền sĩ, hẳn cuối cùng hiểu rõ trúc cuốn lên có khắc văn tự hàm nghĩa.

Đó là một cuốn thần bí và cổ xưa luyện khí tâm quyết: dương nghị tâm quyết.

Hắn đem cái này tâm quyết đặt ở trên tủ đầu giường, mỗi khi ngủ không yên thời điểm, tựa cầm đọc, không thú vị buồn tẻ tâm quyết vẫn tự, quả nhiên là một cái rất có giấc ngủ tốt.

Thẳng đến một lần hắn được cảm mạo, cảm mạo càng ngày càng nặng, cứ thế căn bản không cách nào công tác, hắn thừa cơ nghỉ ngơi, hắn đọc lấy sách cổ, dần dần tiến nhập một cái là mộng không phải trong mộng, hắn ý thức đã mơ hồ, tựa như ngủ rồi đồng dạng, nhưng là trong thân thể lại phát sinh biến hóa, hắn có thể cảm giác được, trong thân thể như có một đầu ám áp nhiệt lưu tại lưu động lấy, những nơi đi qua, đồng đều cảm thấy vô cùng khoan khoái dễ chịu.

Cứ như vậy một giấc chiêm bao tỉnh lại, hắn cảm mạo rõ ràng hoàn toàn tốt rồi, kinh hỉ phía dưới, hắn bắt đầu nghiên cứu cái này dương nghị tâm quyết, mấy năm dưới việc tu luyện đến, rốt cục cho hắn dòm ra cửa kính, ngày qua ngày tu luyện, hắn đối với dương nghị tâm quyết lý giải cũng càng lúc càng sâu, hơn nữa cũng cảm giác được, hắn sở được đến dương nghị tâm quyết, cũng không phải một bộ nguyên vẹn tu luyện pháp quyết.

Dày đặc một bộ trúc cuốn, cầm ở trong tay nặng trĩu, bên trong ghi lại văn tự, khả năng nhưng lại một bộ thần bí khổng lồ kinh văn tổng quyết mà thôi.

Nhưng là, chỉ là như vậy một đoạn thần bí và đơn giản tổng quyết, mỗi lần dưới việc tu luyện đến, hắn đều có thể cảm thấy thể chất không ngừng cải biến, lại để cho hắn có loại tiến vào thoát thai hoán cốt cảnh giới cảm giác.

Đáng tiếc chính mình đi vào cái thế giới này, cũng không phải thuộc về mình nguyên lai thân hình, hắn chỉ có một lần nữa tu luyện dương nghị tâm quyết, quả nhiên lần đầu cũng cảm giác được hiệu quả, giãy vò trong cơ thể hắn ba loại tính hồn nguyên tố bị chậm rãi chế trụ, hỏa thiêu cực nóng, số tiền lớn đè ép, đất vùi hít thở không thông các loại cảm giác mặc dù không có hoàn toàn tiêu trừ, nhưng là theo dương nghị tâm quyết dần dần tu luyện tiến giai, hắn nhận thấy đến thống khổ cũng càng lúc càng thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9 : Thần quang hiện ra

Một ngày này Triển Dật đi theo Tang thúc tiến về trước thâm sơn sâu kín, chỗ tiến chỗ, thương xanh tươi rậm rạp măng, cỏ Mộc Sâm dày đặc, che khuất bầu trời; trong núi sâu thẳm thoảng truyền đến Hồ Khiếu vượn gầm, chim hót Lang Hào, nhất phái hoang vu Man Cổ khí tức.

Tang thúc bởi vì mang theo hắn, cũng không có tiến xa hơn Man Hoang sâu lâm, chỉ là một đường giẫm xem hắn dưới chôn cây kéo cùng bố trí bày rập, cây kéo cũng không có đụng gì thể đại dã thú.

Hai người chỉ phải lại càng tiến vào thâm cốc, trên đường gặp một cái thợ săn, cầm trong tay lấy một bả cái nữa xiên thép, hai tay trống trơn cũng không có con mồi, hắn đối với Tang thúc nói, "Tang từ tiêu, mau trở về bỏ đi, hôm nay Ô gia lại đây săn thú rồi!" Nói xong thần sắc vội vàng đã đi.

Tang thúc biến sắc, đối với Triển Dật nói, "Chúng ta mau trở về đi thôi, gặp được Ô gia người, tựa là bắt đã đến săn thú, cũng là một chuyện tay không, sẽ bị bọn hắn cướp đi."

Triển Dật có chút kỳ quái, "Ô gia là người nào? Như thế nào kêu gọi như vậy?"

Tang thúc lắc đầu, "Ô gia gia tộc có mấy người tu tiên thành công, có một cái hay vẫn là Hành Dương động phủ trưởng lão, pháp thuật phi thường đại, nghe nói còn có thể khống chế thần thú kéo dài qua phía chân trời."

"Hành Dương động phủ? Cái kia lại là một cái tu tiên môn phái sao?"

Triển Dật phi thường kinh ngạc, trước đó vài ngày mới nghe qua một cái hay không thái tiên môn, lúc này lại toát ra một cái Hành Dương động phủ đến.

"Là, Hành Dương động phủ tại phía xa vạn dặm xa xôi phía nam, bọn hắn thường xuyên khống chế thần thú trở lại Đông Hoang đến, bọn hắn tại gia tộc thiết lập một cái hiệu thuốc, bọn hắn thường thường đến tuần sơn, gặp được thợ săn săn bắn đến mãnh thú, liền mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt."

Hai người quay người vội vàng đi tới, lúc này Triển Dật chợt nghe ô ô thấp minh thanh, hắn đối với Tang thúc nói, "Tang thúc, trước trái phía trước giống như có cái gì dã thú?"

Tang thúc dừng lại lắng nghe một hồi, "Là Sói, rơi vào ta đào một cái bẫy rồi!"

Nói xong cấp tốc xoay người mà đi, Triển Dật theo sát phía sau hắn, đi một đoạn đường, tiếng sói tru càng lúc càng lớn, cũng không phải cái loại này tru lên, mà là ô ô thấp giọng hừ phát, Tang thúc bước nhanh đi lên, hưng phấn mà nói, "Là một thớt Thanh Mộc Sói!"

Nhưng thấy trong cạm bẫy một thót cực đại thanh mao ác lang, thân hình chừng hai cái bình thường chó săn đại, nó vốn là nằm ở trong cạm bẫy hữu khí vô lực, một thấy bọn họ xuất hiện tại bẫy rập bên cạnh, lập tức đứng, ngẩng đầu lên sọ tru lên, vờ ra miệng rộng, lộ ra sắc bén hẹp dài răng sắc, hung ác nhìn bọn hắn chằm chằm.

Tang thúc đối với Triển Dật nói ra: "Đem cái mũi che lại."

Triển Dật che lại cái mũi, chỉ thấy Tang thúc theo phần eo lấy ra một bao được tề, hương bầy rập hất lên, gió lên một mảnh màu trắng bụi bậm, không hơi một lát, tiếng sọ tru dần dần thấp ô mà lặng yên im ắng, Tang thúc lấy ra bộ đồ tác, đem con sọ này kéo đi lên, khờ trộ liễu nó trước sau chân cùng miệng, nói ra, "Hôm nay thu hoạch không tệ, chúng ta mau đi trở về a."

Hai người chuyển qua một cái khe núi, bỗng nhiên trên sơn đạo ba thất Man Thú ầm ầm chạy tới, những này Man Thú hình thù kỳ quái, có ngu có dề có hồ. Mỗi thất Man Thú khổ người đều khổng lồ như mã, đi đầu cười một chỉ tề giác người xa xa kêu lên, "Ngột cái kia thợ săn, đem Thanh Mộc Sói buông đến." Đang khi nói chuyện, vài thốt Man Thú tự vọt tới bọn hắn trước mắt.

Tang thúc bắt đắc dĩ đem trên bờ vai khiêng Thanh Mộc Sói buông đến, Triển Dật khí bất quá, lớn tiếng nói, "Cái này thất Thanh Mộc Sói là chúng ta tâm tâm khổ khổ săn được, vì cái gì vô duyên vô cớ tự cho các ngươi?"

"Tiểu tử muốn chết, lại dám đối với lão đại của chúng ta vô lễ!"

Một cái cười Mãnh Hồ ác hán mắng, lập tức xông lại, trong tay vung lên, một đầu đằng cây roi tự vung đi qua.

Triển Dật thân thủ vốn rất cao minh, cái này tùy tiện vung đến đằng cây roi sao có thể suy giảm tới hắn?

Hắn lấy tay nắm chặt, tự kéo lấy đằng cây roi, đột nhiên lại đem cái kia mãnh liệt trên lưng hổ ác hán kéo xuống dưới, ngã chó đoạt thi. Mãnh Hồ thể tới hung mãnh, nhắm Triển Dật xông lại, há miệng to như chậu máu, lộ ra đao găm cũng tựa như răng nanh, hung dữ địa căn hướng Triển Dật.

"Ah!" Lúc này mấy người đồng thời kêu sợ hãi, Ô gia người là kinh ngạc cái kia ác hán bị một đứa bé cho kéo xuống dưới, mà Tang thúc tắc thì đối với Triển Dật đột nhiên gặp được hiểm cảnh quá sợ hãi.

Triển Dật nghiêng người lóe lên, tránh được hung mãnh địa Mãnh Hồ.

Đúng vào lúc này, Triển Dật trước ngực bỗng nhiên bay ra ba đạo ánh sáng, thái quang tăng vọt, trong chớp lát tự bao lũng Mãnh Hồ miệng răng, phút chốc thu nạp, đem cái kia Mãnh Hồ miệng răng khóa lại rồi.

Mãnh Hồ gặp tập kích, Cuồng Bạo, khắp nơi tán loạn nhảy loạn.

Triển Dật lúc này đã có thể khổ rồi, đạo kia ba màu thái quang nhìn như hư vô, tuy nhiên lại như là dây thừng đồng dạng lôi kéo lấy hắn, cả người bị kéo rơi xuống đất bên trên.

Cái kia Mãnh Hồ mắt quay đầu lại, lại đi thân thể của hắn đập giẫm đập tới! Lập tức hắn sẽ bị giẫm thành thịt vụn, đạo kia ba màu thái quang bỗng nhiên co rút lại, đột nhiên đem hắn nghiêng nghiêng kéo phi mà lên.

Bành địa một tiếng, Triển Dật tự ngã sấp ở đằng kia Mãnh Hồ trên lưng, duỗi ra hai tay lũng đến hổ phần cổ phía dưới, hai tay vây quanh, vận kinh gát gao ôm lấy Mãnh Hồ.

Cái kia Mãnh Hồ lấp bắp kinh hãi, đột nhiên nổi giận, toàn thân loạn run. Bốn vó lại đá lại nhảy, nhưng là Triển Dật hai chân hai tay gát gao kẹp chặt, sừng sốt không có cho nó điên xuống.

Mà lúc này, bỗng nhiên một loại cảm giác quen thuộc lại tới nữa, đạo kia ba màu thái quang bắt đầu thu nạp Mãnh Hồ Tinh Nguyên, Mãnh Hồ rốt cục chịu đựng không nổi tê liệt đau đớn, điên cuồng hét lên lấy nổi điên nổi giận, chỉ nghe hết thảy một tiếng, Mãnh Hồ Cuồng Bạo trong giẫm lên chủ nhân của nó, tại chỗ đem hắn tràng tràng bụng bụng giẫm đi ra.

Mãnh Hồ tựa hồ sừng sốt một chút, bỗng nhiên phi thân nhảy lên, thả bốn vó, tự chẳng có mục đích chạy như điên.

Đây chỉ là một lập tức chuyển phát sinh mà thôi, các loại đối cái kia Ô gia hai người tình ngộ lại, Mãnh Hồ tốc độ chạy trốn mau kinh người, đạo mắt gặp Triển Dật đã bị mang vào một cái Man Hoang rừng già, chỗ chạy chỗ, vô số dã thú đều bị quấy nhiễu rồi, đều mất mạng chạy thực mạng, tựa hồ cái này chỉ Mãnh Hồ vô cùng đáng sợ.

"Yêu nhân! Hắn là Tiểu Yêu người!" Cười đà dề người cả kinh kêu lên.

Vào đầu kỵ tề giác người nọ kêu, "Bắt được cái kia Tiểu Yêu người, ta muốn lột da hắn, rút gân!"

Mãnh Hồ gào thét, chạy trốn, nó Tinh Nguyên bị ba màu thái quang hút càng ngày càng ít, rống lên một tiếng cũng càng ngày càng thấp...

Rốt cục nó không chống chịu được, phảng phất quanh thân lực lượng cũng bị rút lấy hết, cuối cùng phát ra một tiếng khàn giọng mà trầm thấp tiếng hô, một đầu vừa ngã vào trong bụi cỏ, rốt cuộc bỏ không.

Ném tới tại trong rừng trong bụi cỏ, nhưng thấy cái kia Mãnh Hồ thân hình trên không, quay quanh lấy một chỉ mini Mãnh Hồ tinh hồn, Triển Dật tranh thủ thời gian thật sâu thu nạp thờ ra một hơi, đem cái kia tinh hồn hút vào trong miệng.

"Tiểu Yêu người trốn chỗ nào!" Cười tê giác người lớn tiếng hô hào, rất nhanh tự đuổi theo.

Triển Dật chỉ cảm thấy trong thân thể bị thu nạp cái kia chỉ Mãnh Hồ tinh hồn tại lẫn lộn, tựa như một cây đại thụ rễ cây, không ngừng hướng hần quanh thân kéo dài, toàn thân thống khổ phi thường, căn bản bỏ không, chỉ phải ngay tại chỗ lẫn qua lẫn lại, né tránh tê giác hung ác chân đạp giẫm đạp.

Kỳ dị sự tình đã xảy ra, trên người hần ba màu thái quang bỗng nhiên lại phút chốc kéo dài bay đi, vậy mà đã triển trụ cái kia tê giác một sừng, đồng thời thân thể của hần cũng bị kéo phi mà đi, thẳng nhìn qua ngưu trên lưng người nọ đánh tới.

Tại đây điện quang thạch hóa (*cực ngắn) tâm đó, Triển Dật đột nhiên rút ra dao găm, đâm vào tê giác trên lưng người nọ eo (sườn) lõi thoi, thân thể cũng cùng nhau đánh lên thân thể của hần, người nọ kêu thảm một tiếng, té xuống ngưu lưng (vác).

Đồng dạng sự tình lại đã xảy ra, tê giác Cuồng Bạo .

Còn lại một cái cười đà dề Man Thú người vừa kinh vừa sợ, bỗng nhiên quay đầu muốn chạy trốn, Triển Dật Phi khởi một đao, đem hần cũng kết quả, cái kia đà dề mất đi hoảng sợ nhảy loạn, Triển Dật Phi ra bộ đồ mã tặc, quần lấy nhảy loạn đà dề, đây từng một chỗ khác chăm chú quần ở tê giác trên cổ.

Lúc này tê giác lại từng chịu không được ba màu thần quang thu nạp tinh hồn đau đớn, chạy như điên, cái kia đà dề bị lôi kéo lấy, cũng đi theo chạy như điên, lưỡng thất Man Thú gào thét, tại trong rừng mạnh mẽ đâm tới, quấy nhiễu lấy sâu trong rừng các loại dã thú nhao nhao chạy thực mạng.

Lập tức tê giác nhanh duy trì không được rồi, Triển Dật Phi thân nhảy lên, nhảy tới đà dề trên lưng, chỉ nghe tê giác kêu thảm một tiếng ngã xuống đất, mà lúc này ba màu thần quang thu trở về, đã triển trụ đà dề gió xoáy sừng dê, chỉ một hồi, đà dề tự thảm gọi, chạy càng cuồng, đem cái kia tê giác ngay tại chỗ lôi kéo mà đi.

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 : Thần bí chiếc nhẫn

Đúng vào lúc này thời điểm, đà dề bỗng nhiên một cước đạp không, mất đề hướng một cái bầy ở bên trong ngã xuống mà đi.

Triển Dật phản ứng nhanh chóng, một cái phi thân nhảy lên, theo đà trên lưng xẹt qua, nhảy vọt qua cái kia bầy rập.

Lúc này thân thể của hần càng thấy suy yếu, hần đặt móng ngồi xuống, đầu tiên cảm thấy cái kia Mãnh Hồ tinh hồn có một cỗ bàng bạc sinh mệnh khí tức đập vào mặt. Đây là một mảnh lá cây tinh hồn, toàn thân bích lục thần quang quang tại tinh hồn ở bên trong lưu động lấy, toả sáng lấy vô cùng cường đại sinh cơ.

Thiên Địa vạn vật sinh sôi không ngừng, thảo phồn mộc thịnh, sinh linh cường thịnh, các loại sinh vật tiến hóa vô cùng, đến hấp thu nhất định được thiên địa linh khí về sau, liền có thể chuyển hóa thần dị.

Triển Dật cảm thấy trong đan điền bắt đầu quấy, cái con kia Mãnh Hồ tinh hồn tại nghiêng trời lệch đất, trong thân thể bắt đầu xuất hiện bạo liệt cảm giác. Đã qua mấy canh giờ, Mãnh Hồ tinh hồn phiêu đảng ở đan điền khí hải lý, không hề táo bạo, không hề quấy nhiễu.

Theo sát lấy cái kia ba màu thái quang liên tục không ngừng địa thu nạp tiến đến thu nạp đà dề Tinh Nguyên, cũng chìm vào đan điền của hần ở bên trong.

Bị đà dề kéo dài tới bầy rập bên cạnh tê giác, thân thể của nó phía trên quay quanh cái này tê giác tinh hồn, Triển Dật không chút khách khí phải đem hần thu nạp, theo sát lấy đà dề cũng đi đời nhà ma, nó tinh hồn phiêu lên bầy rập.

Triển Dật thu nạp đà dề tinh hồn về sau, cảm thấy trong đan điền mạn nổi lên một mảnh bụi bậm, bụi bậm càng ngày càng nhiều quang, đem hần bao phủ, bốn phía đều là vô cùng vô tận hạt màu vàng bụi bậm, so lúc ban đầu thu nạp cái con kia ngao cầu sinh ra bụi bậm còn muốn nồng hậu dày đặc, Triển Dật cơ hồ bị sinh sinh hoạt chôn.

Cũng không biết qua bao lâu, Thiên Địa dần dần trong sáng, không hề Hỗn Độn khôn cùng quen thuộc âm thanh thiên nhiên thanh âm xuất hiện tại Triển Dật bên tai, phảng phất có trăm ngàn vạn cái tầng nhân tại hát lấy phạm âm, tại bảy rập bốn phía quanh quẩn, lại để cho người có một loại an tường yên lặng cảm giác... Tinh thần của hắn dần dần an bình xuống dưới.

Hắn phát hiện bụng của mình phảng phất hư không rồi, có thể chứng kiến trong đan điền cái kia ba con mini thú ảnh, lẳng lẳng lần lượt, Mạnh Hổ hơi ảnh bị một cổ màu xanh lá sương mù bao phủ, mà cái kia ngu ru cùng dê hơi ảnh, tất bị một đoàn bụi sương mù bao phủ.

Cũng không biết qua bao lâu, Triển Dật Tài trí hoàn qua khí đến, hắn thở hồng hộc về tới Tang Gia, những năm cuối đòi cho hắn bụng một chén nước, uống rồi nước, Triển Dật Tài trí hoàn khâu khí, đem hắn gặp được sự tình nói một lần.

Nói đến những cái kia truy giết người của bọn hắn đã toàn bộ tử vong lúc, Tang thăm mở miệng, nàng nói: "Triển Dật giết Ô gia người, bọn hắn sẽ truy đã tìm tới, tử tiêu, ngươi nói làm sao bây giờ? Có phải hay không đem hắn giấu vào phía sau núi ám trong động?"

"Đành phải như vậy." Tang thúc nói, mang theo Triển Dật sau này núi mà đi.

Tang thăm tắc thì ôm vào những năm cuối đòi đuổi kịp, trên đường đi bụi cỏ đại sinh, thật là hoang vu, không bao lâu đã đến một cái vực sâu bên trong, hai mặt bất ngờ vách núi thẳng tắp mà xuống, vách núi cao vút trong mây, đi đến càng sâu ra, càng chạy càng là âm trầm, chỉ có thể nghiêng người mà qua.

Tang thúc ở phía trước thò tay tại một cái tron nhẵn như kính nham bích bên trên sờ soạng, chỉ một hồi, phía trước nham bích rõ ràng sống đồng dạng, nhao nhao hai bên đòi, lộ ra một cái ám động đi ra.

Triển Dật trốn tại nơi này ám động thời gian, Ô gia người nổi cơn điên địa khắp nơi tìm tòi tung ảnh của hắn, trọn vẹn giằng co nửa tháng, mới hơi chút an tĩnh lại.

Triển Dật thu nạp những cái kia động vật tinh hồn về sau, mỗi ngày gấp giày vò càng là lợi hại, nếu không là dương nghị tâm quyết tại áp chế, hắn căn bản không cách nào chống đỡ thống khổ.

Một ngày này, bỗng nhiên thân thể các loại giày vò lại đột như , một hồi toàn thân như đưa trong lửa, một hồi thân thể lại hướng bị rễ cây đâm vào, một hồi đầy trời bụi đất chông chát mà đến, một hồi số tiền lớn đè ép , mọi cách đau đớn cùng xuất hiện giày vò lấy hắn, đang tại hỏa thiêu lửa nóng nửa trạng thái hôn mê ở bên trong, bỗng nhiên tay bị bắt chặt rồi, một cái thanh thúy giọng trẻ con tại bên tai vang lên, "Dật ca ca, ngươi làm sao vậy?"

Đúng là những năm cuối đòi thanh âm, mà lúc này, những năm cuối đòi bắt lấy hắn bàn tay trong bàn tay nhỏ, bỗng nhiên một cổ mát lạnh khí tức không ngừng chảy đến thân thể của mình đến, tựa như một đầu đẹp để đẹp để dòng suối, thấm đầy khô nóng quanh thân.

Triển Dật chậm rãi thanh tĩnh lại, chứng kiến trước mắt một lớn một nhỏ hai người chính ân cần nhìn xem hắn, Tang thăm hỏi: "Hải tử, ngươi làm sao vậy?"

Triển Dật đem mình gặp được rất nhiều kỳ quái sự tình nói một lần.

Đón lấy hắn thử buông ra những năm cuối đòi tay, rất nhanh toàn thân hỏa thiêu kim áp khó chịu, lại nắm chắc những năm cuối đòi bàn tay nhỏ bé nếu không dám buông ra.

Tang thăm trầm tư một chút, nói, "Ngươi đã từng thu nạp qua tinh hồn động vật cùng sở hữu sáu loại, theo thứ tự là cầu, hầu, xà, ngu ru, hổ, dê, trong đó cầu, dê cùng ngu ru là thổ thuộc tính, hầu là kim thuộc tính , mà hổ là mộc thuộc tính , ta cũng nghĩ thể không phải trong ngũ hành khiếm khuyết thủy thuộc tính, cho nên ngươi hội cảm thấy những năm cuối đòi trên người truyền đến nước chảy cảm giác, bởi vì những năm cuối đòi Ngũ Hành là thuộc thủy đấy."

Triển Dật như có điều suy nghĩ, "Như vậy Tang thăm ngươi Ngũ Hành là thuộc cái gì?"

Tang thăm nói ra, "Ta Ngũ Hành thuộc mộc."

"Nhất định là!" Triển Dật cao hứng gọi, "Ta lúc ban đầu lúc hôn mê, đã từng đã nắm tay của ngươi, một loại rất tươi mát mộc thuộc tính khí tức cũng cho ta thanh tĩnh, khi đó ta vừa mới thu nạp cầu, hầu cùng xà tinh hồn, vừa vặn khiếm khuyết mộc thuộc tính cùng thủy thuộc tính!"

Nói xong hắn thử bắt được Tang thăm bàn tay, quả nhiên lúc này đã không lớn cần rồi, bởi vì hắn đã hấp thu mộc thuộc tính Mạnh Hổ tinh hồn.

Tang thăm gật đầu, "Như thế xem ra, ngươi có lẽ còn khiếm khuyết thủy thuộc tính động vật tinh hồn rồi, Ân, thủy thuộc tính cầm tinh động vật... Là heo cùng con chuột, ngày khác ta gọi những năm cuối đòi cha nàng giúp ngươi nắm đến thử một lần."

"Cảm ơn Tang thăm" Triển Dật tự đáy lòng mà nói, nàng một nhà đối với chính mình thật sự là quá tốt.

Tang thăm mỉm cười, "Không khách khí, đêm nay tựu lại để cho những năm cuối đòi cùng ngươi đi. Những năm cuối đòi, muốn hảo hảo chiếu cố Triển Dật ca ca nhà."

"Ân, ta biết rồi." Những năm cuối đòi giọng dịu dàng đáp, đem thân thể ôm đến Triển Dật bên người, "Dật ca ca, ngươi đừng lo lắng, những năm cuối đòi đều nghe theo chú ý ngươi đấy."

Triển Dật tu luyện một hồi dương nghị tâm quyết, đem bức bội giày vò ngăn chặn, ăn xong bữa cơm, Tang thăm lúc này mới thu thập bát đĩa đã đi ra.

Sắc trời dần dần tối xuống, Triển Dật cảm chặt những năm cuối đời bàn tay nhỏ bé, câu được câu không cùng nàng nói chuyện, những năm cuối đời ôm tại hân bên người tiến nhập mộng đẹp.

Triển Dật cũng bắt tri bắt giác ngủ rồi, lúc này thời điểm trong cơ thể hân các loại tinh hồn tại bài xích dung hợp, bốn loại tinh nguyên đều thả ra các loại thuộc tính linh khí: độc xà Liệt Hỏa, ngao cầu, đà dê cùng tê giác bụi sương mù, Viên Hào Huyền Hoàng kim quang, cùng với Mãnh Hổ màu xanh lá mờ mịt. Mỗi đồng dạng Ngũ Hành thuộc tính bài xích dung hợp, đều làm Triển Dật đã trải qua một lần tử vong.

Độc xà Liệt Hỏa, đem hân đốt thương tích đầy mình, nóng bỏng nóng rực đau đớn, làm cho hân trong lúc ngủ mơ cũng mồ hôi đầm đìa, hân cảm thấy ngã tiến vào giường sượt đồng dạng.

Lửa nóng vừa vừa biến mất, đột nhiên Thiên Địa lại là biến đổi, hân đặt mình trong tại màu xanh lá trong rừng rậm, thế nhưng mà mới thoáng tri hoãn mấy hơi thở, bốn phía lâm Mộc Phi ra vô số rễ cây, châm cứu đồng dạng vào da thịt của hân ở bên trong, muốn hút khô hân.

Châm cứu trát đau nhức chưa xong, đại địa đột nhiên bạo liệt rồi, núi lớn ầm ầm đến nàng mà xuống, cát bay đầy trời đi thạch xoắn tới, sát cái kia đem hân chôn sống rồi.

Hân vừa mới theo bụi trong sương mù thoát thân, từng đạo kim sáng lóng lánh, mỗi đạo kim quang đều dung thông núi lớn bay tới, oanh một tiếng đem hân nện trở thành thịt vụn, Triển Dật quát to một tiếng, theo trong lúc ngủ mơ giật mình tỉnh lại.

Nguyên lai cái này bốn loại thuộc tính tinh nguyên, mỗi một lần tại ý đồ dung hợp lập tức, nhưng là thiếu khuyết thủy thuộc tính tinh hồn, mỗi lần đều không thể dung hợp, bị cưỡng ép bài xích ra, đã tạo thành các loại ảo giác.

Triển Dật không dám ngủ, chỉ là dựa lưng vào nham bích, nhắm mắt lại, tay nắm giữ ở những năm cuối đời bàn tay nhỏ bé, trong miệng mặc niệm dương nghi tâm quyết, bỗng nhiên cảm thấy mí mắt bên ngoài tựa hồ có ánh sáng lóng lánh, mở to mắt xem xét, đúng là trên ngón tay mang theo chiếc nhẫn cái kia khóa hạt gạo giống như ngọc thạch lộ ra đến , ánh sáng mê mê mương mương , lóe Thất Thái vàng sáng.

Cầu cát chứa, cầu ủng hộ.

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11 : Mười hai kinh mạch

Triển Dật cái gì cảm giác kỳ quái, thò tay nắm này cái nhẫn, trên mặt nhẫn hạt gạo giống như quang điểm càng lúc càng lớn, chậm rãi bày ra ra.

Chỉ thấy cái kia bày ra ra quang điểm, lộ ra màu vàng nhạt sáng bóng, bên trong lóe màu xanh lá ánh sáng văn tự, đệ nhất đi là bốn cái nhúc nhích chữ to: mười hai thân kinh (trải qua).

Phía sau viết: "Chuột nhất ẩm sông sông không làm, ngư nữ nhiều năm tương kiến khó. Tay không Nam Sơn trói Mãnh Hổ, giữa tháng lấy thỏ thiên dài đằng đằng. Ly Long có châu thường không ngủ, về rắn thêm chân thích vì một mối. Lão Mã chưa từng có giác [góc] sinh, dê dê sờ phiên đồ phần đế. Không ai cười sờ người quan mộc hầu, chúc gả không tự rừng già khâu. Vũ dương tàn sát cầu bái trong thành phố, bình tân phóng con heo biển đầu đông."

Theo sự miêu tả của nó đến xem, nói đúng là mười hai cảm tính, về sau lại vân: "Đây là Trúc Cơ tu tập tâm kinh, thân người có mười hai kinh mạch, cùng mười hai Tinh Nguyên tương đối ứng, mười hai Tinh Nguyên chính là tử, sừ, dân, mao, thần, tị, ngọ, mùi, thân, dậu, tuất, hợi chi mười hai chi . Khái giờ Tý được dương khí, mà xấu tắc thì gà gáy; dân không thông quang, mà mao tắc thì mặt trời mọc; giờ Thìn thực về sau, mà tị tắc thì lần lượt sắp xếp; ngày buổi trưa thiên ở bên trong, mà không tắc thì tây tha; giờ Thân giờ Thân mà mặt trời lặn dậu, tuất hoàng hôn mà người định hợi. Thí tại toàn cục, như đến tuất hội điểm cuối, Tắc Thiên địa bất tính tăng mà vạn vật hay không vậy..."

Một chuyển văn tự viết cái này mười hai kinh mạch cùng mười hai sinh nhật đối ứng và tu tập chi pháp, Triển Dật đọc xuống, tâm niệm bỗng nhiên khê động, nghĩ thầm: "Chiếu này xem ra, ta thu nạp các loại động vật tinh hồn, vừa vận nhưng ngược lại ứng a?"

Con mắt tiếp tục hướng tư lự một bên nhìn lại, chỉ thấy giải thích văn tự sau là một vài bức tranh vẽ, cùng sở hữu thập nhị phúc nhiều, đệ nhất bức đồ là một chú chuột, mặc dù chỉ là một chi con chuột nhỏ, thân thái lại thập phần bay lên đặc ý; thứ hai bức đồ thì là một chi ngư, biểu lộ thật là đại trí giả ngu, cẩn trọng... Cuối cùng một bức đồ nhưng lại một chi to lớn heo mập, phảng phất công đức viên mãn, Thánh kinh trở về vị trí cũ, miệng đầy mặt đều là cười ngây ngô phúc hậu.

Mà mỗi bức đồ bên cạnh, đều có mấy hàng văn chữ rớt tái.

Đệ nhất bức đồ rớt tái: "Mười hai thần kinh (trái qua) đệ nhất tu tập phổ tay tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua) huyết: tay Dương Minh huyết khởi thương dương, hai gian ba gian Hợp Cốc tàng, dương suối thiên rõ ràng ôn trượt, hạ liềm bên trên liềm ba dặm trường, khúc trĩ khuỷu tay liêu nghênh năm dặm, cánh tay nao vai liêu cự cốt lên, Thiên Đình phù đột tiếp lúa liêu, cuối cùng dùng nghênh hương hai mươi dừng lại. "

Một đường mặc niệm tới, đồng thời trong nội tâm không ngừng cảm ứng cái kia tâm kinh chỗ miêu tả, đọc được thứ hai bức đồ đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết: suối tuôn nhưng nghe lời huy biến ra, quá suối chuông lớn liền nước tuyền, phục trượt giao tín trúc tân lập, âm cốc hoành cốt xu thế đại hách, khí huyết bốn đầy trong rớt được, hoang du thương khúc thạch quan ngồi xổm, Âm Đô thông cốc môn vị thẳng, bước hành lang thần phong ra Linh Hư, thần tàng ức trong Du phủ tất.

Hắn bỗng nhiên lòng dạ nóng lên, tựa hồ một tia dòng nước ấm men theo đồ trong miêu tả tuyền đường chảy tới, theo lòng dạ chỗ Du phủ một mực xuống đi, thẳng đến đủ để huyết Dũng Tuyền, quanh thân nói không nên lời khoan khoái dễ chịu.

Cái kia dòng nước ấm chảy tới trong đan điền rớt thời điểm, quay quanh vài cái, bao lấy cái kia tê giác tinh hồn, tê giác tinh hồn phát ra chói mắt cái hào quang, theo đan điền của hắn nội chiếu rọi đi ra, thần quang sáng lạn, hào quang vạn trượng, đem sơn động chiếu rọi được một mảnh ánh sáng chói lọi sáng chói.

Mà tê giác tinh hồn đang không ngừng hòa tan, tinh thuần và linh động Tinh Nguyên liên tục không ngừng theo đan điền trong rớt huyết tiến vào, hướng lên tại hoang du, thương khúc, thạch quan các loại đạo huyết, liền dẫn ba chuyển, lại bên trên Âm Đô, thông cốc, môn vị các loại đạo huyết tự bay thẳng mà qua, đến bước hành lang, thần phong, Linh Hư học vị, hào quang tự tràn ngập ra đến, cuối cùng kinh (trái qua) thần tàng, ức về sau, tốc hành Du phủ; mà hướng phía dưới Tinh Nguyên kinh (trái qua) bốn đầy, khí huyết, đại hách, hoành cốt, âm cốc các loại đạo huyết, không ngừng quay quanh, trùng kích, cuối cùng chìm lòng bàn chân huyết Dũng Tuyền.

Sáng chói hào quang, như là chảy nhỏ giọt dòng suối hội tụ hướng Triền Dật thân thể đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc bên trong, tê giác tinh hồn co lại tiểu thành đầu đồ giống như, mà Triền Dật đã bị mờ mịt hào quang chỗ bao phủ, màu ngọc bích vạn trượng, đem sơn động chiếu rọi một mảnh thần thái, cho đến lúc này, Triền Dật Tái dừng lại, gương đôi mắt.

Kỳ dị tê giác Tinh Nguyên, toàn bộ hội tụ tiến vào hắn đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc bên trong, cho đến tê giác Tinh Nguyên hoàn toàn hao hết, huyết đạo phát ra sáng chói thần quang, hợp với những này huyết đạo kinh mạch, cũng tựa hồ thần hóa này giống như, phảng phất trong bầu trời đêm chòm sao, đem các loại huyết đạo như có như không liên tiếp : kết nối ở cùng một chỗ.

Triền Dật thật không ngờ một chỉ tê giác tinh hồn, lại đem chính mình một đường kinh mạch thần hóa rồi, hắn cũng không biết cái này đầu đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc có hai mươi bảy huyết đạo, hắn chỉ cảm thấy tê giác tinh hồn dung tiến cái này đầu kinh mạch về sau, như là một chỉ một chỉ tiểu trâu điên đồng dạng, không ngừng cao thấp lưu động lấy, mà cái này "Tiểu trâu điên" những nơi đi qua, toàn thân nói không nên lời khoan khoái dễ chịu.

Nhân thể có mười hai kinh mạch, nếu như mỗi một đường kinh mạch đều như vậy thần hóa rồi, sẽ sinh ra hiệu quả như thế nào đâu này? Triền Dật trong nội tâm không hiểu kích động.

Hắn không biết, hắn đã vượt qua tu tiên đệ nhất cảnh giới Trúc Cơ thư kinh (trái qua) giai đoạn đệ nhất đẳng cấp.

Cái gọi là Trúc Cơ, kỳ thật là được nhân gian tu luyện khí công, Trúc Cơ cơ bản nhất hai điểm tựu là tụ khí cùng tàng tinh.

Phàm nhân, tại tiến vào thời kỳ trưởng thành về sau, khó tránh khỏi hội sinh ra bỏ sót hiện tượng, cho nên lúc tu luyện dĩ nhiên giảm bớt đi nhiều, nhiều khi đều tại chán rờ cùng tu bổ, cho nên có thể ở thiếu niên thời đại tựu đánh tốt Trúc Cơ người, hắn tu luyện tiến triển hội càng thần tốc.

Triền Dật dưới sự trùng hợp, thu nạp các loại động vật tinh hồn, cũng cơ duyên xảo hợp phát hiện cha mẹ lưu cho hắn mười hai thần kinh (trái qua), bắt đầu đã thông mười hai kinh mạch đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc, vì Trúc Cơ đặt kiện cố trụ cột.

Một đêm này hắn tu luyện mười hai thần kinh (trái qua) thứ hai bức đồ, cảm thấy trong cơ thể tựa hồ xảy ra chuyện gì biến hóa, hắn cảm thấy cái kia đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc như là sống đồng dạng, theo ánh sáng mặt trời đến, bắt đầu mãnh liệt hấp thu lấy thiên địa linh khí.

Triền Dật chỉ cảm thấy phần bụng tại nóng lên, phát nhiệt, hắn rộng mở quần áo bao quát lấy thân thể, vậy mà phát giác cái kia tiểu trâu điên du trong đan điền, phát ra hạt màu vàng sáng chói hào quang, ần ần theo trong đan điền chiếu rọi đi ra, vừa rồi trong khi tu luyện chạy tại đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) huyết lạc chân khí, lại từ trong rớt huyết hòa tan đi ra, hóa thành một cỗ linh khí, dung tiến vào trong đan điền của hắn.

Phảng phất trở thành một mảnh mệnh môn đại địa Huyền Hoàng khí tức, không ngừng dung tiến trong đan điền của hắn, bị cái kia ba màu thần quang không ngừng hấp thu lấy, trong đan điền phát ra xinh đẹp vầng sáng, trong khoảng thời gian ngắn, Triền Dật cảm thấy màu ngọc bích lộ ra, thần tuyền đều tuôn, ba màu thần quang trung ương phảng phất có đóa hoa tươi tách ra, mềm rẽ không ngừng kéo dài đến lớn Địa Huyền hoàng bên trong.

Mà chung quanh hắn, phảng phất đại địa bàng bạc khí tức bao phủ, ba màu thần quang bao phủ hắn... Rất nhiều dị tượng nhao nhao hiện ra, huyền hoặc khó hiểu, giống như thiên đảo Văn Hải, nếu như Phật âm cháo tụng, tại hắn thể xác và tinh thần biến ảo quán quán.

Hắn hốt hoảng như là hạn hắn đã lâu sa mạc gấp gấp cam lộ, nếu như tại dài đằng đẳng cát vàng trong dần dần sinh ốc đảo, Triền Dật cảm giác thoáng cái mở ra vô số cửa sổ, phảng phất chứng kiến vô số Thần linh nhao nhao hướng hắn mỉm cười, hắn muốn hô muốn gọi, nhưng Thần linh lại theo trước mắt hắn phiêu nhiên mà qua, biến mất hầu như không còn.

Nhớ rõ điểm kích [ấn vào] thoát một phát phải phía trên "Lưu giữ bản này" ah, cảm ơn ài.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12 : Trải qua thông mạch

Triển Dật tiến vào cái này một dị tượng, đúng là Trúc Cơ cảnh giới bên trong đích bước đầu tiên đột nhiên, thư kinh (trải qua), Trúc Cơ cảnh giới thư kinh (trải qua) phải tụ tập thiên địa linh khí vì hần sở hữu tất cả, linh khí tụ tập càng nhiều, liền có thể lắng đọng trong đan điền, áp súc thành một vùng khí hải, đây cũng là Trúc Cơ giai đoạn thứ nhất thư kinh (trải qua) hàng đầu trình tự.

Cuối cùng theo mười hai kinh mạch không ngừng dẫn thông, tụ tập ở đan điền khí hải linh khí, là được tùy ý hướng mười hai kinh mạch chuyển vận linh khí, thoải mái ngủ tạng lục phủ, cường tráng cốt cách, kiên cố thân thể, do đó là người theo phạm thể thoát thai hoán cốt gọn gàng thực thể, mở ra tu tiên chỉ môn.

Mười hai kinh mạch một đầu một đầu khơi thông, dị thường gian nan, phạm nhân cần đại lượng hấp thu các loại linh thảo đan dược, thậm chí diện bích phun ra nuốt vào thu nạp, ít thì vài năm, nhiều thì vài thập niên, xem linh ngộ của mỗi người cơ duyên rồi.

Mà Triển Dật trong cơ thể đạo này kỳ dị ba màu thần quang, lại để cho hần có thể thu nạp mười hai cảm tinh tinh hồn, do đó khiến cho hần tu tiên đệ nhất cảnh giới Trúc Cơ, dễ dàng liền thần tốc đột phá.

Nếu là hần loại tình huống này bị tu sĩ phát giác, chỉ sợ rất là phát điên, thậm chí ác hướng gan bên cạnh sinh, đem hần tu tiên đường tắt tiêu diệt tại trong tâ lốt.

Thư kinh (trải qua) mười hai đẳng cấp khơi thông qua đi, vì để cho lưu động trong người linh khí có thể vì hần sở dụng, lại để cho lắng đọng trong đan điền khí hải tu ra một đầu thần mạch, cuối cùng nhất lại để cho đạo này thần mạch rời khỏi thân thể lao ra trở thành kiếm khí thần cầu vòng, phóng thích thân thể vô tận tiềm năng, đem trong cơ thể linh khí hóa thành có thể dẫn thương người nội tức kinh khí, là được Trúc Cơ giai đoạn thứ hai xông mạch rồi.

Vì để cho nội tức không đến mức biến mất khô kiệt, lại để cho hần có thể sinh sinh tương tức, vô tận tuần hoàn, là được Trúc Cơ giai đoạn thứ hai xông mạch cần thiết tu luyện kỳ kinh bát mạch.

Danh như ý nghĩa, cùng thư kinh (trải qua) mười hai kinh mạch phân thành mười hai đẳng cấp như vậy, xông mạch chỗ xông bát mạch, đẳng cấp cũng tự chia làm tám bước. Mà cái này tám bước chính giữa, nhất hiểm yếu cùng gian nan, là được hai mạch Nhâm Đốc trùng kích, chỉ cần cái này hai cái trọng mạch trùng kích thành công, Trúc Cơ xông mạch liền có thể đạt được hơn phân nửa thành công, tiến triển thần tốc hoa, có thể rất nhanh tiến vào tu tiên cảnh giới thứ hai chân nguyên.

Tu tiên chính là gian khổ, chân nguyên sau khi hoàn thành, đệ Tam Cảnh giới còn có Linh Hư tu thành, đón lấy là được thứ tư cảnh giới Tích Cốc, đệ ngũ cảnh giới Hóa Thần... Cuối cùng cừu cừu quy thực, chính thức đạp vào tu tiên đẳng cực Phong Thần bảng.

Trúc Cơ thành công là một người tu sĩ phải chăng có thể chính thức đạp vào tu tiên, cùng phạm nhân khác nhau ra trọng yếu cảnh giới, có ít người trời sinh dị tượng, bản thân thì có linh dị mười hai kinh mạch, như vậy trùng kích kỳ kinh bát mạch tự so người bình thường dễ dàng nhiều hơn, hần tại tu tiên lộ đạt thành tựu cao đương nhiên cũng lớn rất nhiều.

Rất nhiều tu tiên Động Thiên tiên môn, tu sĩ bên trên trên vạn, nhưng là cuối cùng có thể đến Phong Thần đẳng cực, cơ hồ không có, tu sĩ, có thể đạt tới Nguyên Anh cùng hóa Thần Cảnh giới, đã tương đương cường hãn rồi, vì để cho bốn môn có thể xuất hiện đại năng Thần Tiên, tất cả môn phái liền không ngừng thu nạp thân thể có dị tượng thiếu niên thiếu nữ.

Đây cũng là Tang thúc Tang thăm từng nói qua hay không thái tiên môn tuyển nhận học đồ một chuyện, đương nhiên Triển Dật bản thân cũng không thuộc về dị tượng, hần chỉ là trong thân thể có một thần dị ba màu thần quang, cái này ba màu thần quang là làm sao tới, Triển Dật tuyệt không biết rõ.

Dù sao thân thể này chỉ là hần xuyên việt tới mượn, có lẽ đem làm hần ở đẳng kia trong cổ mộ ác sát, phạm thể đã tử vong, ý thức liền lang thang đến cái thế giới này, có lẽ ở đẳng kia một hồi chém giết ở bên trong, vốn là có được thân thể này người, cũng như hần, thần thức đã đi ra thân thể của mình, xuyên việt đến một cái thế giới khác đi, bất quá có lẽ chỉ là bị Âm ti quỷ sai đuổi bắt rồi.

Những này cũng không phải Triển Dật có khả năng sáng tỏ , bất quá hần tin tưởng trong thân thể cái kia đạo ba màu thần quang, khẳng định có không phải không thần bí.

Chỉ là hiện tại hần vẫn không rõ, liền buông ra một bên, chỉ là chuyên tâm hiểu rõ đạo này ba màu thần quang mang đến cho mình Vô Thượng cơ duyên, lúc này đây Trúc Cơ thư kinh (trải qua) cái này bước đầu tiên đột nhiên thành công hoàn thành, lại để cho hần có thể phá tiên cơ.

Bị thần hóa cái kia đạo đủ thiếu âm thận kinh (trải qua) huyết lạc, lại để cho hần cảm thấy linh khí trong thiên địa thu nạp mà đến, thông qua cái này đầu thần dị kinh mạch không ngừng dung nạp tại đan điền của hần khí trong nước, lại để cho hần bắt đầu nhìn xem tu tiên lên đường tất.

Triển Dật chài vượt một lần tu tập đủ thiếu âm thận kinh (trải qua) huyết lạc lúc cái con kia tê giác tinh hồn tác dụng, hần tựa hồ đã minh bạch, bị ba màu thần quang thu nạp cảm tỉnh tinh hồn, là có tất cả hiệu ứng kết quả , hần tiếp tục đọc đệ tam bức đồ, đây là một chỉ Mãnh Hổ, tu luyện chính là tay Thiểu Dương Tam Tiêu Kinh, hần chỉ là đọc một bên kinh văn, một loại cảm giác kỳ diệu xông lên đầu, hần chỉ cảm thấy lông mi bên cạnh nhảy dựng, tay Thiểu Dương Tam Tiêu Kinh bên trên điểm khởi đầu đúng là lông mi bên cạnh tí trúc không huyết đình.

Một cỗ thần dị thần quang tự trong cơ thể chậm rãi hóa ra, cái kia Mãnh Hổ tinh hồn bắt đầu sáng chói lấy thần quang, không ngừng tan rã linh khí, thông qua thân thể của hần, chảy vào tay Thiểu Dương Tam Tiêu Kinh rất nhiều huyết trong đình, từng huyết đình bị tinh hồn thần quang Thần Chiếu lấy, tựa như vừa rồi như vậy, đem làm ánh rạng đông sơ chiếu chỉ tế, cái này đầu kinh mạch cũng bị thần hóa rồi.

Rồi sau đó, tại Triển Dật đan điền khí hải ở bên trong, đã xảy ra một ít kỳ dị biến hóa, cái kia ba màu thần quang bắt đầu thu nạp kinh mạch thượng lưu tràn linh khí quán, thần sáng lóng lánh ở bên trong, Mãnh Hổ tinh hồn linh khí không ngừng tụ tập tại hần khí hải ở bên trong, ngưng kết thành một mảnh màu xanh lá sương mù, đem nguyên lai Huyền Hoàng đại địa triệt để dung tái rồi, khiến cho một mảnh kia Huyền Hoàng đại địa khí tức tràn đầy sinh cơ...

Triển Dật ở này cái giả tượng trong thế giới vượt qua cái thứ nhất tu luyện đêm không ngủ, hần cảm thấy toàn thân bắt đầu phát sinh huyền hoặc khó hiểu biến hóa, đan điền khí hải ở bên trong, một mảnh Huyền Hoàng bao phủ tại màu xanh lá trong sương mù, Phiêu Miểu hư vô, sương mù, che chắn Hỗn Độn, phảng phất hoang vu đã lâu.

Ngày hôm sau, hần còn không có từ nơi này giả tượng trong thế giới đi ra, Tang thăm cho hần đưa cơm tới thời điểm, rõ ràng nói ra một cái lồng sắt, bên trong tiên nhảy sống nhảy một con chuột lớn, xem ra khoảng chừng một con mèo lớn như vậy!

Tang thăm cười tủm tỉm nói, "Hài tử, tối hôm qua những năm cuối đời cha nàng thừa dịp lúc ban đêm đi tới một cái cây kéo, vừa vặn bắt được một cái lớn con chuột, không biết ngươi có thể hay không dùng?"

Con chuột lớn nghe răng trợn mắt phát ra xèo...xèo thanh âm, sắc nhọn răng cửa cắn xé ăn mặc lấy nó lồng sắt, Triển Dật hiếu kỳ theo Tang thăm trong tay nhận lấy, bỗng nhiên trong cơ thể hần ba màu thần quang, lại bắt đầu lóng lánh lấy màu sắc rực rỡ sáng bóng, lung lay dật dật theo ngực của hần trong bụng truyền tới, phút chốc kéo dài đi vào trong lồng, nhảy mất bao lấy cái kia một con chuột lớn.

Tựa như thu nạp trước kia động vật tinh nguyên đồng dạng, con chuột lớn tựa như Tôn Ngộ Không bị mang lên trên kim cô chú , bị ba màu thần quang hoàn toàn bao phủ.

Con chuột lớn bắt đầu phát ra sắc nhọn tiếng kêu, nó xem ra rất là hoảng sợ, không ngừng giãy dụa lấy. Ba màu thần quang thu nạp nhanh hơn rồi, mãnh liệt kịch liệt đau nhức tập kích lấy nó, nó đau đón giãy dụa lấy.

Lúc này những năm cuối đời cũng đã tỉnh lại, Triển Dật tranh thủ thời gian tránh đi nàng, đi tới chỗ tối, hần thật không ngờ ba màu thần quang thật sự sẽ thu nạp con chuột lớn tinh nguyên.

Tang thăm tuy nhiên cũng thật là kinh ngạc, nhưng là nàng cũng là sinh hoạt tại nơi này tu tiên thế giới , chuyện như vậy đối với nàng mà nói, thì ra là tuy nhiên không ăn qua thịt heo, cũng là xem qua heo chạy đơn giản như vậy.

Cho nên dù sao không giống người phạm nhân như vậy kinh hoàng mất giết mình, nàng ôm lấy những năm cuối đời, nói ra, "Những năm cuối đời, mẹ hôm nay mang ngươi đi phiên chợ."

Những năm cuối đời rất là cao hứng, kêu lên, "Triển Dật ca ca, ngươi cũng đi phiên chợ sao?"

Triển Dật còn chưa nói lời nói, Tang thăm tựa nói, "Đứa nhỏ ngốc, ngươi Triển Dật ca ca còn muốn tránh né ác nhân, sao có thể nhanh như vậy đi ra ngoài? Đến, cùng Triển Dật ca ca nói gặp lại."

Những năm cuối đời liền tục khoát tay, "Triển Dật ca ca gặp lại."

Triển Dật thoáng quay đầu hướng nàng mỉm cười khoát khoát tay, ba màu thần quang đối với chuột thu nạp càng ngày càng mãnh liệt, càng lúc càng nhanh...

Con chuột lớn tinh hồn không ngừng bị hút ra lấy, nó dốc sức liều mạng giãy dụa lấy, muốn muốn tránh thoát ba màu thần quang, thế nhưng mà ba màu thần quang như là nước chảy đồng dạng, vô luận nó như thế nào lôi kéo, như thế nào quấy, như thế nào tư quán cũng kéo không ngừng chém không đứt.

Các vị sâu sắc, nhớ rõ cất chứa ủng hộ nha.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 : Xà háo Dị Long

Theo ba màu thần quang càng ngày càng sâu thu nạp, tựa như sinh trưởng ở nó trên người một cọng lông tóc, càng kéo càng là làm cho chính nó cảm thấy đau đớn phi thường.

Cái kia con chuột lớn mở to miệng hoảng , vàng óng mắt, nhưng lại tê kêu không được.

Lúc này thời điểm, Triển Dật khí hải ở bên trong, vang lên một cổ thần diệu thanh âm, như giang hồ, như hải dương... Liên tục không ngừng bành trướng lấy. Con chuột lớn xụi lơ trong lồng, toàn thân đập vào chiến tranh lạnh, mở to đáng sợ vàng óng con mắt, linh hồn tựa hồ trở nên một mảnh trống rỗng, nó quy thiên rồi.

Lúc này nó trên không, phiêu đảng ra một chỉ mini tinh hồn, hư vô mà Phiêu Miểu, vòng quanh nó thân thể của mình không ngừng đánh xoay, phảng phất một cái không có quy chỗ linh hồn.

Mini chuột hồn ngưng phiêu đảng lấy, cuối cùng phiêu tại Triển Dật bên miệng, phảng phất nhận lấy triệu hoán đồng dạng, cái phểu đồng dạng theo Triển Dật trong miệng tung bay mà vào.

Con chuột này tại trong ngũ hành là thuộc thủy , dung tiến trong cơ thể hần tinh hồn, khiến cho Triển Dật cảm giác tựa như bầu trời phủ xuống một hồi mưa lạnh, vốn là cô tịch nóng nảy cảm giác, dần dần ly hần mà đi, cùng trong cơ thể hần kim mộc hỏa đất hoàn mỹ dung nạp ở cùng một chỗ, Ngũ Hành sinh sinh tương tức, không ngừng diễn hóa.

Triển Dật ngồi xuống giường trên ghế, bắt đầu đọc mười hai thần kinh (trái qua) đệ nhất bức đồ, đây là tu luyện tay Dương Minh đại tràng kinh mạch , cảm giác quen thuộc phi tốc mà đến, con chuột lớn tinh hồn tại đan điền của hần ở bên trong hòa tan vào, sương mù đồng dạng khí tức khắp nơi phiêu đảng lấy.

Con chuột lớn tinh hồn tại Triển Dật trong đan điền trả lại nguyên trạng, mini con chuột lớn tinh hồn dung tiến khí hải ở bên trong bám vào cái kia miếng màu nâu sắc thổ thuộc tính đã dề tinh hồn bên cạnh, tán lấy đầm nước ánh sáng chói lọi.

Cái này con chuột lớn tinh hồn không ngừng bị thu nạp tiến đến chi tế, cùng trước kia trong cơ thể đã dề tinh hồn, độc xà tinh hồn, cùng với Viên Hồn tinh hồn, ngao cầu tinh hồn tương sinh tương khắc, không ngừng kháng cự bài xích, lại không ngừng hòa tan tiêu tan, đủ giằng co một buổi sáng thời gian.

Đã có Tang thâm đưa tới con chuột lớn tinh hồn, Triển Dật rốt cục thoát ly Ngũ Hành tinh hồn không trọn vẹn chỗ mang đến đau đớn.

Từ nay về sau trong cuộc sống, Tang thúc không ngừng đưa tới tương quan động vật, quả nhiên thỏ khôn, hần huyết mã, Phượng gà, con nhím đã thành công bị trong cơ thể hần ba màu thần quang luyện hóa, mặt khác không tại mười hai cảm tính nội động vật, ba màu thần quang liền không có phản ứng, đối với loại tình huống này Triển Dật cũng nhẹ nhàng thờ ra, hần còn lo lắng ba màu thần quang gặp động vật tự thu nạp, nếu là như thế, chính mình há không chân chính trở thành Tiểu Yêu người rồi hả?

Hần không ngừng tập luyện mười hai thần kinh (trái qua), đem thu nạp vào mười một chủng (trồng) tinh hồn toàn bộ luyện hóa, trên người hần mười hai kinh mạch, đã có mười một đường kinh mạch thần hóa.

Duy nhất khuyết điểm chính là Long, cái này đầu thần dị động vật, Tang thúc cũng không có năng lực săn giết, may mà chính là Long cũng là chúc thổ , bị Triển Dật luyện hóa thổ thuộc tính động vật đã có tê giác, đã dề cùng ngao cầu ba loại, trên cơ bản có thể cùng trên người mặt khác bốn loại Ngũ Hành thuộc tính kéo đều đặn.

Hần Trúc Cơ đẳng cấp, biểu hiện ra đã tương đương với thư kinh (trái qua) giai đoạn thứ hai thứ mười một cấp bậc, trên thực tế hần cấp bậc, so bình thường tu sĩ thư kinh (trái qua) cấp bậc càng thêm hàm sâu.

Nửa tháng trong nháy mắt mà qua, Ô gia tìm tòi rốt cục vô tích mà chết, Triển Dật liền bắt đầu cùng Tang thúc tiếp tục tiến Man Hoang đi săn giết ác thú, mười hai kinh mạch tu luyện xong thành, Triển Dật chỉ cảm thấy hô hấp lâu dài làm bất hòa, một đường mà đi không hề cảm giác uể oải, ngược lại là Tang thúc, nếu không lúc dừng lại nghỉ ngơi.

Rời nhà khá gần ác thú trên cơ bản đều bị thợ săn diệt sát rồi, muốn muốn bắt được càng thần dị Man Thú bán được giá tốt, phải càng tiến càng sâu Man Hoang thế giới. Lại đi mấy hơn mười dặm sâu lâm, bọn hắn tiến nhập man Thái Cổ lâm, tại đây cổ Mộc Sâm dày đặc, dây leo lâu năm quay quanh triền miên, trong rừng ở bên trong lưu động lấy mờ mịt sương mù. Liền Tang thúc đều không có đi tới cái chỗ này.

Càng vào rừng ở chỗ sâu trong, Man Thú ác gào thét thanh âm càng là liên tiếp, sâu trong rừng thỉnh thoảng có Man Thú chợt lóe lên từ, cầm mãnh thú lúc nào cũng qua lại; che trời cổ mộc che khuất bầu trời, Man Hoang sâu trong rừng, mấy ngàn năm cổ mộc vài mỗi người đều khép lại không đến; thủ đoạn đại, chân cái cổ thô dây leo lâu năm khắp nơi đều là, liên tục chuẩn bị kéo dài đến vài trăm mét, đông hoành tây sai lưới dệt thành lưới;

Sâu trong rừng thường thường lỏa lồ lấy um tùm bạch cốt, có chút tốc hành 10m dài hơn, xem ra giống là Man Hoang mãnh thú khung xương, khiến cho cái này sâu lâm càng là lộ ra thấp phần tang thương đã lâu.

Càng vào rừng từ, liền bắt đầu thấy được hiếm thấy chim quý thú lạ, những này chim quý thú lạ phi thường linh dị, không chờ bọn họ tiếp cận, cơ hồ liền cảm thấy nguy hiểm.

Nhược nhỏ một chút sớm liền không thấy bóng dáng, mà hung mãnh khủng bố Cự Thú, Tang thúc cũng không dám đi trên chọc, cũng lách đi qua.

Sâu lâm trên đường, Tang thúc chợt phát hiện đi một tí tróc ra màu bạc toái lân, hấn nhặt, thăm tra một hồi, "Triển Dật, kè bên này khác thường hóa thành rồng dị xài!"

Triển Dật tinh thần chấn động, hấn chỗ tập luyện mười hai thần kinh (trải qua), liền còn khiếm khuyết Thần Long cảm tình, tiếp tục đi tới, liền thấy được cái này đầu Long Ảnh lưu lại dấu chân, đi một đoạn đường, bọn hắn phát hiện bên trong một mảnh cánh rừng đúng là tàn cảnh lá héo úa, hiển nhiên có hai đại ác thú tại kịch chiến qua.

Rốt cục tiếp cận cái này đầu dị Long địa bàn khu vực rồi, bốn phía Man Thú bóng dáng càng ngày càng ít. Bỗng nhiên, một tiếng rống to, "Hô..."

Sóng âm bài son đảo hải xu thế giống như tuôn ra mà đến, mang theo nhóm máu khí tức, tàn sát bừa bãi toàn bộ đại địa thương lâm.

May mắn Tang thúc sớm dù cho kêu một tiếng, "Nhanh che lại lỗ tai!"

Tuy nhiên như thế, Triển Dật vẫn đang có thể cảm thấy làm cho đại địa rung rung tiếng gầm tại bên tai như như sấm rền oanh ầm ầm.

Hai người cúi người [tiềm hành], ghé vào trong bụi cỏ, rốt cục thấy được xa xa nguyên thủy rừng rậm thâm cốc ở bên trong, một đầu bàng nhiên hiều ra hiển hiện ra, thân thể cao lớn bao phủ lờ lờ hào quang, nó như một tòa núi nhỏ đồng dạng đứng sừng sững lấy, hung thần khí tức một mực lan tràn đến bọn hắn tàng hình địa phương đến.

Triển Dật trong nội tâm lại là hung phấn lại là khẩn trương, hung phấn chính là cái này đầu hung thú giống như Long giống như xà, không biết đối với chính mình hữu dụng hay không chỗ? Tự khẩn trương nếu là gặp được chính là dị Long, sao có thể đủ đạt được cái này đầu dị Long tinh hồn đầu này?

Nó nhảy vọt có hơn mười thước, thân hình cực đại, quanh thân cao thấp bao trùm đầy màu bạc lân giáp, lóe ra đáng sợ lưu động vàng sáng, tứ chi theo phản búng lộ ra rồi, nhưng là dị thường nhỏ yếu, không đủ để chèo chống nó cực lớn thân hình, đó có thể thấy được cái này đầu dị Long, tuyệt đối là một đầu sắp tu luyện thành Long mãnh liệt xà dị biến mà đến đấy.

Cực lớn đầu lâu đỉnh giống như xà giống như thú, sắc bén hàm răng như sáng như tuyết đao thép, đầu lâu bên trên mọc ra một mét đến trường màu nâu góc nhọn, chính ngẩng đầu gầm rú, một đôi màu xanh cự nhãn lóe u bích lạnh lạnh hàn quang, chính bốn phía tìm xem nhìn quanh.

Đúng vào lúc này, dị Long phía trước đột nhiên phát ra tiếng kêu gào, phía trước nổi lên màu đỏ sương mù dày đặc, sương mù dày đặc ngay tại cách đó không xa bay lên lấy, đột nhiên xông lên một chỉ đầy miệng.

Chợt nhìn về phía trên, nó thân hình không đến dị Long một phần ba, chính nhe răng trợn mắt lộ ra sắc bén mà dữ tợn đao găm tựa như hàm răng, bắt đầu ở dị Long trước mặt bay tới nhảy xuống, chọc giận lấy nó.

Tang thúc sắc mặt biến hóa, đối với Triển Dật thấp giọng nói, "Dị Long thiên địch đã đến, đó là một chỉ áo giáp màu đỏ mông!"

Sách mới cầu bao dưỡng, nhớ rõ cất chứa ah

.

Bạn đang đọc truyện *Mô Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 : Tu luyện dị tượng

Xà hóa dị Long đầu rần rức giận đến cực lớn đẹp xúc đồng dạng, vù vù địa phun lấy khói độc, mờ ra đao thép tựa như răng nanh bay thẳng áo giáp màu đỏ mông bồ nhào qua, thế nhưng mà mông linh hoạt mấy cái tránh, nó liền lại liên tiếp chụp một cái cái không, sau đó áo giáp màu đỏ mông lại không ngừng khiêu khích nó, kích thích nó, vây quanh nó nhảy bèn địa qua lại nhảy đến nhảy xuống, đem toàn thân mao đều đứng vững, phát ra đe dọa tiếng kêu gào, hướng dị xà khiêu khích địa thị uy, dùng độc xà bị khiến cho hoa mắt, làm không được hướng nó tiến công phương hướng.

Xà hóa dị Long không ngừng mà bị chọc giận, nó hung mãnh địa mãnh liệt nhào đầu về phía trước, mà áo giáp màu đỏ mông đều dựa vào thân thể nhẹ nhàng nhanh nhẹn phi tốc gọi tới gọi lui tròn màu nề rồi, sử (khiến cho) nó một lần lại một lần địa công kích vô huyệt.

Trải qua hơn mười cái hiệp xuống, xà hóa dị Long rốt cực gân mỗi một kiệt lực, nó bắt đầu chạy thực mạng, áo giáp màu đỏ mông không ngừng truy kích nó, các loại độn nó đánh trả chi tế, lại nhảy đem mở đi ra.

Xà hóa dị Long vậy mà hướng Triển Dật cái phương hướng này bơi lại, lập tức muốn đi vào trước mặt của bọn hắn, hai người chính không biết làm sao muốn né ra thời điểm, rốt cực cho áo giáp màu đỏ mông đã tìm được cơ hội, nó tia chớp đồng dạng bay nhào mà đi, gắt gao cắn dị Long phần cổ.

Lúc này thời điểm, Triển Dật cảm nhận được lòng dạ ba màu thần quang bắt đầu xuất hiện, hắn vừa kinh vừa sợ, nghĩ thầm cái này hai cái hung thú cũng không phải là dễ đối phó đấy. Tranh thủ thời gian muốn quay đầu bỏ chạy, thế nhưng mà ba màu thần quang đã cảm ứng được này đầu dị Long, đột nhiên thần sáng long lánh, đã triển trụ dị đầu rồng (vòi nước) sọ bên trên Long Giác.

Ngay sau đó thân thể của hắn bay lên mà lên, đi theo tựa đã rơi vào xà hóa dị Long đầu lâu lên, hắn đuổi ra một tay chăm chú tích lũy ở Long Giác, một tay rút ra đao găm, mạnh mà hướng áo giáp màu đỏ mông cắn dị Long dưới cổ đâm đi vào, chỉ nghe một hồi rít gào rống, cái kia áo giáp màu đỏ mông trong cổ phún ra nhiệt huyết, nó chấn kinh phía dưới, bỏ qua dị Long bỏ chạy.

Tang thúc gặp cơ hội này, tranh thủ thời gian chạy vội truy đuổi mà đi, đây là một đầu có thể diệt sát xà hóa dị Long áo giáp màu đỏ mông, nó cơ cảnh phi thường, lúc bình thường, căn bản không cách nào bắt nó, lúc này nó vừa mới đối trước mặt dị Long đắc thủ, phòng bị không không chế được, bị Triển Dật một đao phong hầu, tự nhiên chi chống đỡ không được bao lâu.

Triển Dật chăm chú bắt lấy nó trên đỉnh đầu giác [góc], cái này đầu đã sinh ra dị tượng độc xà, bọn hắn thấy được cũng không dám tới gần, dĩ nhiên cũng liền như vậy ủy khuất chết ở một chỉ nhỏ nhỏ áo giáp màu đỏ mông trong miệng, thật sự có chút oan khuất. Ba màu thần quang càng ngày càng dài, đem vậy cũng xà hóa dị Long giác [góc] bao lũng.

Đầu kia xà hóa dị Long bị áo giáp màu đỏ mông cắn thời điểm, vốn đã không có biện pháp rồi, cái này bỗng nhiên thoát hiểm, phát giác trên người cười một người, mà trên đỉnh đầu một loại bị rút gần Thị Hồn kịch liệt đau nhức khiến cho nó nổi giận, cả đầu thân thể không ngừng quắt lấy, giãy vò lấy, trong miệng phát ra đáng sợ rống lên một tiếng, tại trong rừng đầu gối giống như cao trong bụi cỏ lăn lộn, lăn qua lăn lại, Triển Dật gắt gao bắt lấy sừng của nó, nhấn thụ lấy cái này đầu dị Long điên cuồng. Xà hóa dị đầu rồng (vòi nước) bên trên dị giác [góc] bị ba màu thần quang bao phủ càng ngày càng sâu, nó rống lên một tiếng cũng càng ngày càng thấp.

Rốt cực, xà hóa dị Long phảng phát quanh thân lực lượng cũng bị kéo ra, cuối cùng phát ra một tiếng khàn giọng mà trầm thấp tiếng hô, một đầu vừa ngã vào trong bụi cỏ, rốt cuộc bỏ không.

Con rắn này hóa dị Long chạy như điên bạo khiêu bên trong, Triển Dật chỉ cảm thấy tim phổi đều cũng bị chấn đi ra đồng dạng, cuối cùng dị Long toàn thân xụi lơ ngã quỵ trong bụi cỏ, hắn tại vô lực ôm lấy nó, chỉ cảm thấy đầu chóng váng hoa mắt, xà hóa dị Long trên thân thể không phiêu đăng khởi một đầu mini dị Long hư ảnh, cái kia hư ảnh xem như một chỉ giương nanh múa vuốt Bàn Long, phảng phát nhận được triệu hoán đồng dạng, hướng Triển Dật trong miệng phi tung bay mà đến, chạy vào trong miệng của hắn, chìm đến trong đan điền, dung tiến trong đan điền khí hải ở bên trong.

Hắn cảm thấy cái này đầu dị Long tinh hồn, chính trong đan điền phi tốc xoay tròn, khiến cho bốn phía cảnh tượng, phảng phát cũng đi theo xoay tròn, Triển Dật hỗn loạn ở bên trong, cảm thấy Thiên Địa tựa hồ đảo ngược rồi, đại địa như là hạt màu vàng Thương Khung bao trùm lấy hắn, cảm giác kia, tựa như đặt mình trong tại mệnh mông bát ngát trong sa mạc.

Chỉ một hồi, vô số bụi bặm bay là tả phiêu khởi, mê mê mang mang sương mù đồng dạng bao phủ Triển Dật.

Hắn cảm thấy quanh thân có một cỗ vô cùng bàng bạc đại địa khí tức, như là có sinh mạng giống như, không ngừng bị hắn trong đan điền khí hải hấp thu lấy. Đại địa bàng bạc linh khí, không ngừng dung tiến vào hắn khí hải, hắn cảm thấy thân thể cơ hồ muốn nổ tung.

... Cũng không biết đã qua bao nhiêu thời gian, Hỗn Độn thế giới rốt cực dần dần rõ ràng, Bàn Long xoay tròn chậm rãi hòa hoãn xuống, những cái kia bị thu nạp đại địa linh khí, không hề bành trướng, mà là dung tiến vào hắn khí trong nước, cùng thân thể của hắn hòa thành một thể.

Lại qua hai canh giờ, hắn mới thanh tỉnh lại, lúc này mới phát giác Tang thúc trợn mắt há hốc mồm nhìn xem hắn.

Tang thúc đã đã tóm được đầu kia áo giáp màu đỏ mông, bọn hắn liền trực tiếp chạy trở về rồi, những năm cuối đời từ lúc giao lộ nhìn quanh, xa xa nhìn qua thấy bọn họ, tựa kêu lên vui mừng lấy chạy tới. Triển Dật yêu thương sờ sờ đầu của nàng, chỉ cảm thấy vô cùng ấm áp, nếu không là trong nội tâm có phần lo lắng, tựa là sinh hoạt tại nơi này dị giới Tiên đạo cũng là rất không tệ đấy.

Tang thúc đem đầu kia áo giáp màu đỏ mông giải phẫu, nó gan tinh khoảng chừng trứng gà lớn như vậy, óng ánh sắc gan tinh ở bên trong, lưu động lấy bạch sắc quang mang, tại ánh nền ở bên trong lờ lờ sáng lên, Tang thúc thấy con mắt đều đắm đắm rồi, nghĩ thầm nhất định có thể đổi vô cùng bạc hơn tệ.

Sắp sửa thời điểm, Triền Dật liền bắt đầu tu luyện mười hai thần kinh (trái qua), hần cảm thấy đan điền khí hải ở bên trong xà hóa dị Long tinh hồn phóng thích vô tận tánh mạng linh khí, từ đan điền tràn hướng mười hai kinh mạch một điều cuối cùng kinh mạch: đủ mặt trời bằng quang kinh mạch.

Linh khí tại tiến nhập Triền Dật đủ mặt trời bằng quang kinh mạch về sau, vậy mà xuyên thấu qua da thịt của hần, hướng bốn phía lỏng lảnh ra quang mang màu vàng. Hần đủ mặt trời bằng quang kinh mạch bất tri bất giác đã bị khơi thông rồi.

Mà theo Triền Dật tiềm tu không ngừng xâm nhập, chẳng những màu nâu hào quang lỏng lảnh cả cái gian phòng, trước kia bị thu nạp tại mười một kinh mạch thần quang cũng bị tỉnh lại giống như , kim quang, Lục Quang, bạch quang, ánh sáng màu đỏ quần quần, đem ngủ ở hần bên người những năm cuối đời mặt chiếu rọi như là một mặt óng ánh mỹ ngọc.

Triền Dật trong cơ thể đặc biệt thần quang càng ngày càng sáng, vậy mà lộ ra toàn bộ phòng, theo trên mái hiên ngói trong khe trần bắn đi ra, đem toàn bộ bầu trời đêm chiếu rọi sáng rọi lưu ly.

Đây là một loại hiếm thấy năm màu thần quang, sự xuất hiện của nó, có thể cho rất nhiều tu luyện chi nhân cảm ứng được.

Hơn nữa, những này linh quang tại Triền Dật mười hai kinh mạch sáng chói chi tế, vậy mà bắt đầu phát ra âm thanh đến, bắt đầu chỉ là như là son tuyền nước chảy, theo sát lấy son tuyền rơi xuống khe núi, đổ mà đi, nếu như dòng suối nhỏ vui sướng, chuyển thung lũng, rơi vực sâu, lại dung tiến vào Giang Hà, hợp thành vào biển cả, thanh âm theo bắt đầu chiêm chiêm chim con, đến dị thú bầy gào thét, càng ngày càng tiếng nổ, càng ngày càng bằng bạc.

Tang thúc cùng Tang thăm bị đánh thức, bọn hần giật mình mở ra Triền Dật cùng những năm cuối đời gian phòng, chỉ cảm thấy đầy phòng đều là chói mắt thái quang quần quần, làm cho bọn hần căn không cách nào mở mắt ra.

Hơn nữa, trong phòng thái quang, cũng như có một cỗ cường đại lực cản, bọn hần căn bản không cách nào bước vào trong phòng nữa bước.

Tang thăm che lại con mắt, giật mình hô hào, thế nhưng mà thanh âm của nàng chôn vùi tại bằng bạc tiếng gầm ở bên trong.

Lại đi qua tốt mấy canh giờ, chân trời lộ ra ánh rạng đông, bằng bạc tiếng vang mới dần dần bình thân xuống, không ngừng quay lại thấp minh, hóa thành Giang Hà bành trướng, dòng suối trực sóng, son tuyền leng keng...

Ngũ sắc thái quang cũng dần dần ảm đạm, sau đó chậm rãi tiêu tán, hồi phục bình thường, Triền Dật chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng, phảng phất toàn thân kinh mạch đều thư giãn rồi, chân khí trôi chảy tại mười hai kinh mạch lưu động lấy.

Hần không biết, Trúc Cơ giai đoạn thứ nhất sơ kinh (trái qua), ở này kỳ dị một đêm trong hoàn mỹ trong khi tu luyện đột phá.

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15 : Nóng lạnh Linh Chu

Triền Dật thật sâu thổ nạp mấy ngụm nội tức, chậm rãi mở mắt ra, chứng kiến Tang thúc Tang thăm đứng tại cửa phòng ngủ, kinh ngạc nhìn xem hần, "Tang thúc Tang thăm, các người đang làm gì đó?"

Hỏi vài tiếng, Tang thúc cùng Tang thăm mới từ kinh hải trong tỉnh lại, Tang thăm tranh thủ thời gian đi vào nhà xem những năm cuối đời, thấy nàng vẫn an tường ngủ, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, Tang thúc hỏi, "Triền Dật, người đang làm gì đó? Người đều nhanh đem nóc nhà mái ngói đều lật tung rồi, đầy phòng đều là cầu vòng hào quang, còn có son băng địa liệt đồng dạng tiếng kêu gào!"

Triền Dật thăm giật mình, hần vừa rồi hoàn toàn tiến nhập vật ngã lưỡng vong cảnh giới, căn bản cảm giác không thấy ngoài thân xảy ra chuyện gì, "Thực xin lỗi Tang thúc Tang thăm, ta vừa rồi tại nung mười hai cảm tinh tinh hồn, không biết chuyện gì xảy ra? Các người không có việc gì a?"

Tang thúc có chút lo lắng, "Chúng ta không có việc gì, chỉ là người vừa rồi gây ra động tĩnh quá lớn, bị người xấu phát giác thì phiền toái."

Hần đang nói, bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, nghiêng tai lắng nghe lấy cái gì? Sau đó đột nhiên nằm rạp trên mặt đất, đem lỗ tai phục vùng đất thấp mặt, đã qua sơ qua, hần ngẩng đầu lên, sắc mặt biến hóa, "Ta nghe được kỳ thú hướng tại đây đã đến."

Lúc này thời điểm, xa xa ở bên trong truyền đến một tiếng Man Thú gầm rú, thanh âm như là kinh sóng sóng biển giống như đánh úp lại, trong nháy mắt,

một đầu Man Thú xuất hiện trong tầm mắt, nhắm bọn hắn cái phương hướng này chạy vội mà đến, đại địa ầm ầm địa càng ngày càng tiếng nổ.

Tang thăm cả kinh chỉ là gọi, "Hải tử, nhanh đi son động tàng !" Triển Dật phóng chân chạy vội, thẳng đến phía sau núi son động bay vút mà đi, hắn đột phá Trúc Cơ cảnh giới thư kinh (trải qua) giai đoạn, thân nhẹ Như Yến, bước chân một điểm, liền có thể bay vọt cao ba trượng.

Thế nhưng mà, sau lưng trong bầu trời, cái kia Man Thú tựa hồ phát giác tung tích của hắn, nhìn qua cái này hắn bay thẳng mà đến, hắn căn bản đuổi không đến son động chỗ đó.

Triển Dật cấp tốc xoay người, nhìn qua trái hướng chạy gấp, mấy cái nhảy lên, liền đi tới một cái hàn đàm chỗ.

Cái này hàn đàm dựa vào tại hậu sơn một cái bất ngờ nham bích xuống, nham bích mọc lan tràn lấy hứa qua hình thù kỳ quái, bàn căn sai kết rớt cành cỏ mọc, đầm nước bên trên quanh năm phiêu dật lấy nồng hậu dày đặc sương mù, còn chưa tiếp cận hàn đàm, có thể cảm thấy lạnh lẽo thị cốt mà đến.

Hắn tự tay cầm ra bờ đàm một căn rỗng ruột trúc thảo, thả người nhảy vào trong hàn đàm, một hồi thấu xương rét lạnh bao phủ thể xác và tinh thần của hắn, tranh thủ thời gian vận khởi dương nghị tâm quyết, dương nghị tâm quyết có ôn hòa tâm mạch tác dụng, đây là Triển Dật trước kia lúc tu luyện phát giác đấy.

Hắn vận đủ chân khí, một cổ kinh khí từ miệng ở bên trong bắn ra trên xuống, trúc trong cỏ trúc tiết PHỐC PHỐC PHỐC phá ra, toàn bộ trúc thảo thông thuận rồi, đem phần đuôi lộ ra mặt hồ một chút, đừng nói mặt hồ có nồng đậm hàn vụ che giấu, tựa là thanh tịnh sáng ngời mặt hồ, cũng không dễ cảm thấy.

Trong chốc lát, chỉ nghe hàn đàm trong nước truyền đến nặng nề tiếng vang, cái con kia Man Thú đã đến hàn đàm bên cạnh bờ phụ cận, hắn ngẩng đầu, ần ần chứng kiến hàn đàm trên mặt hồ sương mù quấy lầy, Man Thú bóng dáng mơ mơ hồ hồ xuất hiện tại hàn đàm trên không đến đi đi.

Đối phương tựa hồ có thể cảm giác được hắn tự tại khu vực này ở bên trong, tìm tòi phạm vi không đến 200m, cuối cùng vậy mà té ra một cái Thông Linh bảo khí, tàn nhẫn ra tay, bảo khí thần quang oanh kích lấy đá núi, trên sơn nham đằng rớt cỏ mọc bị tàn sát bừa bãi một phen, không một may mắn còn sống sót, nhao nhao thoát ly nhai cắn ngã xuống hàn đàm xuống.

Rớt cành ung dung địa chìm, mấy cây bay xuống tại Triển Dật bên người, trong đó một căn tả hữu xê tả, lộc nhưng đồng dạng rớt cành bay xuống trước người thời điểm, trong cơ thể hắn ba màu thần quang bỗng nhiên thái quang lóe lên, vậy mà theo rớt cành kéo dài vuron ra, bắt bắt được cái kia căn lộc nhưng tựa như rớt cành cỏ mọc!

Triển Dật thăm giật mình, không biết cái này ba màu thần quang vừa muốn thu nạp cái gì? !

Cái này đá núi nham bích bên trên một loại dị thường hiếm có rớt cành cỏ mọc, bởi vì hình dạng thập phần rất giống lộc nhưng, là tên là thiên lộc chi, thế gian vạn vật tương sinh tương khắc, hôm nay lộc chi bản thân tựa là cực kỳ nhiệt [nóng] bỏ Linh Chu, lại ưa thích sanh ở hàn đàm bên cạnh, cái này nguyên nhân tựa như xà ở bên cạnh thường thường mọc ra cùng nó tương khắc được thảo đồng dạng.

Bình thường thiên lộc chi bản thân tự thật là bổ dưỡng ân cần săn sóc, bay xuống tại Triển Dật trước người cái này một cây, bởi vì vừa lúc bị nhất tộc bọ phát thiên lộc chi vây quanh lấy, bị thiên lộc chi vây quanh một ít phiến Ôn Dương tâm bồ, linh khí càng ngày càng nhiều, cái này gốc thiên lộc chi cuối cùng ngưng kết tinh nguyên.

Ba màu thần quang bắt ở cái này cái này gốc linh dị thiên lộc chi, bắt đầu thu nạp nó linh khí, chỉ một hồi, một đầu hào quang ánh sáng lưu chuyển, không ngừng theo hắn rớt thu nạp đi vào, thân thể của hắn chu, bắt đầu tàn mất ra linh quang, nếu không là hàn đàm thâm thúy, mặt đầm bên trên sương mù dày đặc quần quần, nói không chừng sớm đã bị hàn đàm trên không khắp nơi tìm tòi chi nhân cho phát giác.

Triển Dật tranh thủ thời gian ngồi xếp bằng tại đáy đầm xông ra. nôi bật đến một khối trên mặt đá ngồi xuống, bắt đầu vận nổi lên dương nghị tâm quyết, cùng cái kia khối nham thạch đồng dạng, hắn tựa hồ cũng hóa đá rồi.

Thiên lộc chi linh khí không ngừng bị thu nạp, toàn thân linh quang bắt đầu yếu ớt, no đủ tinh thần rễ cây bắt đầu héo rút.

Mà Triển Dật trong cơ thể bắt đầu phát sanh biến hóa, hắn toàn thân bắt đầu đỏ lên, mạch máu phần trương, trên người vàng sáng càng ngày càng sáng.

Triển Dật có thể cảm giác được cái kia cỏ cường thịnh linh khí không ngừng trùng kích tiến đến, tánh mạng tinh khí cọ rửa lấy huyết nhục của hắn chi thân thể, trong thân thể như là hùng hực Liệt Hỏa tại cực nóng thiêu đốt lên, nếu không là ở chỗ sâu trong tại trong hàn đàm, hắn căn bản không chịu nổi hôm nay lộc chi cường thịnh linh khí trùng kích.

Hóa đá Triển Dật thân thể bắt đầu trôi nổi, tại trong hàn đàm không ngừng phiêu đăng, bất tri bất giác phiêu đăng đã đến đầm trong nội tâm.

Tại hắn linh sáng lóng lánh trong vàng sáng, đầm tâm hiện ra một cây toàn thân lóng lánh lấy u lam vàng sáng đồng cỏ và nguồn nước, nhìn kỹ nguyên lai cũng không phải cái này gốc đồng cỏ và nguồn nước nhan sắc, mà hắn đứng là trong suốt đấy.

Nếu không phải có ánh sáng chiếu xạ, tại đây tĩnh mịch trong hàn đàm, căn bản phát giác không được cái này gốc thần bí đồng cỏ và nguồn nước.

Triển Dật bản thân vẫn còn trong nhập định luyện hóa trong người mãnh liệt bàng bạc thiên lộc Linh Chu, trong cơ thể hắn ba màu thần quang lại phút chốc lộ ra đến, không chút khách khí đã triển trụ cái này gốc thần bí đồng cỏ và nguồn nước!

Cái này gốc đồng cỏ và nguồn nước, toàn thân óng ánh sáng, phân biệt mọc ra hai bên tai thỏ tựa như lá cây, sáng trong phảng phất có một loại đánh

bóng sương mù, che chắn, tại Triển Dật quanh người phát ra tới trong vàng sáng thập phần linh dị lịch sự tao nhã, tựa như chạm ngọc mờ mờ đồng dạng.

Ba màu thần quang ngay từ đầu thu nạp cái này gốc đồng cỏ và nguồn nước, Triển Dật không khỏi linh hồn đánh cho rùng mình một cái.

Hắn rón cùng đồng cỏ và nguồn nước, lưu động lấy một đạo u lam hàn quang, hàn quang ở bên trong, có thể chứng kiến một cỗ thần bí linh khí nước chảy đồng dạng hướng hắn rón ở bên trong thu nạp mà đi, vốn là mát lạnh như suối nước, linh khí càng ngày càng nhiều, mát lạnh bắt đầu trở nên lạnh như băng, trở nên hàn đồng lạnh.

Nguyên lai cái này gốc đồng cỏ và nguồn nước là được quá âm hàn thảo, hắn thuộc tính dị thường rét lạnh, chỉ có thể sinh dưỡng tại như hàn đàm như vậy trong hồ nước, loại này thần dị linh thảo, đối với vượt qua ải đánh mạch thập phần có công hiệu, bởi vì tu sĩ tại vượt qua ải đánh mạch thời điểm, khắp người sẽ nóng lên nóng lên, phát nhiệt, ý nghĩ cực nóng, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, lúc cần thiết, thu nạp một ít quá âm hàn thảo linh khí, có thể cho người thanh tỉnh.

Cái này lạnh như băng linh khí tiến vào đến Triển Dật trong cơ thể chi tế, lập tức cùng trong cơ thể hắn thiên lộc chi lửa nóng linh khí quấy cùng một chỗ, hai cỗ bất đồng thuộc tính linh khí sai không kịp đem giao hòa rồi, đây không phải là thường chuyện nguy hiểm. Triển Dật một cảm thấy không đúng, liền muốn rời đi, nhưng là ba màu thần quang đã hoàn toàn kéo lấy này gốc quá âm hàn thảo, như thế nào cũng giãy dụa không đi ra.

Triển Dật thân thể bắt đầu phát sinh biến đổi, bên trái toàn thân u lam thâm thúy, bên phải lại đỏ tươi nhỏ máu giống như, trên mặt của hắn lộ ra cực độ đau đớn chi sắc. Theo sâu hàn quá âm hàn thảo linh khí không ngừng xâm nhập, trong cơ thể hắn nóng lên phát lạnh hai chủng linh khí lẫn nhau giao chiến lấy.

.

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 : Hái bạch tiên co

Hắn bắt đầu lâm vào nửa trạng thái hôn mê, một hồi toàn thân tựa trong hỏa lò nung, toàn thân nhiệt [nóng] tiêu, miệng đắng lưỡi khô; một hồi lại ngã tiến vào trong hầm băng, toàn thân huyết dịch tựa hồ ngưng kết thành băng.

Như thế nhiệt [nóng] mà chuyển hàn, hàn mà chuyển nhiệt [nóng], hắn bắt đầu sinh ra ảo giác, trong cơ thể những cái kia bị thu nạp vào các loại cảm tình tình hồn, như là sống đồng dạng, tại hắn mười hai trong kinh mạch khắp nơi tán loạn.

Ngâm trong mồm tại trong miệng trúc thảo đã ngã xuống, hắn đến mức khó chịu, tại cũng chịu đựng không nổi, hai tay cuồn vũ, trong lúc đó điên cuồng hét lên lấy theo trong hàn đàm trôi lên mặt đầm, hàn đàm bị quấy trở thành một mảnh sóng cả mãnh liệt, nước bọt không ngừng kích động lấy.

Cái kia hàn đàm trên không khắp nơi tìm tòi người lập tức cười Man Thú chạy tới, té ra bảo khí thần cầu vòng lông lánh, phút chốc một đạo thần cầu vòng đánh trúng vào Triển Dật eo (sườn) lõi thời, máu tươi lập tức mãnh liệt mà ra, cái này huyết dịch nhất lưu, lạnh như băng cùng lửa nóng theo huyết dịch trào lên mà ra, hắn cuồng kêu một tiếng, nhất thời hôn mê rồi.

Tình dậy thời điểm, trước mắt là một cái râu bạc Lão Nhân đứng ở chính mình, hắn một chương theo như tại lồng ngực của mình huyết Thiên Trung lên, lòng bàn tay của hắn tựa hồ có chân khí lưu động mà đến, thân thể cảm giác chỉ có lửa nóng linh khí lưu động, tuy nhiên cực nóng phi thường, thực sự không biết nóng lạnh này ra không thể chịu đựng được. Cái kia trưởng lão thấy hắn tỉnh lại, hung dữ trừng mắt hắn, "Tiểu tử, nếu không là bản chân nhân bỏ công cứu người, người giờ phút này sớm Luân Hồi chuyển thế đi."

Luân Hồi là được tử vong rồi, Triển Dật thấp giọng nói tạ, "Cảm ơn Tiên Tôn ân cứu mạng."

Cái kia trưởng lão hừ lạnh một tiếng, "Người cũng đừng vội cảm ơn ta, ta vốn chính là tới bắt người, đừng tưởng rằng người giết ta Ô gia chi nhân, có thể nhón nhọn ngoài vòng pháp luật, Ô gia mỗi người trên người, ta đều là rơi xuống ân ký, có ta Lăng Tiêu chân nhân ân ký, ta liền có thể truy tung đến người. Kỳ quái chính là, người toàn thân Ngũ Hành tinh mạch, mười hai kinh mạch hỗn loạn, quả thực tựa là một phế nhân, như thế nào giết được ta Ô gia người? Tuy nhiên bọn hắn tu vi thấp kém, lại cũng không phải người bức này củi mục có thể giết được hay sao?"

Triển Dật thật là giật mình, nghĩ thầm cái này dị giới Tiên đạo quả nhiên không phải che, giết một người đều có thể bị ân ký in dấu ở. Bất quá nghe được hắn thì thảo tự nói không tin, liền tới cái chết già bộ hồ đồ, "Đúng vậy a, ta tay trái gà không chặt phạm nhân, không biết Tiên Tôn nói rất đúng chuyện gì?"

"Hừ." Lăng Tiêu chân nhân hừ lạnh một tiếng, "Người cái này phạm nhân trên người của người mạch đập có thể không tầm thường ah." Nói xong thả đặt

tại Triển Dật huyết Thiên Trung bàn tay.

Bàn tay của hắn vừa ly khai, Triển Dật lập tức cảm thấy một cỗ băng hàn linh khí theo đan điền hai bên luân lên, âm thầm vận khởi dương nghị tâm quyết, muốn đem cái này hai cỗ mồ hôi nóng linh khí ngăn chặn, không ngờ cái kia hai cỗ mồ hôi nóng linh khí đột nhiên đảo loạn tại một chỗ, đồng thời lòng hắn khâu đau xót, giống như bị người thò tay hung hăng một trảo, trái tim huyết dịch bức bách mà ra, oa oa một tiếng, máu tươi tuôn ra.

Từ nay về sau thời gian, Triển Dật một chỉ ở vào trong hôn mê, chỉ cảm thấy thân thể của mình nhất thời cực nóng nhất thời rét lạnh, hai cỗ bất đồng thuộc tính linh khí tại kỳ kinh bát mạch trong khắp nơi tán loạn, khi thì xung đột cùng một chỗ, dẫn phát mãnh liệt kích động, làm cho người càng phát ra khó nhìn gian nan.

Mơ mơ màng màng, bỗng nhiên ý nghĩ một mảnh mát lạnh, chỉ nghe một cái ưu mỹ thanh âm tại bên tai quanh quẩn, "Người như thế nào dẫn theo một đứa bé đến đây? Hắn là ai? Hắn thân thể như thế nào lúc lạnh lúc nóng thật là cổ quái?"

Chỉ nghe Lăng Tiêu chân nhân nói, "Tiểu tử này giết ta Ô gia mấy cái gia đình, trốn ở một cái trong hàn đàm, bị ta phát giác là chính là như vậy, hái bạch, chúng ta không cần để ý đến hắn, bắt đầu đánh cờ bỏ đi, ta đã đợi bách niên rồi!"

Cái kia gọi hái bạch người trầm thấp cười cười, thanh âm thật là vũ mị, "Nếu là giết người Ô gia người, ta đây tự cang muốn cứu hắn!"

Theo sát lấy, Triển Dật trên đỉnh đầu mát lạnh càng là không ngừng chảy vào, tựa như một đầu chảy nhỏ giọt nước suối, không ngừng dung nạp tiến đến, đã gội giết hắn trong cơ thể rào rạt nhiệt liệt, lại tuyết tan rét lạnh kia băng lưu.

Triển Dật ung dung mở mắt ra, đã thấy trước mắt cúi đầu xem người hiền lành mỉm cười, vẻ mặt đồng Nhan Như Ngọc, nhưng là tóc lại tuyết dạng sương bạch, đúng là một cái tóc bạc mặt hồng hào lão tiên cô.

Chứng kiến Triển Dật vẻ mặt giật mình, cái kia gọi hái bạch tiên cô mỉm cười nói, "Hào hài tử, người rốt cục đã tỉnh!"

Triển Dật vẫn không trả lời, Lăng Tiêu chân nhân dĩ nhiên lớn tiếng nói, "Hái bạch, đừng để ý tới cái kia phạm thai tiểu tử, chúng ta nhanh đánh cờ a!"

Cái kia hái bạch tiên cô ung dung nói ra, "Lăng Tiêu, người cũng đã biết, cũng là bởi vì loại người như người ngạo mạn vô lễ, không coi ai ra gì tính tình, ta mới không chịu gả cho người đấy."

Lăng Tiêu chân nhân sững sờ, "Mặc kệ người có nguyện ý hay không, chúng ta ước định tốt rồi, chỉ cần ta có thể tại cờ vây bên trên thắng người, người liền chi bằng gả ta!"

Hái bạch tiên cô cười cười, "Lúc này đây đã là thứ năm bách niên rồi, nhìn người vội vàng xao động tính tình, tựa là tiếp qua ngàn năm, cũng mơ tưởng tại cuộc bên trên thắng ta."

Triển Dật nếu không là tận mắt nhìn thấy, nhưng nghe cái này hái bạch tiên cô ưu mỹ thanh âm nhất định cho rằng nàng bất quá là cái mười mấy tuổi tiểu nữ hài mà thôi, cái con kia nghe bọn hắn đối thoại, hai người niên kỷ thêm, chỉ sợ đều có một thiên tuế rồi! Cái này khiến cho hắn trong lòng sạch sành sanh, thầm nghĩ, "Cho dù không thể gọn gàng trường sanh bất lão, như cũng có thể như bọn hắn như vậy hơn năm trăm tuổi còn tóc bạc mặt hồng hào Thần Tiên đồng dạng, cũng rất tốt ah."

Lăng Tiêu chân nhân thò tay trong ngực sờ mó, xuất ra một khối tơ lụa đến, tiện tay một ném, tựa rơi vào Triển Dật nằm bàn đá xanh lên, "Hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay ta nhất định thắng người! 500 năm qua đi, bát mạch tâm kinh nửa cuốn người cũng xem đã đủ rồi, hôm nay cũng chi bằng đưa ta rồi!"

Hái bạch tiên cô cũng từ trong lòng ngực móc ra một khối tơ lụa, vuốt vuốt một phen, "Lăng Tiêu, ta xem mục đích của người cũng không phải ta lão thái bà này rồi, mà là cái này bản bát mạch kỳ kinh (trái qua) a? Chúng ta cũng đã là phiên hôn sát cảnh tu sĩ rồi, cái này bản bát mạch tâm kinh bất quá là Trúc Cơ xông mạch sơ cấp tâm kinh mà thôi, người tội gì đối với nó liên tục không quên?"

Lăng Tiêu chân nhân nói, "Hái bạch, ta và người không giống với, người người cô đơn không lo lắng, ta Ô gia lại từ tôn muôn đời, cái này bản Trúc Cơ xông mạch học cấp tốc tâm kinh, có thể làm cho ta Ô gia càng thêm cường thịnh."

Hái bạch tiên cô hừ lạnh một tiếng, "Nói cho cùng, là được người muốn người Ô gia quyền thế càng thêm bức người mà thôi, ta chính là không quen nhìn người Ô gia chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng khi dễ nhỏ yếu, hôm nay người đồng dạng đừng muốn thắng ta!"

Nói xong đem cái kia bát mạch kỳ kinh (trái qua) quyền thượng cũng dương không quăng ra, vừa vận đã rơi vào Lăng Tiêu chân nhân cái kia quyền hạ bên phải. Chính giữa đó có thể thấy được là nghiêm chỉnh khối tơ lụa vỡ ra đến, hai khối tơ lụa khe hở hoàn toàn có thể dung hợp.

Hai người nói xong, bỗng nhiên bay lên trời, trong chốc lát bầu trời thần cầu vòng phi diệu, kinh khí lướt ngang, hai người dĩ nhiên cũng làm ở giữa không trung đại triển thân uy, âm âm đại chiến.

Triển Dật cực kỳ kinh ngạc, nghĩ thầm bọn hắn không phải nói hạ cờ vây sao? Như thế nào nhưng lại nói đến đánh nhau rồi hả?

Lúc này Lăng Tiêu chân nhân té ra đến thần đỉnh lóng lánh mà ra một mảnh hỏa diễm, đột phá hái bạch Bạch Hồng phòng tuyến, xông hướng tiền phương xa xa một mặt tường xây làm bình phong ở công đốc đứng tron nhẵn nhụi bích lên, chỉ nghe chọt chọt chọt bạo tiếng nổ, đạo kia thần cầu vòng lại tại tron nhẵn trên son nhám đột ra một đạo bát sứ đại hoành tuyến đến.

Cái kia hái bạch tiên cô bảo bình bay ra đi ra Bạch Hồng cũng gào thét mà đi, cơ hồ cùng ngọn lửa kia đồng bộ tại trên son nhám xé rách ra một đạo

thăng tấp.

Triển Dật bình tĩnh đại ngộ, nguyên lai bọn họ là dùng pháp bảo khắc bản cờ ah.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17 : Làm cho tử

Thần đình cùng bảo bình hai kiện pháp bảo mỗi khắc một đạo tuyến, liền lại âm âm đầu cùng một chỗ, ở giữa ngời quét ngang ta dựng lên, chỉ ở thời gian một chén trà công phu, dù sao mười chín đạo cờ vây Kinh Vĩ tựu khắc lại đi ra, nằm ở bàn đá xanh bên trên Triển Dật xa xa nghiêng trông đi qua, cũng không khỏi được âm thầm ủng hộ, khắc vào trên sơn nhám bản cờ quả thực tựu là Quý Phủ Thần Công, mà ngay cả bản cờ bên trên chín cái tinh vị cũng như có như không, tự nhiên điều khắc tựa như.

Hai người trở xuống vách núi trên mặt đất, hái bạch tiên cô giọng dịu dàng nói ra: "Lăng Tiêu, ngời tu vi lại tinh tiến rồi, thật đáng mừng, xem ra quân cờ thuật cũng có thể càng tiến một bậc rồi, lúc này đây làm cho tiểu muội tử từ a."

Thanh âm của nàng nói không nên lời ngọt chán, tựa như một cái tiểu cô nương tại làm nũng ni non, Triển Dật nghe được cũng không khỏi được trong lòng nhộn nhạo, trong nội tâm theo sau ôn nhu, nếu là chỗ hấn tại Lăng Tiêu chân nhân vị trí, đừng nói làm cho bên trên tứ tử, tựu là chín cái tinh vị toàn bộ nhường cho con cho nàng, cũng không chút do dự rồi.

Nào biết Lăng Tiêu chân nhân lại nói: "Hái bạch, ngời lại đây mị hoặc ta rồi, lúc này ta nói cái gì cũng sẽ không biết lại tha cho ngời một đứa con rồi!"

Triển Dật thật là thất vọng, "Ô Tiên Tôn, ngời nếu thật tâm ưa thích cái này tiên cô, muốn muốn kết hôn đến nàng làm vợ, đương nhiên muốn yêu nàng, thuận theo nàng, coi hấn làm trung tâm, cho dù bại bởi nàng cũng không có cái gì quan hệ ah!"

Hái bạch tiên cô cười khanh khách, "Lăng Tiêu, có nghe hay không, ngời năm đó nếu là cũng có cái này Tiểu ca một nửa nhi phong tình giải thú, nói không chừng hái bạch ta đã sớm gả cho ngời rồi."

Lăng Tiêu chân nhân lạnh lùng nhìn Triển Dật vài lần, "Tiểu tử biết rõ cái gì! Ngời đạo năm đó ta không để cho qua nàng quân cờ sao?"

Nghe ngữ khí của hấn, năm đó thật là từng để cho qua cái này hái bạch tiên cô quân cờ đấy.

Lăng Tiêu chân nhân quay đầu đi, đối với hái bạch đạo: "Đánh cờ a, ta cho ngời trước đã rất là có hại chịu thiệt rồi, nếu là biết rõ ngời như thế ngoan cố, chấp mê bất ngộ, ta lúc đầu tựu không nên tha cho ngời quân cờ!"

Hái bạch tiên cô nhõng nhẽo cười nói: "Như thế từng lại để cho rồi."

Nói xong bàn tay bỗng nhiên sáng lên một đạo Bạch Hồng, hoang Thánh Sơn một cái đá trắng đột nhiên đạn phi, thu nạp tại lòng bàn tay của nàng bên trong, không ngừng xoay tròn. Sau đó vỗ tay hất lên, cái kia khối đá trắng tựu xoay tròn mà đi, toàn thân phát ra chói mắt bạch quang sương mù, đỉnh địa một tiếng giòn vang, vậy mà đỉnh tại bàn cờ bên trên phải phía trên một cái tinh vị bên trên.

Thấy Triển Dật càng là kinh ngạc, nguyên lai cái kia khối bất quy tắc đá trắng, rơi vào bàn cờ thời điểm, vậy mà biến thành một quả bẹp cờ vây đá tròn.

Theo sát lấy một đạo hắc sáng lóng lánh, Lăng Tiêu chân nhân bàn tay cũng xuất hiện một khối Hắc Thạch, xoay tròn bên trong đích Hắc Thạch không ngừng bay lên một hồi màu đen bụi bậm đá vụn.

"Bá!"

Một hồi vạch phá không khí chính là trong tiếng kêu ré, Hắc Thạch bay vút đến bàn cờ bên trên thời điểm, cũng biến thành một quả đồng dạng lớn nhỏ cờ vây đá tròn.

Hai người bố cục thoáng một phát đến, Triển Dật không khỏi kinh ngạc một tiếng, cái kia hái bạch tiên cô ở dưới ba cái bạch quân cờ, dĩ nhiên là hấn thập phần sáng tỏ quen thuộc "Trung Quốc lưu" bố cục.

Cờ vây Trung Quốc cổ pháp, là bạch trước hắc về sau, ý vị trước ban ngày sau đêm tối mà đi, về sau mới càng biến tới, đại khái một ngày bắt đầu tại 0

giờ, nhưng lại đêm tối đi đầu a.

Cuộc chia làm "Bình đi lên nhập" bốn cách, "Đi vị" là ở phải bên trên cách, đúng lúc là tay phải nhất thuận tay cạnh góc, cho nên người đánh cờ đều là theo đi vị bắt đầu.

Hải bạch tiên cô đệ nhất lấy đi vị cạnh góc tinh vị tứ tứ đường, thứ hai lấy đi đến vị cạnh góc tiểu mục bốn ba đường, đệ tam lấy đi cùng bên cạnh ba chín đường, là Triển Dật đã từng thích nhất "Trung Quốc lưu" bố cục, cái này bố cục dùng tinh tiểu mục đích phối hợp làm cơ sở, dùng tiểu mục vị chính yếu nhất phát triển phương hướng, nhanh chóng hướng bên cạnh mở rộng địa bàn. Bố cục tốc độ, công thủ gồm nhiều mặt, thực địa cùng bên ngoài thể đồng đều được chiếu cố. Không nghĩ tới dị giới tiên cảnh một cái kỳ thủ, rõ ràng cũng sẽ biết loại này Trung Quốc hiện đại đã từng một lần phi thường lưu hành cờ vây bố cục.

Triển Dật một tiếng này ồ, đánh cờ hai người đồng đều hướng hán xem ra, thấy hán tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn chăm chú bàn cờ, hải bạch tiên cô cười nói: "Tiểu ca cũng ưa thích hạ cờ vậy sao?"

Triển Dật vẫn không trả lời, cái kia Lăng Tiêu chân nhân khinh thường mà nói: "Cái này phạm thai tiểu tử biết rõ cái gì, hải bạch, ngươi lại đòi bố cục rồi, lúc này đây ngươi bỏ cục lại chơi cái gì trò? Gọi là cái gì nhỉ?"

Hải tiên cô nhõng nhẽo cười, "Cái này bố cục ta xưng chỉ có trắng Lăng Tiêu, ta đều thao luyện bách niên, ngươi lúc này có thể phải cẩn thận nha."

Lăng Tiêu chân nhân hừ một tiếng, cảm thấy thập phần khó chịu, nàng ngụ ý, là được nàng hải bạch tung hoành Vân Tiêu muốn khi dễ hán a. Bất quá mỗi lần đều là làm cho nàng trước, nàng nhất định thao luyện qua vô số hồi hợp rồi, cuộc cờ của mình lực tuy nhiên so sánh nàng cường chút ít, cuối cùng bắt đầu ở vào bị động cục diện, rơi xuống chuẩn bị ở sau.

Hán không hề trả lời, bắt đầu đến nàng đi vị bên trên treo giác [góc], Triển Dật xem xét bọn hán công thủ, quả nhiên ra tay đều là bất phạm, xem ra cũng là cờ vây trong đó hảo thủ.

Hai người lúc đầu hạ được quá nhanh, hải bạch tiên cô đi được thật là ổn thỏa, từng bước không mất trên nước ưu thế.

Hạ đã đến vài chục bước, Lăng Tiêu chân nhân đột nhiên đánh vào bạch quân cờ địa bàn, chiến hỏa tại cạnh góc triển khai, bắt đầu hướng Trung Nguyên cháy lan, hai người càng rơi xuống càng chậm.

Triển Dật bất tri bất giác đã ngồi , hết sức chăm chú xem của bọn hán đánh cờ, một hồi gió núi đánh úp lại, bày ở trên tảng đá lưỡng trưng tơ lụa nhẹ nhàng nhảy lên vài cái, đột nhiên, cầm xé mở đến khe hở gom góp lại với nhau, khe hở liên quan đã đến, cả khối tơ lụa bên trên lộ ra ngay một mảnh hình chữ nhật màu vàng vàng sáng.

Triển Dật cũng không chú ý tơ lụa biến hóa, hán chỉ lo tập trung tư tưởng suy nghĩ quan sát hai người bọn họ đánh cờ, bắt đầu nhìn xem còn có thể xuất thần nhập định, bất quá chứng kiến trong bàn chỉ tranh giành về sau, chứng kiến bọn hán liên tiếp đi ra dung quân cờ đến, cũng chỉ có thể lo lắng xuống, hai người này quân cờ lực mặc dù không tệ, nhưng là cùng hán so sánh với, lại còn kém nghiệp dư trình độ vài đoạn.

Chú ý lực như vậy một hơi dừng lại, trong cơ thể hán hai cổ nóng lạnh linh khí chi tranh giành chỗ mang đến đau đớn lại bắt đầu, lần trước toàn tâm kịch liệt đau nhức còn làm hán trí nhớ càng sâu, không dám vận tức hóa luyện, chỉ là cưỡng chế ngăn chặn không thêm nghĩ nữa nó, thầm nghĩ chuyên tâm xem hai người đánh cờ, thể nhưng mà trong cơ thể kịch liệt đau nhức càng ngày càng cái gì, cuộc lại hấp dẫn không được chính mình, trong cơ thể chợt hàn chợt lạnh. Mồ hôi trên trán loang lổ, một hồi là mồ hôi nóng, một hồi là mồ hôi lạnh.

Lúc này hán mới phát giác này hai khối cái một nửa lụa bố dung hợp ở cùng một chỗ, biểu hiện ra lóng lánh màu vàng như là lụa bố bộ đáng vàng sáng, vàng sáng phải đầu, là bốn cái hạt màu vàng càng sâu bốn chữ: bát mạch kỳ kinh (trái qua).

Trong vàng sáng cũng vẽ lấy hình người tranh vẽ, cùng cái kia mười hai thần kinh (trái qua) có chút tương tự, chỉ là cái này bát mạch kỳ kinh (trái qua) lại không có văn tự nói rõ, mà là đang mỗi người hình hình vẽ bên trên vẽ lấy một đầu màu đỏ đường cong, từng đường cong tầm đó cách xa nhau không xa, cũng có lấy điểm đó.

Triển Dật trong cơ thể nóng lạnh càng ngày càng xuất hiện, trong nội tâm táo bạo bất an, liền muốn đi phân thần nhìn cờ vậy, cái này xem xét cuộc cờ của bọn hán đường, lúc này quân cờ lộ đã thật là phức tạp rồi, đông một đoàn tây nhất tộc , có cướp giết, có chung sống, hai người người một lấy hủy đi hai đơn quan, ta một lấy hủy đi hai bay xéo, một hồi chỉ lên trời hủy đi hai thể tạo ngu hình tam giác, một hồi lần đóng gói thu quần quanh chiến thuật.

Hán bắt đầu tinh thần chấn động, dĩ nhiên quên trên người nóng lạnh, hán một lòng muốn giúp cái kia hải bạch tiên cô, liền tính toán nàng góc trái trên cùng một ít khối bạch quân cờ chết sống, đột nhiên ngực nóng lạnh cuộn cuộn. Lấy lại bình tĩnh, không để ý tới hội thân thể, lại được rồi vài cái, trong lúc đó trong cơ thể nóng lạnh như thiểm điện đụng vào nhau, oa địa một tiếng, phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Máu tươi đã rơi vào trước mắt màu vàng vàng sáng lên, bỗng nhiên máu tươi tại rơi vào chỉ đỏ thượng lưu động , hán không khỏi đã thấy nhiều vài lần, cái này xem xét phía dưới, trong cơ thể hàn nhiệt chỉ khí bỗng nhiên phân ra ra, cái kia nhiệt khí tựa như hình vẽ thượng lưu động máu tươi đồng dạng, tại sau lưng của hán cốt in dấu trung bình đi, thân thể nói không nên lời thoải mái thông thuận.

Hán tinh thần chấn động, bắt đầu tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn máu tươi lưu động, cảm thấy trong cơ thể cái kia nhiệt lưu không ngừng chảy vào đồ trong chỉ đỏ miêu tả vị trí, thì ra là sau lưng khung xương bên trong, không ngừng chạy, tựa như một con kiến nhỏ tại bò sát, mà con kiến nhỏ chuột bò sát lướt qua, làm cho người lười biếng nói không nên lời thư thái phi thường, liền giống bị người tại lưng eo bên trên giẫm cốt như vậy thoải mái.

Triển Dật xem cái kia bức đồ đúng là trong bát mạch đốc mạch, đốc mạch đi tại phần lưng ở giữa, xung là dương mạch chi hải, thiên lộc Linh Chu linh khí đúng là cái này kỳ mạch cần thiết, không bao lâu thiên lộc linh khí liền bắt đầu dung nạp tiến vào hắc lung bên trong, không ngừng lưu động mà đi...

Phía dưới mấy chương có tương quan cờ vây miêu tả, nhà tiểu thuyết nói, nhưng cầu đẹp mắt, hư cấu tích á..., đọc sách sâu sắc nếu có cờ vây cao thủ cục gạch lưu tình ah, ha ha.

Cầu cất chứa ừng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18 : Cờ vây gân tay

Lúc này trong cơ thể hắc chỉ còn lại có quá âm linh khí, toàn thân lập tức hàn lạnh, đông lạnh được trên hàm răng hạ giao chiến, khanh khách rung động, hắc biết rõ trước mắt cái này bức bát mạch kỳ kinh (trái qua) hình vẽ nhất định có thể đủ cời bỏ trong cơ thể hắc khí, tựa như hóa giải về này nhiệt khí đông dạng.

Đồ người trong như tư thế cùng sở hữu tám bức, mỗi bức đồ chỉ đồ cũng là xoay quanh khúc chiết, biến hóa phiền phức.

Hắc một bức đồ một bức đồ nhìn sang, theo bát đồ tư thế tu luyện trong cơ thể về này hàn khí, rốt cục tại chỉ đồ vận hành tại phía bụng ở giữa tuyến cái kia bức đồ đã tìm được cảm ứng, trong cơ thể cái kia cổ hàn khí như nhận lấy triệu hoán, không ngừng dung nạp tiến trong cơ thể của hắc, rét lạnh từng bước biến thành mát lạnh linh khí, tại ngực bụng cao thấp du động lấy.

Cái này kỳ mạch tổng đảm nhiệm một thân chi âm kinh (trái qua), tên âm mạch chi hải.

Không bao lâu, trên người băng hàn linh khí biến mất, hắc toàn thân nói không nên lời khoan khoái dễ chịu. Lại đi xem mặt khác mấy tấm đồ, lúc này lại không có có phản ứng gì.

Mà cuộc hai người kia xoắn xuýt tranh đấu, đã tiến nhập gay cấn trạng thái, cái kia Lăng Tiêu chân nhân nhìn xem hái bạch một cái không kịp đề phòng hộ rần chắc khung, bỗng nhiên kỳ binh xông ra nổi bật, đã đánh vào nàng thượng vị một cái nội địa, đến lúc này cuộc đại biến, hái bạch đáp ứng không xuê, như không để ý tới Lăng Tiêu chân nhân cái này lấy đánh vào, nhất định lại để cho hắc tại chính mình trong bụng làm công việc, không ngừng xoi tái mất địa bàn của mình, nếu là toàn lực đưa hắc tiêu diệt, một lấy sai lầm, lại để cho hắc mượn cái này có thể chết có thể sống quân cờ lộ với tư cách tiếp ứng, đông dạng hội mất đi trên nước, lại để cho Lăng Tiêu chân nhân có thể thắng hiểm.

Mặc dù là thắng hiểm, nàng hái bạch cũng là thua, phải trái lương tâm gả cho hắc, lão đại của mình một bà tuổi rồi, khẳng định bị Tiên đạo trong truyền mỉm cười lời nói, nàng trái lo phải nghĩ, trầm ngâm bất định, nhất thời không dám đơn giản đánh cờ.

Triển Dật lúc này trên người nóng lạnh tận trừ, trong nội tâm thoải mái, phi tốc kế tính toán một cái cuộc chinh thế bỏ cục cùng chết sống gân tay, bỗng nhiên nói ra: "Phản kích hắc binh vị gân tay yếu điểm! Có thể thắng được hắc hai tử."

Gân tay là cờ vây trung cuộc bộ tiếp xúc trong chiến đấu, song phương quân cờ hình yếu điểm cùng gấp chỗ, cũng được xưng là diệu lấy.

Triển Dật nói cái này gân tay đúng là hai người tại bình vị bên trên yếu điểm, hái bạch tiên cô lúc ấy cũng suy nghĩ một chút, nhưng là không thể như Triển Dật như vậy có thể tính ra hai phe quân cờ xuất nhập số lượng.

Trái qua Triển Dật một nhắc nhở, Lăng Tiêu chân nhân cùng hái bạch đồng thời kế tính toán một cái cuối cùng nhất được mất, quả nhiên theo như chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hòa) quân cờ dưới đường đến, hái bạch hội thắng được hai tử.

Lăng Tiêu chân nhân cái gì nội, "Quân tử xem quân cờ không nói, trọng phụ tự mình chủ trương!"

Hái bạch tiên cô buột miệng cười, "Hắc chỉ là tiểu hài tử tiểu tử tiểu nhân vậy. Ta chính là nữ tử cũng không là thứ gì trọng phụ."

Nói xong bàn tay thu nạp một khối đá trắng, chỉ nghe tiếng gầm gào thét, cái kia khối đá trắng tự biến thành một quả bạch quân cờ, khảm tại đá núi bình vị bên trên bốn chín trên đường.

Lăng Tiêu chân nhân không ngớt lời mắng: "Ăn gian, hèn hạ, vô sỉ!"

Bất đắc dĩ buông tha cho thượng vị đánh vào, tại bình vị bên trên ứng một quân cờ, đánh giáp lá cà, mấy lấy xuống, hái bạch trong nội tâm ghi nhớ lấy cái

kia thương vị đánh vào, rồi lại đi vài bước dung quân cờ, nàng ngược lại liên tiếp liều, liền không ngừng mà hướng Triển Dật trông lại, hy vọng có thể đạt được hán giải thích nghi hoặc, Triển Dật thoáng một phát có thể tính ra vừa rồi cái kia gân tay được mất chỉ mục, nhất định là cờ vậy trong đó hảo thủ.

Cờ vậy thứ này, cũng không phải niên kỷ càng lớn lại càng hội hạ , trái lại theo thiếu niên nhi đồng liền bắt đầu học tập người, ngược lại thiên tư thông minh, nhiều ra danh thủ quốc gia.

Triển Dật đã trong lòng tính ra vài bước diệu bất tay vào làm gân, nhưng nếu là ở trước mặt nói ra lời mà nói..., nhất định sẽ bị Lăng Tiêu chân nhân nhìn thấu, này đây nhất thời không tiện lên tiếng, gấp hái bạch tiên cô liên tiếp xem ra, hán linh cơ khẽ động, tay trái làm một cái ám chỉ, bàn tay một quán, lại bắn ra hai ngón tay, tay phải tắc thì quán ra bàn tay sau bắn ra ba chỉ.

Cái kia hái bạch tiên cô bắt đầu không hiểu nhiều lắm, đối với bàn cờ suy tư một hồi, bỗng nhiên hiểu được, biết rõ Triển Dật trợ thủ đắc lực làm là được quân cờ đường, bàn tay đá trắng lỏng lẻo, gào thét lên tại bình vị bảy tám trên đường khám lên một quân cờ.

Triển Dật âm thầm đối với nàng gợn ngón tay cái lên, cái này hái bạch tiên cô kiêu nhưng cười cười, thật là vũ mị, làm cho hán không khỏi kinh ngạc nửa ngày, nghĩ thầm cái kia là bà bà ah, như thế nào còn có thể như thế mị hoặc người?

Quả thực so tóc trắng ma nữ còn lợi hại hơn!

Đến lúc này hái bạch tiên cô liên tiếp tại Triển Dật chỉ điểm xuống, rơi xuống vài chục bước diệu lấy, Lăng Tiêu chân nhân vừa rồi có được ưu thế toàn bộ bị hóa giải, hán một mối ứng đối, hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu, cuối cùng hái bạch tiên cô một lấy nhảy phi, lại cùng thương vị cái kia khùng đỉnh liền lại với nhau, bởi như vậy, Lăng Tiêu chân nhân lúc ban đầu kỳ binh đánh vào một lấy tự đã mất đi uy hiếp, mà bình vị bên trên bình khí ngăn kết giao, hán cũng đã mất đi ưu thế, cả (ván) cục chỉ còn lại có cuối cùng thu quan giai đoạn, hán cướp tài không nhiều lắm, ván này hán xem như đã thất bại.

Hái bạch tiên cô hít một tiếng, "Lăng Tiêu, ngươi lại đã thất bại! Ta đã cho ngươi năm lần cơ hội, ngươi không có hảo hảo nắm chắc, có thể chẳng trách tiểu muội rồi."

Lăng Tiêu chân nhân ngơ ngác nhìn bàn cờ, làm như không có nghe thấy thanh âm của nàng, trong miệng lẩm bẩm nói: "Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? Dùng cuộc cờ của ngươi lực, căn bản hạ không xuất ra như vậy diệu quân cờ đến!"

Hái bạch tiên cô cười nói: "Cuộc cờ của ta lực ngươi nếu có thể thanh đàm xem cá nhìn thấu triệt, ta còn có thể cùng ngươi có cờ vậy ước hẹn sao?"

Lăng Tiêu chân nhân lắc đầu, "Lần thứ nhất ta tha ngươi tứ tử, lần thứ hai tha ngươi ba đứa con, lần thứ ba tha cho ngươi ngươi hai tử, lần thứ tư tha ngươi một đứa con, ngươi đều chỉ có thể được cái thắng hiểm, ván này ta không có tha cho ngươi quân cờ, ngươi vô luận như thế nào là hạ bất quá ta được rồi! Chẳng lẽ đây là Thiên Ý?"

Hán ngơ ngẩn chung quanh, phát giác Triển Dật, giật mình, nhưng thấy hán mỉm cười nhìn xem hái bạch tiên cô, bỗng nhiên hiểu được, hét lớn một tiếng, "Nguyên lai là ngươi!"

Trong tay vẫn nắm một khối Hắc Thạch bỗng nhiên mãnh liệt bắn mà ra, lập tức Triển Dật muốn cho hán bị mất mạng tại đây núi hoang chi ngoại ô. Cái kia hái bạch tiên cô trong tay bạch quang lóe lên, nàng đá trắng phát sau mà đến trước, bành địa đụng liệt Lăng Tiêu chân nhân Hắc Thạch. Lường tăng đá vỡ toang ra, hóa thành nát bấy, hai cô Hắc Bạch bụi sương mù bao phủ cùng một chỗ.

Chỉ nghe ầm ầm có thanh âm, Hắc Bạch bụi trong sương mù hai cái thân ảnh hỗn chiến một đoàn, trong lúc nhất thời thần cầu vòng lỏng lẻo, Thiên Địa dao động.

Lăng Tiêu chân nhân cuồng khiêu lấy, "Hái bạch, ngươi vì cái gì ngăn cản ta giết tiểu tử này, hán trợ giúp ngươi tránh đi ta, ngươi thật cao hứng sao?"

Hái bạch vẻ mặt nghiêm túc, "Đúng là, từ khi cây phong đi trước thế về sau, lòng ta tự lạnh, ta theo không có nghĩ qua muốn gả cho ngươi, cờ vậy ước hẹn, bất quá là một cái ổn định ngươi táo bạo tính tình lý do mà thôi rồi, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không gả cho ngươi đấy! Cho nên, tiểu hài này hôm nay trợ giúp ta, ta tuyệt sẽ không lại để cho ngươi giết hán!"

Lăng Tiêu chân nhân sững sờ, "Vậy ngươi nếu thật thua đầu này?"

Hái bạch tiên cô nói: "Ta đây tự tự vận, vừa vận đi tìm cây phong trước. Sống khá giả ở cái thế giới này cô lẻ loi trợ trợ!"

Lăng Tiêu chân nhân kinh ngạc cả buổi, kêu lên: "Tốt, đã ngươi không muốn gả cho ta, như vậy liền đem bát mạch kỳ kinh (trái qua) cho ta a."

Hái bạch tiên cô nói: "Bát mạch kỳ đã là cây phong trước lưu lại di vật, hán chỉ là tạm thời không có nói rõ ràng mà thôi, trong lòng ngươi tự nhiên minh bạch, cái này khăn lụa hán nhất định sẽ đưa cho ta , cho nên vô luận như thế nào, ta cũng không thể cho ngươi, ngươi hôm nay đã thất bại, nó cũng nên trả lại đến trong tay của ta rồi."

Lăng Tiêu chân nhân cuồng khiêu nói: "Không! Ta không hề bị ngươi bài bố rồi, ta hôm nay chẳng những tốt đến bát mạch kỳ kinh (trái qua), còn muốn giết cái kia hư mất ta chuyển tốt Tiểu hoạt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Lằn nửa trốn chết

Chương 19:: lằn nửa trốn chết

Cái kia hái bạch tiên cô kêu lớn: "Hảo hài tử, người nhanh ly khai, đem cái kia khối khăn lụa mang đi!"

Lăng Tiêu chân nhân nghe được càng là cuồng nộ, ra tay tàn nhẫn, binh binh pằng pằng đại chiến, hai người đều té đã xuất thân bên trên rất nhiều thần thông, trong lúc nhất thời Thiên Địa lơ mờ, nhật nguyệt vô quang, khắp núi tranh đấu âm thanh đang không ngừng tiếng vọng lầy.

Triển Dật kinh hoàng địa nhìn xem cái này hai cái đại triển thần thông tranh phách bán tiên, đầy trời thần hà bay tới bay lui, kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, bị cái kia hái bạch tiên cô liên tục uống vài tiếng, mới nhặt lên bên chân khăn lụa, phi tốc bỏ chạy, trong nội tâm không ngừng mà mặc niệm lấy, "Hái bạch tốt tiên cô, người tốt tiên cô tốt báo, cũng không thể chết ah!"

Hắn biết rõ tại đây hai cái bán tiên cấp bậc trong tay, hẳn cái này cái Trúc Cơ cảnh giới mới nhập môn tiểu tu sĩ, quả thực chính là một cái hai ngón tay có thể bóp chết con kiến nhỏ.

Hắn lưu lại cũng chỉ là kéo hái bạch tiên cô chân sau, chính mình mau rời khỏi, nàng càng có thể buông tay buông chân làm lớn một hồi, cho dù không thể tại Lăng Tiêu thực trong tay người thủ thắng, tự bảo vệ mình cũng là không có vấn đề, huống chi xem ra cái kia ô Lăng Tiêu đã từng đối với hái bạch tiên cô si mê qua, mắt đến cũng sẽ không biết thật sự hạ độc thủ.

Tại đây đã không phải là hắn quen thuộc địa vực, tại hắn lúc hôn mê, Lăng Tiêu chân nhân đã mang theo hắn kéo dài qua ngàn vạn dặm, đi tới một cái lạ lẫm Man Hoang thế giới.

Triển Dật không phân biệt thứ đồ vật, chỉ hướng lâm sâu chỗ bỏ chạy. Lăng Tiêu chân nhân du gấp tức giận, cùng hái bạch quyết đấu vài cái, liền lại rút sạch đuôi theo, hắn tu vi tuy nhiên so hái bạch hơn một chút, nhưng là hắn tu luyện công pháp là Hóa hệ, mà hái tu luyện uống phí chính là thủy hệ, Thủy khắc Hóa, hắn thủy chung không thoát khỏi được nàng.

Bất quá, vô luận Triển Dật như thế nào chạy trốn, cái này Lăng Tiêu chân nhân tổng có thể tìm được hắn đích hướng đi, cũng may hắn bị hái bạch tiên cô cuốn lấy, rút không xuất ra thân tới bắt hắn.

Dùng Lăng Tiêu chân nhân bán tiên cấp bậc tu vi, tất nhiên là khinh thường đối với Triển Dật hạ độc thủ, nhắm trúng Tiên đạo chê cười, có mất thân phận của hắn.

Tiên đạo tu vi là có xưng hô cấp bậc, tu tiên có Bát cấp, ở giữa mỗi cấp hai liền gặp được một kiếp, Trúc Cơ, chân nguyên hai cái cảnh giới tu luyện thành công về sau, gặp được một cái tình kiếp, danh như ý nghĩa, tình kiếp là được nam nữ ân ái, lưỡng tình tương duyệt, độ bất quá cái này tình kiếp, hội chân nguyên tiết lộ, tu vi nhanh chóng giảm, nhẹ thì một lần nữa Trúc Cơ đã tới, nặng thì cùng tu tiên vô duyên, vượt qua cái này tình kiếp, tu sĩ xưng hô là được mỡ mỡ sạch sẽ, ý thì thôi kinh (trải qua) thoát ly phạm thai, tiến nhập tiên môn.

Cấp bậc này nữ tu sĩ lại xưng vị Tiên Tử, nhưng là nữ tu sĩ xưng hô so sánh hàm hồ, trên cơ bản tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp tu sĩ đều sẽ bị người trở thành Tiên Tử.

Xem ra Tiên đạo cũng là nam nữ bất bình đẳng đây.

Sạch sẽ tại riêng phần mình tiên trong phái, hội đạt được chức vị hộ pháp, là từng tiên phái tất cả ngành quân sự, làm tới quân sự, tự nhiên không thể thiếu rất nhiều chất béo rồi.

Xưng hô sạch sẽ về sau, lại đem hội tu luyện Linh Hư, Tích Cốc hai đại cảnh giới, sau đó lại gặp một kiếp: nhân kiếp. Đây là tiến vào bán tiên cấp bậc một kiếp, cũng là thành tiên thành thần hay vẫn là thành ma thành yêu khác nhau, chỉ có vượt qua một kiếp này, mới xem như bước lên Tiên đạo.

Đột phá nhân kiếp sau đích tu sĩ, trên cơ bản xem như cái bán tiên, trên tiên đạo xưng hô là được mỡ mỡ chân nhân rồi, nữ là được tiên cô, tại tiên trong phái có thể tấn cấp trưởng lão, có thể không cần phải xen vào sự tình, lại có thể hưởng thụ rất nhiều trên việc tu luyện hậu đãi đãi ngộ.

Từng cái tiên phái tu luyện tới trưởng lão cấp tu sĩ khác, đều sẽ buông tha cho tục sự quấy rầy, toàn bộ tinh thần tu tiên, bởi vì về sau hai cái cảnh giới tu luyện thập phần gian khổ, một là Nguyên Anh, một là Hóa Thần, tu thành cái này hai cái cảnh giới, có thể hô phong hoán vũ, biến hóa vô cùng pháp lực, nhưng gặp được thọ nguyên một kiếp: địa cướp.

Chỉ có đột phá địa cướp, mới có thể trường sanh bất lão, leo lên Thần giới, được tôn xưng là Tiên Tôn. Nhưng là Tiên Tôn cái này xưng hô, đã ở Tiên

đạo bị hiện dùng vì tôn xưng, vì vậy địa cướp, đã rất ít tu sĩ có thể đột phá được rồi, đột phá chi nhân, đã đã trở thành Chân Tiên, rất nhiều đều thoát ly phạm giới, bởi vì mà ở trong đó tạm thời không nhắc tới.

Lúc trước Lăng Tiêu chân nhân đuổi bắt Triển Dật thời điểm, cũng cũng không có muốn như thế nào khó xử hắn, nguyên vốn định tiện tay đem hắn nhét vào Ô gia Tổng đường, lại để cho hắn làm nô hoàn lại, nhưng bắt được hắn thời điểm, phát giác hắn mười hai kinh mạch hỗn loạn, trên người có hai cỗ không hiểu thấu nhiệt [nóng] hàn linh khí, chỉ cảm thấy thật là kỳ quái.

Hắn lần này theo Hành Dương động phủ trở về, vốn là ứng hăng nước Dao Trì trưởng lão hải bạch tiên cô bách niên ước hẹn, thời gian cấp bách, liền tiện tay mang theo hắn bắc hướng, không được cho nên bị hắn hư mất chuyện tốt, dồn nén cảm tức phía dưới, coi như mình khinh thường động thủ tôn thương hắn, cũng phải đuổi bắt ném đến Ô gia Tổng đường, lại để cho Trúc Cơ kỳ tu sĩ đến tàn phá hắn.

Triển Dật trọn vẹn chạy vội mấy canh giờ, vượt qua rất nhiều núi lớn, tựa tại một cái cổ mộc hạ thờ phỉ phò, chỉ cảm thấy vừa mệt vừa đói lại khát.

Vốn cho là có thể thoát ly hiểm cảnh rồi, đột nhiên trên bầu trời một tiếng Man Thú gào thét, thanh âm bàng bạc mệnh mệnh, nếu như Thiên Lôi nổ vang, vang vọng toàn bộ phía chân trời. Hắn sắc mặt đại biến, nghe ra cái này Man Thú thanh âm là được truy tung chính mình Lăng Tiêu chân nhân tọa kỵ.

Hắn đột nhiên nhảy dựng mà lên, nhảy lên cao ba trượng, hướng lâm sâu chỗ lại chạy vội, hắn biết rõ như vậy lộ thiên mà trốn, tất nhiên tránh không khỏi Lăng Tiêu chân nhân truy tung, liền một đường quan sát, hắn nằm đó ở nhân gian từng là đặc thù huấn luyện ra, đã ngoại sinh tồn năng lực phi thường, không bao lâu, liền phát hiện một cái núi nhỏ động, giấu ở một mảnh cây tử đằng về sau, trực tiếp tọt chạy đuổi đi qua.

Cái huyết động này dị thường nhỏ hẹp, chính là hắn một đứa bé thân hình, cũng chỉ có thể nằm sấp lấy chậm rãi bò sát, cũng mới có thể đi vào.

Trong động nổi lơ lửng một cỗ mùi tanh, giương truyền thuyết ít ai biết đến được đi ra, đây là độc xà hương vị, nhưng là lúc này càng hung hiểm địch nhân tọt tại bên ngoài, chính mình căn bản không thể ra đi, hắn sờ sờ bắp chân chỗ, may mắn chui thủ của mình vẫn còn, rút năm, hoành trước người, để phòng bất trắc.

Không lâu, bên ngoài sơn động Man Thú tiếng hô càng là to rõ, có thể nghe được ngay tại ngọn sơn phong này trên không, hắn tiếp tục đi đến bên trong bò, đột nhiên trong động vậy mà xuất hiện ánh sáng, nguyên lai cái sơn động này ở vào núi lớn núi nhỏ đồn ở bên trong, hắn đã bò tới một cái thẳng đứng xóa chỗ động khẩu, ánh sáng từ phía trên chiếu xuống, xuyên thấu qua cửa động cành lá, đem trong động chiếu xạ được loang lổ bác (bò) bác (bò) đầy.

Lúc này đã nghe được tuôn rơi thanh âm, hắn tranh thủ thời gian đình chỉ bò động, trước mắt thật sự có một đầu mãng xà, bắt quả cái này đầu mãng xà lại không có công kích hắn, mà là quay quanh tại đầu đó vẫn không nhúc nhích, đầu rắn ngang hướng về hắn.

Lúc này hướng lên cửa động, có thể chứng kiến một đầu toàn thân tản ra Sí Điểm Man Thú trên không trung quay quanh mà qua, thỉnh thoảng xuất hiện ở ngoài cửa động trong bầu trời.

Trước có độc vật, sau do truy binh, Triển Dật không dám lại động, lặng lẽ yên nằm, nghe ngoài động Man Thú gào thét, thanh âm bỗng nhiên bay xa bỗng nhiên tới gần, biết rõ hắn có thể cảm giác mình đại khái địa vực, đã khóa phiên khu vực này

Cái này một trốn, vậy mà trọn vẹn né ba cái ngày đêm! Hắn đã đói bụng đến phải không có khí lực, mà lúc này, trong động cái kia đầu mãng xà cũng bắt đầu du động rồi, hắn âm thầm kêu khổ. Bắt quả về sau hắn cảm giác được mãng xà đối với hắn thật là cổ kỳ, hơn nữa nhìn tới cũng rất là suy yếu, xem ra cũng là đói bụng ba ngày rồi.

Triển Dật không biết, hắn thu nạp cái kia xà hóa dị long hậu, thân thể dị Long tinh hồn phát ra khí tức, đủ để khiến được cái kia mãng xà thập phần sợ hãi.

Chỉ là dù sao thái quá mức đói bụng, cái kia mãng xà chậm chạp nghi nghi đầy, nó phát giác Triển Dật toàn thân bất động, bắt đầu hướng hắn bơi lại.

Triển Dật đây cũng là liều mạng ôm cây đợi thỏ biện pháp, rốt cục chờ đến mãng xà bơi lại, mãng xà như trước thập phần sợ hãi hắn, tận lực hướng sơn động bên cạnh tới gần. Các loại dị nó thời gian dần qua bơi qua thân thể, hắn như trước vẫn không nhúc nhích, rốt cục đuôi rắn xuất hiện tại trong lòng bàn tay của mình, hắn phút chốc một tay bắt lấy, run dây thừng đồng dạng, phản phật lập liền đem mãng xà khung xương run tần.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20 : Phân biệt thật giả

Chương 20:: phân thân người giả

Xà xương sống lưng là chịu không được run run , đến lúc này, cả đầu mãng xà tựa tề liệt trên mặt đất, Triển Dật không chút khách khí hút máu rắn, cuối cùng khôi phục một ít nguyên khí.

Lúc này, hần phát hiện vừa rồi mãng xà quay quanh địa phương, có một cây cây tử đằng tựa như linh dị thực vật, cây bích lục như phi thủy, óng ánh sáng long lanh, như cùng một cái con rắn nhỏ giống như quay quanh tại một cái hình thù kỳ quái cục đá nhỏ lên, đằng hình dáng hành chi bên trên treo vài miếng ngọc bích giống như cành lá, lưu động lấy óng ánh vàng sáng, cái này gốc cây tử đằng phi thường rất kỳ lạ, mãng xà vừa ly khai nó, mùi tanh tiêu tán, nó liền mơ hồ tàn mất ra sâu kín hương thơm, ngọc bích giống như cành lá chính giữa, nuôi một đóa màu tím kỳ dị nụ hoa, chính nụ hoa chớm nở.

Theo cái này ba Thiên Mãng xà quay quanh lấy nó lâu như vậy, Triển Dật biết rõ cái này gốc cây tử đằng tất nhiên bất phàm, các loại có linh thức động vật cũng là hiểu được tu luyện , chúng một khi gặp linh dị thực vật, sẽ gấp chờ đợi , đợi cho nó thành thực , liền thu nạp nó linh khí, do đó tu luyện thành tinh.

Nếu không là quá mức đói khát, nó cũng sẽ không biết ly khai cái này gốc linh dị cây tử đằng, đương nhiên cũng là Triển Dật đem tánh mạng của mình khí tức hạ xuống thấp nhất, khiến nó tại ảo giác lên, cho là mình đã tử vong rồi.

Cái này gốc nho nhỏ cây tử đằng, tuy nhiên nhỏ bé không ngờ, nhưng lại đại danh鼎鼎 đằng xà la, loại này linh dị thực vật, sinh dưỡng tại độc xà mùi tanh ở bên trong, đều có thập phần linh dị giải độc kỳ hiệu.

Triển Dật hướng nó bò qua đi, còn chưa chờ hần động thủ ngắt lấy, trong cơ thể hần ba màu thần quang tự rục rịch rồi.

Triển Dật thở dài một tiếng, nghĩ thầm quả nhiên anh hùng chứng kiến gần giống nhau, nếu là thật chính linh vật, căn bản không cần hần động thủ, trong cơ thể ba màu thần quang tự nhiên sẽ thay vất vả.

Kỳ quái chính là, ba màu thần quang tự trong cơ thể quần quần đi ra về sau, chỉ là ở đằng kia đằng xà la chu bờ quay quanh phát phối, cũng không có giống như trước mạnh như vậy nhưng bỏ nhào qua tựa bao lũng hung hăng địa thu nạp, ba màu thần quang không có động tác, Triển Dật cũng không dám tùy tiện ra tay.

Trong bầu trời cái kia Linh Tiêu chân nhân Sí Diễm Man Thú tiếng hô như trước như có như không, không chỉ như thế, còn nhiều thêm một cái thanh thủy tiếng kêu to, Triển Dật xuyên thấu qua trên đỉnh đầu che giấu × cửa động, có thể trông thấy một chỉ màu trắng cò trắng dị diệu cũng xoay quanh lấy, có lần cái kia cò trắng dị diệu xoay quanh xuống, tại che giấu cửa động chợt lóe lên, Triển Dật có thể thấy được diệu lung (vác) một cái đằng trước hiện lãnh tiên cô.

Đúng là hái bạch tiên cô, một khắc này hần cả kinh nghẹn ngào kêu đi ra rồi, cũng may hần ánh mắt dễ dàng, phát giác hái bạch tiên cô ánh mắt lưu động, tựa hồ là ám chỉ hần an tâm một chút chờ đợi.

Triển Dật trong nội tâm kích động, hần biết rõ hái bạch tiên cô phát hiện chính mình!

Lại lẳng lặng yên bên trong động nằm vài ngày, cũng may có một đầu thủ đoạn đại mãng xà đỡ đói, hần cuối cùng không có chết đói, đã đến ngày thứ năm, cái kia gốc linh dị đằng xà la nở hoa rồi, màu tím cánh hoa ngay tại trước mắt của hần từng mảnh từng mảnh vỡ ra, hương thơm tràn ngập cả cái huyết động.

Lúc này, quay quanh tại đằng xà la bờ ba màu thần quang rốt cục xuất thủ, đang ở đó đóa đằng xà la màu tím tiểu xài hết toàn thịnh mở đích thời điểm, nó phút chốc quần quanh đi lên. Bao phủ toàn bộ tiểu hoa, chỉ ở lập tức, màu tím linh khí phi tốc dọc theo ba màu thần quang, theo Triển Dật rón ở bên trong tràn đầy mà vào.

Cái này đóa linh dị màu tím tiểu hoa, tựa như phù dung sớm nở tối tàn, nở hoa thời gian phi thường ngắn ngủi, nháy mắt Phương Hoa về sau, liền mà bắt đầu héo rũ, hần linh khí phi thường khó được.

Triển Dật ngủ đông, ở ẩn ở chỗ này gần năm ngày, cuối cùng khổ tẫn cam lai, có chỗ hồi báo.

Bất quá đằng xà la hoa màu tím linh khí vừa tiến vào thân thể của hần, hần lập tức cảm thấy một loại ác buồn bức, theo linh khí càng ngày càng nhiều, cái này ác buồn bức cũng càng ngày càng buồn bức, chỉ cảm thấy khắp động huyết đều là mùi tanh.

Triển Dật rất là phiền muộn, không nghĩ tới cái này gốc cây tử đằng tiểu hoa, nghe thấy kỳ hương vô cùng, linh khí thu nạp tiến đến lại như thế khó chịu.

Không hơi chút khác, đằng xà la hoa linh khí đã bị thu nạp hoàn tất, cả đóa màu nâu non hoàn toàn héo rũ, đằng xà la óng ánh sáng bóng cũng tiêu tán rồi, ngay gần đằng xà la, tựa như một đầu khô quắt Tiểu Thụ đằng, không hề sinh cơ.

Lúc này Triển Dật hần chỉ cảm thấy dạ dày lẫn mình quay cuồng, từng đợt mùi tanh xông vào mũi trên xuống, làm cho hần gần muốn nôn mửa, lập tức khó hơn nữa chèo chống, hần bỗng nhiên nghĩ tới luyện hóa thiên lộc chi cùng quá âm hàn thảo linh khí sự tình, tranh thủ thời gian lấy ra cái kia khối tơ lụa đi ra, nhanh chóng xem còn lại hình vẽ, rốt cục tại một bức hình vẽ bên trên có cảm ứng.

Hần lập tức tu luyện , cái này bức đồ đúng là trong bát mạch xông mạch, xông mạch từ tại đầu, cho tới tại đuôi, kỳ mạch xỏ xuyên qua toàn thân, là khí

huyết chỗ xung yếu, có thể điều tiết mười hai kinh (trái qua) khí huyết, cổ xung mười hai kinh mạch chi hải, lại xung biển máu. Hấn chậm rãi luyện hóa cái này đẳng xà la linh khí, đem hấn đạo vào trong biển máu.

Đằng xà la linh khí tiến vào biển máu, liền bắt đầu hướng các loại huyết mạch tràn đầy mà đi, cùng lúc đó, càng ngày hỗn loạn mười hai kinh mạch cũng dần dần bình thân, không hề hỗn loạn không chịu nổi, thân thể dị trạng rốt cục lắng xuống.

Cũng không biết qua bao lâu, bầu trời cái kia Man Thú rốt cục mai danh ẩn tích rồi, Triền Dật chính suy tư muốn hay không chạy đi, bỗng nhiên huyết động phía trên cò trắng bay qua, cái kia hải bạch tiên cô xuất hiện, nàng thấp giọng gọi, "Hải tử, đi ra bỏ đi, hấn đi nha."

Triền Dật nếu không suy tư, vội vàng từ huyết động ở bên trong leo ra đi, cò trắng rơi xuống, đứng ở Triền Dật trước mặt, hai chân của nó trúc cán giống như cao trường, khoảng chừng Triền Dật hai ba thân thể cao như vậy, toàn bộ tinh thần tuyết trắng, thân dị cực kỳ.

Cái kia hải bạch tiên cô theo cò trắng trên lưng bay xuống đến, "Lộ nhi, ngươi bay về hướng bắc một chu rồi trở về, đừng để bên ngoài Ô lão đầu phát hiện hành tung của chúng ta." Nó liền nhún chân, giương cánh bay đi.

Hải bạch tiên cô mỉm cười mặt hướng Triền Dật, "Hải tử, những ngày này khổ ngươi rồi."

Triền Dật liền lắc đầu, "Tiên cô tỷ tỷ, ta không khổ, còn ăn hết một con rắn, hấp một đóa hoa."

Hải bạch tiên cô nghe hấn gọi tỷ tỷ miệng như vậy ngọt, cười khanh khách vài tiếng, vuốt ve tóc của hấn, "Tuổi còn nhỏ sẽ hồng người vui vẻ, trưởng thành vậy cũng cực kỳ khủng khiếp rồi."

Nói xong theo đỉnh đầu của hấn bên trên nhỏ xuống một sợi tóc đến, "Hải tử, ngươi có sợ không đau nhức? Cắn nát đầu ngón tay tích một giọt huyết đến tóc của ngươi đến!"

Triền Dật gật đầu, "Đau nhức tự nhiên là sợ, bất quá tiên cô tỷ tỷ đã muốn tiểu tử huyết, liền cũng phải nhịn xuống không sợ."

Đem ngón áp út ngả vào trong miệng cắn nát, tích vài giọt huyết đến hải bạch tiên cô trong tay nắm bắt cái kia cọng tóc bên trên. Chỉ thấy nàng miệng lẩm bầm, cái kia cọng tóc chậm rãi hư ảo ra, vậy mà biến thành một cái cùng hấn giống như đúc người đến!

Nàng vung tay lên, cái kia cùng hấn giống như đúc người lập tức quay người hướng tây phương tụt chạy vội mà đi. Chứng kiến Triền Dật vẻ mặt kinh ngạc.

Hải bạch tiên cô cười, "Đây là dùng máu tươi của ngươi biến hóa đi ra người giả, hấn khí tức trên thân có thể đem cái kia ô Lăng Tiêu lừa gạt đi, bất quá hấn đuổi theo sau hội nhìn thấu, chúng ta được tranh thủ thời gian trốn, hải tử, ngươi nhận thức cho chúng ta nên chạy đi đâu tốt?"

Triền Dật thấy nàng chỉ huy người giả đi tây đi, như vậy Tây Phương tự nhiên là không thể đi; phía nam là Lăng Tiêu chân nhân tiên phái Hành Dương động phủ, cũng là không thể đi; vừa rồi nàng lại chỉ huy cò trắng hướng bắc bay đi, tự nhiên muốn dẫn Lăng Tiêu chân nhân chú ý; như vậy, duy nhất có thể trốn phương hướng, hơn phân nửa phương đông rồi.

Đã nói: "Tiên cô tỷ tỷ ta nhóm đám bọn họ hướng phương đông đi bỏ đi, phương đông là Ô gia Tổng đường, hấn nhất định không ngờ được chúng ta sẽ tới hấn quê quán địa bàn đi, nào biết chúng ta biết rõ núi có hổ, thiên hướng Hồ Sơn đi. Chỗ nguy hiểm nhất, thường thường là an toàn nhất đấy!"

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21 : Thích trẻ con

Triền Dật chẳng những vạch hải bạch tiên cô vốn muốn đi phương hướng, còn nói có sách, mách có chứng nói một phen lý luận, hải bạch tiên cô thật là tán thưởng, vuốt tóc của hấn sâu sắc khen ngợi một phen.

Nào biết đâu rằng cái này tiểu hải tử cũng là trở thành tinh, bên ngoài non ở bên trong tiêu, không phải cái chỉ biết chơi nông trường trộm đồ ăn tiểu nhân vật.

Hai người cùng xuống núi đến, một đường hướng đông mà đi, hải bạch tiên cô cũng không có triệu hoán nàng cò trắng trở về, hai người chỉ là làm phạm nhân đi bộ mà đi, gặp được gian nguy khó đi địa phương, liền nhắc tới cổ áo của hấn, thi triển khinh thân bay vọt mà đi, thường thường mấy trượng xa.

Triển Dật trong miệng liền tiếp đại khen không thôi.

Khen thẳng bạch tiên cô mở cờ trong bụng, "Điểm ấy khinh thân công phu tính toán cái gì, như không phải sợ bị ô Lăng Tiêu phát giác, ta đã sớm thi triển thần cầu vòng ngự đã bay."

Triển Dật tự nhiên cực kỳ hướng về, trong ánh mắt lộ ra vẻ hâm mộ, "Tiên cô kia chẳng phải là thật sự tiên nhân rồi?"

Hái bạch tiên cô thờ dài, "Muốn chính thức thành tiên, vậy cũng không dễ dàng ah."

Ngược lại nghĩ đến cùng tiểu hải tử cũng không cách nào thảo luận cái này tu tiên vấn đề, nhân tiện nói: "Trên người của ngươi cái kia hai cỗ nhiệt [nóng] hàn linh khí là chuyện gì đây?"

Triển Dật nghĩ thầm "Chính mình từ đi tới nơi này cái dị giới, gặp thiên kì bách quái sự tình, cũng không biết hướng ai kể ra, cái này tiên cô xem ra là tốt tiên, loại này chủng (trồng) nghi vấn, xem ra chỉ phải hướng nàng cầu giải rồi, đặt cửa vạch trần cổ, đánh bại!"

Tâm niệm nhất định, quyết định đem bảo áp tại nơi này tiên cô trên người, liền đem chính mình ngã vào một cái bẫy, sau khi tỉnh lại thân thể xuất hiện ba màu thần quang dị tượng, cùng với thu nạp mười hai cảm tinh cùng ba loại linh Chu Tiên Thảo sự tình, thành thành thật thật nói một lần.

Chỉ là cắt đi bẫy rập trước rất nhiều sự kiện, một cái mắt trí nhớ một số bồi tiêu, tự ngay cả mình Triển Dật danh tự cũng quy công đến những năm cuối đời trên người.

Hái bạch tiên cô càng nghe càng là kinh dị, thò tay cho hắn nghe mạch, lại dùng thần thức tìm kiếm đan điền của hắn khí hải, càng là kinh hi. "Triển Dật, đan điền của ngươi khí hải ở bên trong có một cái linh dị Thạch Đầu, ta muốn hắn là trong truyền thuyết Nữ Oa thạch, theo ngươi miêu tả đến xem, ngươi cái này thạch nên gọi Tam Sinh Thạch, truyền thuyết có thể hiểu rõ đi qua tương lai, là đồ tốt ah! Như thế nào sẽ ở trong cơ thể của ngươi?"

Triển Dật lắc đầu, "Ta cũng không biết, chuyện trước kia đều muốn không đi lên."

Hái bạch tiên cô nói ra: "Ta nhìn nhìn lại." Vận dụng đều có thể thần thông, tinh tế thăm hỏi một phen lắng đọng tại hắn trong đan điền tam sinh tinh thạch điệp, mê mê mang mang, xem không cái gì thanh, liền tiếp lắc đầu: "Kỳ quái, cái này Thạch Đầu bị phong ấn, sương mù quần quần, giống như tiên giống như ma, quả thực nhìn không thấu nó."

Triển Dật chỉ lo lắng cái này cái gì Tam Sinh Thạch đối với hắn có ... hay không hại, "Tiên cô tỷ tỷ, vậy ngươi nói cái này cái gì thạch tại ta trong bụng có phải hay không chuyện xấu?"

Hái bạch tiên cô mỉm cười, "Tam Sinh Thạch là Thượng Cổ linh thạch, vận dụng được tốt, hưởng thụ vô cùng, ngươi đã đột phá Trúc Cơ cảnh giới thư kinh (trải qua) giai đoạn, là được nó tương trợ ngươi nguyên nhân, đừng lo lắng. Ta ngược lại là lo lắng trên người của ngươi nhiệt [nóng] hàn linh khí, nó môn là tiêu tan rồi, lại còn không có luyện hóa, ngươi nói là học được tư lự bên trên hình vẽ?"

Gặp Triển Dật gật gật đầu, liền dẫn hắn tiến vào một cái khách sạn, đóng cửa phòng trọ, "Hải tử, ngươi bỏ đi quần áo a."

Triển Dật liền thoát khỏi áo, hái bạch tiên cô nói ra: "Quần cũng thoát khỏi." Triển Dật tuy nhiên phản lão hoàn đồng là đứa bé, nhưng là nội tâm nhưng lại trưởng thành, muốn hắn cởi quần xem tiêu kê kê, không khỏi có chút xấu hổ, "Thần Tiên tỷ tỷ, tại sao phải thoát quần? Không thoát được hay không được à? Ta có chút không có ý tứ."

Hái bạch tiên cô khanh khách cười, "Tiểu hải tử gia còn có thể thẹn thùng ah, vốn ngươi chỉ có nhiệt [nóng] hàn hai chủng linh khí, thoát khỏi áo đã thông hai mạch Nhâm Đốc, liền không cần thoát quần, nhưng là ngươi lại luyện xông mạch đờ, phải cởi quần rồi."

Triển Dật cũng là nghe qua hai mạch Nhâm Đốc, nhắc nhở cả buổi, rốt cục cởi quần, nghĩ thầm ta chim to ca ca, hiện tại muốn tiêu kê kê bày ra người, thật sự là mất mặt ah mất mặt.

Hái bạch tự nhiên không biết trong lòng của hắn những này hổ thẹn hèn nghĩ cách, phi tốc thoát khỏi áo ngoài, tại hắn bên cạnh thân ngồi xếp bằng xuống, đem Triển Dật lại càng hoảng sợ, không biết nàng muốn làm gì, cái này tiên cô bà bà tuy nhiên tóc Như Sương, đáng người nhưng thật ra vô cùng tốt, da thịt trong suốt như ngọc, chẳng lẽ nàng có yêu thích trẻ con thích?

Ngay tại hắn nghĩ ngợi lung tung chi tiết, hái bạch tiên cô bày tay trái đặt tại đan điền của hắn ở bên trong huyết Khí Hải lên, tay phải ngón cái cùng ngón trỏ đặt tại hắn lưng sau lưng.

Chỉ một hồi, huyết Khí Hải trong một cỗ nhiệt khí chậm rãi tập trung vào đến, đón lấy sau lưng một cỗ khí lạnh bắt đầu dọc theo trên sống lưng hạ du đi. Chỉ một lúc sau trong cơ thể cái kia hai chủng nhiệt [nóng] hàn linh khí liền tỉnh lại rồi, bắt đầu ở trong huyết mạch dung hợp, huyết sống tập (kích) trên trán đến, hắn trong chốc lát cháng váng đầu não trường, nhiệt khí không ngừng xông tới, ngay sau đó hàn khí lại tập kích mà đến, hắn lại chịu đựng không nổi, hôn mê bất tỉnh.

Hắn bỗng bồng bồng đưa, một hồi như là đặt mình trong biển lửa, bởi nhiệt [nóng] không chịu nổi; một hồi lại ngã tiến vào băng hà, tứ chi rét lạnh; một hồi lại huyết tinh xông vào mũi, phảng phất một đầu độc xà quần quanh lấy chính mình.

Cảm giác kinh mạch của mình một hồi tràn đầy kinh khí, toàn thân là lực lượng; một hồi có hóa thành hư không, toàn thân hư thoát vô lực, chính lo lắng, bỗng nhiên cảm thấy trên người tựa hồ chảy ra nước đây, cái này nước lại nóng bỏng phi thường.

Dần dần ý nghĩ tỉnh táo lại, nhưng thấy hái bạch tiên cô toàn thân ướt đẫm, phảng phất mới từ trong ao mò lên đồng dạng, trên cánh tay chính thỉnh thoảng có mồ hôi chảy qua thân thể của mình đến.

Triển Dật thấy tình cảnh này, mới biết nàng vừa rồi tại sao phải bỏ đi áo ngoài, không lại vì chính mình vừa rồi hèn mọn bị ỏi nghĩ cách xấu hổ không thôi.

Đã qua một hồi lâu, cái kia hái bạch tiên cô rốt cục thật dài dãi thở phào nhẹ nhõm, mở mắt ra, mỉm cười, "Hảo hài tử, ngươi Nhâm Đốc xông ba mạch đã thông, cái gì ở dưới năm mạch chính mình chậm rãi lại khơi thông rồi, ngươi cơ duyên rất tốt, như có thể lại thu nạp mấy cây linh dị tiên gốc linh thảo, rất nhanh có thể đột phá Trúc Cơ kỳ tiến vào chân nguyên cảnh giới."

Lập tức đem tu luyện bát mạch tâm pháp truyền thụ cho hắn, nguyên lai tư lự bên trên tranh về tuy nhiên có thể chỉ điểm người đem linh khí nhét vào trong bát mạch, nhưng là tu tập tâm pháp nhưng lại mặt khác, hơn nữa từng cái tiên phái Trúc Cơ cảnh giới xông mạch tâm pháp đều không có cùng.

Hái bạch tiên cô là hăng nước Dao Trì tiên phái, cái này nhất phái tất cả đều là nữ tử, tu tập công pháp thật là âm nhu, nam tử đồng đều không thích hợp tu luyện, may mà Triển Dật phản lão hoàn đồng quay về thiếu niên, nam nữ hoóc-môn kích thích còn chưa phân hoá, cũng là không ngại.

Triển Dật thấy nàng mồ hôi đầm đìa, biết rõ nàng vì giúp mình đã thông Nhâm Đốc xông ba mạch, cực kỳ phí hết tinh thần, trong nội tâm đối với nàng càng là hảo cảm, "Tiên cô tỷ tỷ, ngươi cũng mệt mỏi rồi, không bằng chúng ta hạ hạ cờ vây nghỉ ngơi một chút?"

Hái bạch tiên cô uest oải tinh thần chấn động, không ngớt lời trầm trồ khen ngợi, cũng không thấy nàng như thế nào động tác, rõ ràng bằng phẳng rộng rãi ra một cái hoàng ngọc bàn cờ đến, bàn cờ một lấy ra, nhất thời toả sáng lấy như có như không linh khí, tràn đầy toàn bộ phòng trọ, mà bạch quân cờ sáng bóng không rãnh, óng ánh sáng, hắc quân cờ tắc thì đối thành Thanh Ngọc, lưu động lấy phi thúy óng ánh.

Nàng vội vã đang muốn cùng Triển Dật bắt đầu, Triển Dật nói ra: "Tiên cô tỷ tỷ đừng nóng vội, chúng ta tới trước chơi đùa đùa, ta có mấy cái xảo diệu Linh Lung, đang muốn tìm người bình luận bình luận."

Linh Lung là cờ vây cao thủ toàn cục tính xảo diệu sáng tác, đặc điểm ở chỗ cấu tứ (lối suy nghĩ) tinh xảo. Lợi dụng bàn chính, chết sống, gán tay, sát khí các loại kỹ xảo, một phát động mà ảnh hưởng đến toàn cục, phi thường lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22 : Cờ vây Linh Lung

Hái bạch tiên cô càng là tâm ngứa gian nan, Triển Dật đem cờ vây một quả một quả mang lên sách dạy đánh cờ, nhưng thấy Thanh Ngọc hắc quân cờ vây quanh cái vòng lớn. Như là tường thành, bạch quân cờ lại bị nó hơn...dậm chia làm hai khối, tìm gan cái kia khối bạch quân cờ chỉ có một nhãn điểm, vòng lớn bên ngoài bạch quân cờ một đường tường đi cũng chỉ có chưa thành nhãn điểm, hai khối quân cờ đang tại đau khổ làm công việc, một lấy tính sai, đây bản đều thua.

Hái bạch tiên cô suy tư một hồi, tính toán tốt rồi hơn mười lộ quân cờ, liền bắt đầu đánh cờ, nàng trước bắt tay vào làm hắc ngoài tường bạch quân cờ, bên ngoài địa bàn khoáng đạt, làm công việc rất dễ dàng, nhưng nếu chỉ có một đơn làm công việc cái này một khối quân cờ không để ý tới hội trong vòng một cái khác khối quân cờ, liền không phải cái này Linh Lung chính giải rồi.

Hai người rơi xuống hơn mười tử, hái bạch tiên cô bỗng nhiên nhảy dựng, điểm vào hắc quân cờ tường nội một cái điểm tạm dừng gọi đánh, Triển Dật liền, lại lợi dụng cái này quân cờ đến một cái khác điểm tạm dừng gọi đánh, như thế liên tiếp gọi đánh cho mấy lần, rốt cuộc đã tới cái đánh kếp.

Cái này cờ vây gọi đánh, là được thông tri đối với thủ hạ một bước muốn giết hắn, mà đánh kếp diệu quân cờ, đối thủ vô luận như thế nào thì không cách nào đồng thời cứu vãn hai khối quân cờ, đến lúc này, hắc quân cờ tường thành bị công phá, ngoài tường bạch quân cờ đột nhập, cùng tường nội bạch quân cờ nối thành một mảnh.

Tuy nhiên hắc ngoài tường bạch quân cờ không có nhãn điểm, nhưng là địa thành phố khoáng đạt, là có thể làm thành một cái nhãn điểm.

Kỳ thật cái này Linh Lung, có một cái trí mạng điểm, tựu là rất nhiều người vào xem cho hắc ngoài tường bạch quân cờ làm công việc mà không để ý đến vây ở bên trong hắc quân cờ, bởi như vậy, hắc quân cờ hội trong lúc vô tình cùng có rồi" tường thành ", đến lúc đó bạch quân cờ muốn lại cứu sống bên trong bạch quân cờ, căn bản không có biện pháp rồi.

Cho nên chính giải là lợi dụng hai mảnh bạch quân cờ nội ứng ngoại hợp công kích Hắc Tử, như phá hắc quân cờ "Tường thành", lại để cho hai mảnh quân cờ nổi thành một mảnh, tuy nhiên chỉ có nguyên lai vây quanh ở "Tường thành" nội bạch quân cờ một cái nhãn điểm, nhưng là tường thành nơi khác thể khoáng đạt, làm tiếp thành một cái nhãn điểm đó cũng là có khả năng đấy.

Cờ vây chỉ cần làm thành hai mắt, liền là đã sống, Triển Dật không hề ứng quân cờ, chỉ là khen: "Tiên cô tỷ tỷ quả nhiên thật bản lĩnh."

Hải bạch tiên cô không khỏi có chút đắc ý, lại khiêm tốn nói: "Cái này Tiểu Linh lung quá đơn giản."

Triển Dật cười nói: "Cái này Linh Lung chết sống thể vô tuy nhiên đơn giản, danh mục lại rất thú vị, tiên cô tỷ tỷ không ngại đoán bên trên một đoán?"

Hải bạch tiên cô đến hứng thú rồi, nhìn kỹ cuộc cả buổi, "Ngươi tiểu oa nhi này một cách tinh quái, bảo ta như thế nào đoán? Đoán không đến đoán không đến, ngươi hay vẫn là trực tiếp nói cho ta biết a!"

Cái này Linh Lung danh mục, là từ Tô Đông Pha một thủ 《 điệp luyện hoa 》 từ hóa đến, Triển Dật nghĩ thầm nàng chưa hẳn biết rõ cái này thủ từ, "Cái này hắc tường ở bên trong quân cờ có phải hay không rất giống một cái đầu người?"

Hải bạch tiên cô gật gật đầu, hẳn còn nói: "Cái này nhãn điểm như không giống một cái cái miệng anh đào nhỏ nhắn?"

Hải bạch vỗ tay cười nói: "Nguyên lai gọi Linh Lung mỹ nhân!"

Triển Dật thấy nàng bỗng nhiên lộ ra tiểu nhi nữ ôn áp tình cảm, mỉm cười rồi, "Thế nhưng mà hắc ngoài tường đoạn đường này quân cờ đâu này? Ngươi xem đường này quân cờ như cái gì chữ?"

Hải bạch tiên cô tinh tế xem xét, chính là một cái "Phu" chữ, lại xem xét lưỡng quân cờ nếu như hai tay liên quan đến, một lòng vui mừng, kêu lên: "Bì Dục Song Phi!"

Triển Dật mỉm cười lắc đầu, "Như vậy cái này chấn hắc tường đầu này? Ngươi muốn ah, cái này đối với nam nữ chúng (trồng) hữu tình tư, lại bị cái này vô tình hắc tường đã cách trở, cái kia là bức nào buồn rầu."

"Cổ có từ viết: hoa cội tàn màu đỏ thắm hạnh tiểu. Chim én phi lúc, nước biếc người ta quẩn. Trên cành tơ liễu thổi lại thiếu, chân trời xa xăm nơi nào không có thom? Tường ở bên trong bàn đu dây ngoài tường nói. Tường người ngoài nghề, tường ở bên trong giai nhân cười. Cười dần dần không nghe thấy âm thanh dần dần lặng lẽ, đa tình lại bị vô tình nào."

"Mà ngươi cuối cùng giúp bọn hắn đột phá hắc tường, lại để cho hữu tình người sẽ thành thân thuộc, cho nên cái này Linh Lung liền gọi ‘ giai nhân cười ’."

Hải bạch tiên cô liên tục vỗ tay, cười to, "Tốt, tốt, tốt!" Cũng không biết là khen cái này Linh Lung tốt, hay vẫn là khen cái này thủ cổ từ tốt, cũng hoặc khen cái này Linh Lung danh tự thức dậy tốt. Nàng lòng tràn đầy vui mừng, "Hảo hài tử rất đúng khẩu vị của ta, hôm nay tỷ tỷ dạy ngươi một cái pháp thuật được không?"

Liền giáo hắn như thế nào khí quy đan điền, tàng tình nín thở, truyền thụ Triển Dật một cái xà ẩn thuật, cái này xà ẩn thuật liền đem sinh mệnh khí tức hạ xuống thấp nhất trạng thái Huyền Vũ thần công, do đó tránh thoát địch nhân phạm vi lớn thần thức tìm tòi.

Nàng mang Triển Dật Đông Hành, vốn là được phải giúp hắn trốn tránh ô Lãng Tiêu đuổi giết, đã sớm muốn dạy hắn một ít tránh né pháp thuật rồi.

Hai người tiếp tục hướng đông mà đi, hải bạch tiên cô tu thành tiên cô đẳng cấp về sau, đều là cười cò trắng ngực cầu vòng bay lượn, đã rất ít như phạm nhân như vậy hành tẩu phạm thể rồi, Triển Dật một lòng nịnh nọt nàng, rồi rảnh tại thời gian cùng nàng hạ cờ vây, thường thường đem tổng thể giết được đông chinh tây chiến, nơi đây chiến hòa không có diệt, kia chỗ khối báo động lại lên, hải quân cờ lực so hải bạch tiên cô cao vài đoạn, tự nhiên thành thạo, nằm trong mâm làm cho nàng hơn hẳn ba bàn.

Ở giữa càng là bày ra không ít Linh Lung, tàn cuộc cùng đi phổ, như Trung Quốc cổ đại ngàn tầng bảo các, diễn võ đồ, Nhật Bản cổ đại mười ách thế. Cùng với nổi tiếng nôn ra máu phổ các loại:đội.

Trọn vẹn xâu đã đủ rồi khẩu vị của nàng.

Một đường lộ về Man Hoang dã lĩnh, gặp được ác thú ngăn lại nói, hải bạch tiên cô cũng không ra tay, lại để cho Triển Dật ra trận, Triển Dật thân thủ vốn coi như là rất cao minh, tán thủ xê dịch, ác thú cũng khó khăn được cận thân, hải bạch tiên cô thấy cũng liên tục gật đầu, Triển Dật những này tán thủ đều là cận chiến tốt thân pháp, cái này Tiên đạo tu sĩ, một mặt truy cầu thần thông pháp bảo, đối với bản thân cổ võ công phu nhưng lại không...lắm coi trọng rồi.

Đương nhiên đây cũng là Tiên đạo chỉ mỗi hắn có kỹ năng, một phương gậy còm Tiểu Thương bạch tu sĩ, nhu nhược không chịu nổi; một phương là Trượng Nhị Kim Cương dũng sĩ, uy vũ dũng mãnh.

Nếu muốn hai người quyết đấu đánh lôi đài, bày tại thế nhân trong mắt, tất nhiên là dũng sĩ thắng được không thể nghi ngờ, thế nhưng mà vừa ra tay chi tế, dũng sĩ tuy nhiên hung mãnh, nắm đầm đủ thắng, nhưng là cái kia nhỏ gầy tu sĩ, đột nhiên bàn tay thần cầu vòng lóng lánh, Thông Linh pháp bảo bay đầy trời, toàn bộ nhờ cổ võ thân pháp dũng sĩ, tự nhiên thất bại thảm hại.

Cho nên cái này Tiên đạo ở bên trong, tu sĩ thường thường chỉ là khô ngồi Luyện Khí sớm ngày tu ra kiếm khí thần cầu vòng, cũng tìm kiếm nghĩ cách đạt

được các loại pháp bảo, như Triển Dật như vậy thân thủ rất cao minh người đã không nhiều lắm rồi.

Triển Dật thân thủ tuy nhiên rất cao minh, gặp được một ít linh dị Mạn Thú, lại hay vẫn là ứng phó không được, lúc này đây gặp một chi mọc ra cánh Mãnh Hổ, thực gọi Triển Dật chính thức cảm nhận được như hổ thêm cánh cái này thành ngữ lợi hại, Mãnh Hổ hấn từng tay không tác sát sẵn giết qua, nhưng là cái này mang cánh Mãnh Hổ cũng không phải là bỏ nhào về phía trước một cắt bỏ đơn giản như vậy, nhưng thấy nó gào rú liên tục, thân hình thật là nhanh nhẹn, chính mình rõ ràng đã tránh thoát nó cắt bỏ phức, nó vỗ cánh một chuyển, lẳng không lại thẳng hướng hấn bay nhào xuống.

Hải bạch tiên cô mỉm cười, té ra một bả ngón giữa lớn lên dao găm, dao găm toàn thân bích lục, tựa như một chi ngọc bích điêu khắc thành ngọc khí giống như , chỉ thấy nàng đem cái kia dao găm một ném, một đạo nhẹ cầu vòng lóng lánh, cái kia dao găm sống động dạng, lập tức đã tập trung vào cái con kia tiểu Mãnh Hổ, Mãnh Hổ như là gặp được quý mị, ánh mắt kinh biến, không dám quấy rầy Triển Dật, vậy mà chạy trốn mà đi, thế nhưng mà vô luận cái kia Mãnh Hổ như thế nào chạy thực mạng, ngọc bích dao găm cũng như ảnh phụ cốt tựa như đuổi theo nó.

Đang ở đó Mãnh Hổ há mồm gào rú thối điếm, nó đột nhiên chợt động đất nhập hấn nuốt trong cổ, chỉ nghe Mãnh Hổ trong cơ thể một hồi xé rách thanh âm, ngọc bích dao găm vậy mà xuyên đeo tràng mà qua, theo phía sau của nó tháo chạy phi mà ra, Mãnh Hổ ầm ầm ngã xuống đất.

Ngọc bích dao găm vẫn nổi lơ lửng, toàn thân phát ra bích lục huỳnh quang.

Hải bạch tiên cô gặp Triển Dật thập phần hiếm có cái kia ngọc bích dao găm, cười nói: "Cái này thanh dao găm chỉ dùng để một khối ngàn năm ngọc thiết luyện chế ra đến, thần thông dị thường, phẩm giai tốc hành tuyệt phẩm Linh Khí, một mặt có thể cảm ứng dị thú, một mặt cũng có thể phòng thân hộ thể, người ưa thích lời mà nói..., tụt tằng cho người bỏ đi, cũng tốt cảm tạ người tại cò vẫy bên trên đối với ta chỉ điểm đại ân huệ."

Triển Dật đại hi, thò tay muốn đi lấy thanh chủy thủ kia, ai ngờ tay của hắn vừa mới duỗi ra, cái kia ngọc bích dao găm phút chốc lóe lên, vậy mà nắm không.

Hắn nghi hoặc nhìn xem hải bạch tiên cô, đã thấy nàng dù bận vẫn ung dung nhìn mình, trên mặt đường ra làm như mĩa mai vui vẻ. Quay đầu lại lại nhìn xem phiêu phù ở không lấy ngọc bích dao găm, cần rằng một cái, lại lần thân mà vào, muốn đem nó bắt được.

Cái con kia thanh chủy thủ kia động vừa bay tây lóe lên, thủy chung lần lượt không đến bên cạnh, chính tâm sinh ảo não muốn buông tha cho, cái kia ngọc bích dao găm bỗng nhiên quay lại mũi kiếm, nhắm ngay hắn!

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : Thông linh dao găm

Triển Dật lại càng hoảng sợ, liên tục khoát tay nói: "Lão huynh, ta không muốn người rồi, biết không?" Hắn nói chưa dứt lời, cái này vừa ra thanh âm, ngọc bích dao găm Lục Quang lóe lên, lại hướng hấn phi đâm mà đến!

Triển Dật chặt vật địa ngay tại chỗ một cái lẩn qua lẩn lại, tránh khỏi, nhưng là cái kia ngọc bích dao găm vẫn sống động dạng, ở giữa không trung bay tới lao đi, kiếm mình gào thét, không ngừng hướng hấn phi đâm mà đến.

Phút chốc lại là một hồi không khí vạch phá thanh âm, ngọc bích dao găm hướng hấn âm đạo thẳng đảo Hoàng Long, Triển Dật mồ hôi lạnh cuồn cuộn, quát to một tiếng ta sao của ta nha, đạn chân nhảy dựng, một cái xoay người nhảy .

Cái kia ngọc bích dao găm đột nhiên là một cái quay đầu, hướng hấn bấp chân đâm tới. Triển Dật co rút lại chân, mũi chân một điểm, muốn đem cái kia ngọc bích dao găm đá bay, cái con kia mũi chân lần lượt dao găm thân kiếm, bỗng nhiên dính chặt như vậy.

Ngọc bích dao găm hào quang bùng lên, ngay tại trong rừng khắp nơi bay loạn, Triển Dật mũi chân dẫm nát kiếm của nó trên người, phảng phất cười nó động dạng, ngọc bích dao găm bỗng nhiên mà đến bỗng nhiên mà đi. Cả kinh hấn sắc mặt trắng bệch, muốn nhảy xuống.

Hải bạch tiên cô lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, "Triển Dật, tranh thủ thời gian hướng nó chuyển vận linh khí phục tùng nó!" Nói xong phát tay mở ra, một đạo linh thức bay tới, bao phủ bọn hắn.

Triển Dật đầu óc linh quang khẽ động, vận khởi mười hai thần kinh (trái qua), thân thể mười hai kinh mạch nháy mắt linh sáng lóng lánh, hợp thành một cái thần hóa mạch lạc, đem cái kia bao phủ mà đến linh thức thu nạp, xuyên thấu qua hấn mũi chân, không ngừng dung nạp tiến ngọc bích dao găm trong thân kiếm.

Cái kia ngọc bích dao găm như là nổi điên nổi giận , thân kiếm bỗng nhiên tăng vọt, thanh sáng lóng lánh, biến thành một bả ba thước đến Trường Thanh phong bảo kiếm, loạn điên loạn sáng , khắp nơi bay loạn, tiếm mình gào thét.

Trong lúc nhất thời trong rừng cành lá nhánh dây không ngừng hướng Triền Dật quét tới, hấn âm thầm kêu khổ, thu hồi cái chân còn lại, dẫm nát Thanh Phong bảo kiếm trên thân kiếm, ngồi xồm xuống, quỳ gối xoay người, lướt sóng . Ôm lấy đầu mặt, nhin xuống cành lá nhánh dây đánh tới đau đớn.

Thanh Phong bảo kiếm bốc lên bay vọt, thủy chung bày kiếp trước hấn, càng về sau thanh Quang Âm nhạt, linh khí biến mất, thế mới biết gặp Thánh A La, bỗng nhiên giữa không trung ngưng lại bất động, chỉ ở run rẩy khẽ động lấy.

Hải bạch tiên cô đại hi nói: "Được rồi, được rồi!" Triền Dật còn sợ cái này Thanh Phong bảo kiếm làm khó dễ, không dám nhảy xuống thân kiếm.

Hải bạch tiên cô nói ra: "Cái này chỉ Thông Linh ngọc bích dao găm cùng định ngươi rồi, ngươi muốn đuổi nó cũng đuổi không đi!"

Triền Dật lúc này mới nhảy xuống Thanh Phong bảo kiếm thân kiếm, Thanh Phong bảo kiếm khoảng cách bích sáng lóng lánh, mũi kiếm biến thân nhỏ đi, hồi phục ngọc bích dao găm bộ dáng, phiêu phù ở Triền Dật trước người.

Hải bạch tiên cô cười tủm tỉm mà đem một cái vỏ kiếm đưa cho hấn, cái kia ngọc bích dao găm ánh sáng màu xanh lóe lên, tự hành chọc vào đã đến kiếm trong vỏ. Sau đó một kiếm một vỏ nhập vào thân đến trên đùi của hấn, vốn là cột vào hấn trên đùi thanh chủy thủ kia địa phương một tiếng liền vô ngã rơi trên mặt đất.

Triền Dật không hiểu thấu, hải bạch tiên cô cười nói: "Thông Linh ngọc bích dao găm ghen á! Đã có nó những cái kia phàm binh được toàn bộ mở ra."

Triền Dật giờ mới hiểu được là chuyện gì đây, trong nội tâm mừng rỡ nở hoa.

Vốn dùng Triền Dật đẳng cấp, căn bản không cách nào cùng thần binh Thông Linh, cùng với thần binh Thông Linh, chỉ bằng tu luyện tới Linh Hư cảnh giới mới có thể. Nhưng là hải bạch đem mình linh thức thông qua thân thể của hấn kết nối thần binh, như vậy thần binh có thể nghe theo hấn đem ra sử dụng, bất quá hải bạch hóa đi ra linh thức cũng là có thời gian , cho nên Triền Dật chỉ bằng tại nhất định được trong thời gian đem bản thân tu vi mau chóng luyện đến Linh Hư cảnh giới, mới có thể chính thức đem ra sử dụng cái kia miếng ngọc bích dao găm, cùng nó Thần linh hợp nhất.

Hai người tiếp tục ra đi, đi vài ngày, trên đường hướng muộn, trải qua một cái vùng hoang vu, giữa trời chiều, nhưng thấy khắp nơi U Linh thoáng hiện , ban đêm xuất động dã thú liên tiếp thể hiện thái độ, hải bạch tiên cô nói: "Tìm một chỗ nghỉ ngơi a." Chỉ thấy nàng chỉ là tùy ý đi đến, phảng phất nhà mình trang viện , chỉ chốc lát, liền đã tìm được một sơn động.

Hải bạch tiên cô bàn tay sáng ngời, một khắc sáng ngời trên châu trời nổi mà lên, đem sơn động chiếu lên khác thường sáng rọi, thấy Triền Dật sâu ao ước không thôi, tìm một cái ụ đá, tay chân lạnh lợi lau sạch sẽ, nói: "Tiên cô tỷ tỷ, ngồi!"

Hải bạch tiên cô thật là thoải mái, ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt dưỡng thần . Lúc này một chú chuột thò đầu ra nhìn, lộ đầu ra ngó theo trong chỗ tối đi ra, vừa tiếp xúc với Minh Châu phát ra tới ánh sáng, lại né đi vào, xem ra thật là cơ cảnh.

Bọn hấn lúc tiến vào, Minh Châu sáng ngời, trong sơn động đúng là khắp nơi chạy tán loạn con chuột, Triền Dật cũng không có ở ý. Lúc này cái kia hải bạch tiên cô bỗng nhiên mở mắt ra, tề ra một cái bát chảo Tri Chu ném ra bên ngoài, niệm một cái phù chú, một cái vô hình tia lưới liền kéo ra rồi, cái kia con chuột chạy tán loạn nhanh chóng, đụng phải vô hình lưới lại xông không xuất ra đi, nàng nói ra: "Bắt được cái kia chú chuột."

Tiên cô có lệnh, Triền Dật tự nhiên không dám không theo, thế nhưng mà cái kia chú chuột xem ra vóc người tuy nhỏ, còn chưa kịp hấn ngày đó luyện hóa cái kia một con chuột lớn một phần ba, động tác lại dị thường linh mãnh, động vừa chui tây nhảy dựng , đem hấn khiến cho xoay quanh. Triền Dật liền tiếp gọi quái, nói: "Tiên cô tỷ tỷ, cái này con chuột có cô quái."

Hải bạch tiên cô mỉm cười, thu vô hình lưới, cái kia con chuột nhỏ lưới áp lực một giăm, lập tức hướng cửa động chạy thực mạng mà đi.

Triền Dật thấy nhập thần, ghen ngào kêu lên: "Nó muốn chạy trốn rồi!"

Hải bạch tiên cô nói: "Ngươi Thông Linh ngọc bích dao găm đâu này?" Triền Dật đại hi, y theo nàng truyền thụ cho khẩu quyết, đem cái kia Thông Linh ngọc bích dao găm tề ra đến, quả nhiên một mảnh thanh sáng lóng lánh mà lên, Thông Linh ngọc bích dao găm tự khóa lại này chỉ con chuột nhỏ.

Phút chốc một tiếng ánh sáng màu xanh lướt ánh, cái thanh kia ngọc bích dao găm liền đem con chuột nhỏ dính tại rồi động khẩu không xa địa phương. Triền Dật kinh hi đi qua, ngồi xồm người xuống nhìn xem cái thanh này ngọc bích dao găm, nhưng thấy nó xinh xắn như lá, thập phần yêu thích, triệu hoán trở về ngọc bích dao găm, hải bạch tiên cô bỗng nhiên nói: "Nhìn xem cái con kia con chuột nhỏ trên người có không dị dạng?"

Triền Dật lúc này mới chú ý tới con chuột nhỏ trên lưng, lóng lánh lấy một cái đậu xanh giống như hào quang.

Hải bạch tiên cô nói: "Quả nhiên là một chỉ thần dị con chuột, xem ra chúng ta phải ở chỗ này ở lại tốt mấy ngày này rồi."

Gặp Triền Dật thật là nghi hoặc, nàng mỉm cười, "Cái này chú chuột trong cơ thể có một quả hoa lan hạt giống, ít ngày nữa sẽ phát triển , đây là một cây dị thường hiếm thấy quân tử lan, là ta hằng nước Dao Trì phi thường cần Linh Chu."

Hai người liền tại nơi này trong động tạm cư ra rồi, Triền Dật mỗi ngày sáng sớm liền nghe hải bạch phân phó, đi thu thập hoa cỏ sương mù giọt sương đến đổ vào nó, cái kia quân tử lan cắm rễ tại con chuột nhỏ thì thể bên trên ngày càng khỏe mạnh, quay quanh lấy phát triển , bích điệp óng ánh, thập

phần đẹp mắt.

Thời gian đảo mắt như câu, một già một trẻ tại cái sơn động này bất tri bất giác đã qua nửa tháng, một ngày, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng Man Thú gào rú, Triển Dật sắc mặt đại biến, "Tiên cô sư phụ, Lăng Tiêu chân nhân đuổi theo tới."

Chỉ thấy cái kia hái bạch tiên cô té ra một cái mai rùa, niệm chú ngữ, cái kia mai rùa phi thẳng đến cửa sơn động trên không, đổi thành một phiến hư không mạng lưới *internet, như là đại cái dù giống như đem cửa sơn động bao phủ.

May mà ô Lăng Tiêu cái này chỉ Man Thú, cũng là thập phần hung hăng can quấy hóa thuộc tính Man Thú, xa xa bầu trời tự rỗng to thị uy, dải nó đường ngang sơn động phụ cận bầu trời, Triển Dật dĩ nhiên vận khởi xa ân thuận Thần Thuật ẩn tàng, hơn nữa mai rùa hư vô mạng lưới *internet bảo hộ, cái kia Man Thú sùng sốt không có phát giác khí tức của bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24 : Tiến nhập ma đạo

Hái bạch tiên cô thò ra thần thức, phát giác chỉ là ô Lăng Tiêu Sí Diễm thú một mình tới tìm kiếm tung tích mà thôi, bản thân của hắn cũng không có cười Sí Diễm thú bên trên.

Cái kia Sí Diễm thú tại bầu trời quay quanh vài ngày, không có phát hiện khí tức của bọn hắn bóng dáng, liền hướng mặt khác phương hướng bay đi.

Quân tử lan không ngừng phát triển, tản ra say lòng người hương thơm, mỗi lần tới gần cái kia quân tử lan, Triển Dật trong bụng cái kia ba màu thần quang liền như có như không thò ra đến.

Triển Dật biết rõ cái này gốc quân tử lan đối với hái bạch tiên cô trọng yếu phi thường, sợ cái này ba màu thần quang một trở tay không kịp, liền đem cái kia quân tử lan cho thu nạp, vậy cũng tự xưng hạ đại họa.

Liền đem dĩ vãng ba màu thần quang kỳ ngộ nói cho hái bạch tiên cô, nàng lập tức lại truyền thụ Triển Dật ngàn nhện vô hình lưới, cái này ngàn nhện vô hình lưới là được lúc ban đầu phong tỏa cái kia con chuột nhỏ chạy thực mạng pháp bảo, đúng là cái hạ phẩm tiên khí tồn tại!

May mắn hái bạch tiên cô đối với hắn thật là ưu ái, gia trì không ít pháp lực, trợ hắn Thông Linh, Triển Dật tu tập xuống, quả nhiên có thể áp chế cái kia thần dị ba màu thần quang, không cho nó tự hành bộc lộ ra đến.

Đã có ngọc bích dao găm, Triển Dật bắt Man Thú thì càng là dễ dàng, nhưng mà dù sao cũng không thể như dã nhân như vậy sinh hoạt, may mắn cái này dưới núi vài dặm ngoài có một nhà thợ săn, Triển Dật liền thỉnh thoảng đã tóm được một chỉ Man Thú đi lấy đôi dầu muối, cho mượn nấu nôi. Một ngày này hắn đánh cho một chỉ con hoẵng đi vào cái kia hộ săn gia đình, mới kêu lên một tiếng, trong phòng chạy đi một cái mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ, đôi mắt đẹp quỳnh tị, thập phần đẹp mắt, nàng kinh hi mà nói: "Triển Dật tiểu đệ đệ, ngươi lại đây á!"

Đem hắn lại để cho vào nhà ở bên trong, đổ một chén lớn mát lạnh trà cho hắn, tự nói: "Ta đánh giá các ngươi cũng nhanh dùng hết dầu muối rồi, chính cho ngươi chuẩn bị xong."

Triển Dật khen: "Giản ngọc tự là trái tim mảnh, ai cười ngươi đi, thật sự là phúc khí."

Giản ngọc khuôn mặt ửng đỏ, sắc giọng: "Tiểu hài tử gia, biết cái gì, lại nói lung tung ta tự không để cho ngươi dầu muối rồi."

Triển Dật cười cười, "Ai nói ta không hiểu, ngươi nếu là gả cho ta, đã biết rõ ta cái gì đều hiểu đấy!"

Giản ngọc càng là xấu hổ, cầm nắm tay nhỏ đến rú xuống hắn, Triển Dật tiện tay một bắt, liền bắt lấy rồi. Giản ngọc vùng vẫy trái qua, đều không có giấy giũa, bỗng nhiên ung dung mà nói: "Trong miệng ngươi miệng ba hoa nói thật dễ nghe, giống như ngươi vậy người tu tiên, như thế nào hội để ý ta cái này Tiểu Phạm người!"

Triển Dật trong nội tâm nhảy dựng, nhìn xem giản ngọc ngoài miệng lạnh nhạt, ánh mắt lại ẩn ẩn có kỳ vọng hào quang, trong nội tâm âm thầm hối hận, nghĩ thầm chính mình quả nhiên không phải cùng nàng một cái thế giới người, làm gì nhiều loạn thiếu nữ ôm ấp tình cảm?

Tự buông ra nàng bàn tay nhỏ bé, nói ra: "Giản ngọc, thời gian không còn sớm, ta phải đi về rồi."

Giản ngọc ánh mắt lập tức trở nên có chút tối nhạt, Triển Dật không đành lòng xem nàng, quay người rời đi. Hắn mới đi ra giản ngọc gia môn, chợt phát hiện ngoài cửa đứng đầy một người, chính lạnh lùng địa nhìn xem hắn, đúng là truy tung rất lâu ô Lăng Tiêu!

Triển Dật bỗng nhiên hướng phía sau hắn kêu lên: "Tiên cô tỷ tỷ, nguoi tới rồi!"

Ô Lăng Tiêu bỗng dừng quay đầu lại, hắn bước chân xê dịch, chạy đi bỏ chạy, ô Lăng Tiêu quay đầu lại thò tay mò ra, một đạo thần cầu vòng tự bàn tay lướt đi, nháy mắt đem hắn nuốt ồ, khinh thường nói: "Cùng ta chơi tiểu xiếc, Tiểu Phàm thai nguoi còn chưa đủ tư cách."

Giản ngọc kinh hô một tiếng, ô Lăng Tiêu theo tay vung lên, lập tức đem nàng [kích choáng] trên mặt đất, Triển Dật kêu lên: "Nguoi giết nàng!" Ô Lăng Tiêu lạnh lùng thốt: "Chỉ cần nguoi đừng tìm ta chơi cái này nhục trí tiểu xiếc, ta liền sẽ không giết nàng."

Nghe được giản ngọc không có việc gì, Triển Dật thả lỏng trong lòng, "Chẳng lẽ nguoi vừa rồi không có quay đầu lại xem sao? Không có mắc lừa sao? Nếu như đó là nhục trí xiếc, vậy nguoi chẳng phải là cực phẩm nào tàn? !"

Ô Lăng Tiêu mặt già đỏ lên, trên tay một găng sức, Triển Dật lập tức đau đến cắn răng, kêu lên: "Không nghĩ tới đại danh鼎鼎 Linh Tiêu chân nhân, lại đối với một cái Tiểu Phàm nguoi dùng sức mạnh, truyền ra Tiên đạo đi, kêu thiên hạ tu sĩ cười phá cái bụng. Đều nói nguoi đang làm, trời đang nhìn. Nguoi như thế khi dễ nhỏ yếu, không sợ bị đây Thiên Thần Phật nhìn xem rồi hả?"

Ô Lăng Tiêu trong nội tâm cả kinh, không khỏi ngẩng đầu nhìn xem ban ngày ban mặt, có chút chột dạ, hắn cũng không phải sợ hư ảo thần Phật chứng kiến, lại sợ tại đây ngoài phòng ngọc lâu một khắc, bị hái bạch thần thức phát giác.

Triển Dật nói: "Sợ rồi sao, mau thả ta, tiên cô tỷ tỷ cùng với ta hạ cờ vây đâu rồi, ta cho nàng xếp đặt cái Linh Lung, chắc hẳn nàng đã coi bỏ, tiên cô tỷ tỷ nói ta bày chính là cái kia Linh Lung, trong thiên hạ, chỉ sợ chỉ có nàng mới có thể coi bỏ đây này."

Cái kia ô Lăng Tiêu quả nhiên nhập (ván) cục, cái gì nộ, "Nói vậy, cuộc cờ của ta lực so nàng cao, nàng có thể coi bỏ, ta như thế nào không giải được?"

Triển Dật nói: "Trên miệng cậy mạnh ai sẽ không, có gan cùng ta đi qua cùng tiên cô tỷ tỷ một lần xem ai lợi hại!"

Lúc này ô Lăng Tiêu lại không mắc mưu rồi, hừ lạnh một tiếng, "Nào tàn xiếc!" Nói xong đem Triển Dật áp vào trong nhà, "Tiểu tử nguoi còn có thể bày ra cái gì Linh Lung ta không giải được đây! Nhanh bày đến xem, gọi nguoi biết bản chân nhân lợi hại."

Bắt tay vào làm tìm tòi, lấy ra một cái bàn cờ đến, thanh lam bàn cờ, cờ đen trắng tử, đều lưu động lấy linh quang. Triển Dật cực kỳ hâm mộ, không thể tưởng được những này cao cấp tu sĩ, toàn thân đều là bảo vật bối, liền chơi tiểu khiên cờ vây cũng thật là bất phàm.

Triển Dật một đường đem một cái Linh Lung bày ra đến, ô Lăng Tiêu âm thầm lấy làm kỳ, nhưng thấy cái này Linh Lung gần hai trăm tử, tổng thể đã gần đến hết (ván) cục. Quân cờ trong xấu cướp, tuần hoàn cướp các loại cướp giết liên tục, có hư liền, có quán quanh, các loại chung sống dựa vào phiền phức không thôi, càng xem càng là bức mình, nhưng muốn tại tiểu hải này trước mặt cậy mạnh, liền cường chế đề lại.

Triển Dật dọn xong sách dạy đánh cờ, làm một cái thủ hiệu mời, ô Lăng Tiêu trầm tư thật lâu, tính toán tốt rồi quân cờ đường, nhặt lên Bạch Tử, liền bắt đầu rơi tử, Triển Dật đáp lại hắn một quân cờ, đã kích hắn nói: "Lăng Tiêu chân nhân, nguoi tiên thuật bất phàm, cái này quân cờ đạo thực sự quá bình thường rồi."

Ô Lăng Tiêu hừ một tiếng: "Tổng so nguoi cái này Tiểu hoạt đầu cường." Cái kia ngày thực tế thua ở Triển Dật trong tay, trong nội tâm một mực thật là không công bằng.

Hai người nguoi tới ta đi đi mấy lộ quân cờ, ô Lăng Tiêu vốn đã tính toán tốt quân cờ đường, thế nhưng mà Triển Dật lại thường xuyên kỳ binh xông ra: nôi bật, đảo loạn ý nghĩ của hắn, làm cho hắn không thể không từ đầu nhớ tới, suy nghĩ thật lâu, mới lại rơi xuống một quân cờ.

Triển Dật chính mình đối với cái này Linh Lung sớm nhưng tại ngực, hắn thứ nhất là muốn kéo lấy hắn, chỉ trông mong hái bạch tiên cô thấy hắn thật lâu không quy đến đây cứu giá, thứ hai cái này Linh Lung thật là yếu dị, Triển Dật đã từng tự dùng một chiêu này, đem một cái kỳ thủ ám sát tại không dấu vết, lại để cho hắn tinh thần sụp đổ.

Ô Lăng Tiêu càng lún càng sâu, nhưng cảm giác cái này cuộc đông một đoàn tây nhất tộc, lập tức còn có lao động chân tay, hết lần này tới lần khác lại không có lộ có thể đi.

Triển Dật một bên đáp lời, vừa nói, nguoi cái này thì không được, cho dù nguoi cái này một mình được sống, một mảnh kia nơi trú quân cũng bị phá hủy rồi. Ô Lăng Tiêu tự nhiên không phục, quay đầu lại tiếp ứng. Triển Dật còn nói, nguoi cái này phiền nơi trú quân chạy đi rồi, nhưng là nguoi tìm gan cái kia một khối ưa thích trong lòng, thực sự vĩnh viễn đã mất đi, nguoi vĩnh viễn không chiếm được nàng.

Ô Lăng Tiêu trước mắt càng ngày càng mờ hồ, tìm gan nội cái kia khối quân cờ, tựa hồ hóa thành hái bạch khuôn mặt tươi cười, làm như thương tiếc, làm như khinh thường, "Ta không yêu nguoi, nguoi còn sống lại có ý gì?"

Ô Lăng Tiêu buồn bã nói: "Nguoi không yêu ta cũng không có chuyện gì, chỉ cần I love you là được rồi."

Hái bạch quay đầu phiêu nhiên mà đi: "Nguoi đã không có cơ hội rồi, nguoi đã vĩnh viễn không chiếm được ta rồi, từ cây phong trước rồi đi, chúng ta tình bạn liền từ này biến mất, ta chỉ yêu hắn, bởi vì hắn chịu cho ta mà chết, nguoi có thể làm sao? Có thể cho ta đi chết sao?"

Ô Lãng Tiêu thần sắc không biết giải quyết thế nào kiên định rồi, "Ai nói ta không được? ! Ta đồng dạng có thể vì người đi chết, chỉ cần người yêu ta, yêu ta!"

Đem làm hán thi thảo tự nói những lời này thời điểm, một người nói xong hai người lời mà nói..., Triển Dật đã biết rõ hán nhập ma đạo, liền bắt chước hái bạch tiên cô thanh âm nói: "Như vậy, người đi chết a, đây mới thực sự là đàn ông, là ta yêu người, đi chết đi, đừng cô phụ ta!"

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25 : Linh lung sát thủ

Hán thanh âm phiêu Phiêu Miêu mật mù đây, nói không nên lời nhu hòa vuốt ve an ủi.

Ô Lãng Tiêu đã mơ mơ màng màng té ra một đem Tiên Kiếm, mũi kiếm trực chỉ chính mình, từng điểm từng điểm hướng lòng hán khẩu dờn đi. Hán tu vì quá sâu, trong nội tâm ẩn ẩn minh bạch cái này là không đối với, nhưng lại riêng là không thoát khỏi được.

Triển Dật ôn nhu nói xong, "Chết cũng không thống khổ, người rút cục giải thoát rồi, ta tại Thiên quốc chờ lấy người, đến đây đi, đến đây đi, không có thống khổ, chỉ có sung sướng, người rút cục cùng ta ở cùng một chỗ..."

Mũi kiếm một đình một đình đưa tới gần ô Lãng Tiêu lòng dạ, trong lòng của hán hai đầu tại đánh nhau, lẩm bẩm nói: "Hái bạch, người... Người không phải gạt ta đi? Ta... Cùng với người ở cùng một chỗ!"

Tiên Kiếm đã gần sát ô Lãng Tiêu da thịt, lập tức muốn xuyên thủng trái tim của hán, Triển Dật dị thường khẩn trương, trong miệng không ngừng thôi miên lấy hán, thế nhưng mà lúc này thời điểm, giản ngọc đã tỉnh lại, bỗng nhiên theo ngoài phòng tiến đến, bùm lấy đầu nói: "Triển Dật đệ đệ, cái kia ác nhân... Ah!"

Lúc này nàng vừa hay nhìn thấy Tiên Kiếm vào ô Lãng Tiêu lòng dạ, kinh hãi kêu một tiếng.

Triển Dật kêu to không ổn, nhảy dựng mà lên, bành địa một chương kích tại trên chuôi kiếm, đem toàn bộ Tiên Kiếm vào lòng hán ngực, nhân thể về một cái, nghiền nát trái tim của hán.

Ô Lãng Tiêu kêu thảm một tiếng, đầu óc cái kia tỉnh táo lại, trong mắt hung sáng lóng lánh, hán quát lên một tiếng lớn, bàn tay thần cầu vòng phi diệu, nháy mắt trải rộng cả cái gian phòng.

Triển Dật Phi thân lướt trên, ôm lấy giản ngọc lăn ra phòng ngoài, một tiếng ầm vang, toàn bộ phòng hăm sụp đổ xuống. Ô Lãng Tiêu dữ tợn đứng tại phế tích bên trong, chậm rãi rút ra ngực Tiên Kiếm, bộ ngực của hán một hồi sáng lạn hào quang bao phủ, có thể là vừa vận nhập ma, thần thức vẫn hỗn loạn vô cùng, không cách nào muốn động hán Tiên Kiếm, nếu không Triển Dật nhiều hơn cũng không đủ hán hành hạ, chỉ phải trước dùng thần công chữa trị trái tim của mình.

Triển Dật thầm kêu không tốt, không thể để cho hán lại có cơ hội, hán quyết đoán té ra ngọc bích dao găm, kim thanh sáng lóng lánh, sáng lạn phi thường, phát ra quang mang chói mắt, nháy mắt hướng về ô Lãng Tiêu bay vút mà đi.

"Ah!" Ô Lãng Tiêu kêu thảm một tiếng, ánh sáng màu xanh như tia chớp phi đến, "PHỐC" một tiếng cắt vào đan điền của hán khí hải. Tại đẹp mắt ánh sáng màu xanh bên trong ở bên trong, huyết quang bắn ra, "PHỐC" một tiếng, ô Lãng Tiêu khí hải nháy mắt nứt vỡ.

Lòng hán trên miệng máu tươi càng là phun dũng mà ra, kịch liệt đau nhức lại để cho ô Lãng Tiêu ý nghĩ hôn mê, trước mắt biến thành màu đen, đan điền khí hải là mỗi người tu sĩ nhất lực lượng trọng yếu nguồn suối, hán đã mất đi lực lượng chi năm, trùng trùng điệp điệp ngã quỵ trong vũng máu.

Ngọc bích dao găm sắc bén vô cùng, tại chỗ theo bụng của hán thẳng xuyên đeo phía sau lưng mà qua, huyết thủy ồ ồ chảy ra, nhao nhao theo hán thân hình hai đầu lỗ thủng trào lên mà ra.

Bất quá, ô Lãng Tiêu dù sao cũng là cường hán tu sĩ, hán trong vũng máu ngồi xếp bằng lấy, hai tay kết ấn, muốn thi pháp việc nặng.

Cùng lúc đó, hán té ra một cái màu đỏ hỏa cầu, gào thét lên hướng Triển Dật lướt phi mà đến.

Triển Dật nghiêm nghị, cảnh giới bất đồng tu sĩ, quả nhiên như là cách rãnh trời cái hào rộng không cách nào vượt qua! May mà hán linh khí chưa đủ, hỏa

cầu tuy nhiên mãnh liệt, lại tốc độ không lên, Triền Dật một nhảy dựng lên, ôm gián ngọc nhảy tới một cái sâu trong giếng, hóa cầu theo sau nện xuống đến, đâm vào tinh duyên lên, lại ngã xuống mà xuống, nhập vào đáy giếng, nháy mắt nước giếng bốc lên. Triền Dật đánh đắm nhiệm mạch âm hàn chỉ khí, bắt nó chôn vùi rồi.

An ôn tốt gián ngọc, hấn phi thân nhảy lên, đã thấy ô Lăng Tiêu thì thảo nhớ kỹ khẩu quyết, ngực cùng phần bụng vết thương đang từ từ khép lại.

Triền Dật ở đầu trả lại cho hấn cơ hội, lại tế ngọc bích dao găm, chỉ thấy ánh sáng màu xanh uốn lượn, nháy mắt đem cổ của hấn quấy thành một vòng đông địa một tiếng, đầu lâu của hấn ngã rơi xuống, trên thân thể bắt đầu khép lại miệng vết thương một lần nữa vỡ toang, thân thể của hấn tê liệt ngã xuống trong vũng máu, run rẩy không ngừng.

Chỉ còn lại có đầu lâu ô Lăng Tiêu, hai mắt gắt gao trừng mắt Triền Dật, gian nan nói: "Tiểu tử, tay ngươi đoạn tàn nhẫn như vậy, ta thành quỷ cũng không tha cho ngươi!"

Triền Dật nhàn nhạt nói: "Ngươi chừng nào thì nghĩ tới muốn tha ta? Đừng cho là mình đi đầu tu tiên một bước, có thể hoành hành thiên hạ, khi dễ nhỏ yếu, hôm nay ta thay trời hành đạo, tiêu diệt ngươi loại này tu tiên cặn bã!"

Ô Lăng Tiêu hận hai mắt nộ trợn, đáng tiếc hấn không có cừu hận, không cách nào thi triển tiên thuật, Triền Dật cười nói: "Ngươi an tâm đi bỏ đi, đáng tiếc, ta tiên cô tỷ tỷ sẽ không tại Thiên quốc chờ ngươi."

"Ngươi! Ngươi..." Ô Lăng Tiêu thể mới biết hấn tiến nhập ma đạo là Triền Dật thi triển tay chân.

Triền Dật cười nhẹ nói: "Ngươi căn bản không xứng đánh cò, đơn giản như vậy Linh Lung, vậy mà không giải được, kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần buông tha cho bình vị bị vây cái kia một khối Bạch Tử, liền có thể giải khai, bất quá, giống như ngươi vậy tham lam thành tánh người, lại thể nào chịu bỏ vứt bỏ cái kia một khối thịt mỡ đầu rồi, nó thể nhưng mà cây phong trước thân thân hái bạch ah."

"Ta... Ta hận ah!" Ô Lăng Tiêu nhỏ ra cuối cùng mấy chữ, hai mắt trừng trừng, chết không nhắm mắt.

Một cỗ oán khí từ hấn cái ót trong phiêu khởi, Triền Dật lấp bắp kinh hãi, té ra ngọc bích dao găm bay vút mà đi, chỉ địa một tiếng, đâm vào hấn thần trong đỉnh, về này oán khí bành địa tán phát, vài tia oán khí bay vút mà đến, Triền Dật mấy cái buông ngược thân, lại hay vẫn là chạm phải lên một tia oán khí, hấn linh hồn đánh cho rùng mình một cái.

Đã qua rất lâu, Triền Dật Tài trí hoàn qua thần rồi, hấn lòng còn sợ hãi, tìm địa phương đem ô Lăng Tiêu chôn, thu hết tất cả của hấn bộ pháp bảo, một bả hấn vừa rồi tự vận Tiên Kiếm, một bộ quý hiếm cỡ vậy, còn có một Chúc Dung đỉnh, cái này Chúc Dung đỉnh Triền Dật bái kiến nó thi triển qua thần thông, một là tại đá núi khắc quân cờ đường, hai là vừa rồi té ra hóa cầu. Cũng không có thiếu thần Đan Linh thảo, bất quá hấn không dám đem những này pháp bảo thần vật mang theo trên người, hãy nói lấy hấn hiện tại Trúc Cơ tiểu năng lực, cũng không cách nào Thông Linh những này Tiên Kiếm thần đỉnh, đem gián ngọc theo trong giếng cứu ra, tại nàng chỉ dẫn xuống, đem các loại bảo vật ẩn sâu tại trong hầm ngầm vùi.

Tâm thần bất định bất an trở lại son động, hái bạch tiên cô giống như cười mà không phải cười hỏi hấn, "Có phải hay không lại đi đùa giỡn gián gia tiểu cô nương kia rồi hả?"

Triền Dật chột dạ, không dám phủ nhận, "Là đầu rồi, tiểu nha đầu kia rất đáng yêu, cùng nàng nhiều lời mấy câu."

Hái bạch tiên cô cười tủm tỉm địa thò tay đi chỗ đó trong tay hấn dầu muối mỡ (m) đồ ăn, nói ra: "Ngươi nói thêm nữa vài câu, ngươi tiên cô tỷ tỷ ta muốn phải chết đói... Ồ?" Nàng va chạm vào Triền Dật đích cổ tay, cả người sững sờ, trở tay một trào, bắt lấy Triền Dật, quát: "Ngươi đi làm cái gì rồi hả?"

Triền Dật giật mình nói: "Không có... Không có làm gì."

Hái bạch hừ lạnh một tiếng, "Nếu không nói lời nói thật, ngươi tiên cô tỷ tỷ tự cứu không được ngươi rồi, trên người của ngươi trúng oán khí! Không quá ba ngày, tất [nhiên] sẽ bị Lệ Quý quán thân."

Triền Dật sợ tới mức bước chân mềm nhũn, thiếu chút nữa quỵ xuống, không dám giấu diếm, đem giết ô Lăng Tiêu sự tình nói. Hái bạch tiên cô hỏi rõ sáng khoái lúc tình cảnh, nghi hoặc nói: "Ngươi bày chính là cái kia cò vây Linh Lung thật sự khiến cho hấn nhập ma rồi hả? Ngươi bày đến ta nhìn xem!"

Triền Dật lúc này cầm lấy thanh con cờ trắng tại bàn cờ bên trên bày, theo hấn càng bày càng nhiều, cái kia hái bạch tiên cô cũng càng là kinh dị.

Nàng là trong cái này cao thủ, gặp cái này Linh Lung bố cục cướp tài liên hoàn, trường sinh chung sống, trọng bình đoạn rò, ở giữa công thủ càng là phản công tiêu xâm, vai xông hư kẹp, nghiêng đi nhảy phi, nói không nên lời phiền phức phi thường.

Đãi Triền Dật đem trọn cái Linh Lung bày xuống đến, hái bạch tiên cô dĩ nhiên nhập định, trong lúc nhất thời mọi âm thanh im ắng, chỉ nghe trong động ngoài động trùng đêm ni non, ngẫu nhiên xa xa truyền đến dã thú Bái Nguyệt tru lên. Nàng mỗi muốn một lần điệu lấy, trên mặt vừa vừa lộ ra sắc mặt vui mừng, lại bị chính mình đẩy ngã, trên mặt âm tình bất định, cũng như cái kia Linh Tiêu chân nhân đồng dạng, vào Linh Lung Ma nói...

Chương 26 : Kinh Trần bước

Cuối cùng hái bạch mới nhắc tới Bạch Tử, cẩn thận từng li từng tí rơi xuống một đứa con.

Triển Dật khen: "Điều quân cò." Nói xong tại nàng nhảy vị bên trên ứng một lấy.

Hái bạch suy nghĩ thật lâu, một cái tiểu Phi nhảy ra đi, Triển Dật nói: "Tiên cô tỷ tỷ cái này một lấy thật là cao minh, nhìn người có thể không giết ra nhảy dựng đường máu?" Rơi xuống một quân cò, phong bế nàng trốn đường.

Hái bạch mỗi một lấy càng nghĩ càng lâu, chỉ có điều rơi xuống hai mươi mấy bước, đã trôi qua rồi hơn một canh giờ.

Hái bạch tiên cô tìm ra một quân cò về sau, Triển Dật một quân cò đánh vào nàng ở trên vị trong bụng cái kia phiên quân cò nội, muốn đem nàng diệt sát, "Tiên cô tỷ tỷ, người cái này một quân cò tuy nhiên có thể chạy ra, nhưng là thượng vị trong bụng cái này phiên mấy chục quân cò, như vậy đưa hấn buông tha cho sao? Đây chính là người trong lòng đích một khối thịt ah!"

Triển Dật những lời này, xúc động đáy lòng của nàng, nàng muốn: "Dùng vậy a, chẳng lẽ như vậy đưa hấn buông tha cho quên lãng sao? Đã không có hấn, mặc dù gợn gợn Chân Tiên, lại có chuyện gì ý tứ?"

Lúc này nàng đã dần dần bị Triển Dật dẫn nhập ma đạo, cái gọi là ma tùy tâm sinh. Hái bạch tiên cô lúc này muốn hấn, lại không phải bàn cò cái kia mấy chục quân cò, mà là nhiều năm trầm tích dưới đáy lòng người yêu cây phong trước, đối với cái này cái trong lòng chi thật, nàng thủy chung dứt bỏ không được, một cái Tâm Ma xâm lấn, vậy mà cũng nhập ma đạo.

Triển Dật thấy nàng tâm thần kích động, khó có thể chính mình, biết rõ như lại làm cho nàng trầm mê xuống dưới, tất nhiên tâm não mê loạn, tinh thần thất thường.

Người tu tiên, trọng là được tinh thần bất diệt, mặc dù thân thể tan thành mây khói, chỉ cần thần anh vẫn còn, liền có thể trọng sinh, nếu là tinh thần sụp đổ, liền vạn kiếp bất phục rồi.

Cái này hái bạch tiên cô tuy nhiên cùng nàng hữu duyên, nhưng là nàng cùng ô Lăng Tiêu xem ra cũng có được không hiểu thấu nghiệt duyên, không biết có thể hay không đối phó chính mình? Nếu đem hấn diệt sát, hấn trên người rất nhiều pháp bảo thần vật, liền cũng có thể lại để cho hấn đại phát một số, nhưng là bị ô Lăng Tiêu ở dưới oán khí, nhưng cũng không cách nào giải cứu rồi.

Triển Dật tả hữu cân nhắc, cuối cùng hay vẫn là không dám cầm thân thể của mình đặt cửa, nhẹ nhàng bắt lấy hái bạch tiên cô tay, nhắc nhở nàng nói: "Nên buông liên phóng hạ bỏ đi, đem Tâm Ma vứt bỏ, chưa hấn không thể dưới đáy lòng cho hấn lưu một vị trí!"

Triển Dật nho nhỏ một câu, như là Thiên Lô oanh nổ, thể hồ quán đỉnh, hái bạch tiên cô toàn thân chấn động, theo Ma Đạo trong tình quay tới, lập tức mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng, nghĩ thầm nếu như cùng nàng đánh cò là địch nhân, lần này nàng tựa như cái kia ô Lăng Tiêu đồng dạng, bị chết đã có thể phi thường oan rồi.

Cuộc cò của nàng lực cũng coi như không tệ, bị Triển Dật như thế một nhắc nhở, tựa như cùng thấy được ánh rạng đông, đáy lòng sáng rồi, tại nội địa cái kia hơn mười quân cò bên ngoài rơi xuống một đứa con.

Cái này một đứa con là được bỏ qua trong bụng cái kia mấy chục quân cò, dựa thể phản công tạo thành nó áp lực bên ngoài Hắc Tử, Triển Dật bị nàng một phong tỏa, tự nhiên không thể không đem nàng trong bụng cái kia mấy chục Bạch Tử diệt sát, mấy chục Bạch Tử nói ra, trước mắt một mảnh khoáng đạt, Hắc Tử vốn vậy thể khung vốn tự bất ổn, về sau nàng một lần nữa đánh vào, vậy mà ở đằng kia nội địa sống lại một ít khối Bạch Tử. Mà bắt đầu bên ngoài dựa thể công giết, dĩ nhiên bộ hạ thế, mấy chỗ chinh chiến, giết hắc quân cò một ít miếng đất bàn, sáng chế ra một mảnh mới đích Thiên Địa.

Bị hắc quân cò vây quanh ở tim gan cái kia khối bạch kỳ, tuy nhiên còn chưa thành hình, lại cũng có thể làm công việc, mấy chục quân cò, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào dứt bỏ mà đi. Nhưng mà, không nở hải từ bộ đồ bắt trụ Sói, không có bỏ sẽ không hiểu được, chỉ có buông tha cho tâm phúc nội một mảnh kia ưa thích trong lòng, mới có thể Thiên Địa một rộng, làm cho về sau chinh chiến biến hóa, tuyệt địa trọng sinh, đây cũng là cởi bỏ cái này Linh Lung chỗ ảo diệu.

Hai người theo ban đêm bắt đầu nhập Linh Lung, hạ đến bây giờ, đã là ngày kế tiếp ánh sáng mặt trời giương điệu.

Hái bạch tiên cô chẳng những phá cái này kỳ diệu Linh Lung, còn giải khai nhiều năm làm phức tạp tại trong lòng một cái kết, liền đem trong lòng đích người nọ buông xuống, từ nay về sau tiến nhập một cái cảnh giới mới, tuyệt địa trọng sinh, rốt cục tu Chân Tiên, này là nói sau.

Lúc này trong nội tâm nàng chỉ nói là không xuất ra khoan khoái dễ chịu, yêu thương vuốt ve Triển Dật đầu nói, "Hảo hải tử, người đáy lòng lương thiện, cũng không phải người hiếu sát. Bất quá ta chỉ bằng nói cho người biết, dùng người Trúc Cơ năng lực, còn chưa có tư cách hoàn toàn diệt sát Lăng Tiêu

chân nhân, hẳn đã tu vào địa cước phiên hồn sát cảnh, tuy nhiên lần này thân thể cùng linh thức bị người diệt sát, nhưng là hẳn tất nhiên cất chứa một người Phần Thần Nguyên Anh, gặp được cơ duyên, thể tất trọng sinh, đến lúc đó... Ai!"

Nàng thở dài một tiếng, Triển Dật trong nội tâm minh bạch, nếu là ô Lãng Tiêu cái kia phân thần Nguyên Anh sau khi sống lại, khó tránh khỏi hội trở về tìm hân tính sở, lên đường: "Tiên cô tỷ tỷ, chết sống có số, người không cần phải lo lắng ta."

Hải bạch tiên cô nói: "Người có thể nghĩ như vậy là tốt rồi, ta thay người tiêu trừ hân tại trên người của người trung hạ oán khí a, cũng may người bên trong đích oán khí không nhiều lắm." Nàng xòe bàn tay ra đến, để lại Triển Dật thần đình, một cỗ nhu hòa linh khí tự cái ốt mà xuống, theo bám ở trên người cái kia không hiểu thấu rét lạnh rốt cục chậm rãi biến mất.

Triển Dật trong nội tâm thật là cảm kích, nói: "Tiên cô tỷ tỷ, người thật tốt, ta bái người làm thầy được không?"

Hải bạch tiên cô nhìn hân sau nửa ngày, có chút áy náy, "Hải tử, người tư lịch rất tốt, nhưng là, ta hằng nước Dao Trì đều là nữ đệ tử, tu tập công pháp phi thường âm nhu, người không thích hợp tu luyện."

Triển Dật hỏi: "Đều giống nhau là người, vì cái gì ta không thích hợp tu luyện?"

Hải bạch mỉm cười, "Người nếu là thật sự muốn vào ta hằng nước Dao Trì tu tiên, lớn lên về sau, hội như nữ nhân đồng dạng bộ ngực lớn eo nhỏ, người như ưa thích, cũng chưa hẳn không thể."

Triển Dật lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm đây chẳng phải là tu thành nhân yêu rồi hả? Tranh thủ thời gian nói ra: "Cái kia... Cái kia... Ta hay vẫn là không tiến hằng nước Dao Trì rồi."

Hải bạch giống như cười mà không phải cười nhìn xem hân, "Vì cái gì? Tiến ta hằng nước Dao Trì, mỗi người có thể tu luyện thành tựa thiên tiên xinh đẹp Tiên Tử, người không vui sao?"

Triển Dật nghiêm trang, "Tựa thiên tiên Tiên Tử ta ngược lại là ưa thích, nằm mộng cũng muốn ôm rồi ôm ôm vừa kéo, nhưng là phải ta biến Thành tiên tử, vậy cũng không ổn rồi, ta không thích bị nam nhân ôm"

Hải bạch tiên cô mặt mo ửng đỏ, nghĩ thầm đứa bé này tư tưởng kỳ lạ quý hiếm cỡ quái, nếu không phải là mình cho hân vượt qua thân thể đánh qua mạch, thật đúng là hoài nghi hân là trưởng thành có đạo tu sĩ biến ảo biến thân đây này. Nàng lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, "Hải hải tử, người nói tới hôm qua cái con kia con chuột nhỏ chạy trốn thân pháp như thế nào? Ta giáo một cái so nó càng thần diệu khinh thân bộ pháp được không?"

Triển Dật nào có không trầm trồ khen ngợi, hải bạch tiên cô truyền thụ chính hân độc môn Khinh Thân Thuật: Khinh Trần yên (thuốc) bước.

Cái này Khinh Thân Thuật là Trúc Cơ cảnh giới tu sĩ thập phần hướng tới, Khinh Trần yên (thuốc) bước càng là độc bộ Tiên đạo tiên thuật một trong, nhẹ như bụi, trôi qua Nhược Yên, hơn nữa chỉ cần nuốt tức thổ nạp đúng phương pháp, cũng không...lắm tiêu hao thể lực, là hải bạch lúc tuổi còn trẻ phi thường đặc ý một cái khinh thân pháp thuật, đến từ Côn Ngộ tiên sơn một cái Chân Tiên truyền thụ, bộ pháp độc Tháo diệu, là từ Cửu Cung diễn hóa mà đến đấy.

Hải bạch tiên cô vừa nói "Khinh Trần yên (thuốc) bước" hân liền nhớ tới Vương Duy cái kia thủ nổi tiếng tổng biệt thơ đến: vị thành hướng vũ áp Khinh Trần, khách bỏ xanh mượt liễu sắc mới. Khích lệ quân càng tận một chén rượu, tây ra dương quan vô cố người.

Nghĩ thầm hải bạch tiên cô lần này Đông Lai, giờ cũng là cho mình hộ tống, ngày nào đó nàng tuyết trần mà đi, khó tránh khỏi có chút phiền muộn.

Hải bạch tiên cô truyền thụ cho Triển Dật Khinh Trần yên (thuốc) bước khẩu quyết, liền làm hân một đường đọc thuộc lòng: dễ dàng một âm một dương, hợp mà làm mười lăm, chi vị nói. Dương biến bảy chỉ chín, âm biến tám chỉ sáu, cũng phù hợp mười lăm. Tắc thì thoán biến số lượng như một, dương động mà vào, biến bảy chỉ chín, giống như hân khí chi tức cũng; dương động trở ra, biến tám chỉ sáu, giống như hân khí chi tiêu. Có Thái Nhất lấy hân mây, dùng đi Cửu Cung, bốn chính tứ duy, đều phù hợp mười lăm.

Cái này dương biến thất âm biến tám, khiến cho Triển Dật đau cả đầu.

Hải bạch tiên cô cũng không vội, ngay tại chỗ cho hân tường giải Khinh Trần yên (thuốc) bước bộ pháp.

May mà chờ đợi quân tử lan phát triển thời gian không ngắn, Triển Dật tuy nhiên không hiểu những cái kia Cửu Cung Bát Quái, thực tế diễn tập xuống, ngược lại cũng chậm chậm tu luyện thành công rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 : Cùng giường tươi đẹp quang hoa

Cái kia gốc quân tử lan sinh rốt cục nở hoa thành thực, hái bạch thu hái được cái này gốc kỳ dị linh thảo, hai người liền lúc xế chiều khởi hành, bắt đầu Đông Hành, chỉ đi mấy dặm đường, lập tức sắc trời đêm muộn, vừa vắn bầu trời tối đen thời điểm, đã đến giản ngọc trong nhà.

Triển Dật đang muốn gõ cửa hỏi túc, chợt nghe bên trong truyền đến giản ngọc tiếng kinh hô, chỉ nghe một người ngà ngón địa cười nói: "Tiểu muội tử, người trốn cái gì, ca ca đều là tu tiên chân nhân, cùng các ca ca đến Âm Dương song tu, vẫn là của người phúc khí đây này." Đón lấy là được một hồi cười phóng đăng thanh âm, nghe tới không dưới ba người.

Triển Dật quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng hái bạch tiên cô, chỉ thấy mặt nàng lộ sương lạnh, phát tay mở ra, một đạo bạch quang lóng lánh, theo trong khe cửa bay ra đi vào, cái kia then cửa liền từ bên trong mở, hai người lặng yên đi vào, chỉ thấy trong phòng ba cái đàn ông vây quanh giản ngọc trêu đùa lấy. Giản ngọc đông tăng tây trốn, kinh hô liên tục, nhắm trúng cái này ba cái đàn ông liền tiếp cười phóng đăng, nhưng lại tại chơi mèo vờn chuột xiếc.

Lập tức một cái mặt mũi tràn đầy chòm râu dài đàn ông đột nhiên ôm lấy giản ngọc, cả kinh nàng không ngớt lời kêu cứu, người đàn ông kia sẽ đem sắc mặt hướng nàng trong ngực nhủ đi, Triển Dật giật dử nói: "Dừng tay!"

Cái kia ba cái đàn ông lấp bắp kinh hãi, thả giản ngọc, giản ngọc nhanh chóng chạy trốn tới Triển Dật sau lưng, kéo lấy ống tay áo của hắn. Ba cái đàn ông cái này mới nhìn rõ trước mắt là một đứa bé cùng một cái phụ nhân, yên lòng, cái kia chòm râu dài kêu lên: "Nơi nào đến phạm thai, hư mất bản chân nhân nhả húng!"

Hái bạch tiên cô thò ra thần thức, phát giác cái này mấy cái cái gọi là chân nhân tu sĩ, bất quá mấy cái Trúc Cơ cảnh giới tu giả mà thôi, liền lạnh lùng thốt: "Triển Dật, đi lên phế đi bọn hắn!"

Triển Dật lên tiếng, phi thân nhảy lên, hắn vừa lộ cái này nhẹ tay thân công phu, mấy cái Trúc Cơ tu giả lấp bắp kinh hãi, bị Triển Dật mấy cái tán thủ xô dịch, liền phóng đồ hai cái. Một cái hắc y tu sĩ trong lúc cấp bách, thả một đạo kiếm khí công kích mà đến, Triển Dật trở tay không kịp, bên hông bị kiếm kia khí quệt làm bị thương, cũng may hắn thể chất rất tốt, không có thương tổn và chỗ hiểm.

Cái kia hắc y tu sĩ gặp kiếm khí đắc thủ, kêu lên: "Chỉ là thư kinh (trái qua) giai đoạn sẽ không kiếm khí tiểu tu giả, mọi người giết hắn!"

Nói xong vu vu vu liền phóng kiếm khí, hai người khác tu giả thấy thế, cũng gia nhập vào, ba người bọn hắn đều là Trúc Cơ xông mạch giai đoạn tu giả, học qua ngự sử kiếm khí. Lúc này Triển Dật đã có thể chặt vật rồi, hắn tuy nhiên cũng là Trúc Cơ cảnh giới tu giả, nhưng là công kích phòng ngự pháp thuật lại còn chưa thành thục tập qua, đông tăng tây chỗ núp, không tốt tự tể ra ngọc bích dao găm để đối phó cái này mấy cái Trúc Cơ tiểu tu sĩ, trong miệng chỉ là gọi: "Tiên cô sư phụ, nhanh tới cứu ta!"

Tuy nhiên chưa từng hái hái bạch tiên cô là, trong miệng hắn cũng theo tiên cô tỷ tỷ biến thành tiên cô sư phụ rồi.

Hái bạch khẽ mỉm cười nói: "Khinh Trần yên (thuốc) bước, khám một chuyến khôn hai."

Triển Dật tuy nhiên còn không hiểu nhiều lắm Càn Khôn chán chán, nhưng là cái này một hai ba bốn bộ vị nhưng cũng là minh hiểu, đem làm không thể đi xuống suy tư." Thực tiếp theo khám vị nhảy chuyển khôn vị, vừa vắn rơi xuống chòm râu dài trước mặt, không đợi hắn về kinh ngạc biến mất, chiếu mặt tự là mạnh mà một quyền, lập tức đánh cho hắn liền lung lay vài bước, một phát té ngã, rốt cuộc đứng không.

Lúc này hái bạch tiên cô còn gọi là: "Khôn hai nhảy bốn." "

Triển Dật hoành thân nhảy lên, bay đến Hắc y nhân bên cạnh thân, chính thấy hắn một kiếm bỏ ra, kiếm cầu vòng lóng lánh, hắn vị trí vừa vắn, chỉ là thoáng lóe lên, tự tránh tới, đem làm kẻ tiếp tiểu bắt, tay trái một cảm uốn éo chúi xuống, chỉ nghe răng rắc một tiếng, lập tức đem tay của hắn bẻ gãy còi xuống dưới, cái kia Hắc y nhân kêu thảm một tiếng.

Lại nghe hái bạch tiên cô nói: "Tồn bốn hồi trở lại trong cung."

Hắn quay người néo một cái, nhảy chuyển tới người thứ ba sau lưng, người nọ thật là nhát gan, liếc thấy hai đồng bạn lập tức bị chế trụ, kêu thảm liên tục, dĩ nhiên dọa đến sắc mặt trắng bệch, quay người muốn chạy trốn, Triển Dật một cước đá bay đi ra ngoài ở giữa bắp đùi của hắn, hắn cuống kêu một tiếng, té trên mặt đất ôm chân hừ hừ hô thổng.

Triển Dật liên tục thi triển hắn tán thủ xô dịch diệu thủ, lần này chuyển bại thành thắng, không bao lâu liền đem cái này ba cái Trúc Cơ cảnh giới xông mạch giai đoạn tu sĩ phóng đồ.

Hái bạch tiên cô lạnh lùng thốt: "Các ngươi là cái kia tiên phái hay sao?"

Cái này mấy cái tu giả biết rõ gặp chính thức chân nhân, chịu đựng kịch liệt đau nhức, liền tục hướng hái bạch tiên cô dập đầu: "Tiên cô tha mạng, tiên cô tha mạng! Chúng ta chỉ là tán tu, không có nhập tiên môn."

Hái bạch tiên cô vung tay lên, ba đạo thần ấn rơi tại trên người bọn họ, khoảng cách tiêu tán không thấy, nói: "Như muốn tiếp tục tu tiên, hảo hảo làm việc thiện trăm ngày!"

Cái này ba cái tán tu sắc mặt tái nhợt, biết rõ bị tu tiên chân nhân rơi xuống trăm ngày thiện phù chú, tuy nhiên không tổn thương tánh mạng, nhưng là tu

hành lại bị phong ấn, chỉ bằng tại phong ấn trăm ngày nội mỗi ngày làm một kiện việc thiện, mới có thể giải chú, hơn nữa cái này trăm ngày thiện cũng ấn ký bọn hán đối với gián ngọc việc ác, nếu là sẽ tiến hành ác, sẽ Trúc Cơ tiết lộ vạn kiếp bất phục.

Cái này trăm ngày thiện coi như là nhân từ nhất một cái trừng phạt rồi, bọn hán không ngừng đập đầu, sợ hội lại bị hạ càng hung phù chú, Triển Dật không hiểu những này, gặp hái bạch tiên cô trừng phạt bọn hán, liền quát: "Cút!"

Lúc này đây chính thức vận dụng Kinh Trần yên (thuốc) bước diệu dụng, Triển Dật phi thường vui mừng, lập tức tự trong phòng lại tu luyện. Hái bạch tiên cô mỉm cười, hồi gián ngọc một gian phòng ốc đi nghỉ ngơi. Triển Dật luyện nửa đêm, phát giác gián ngọc vẫn ngồi ở trên mặt ghế chờ đợi hán, bất quá lại bị hán đối tới đối lui bộ pháp khiến cho đầu chìm vào hôn mê, nhào vào trên mặt bàn ngủ rồi.

Triển Dật vỗ nhẹ đập đầu của nàng nói: "Này, gián ngọc, mẹ của ngươi hô ngươi hồi trở lại đi ngủ."

Gián ngọc trong mộng cả kinh, đã tỉnh, trên mặt nổi lên đỏ ửng, đẩy hán, sắc giọng: "Bướng bỉnh, ta hảo tâm chờ ngươi ngủ đây này."

Triển Dật lúc này mới nhớ lại nơi này là địa bàn của người ta, liền hỏi: "Đứng rồi gián ngọc, ta nên ngủ ở đâu?"

Gián ngọc đạo: "Ngươi cùng ta ngủ a."

Triển Dật tự nói: "Như vậy sao được đâu rồi, ta và ngươi nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi còn có hán phòng của hán sao?"

Đã đi tới tiên cô thể giới, ngữ khí của hán cũng trở nên có chút cô điều nhĩ rồi.

Gián ngọc buột miệng cười nói: "Ngươi có thể có bao nhiêu ah, so đệ đệ của ta còn nhỏ đây này. Nói sau nhà của ta cũng không có phòng, ba mẹ gian phòng cho tiên cô kia sự phụ nghỉ ngơi."

Triển Dật lúc này mới nhớ lại chính mình chính là cái tiêu chuẩn "Đồng tử", không khỏi gãi gãi đầu, nói: "Cái kia... Được rồi."

Gián ngọc cười tùm tùm nắm tay của hán tiến vào khuê phòng của nàng, nghe thấy được trong khuê phòng một hồi xử nữ hương thơm, Triển Dật không thiên nhiên, hỏi: "Gián ngọc, cha mẹ ngươi đâu này?"

Gián ngọc đạo: "Mẹ của ta mang đệ đệ đi nhà bà ngoại rồi, cha ta đi bắt chim Quốc rồi."

Cái này chim Quốc tốt nhất tại ban đêm bắt, thợ săn tại một cái khoáng đạt đất hoang dùng cành lá vây quanh một cái tình hình dáng hình tròn, mình ngồi ở cái này "Tĩnh" ở bên trong, hai tay khép lại, dùng miệng thổi lên chim Quốc gọi xuân thanh âm, đưa tới con mái chim bay đến, chỉ cần âm thầm thò tay một trái, liền có thể đơn giản bắt được.

Tinh phẩm chim Quốc chỉ dùng để đến luyện chế Tích Cốc đan ắt không thể thiếu một cái thuốc dẫn, giá tiền tương đương không sai.

Gián ngọc nhẹ nhàng chọn lấy thoáng một phát ngọn đèn, phòng lại sáng chút ít, vàng sáng chiếu vào vừa mới còn xuân tình ngủ đến trên mặt, trên mặt hồng nhuận phơn phớt nhuận, bên mặt tương đương thanh tú, nàng giải khai trên đầu búi tóc, một đầu tóc đen xõa xuống, mỉm cười nhìn qua Triển Dật, vẻ mặt thẹn thùng.

Triển Dật đánh tự đi tới nơi này cái dị giới, lần thứ nhất cùng một cái thanh xuân tuổi trẻ nữ hài tương đối một chỗ, hơn nữa cô bé này tuyệt đối là kẻ gây tai họa cấp bậc, khó trách liền định tính phi thường tu sĩ cũng cho đưa tới. Triển Dật ngờ ngác nhìn trước mắt sắc đẹp, mặc dù không có hơi dầu ướt át, máu mũi giàn giụa cái gì, lại cũng khó tránh khỏi xuân tâm nhộn nhạo.

Tuy nhiên hán cái này thân thể chỉ là mười tuổi thuần khiết tiểu hài tử, nhưng là tư tưởng nhưng lại trải qua ô nhiễm đầy.

Gián ngọc trầm thấp cười nói: "Tiểu Dật, tỷ tỷ giúp ngươi xin hãy cởi áo ra a."

Triển Dật trên mặt không khỏi đỏ lên, chính mình đem áo ngoài quần một trừ, mào đồng dạng chui vào trong chăn.

Cô gái kia mỉm cười, bỏ đi áo ngoài quần, ăn mặc quần áo trong nhẹ nhàng trên giường đã đến, ôm đã đến thân thể của hán bờ, Triển Dật cái mũi nghe cái này xử nữ đặc biệt mùi thơm của cơ thể, trong nội tâm chính thiên nhân giao chiến, trong đầu loạn thành một đoàn.

Đúng lúc này hậu, cô gái kia bỗng nhiên xoay người lại, duỗi ra một chỉ bàn tay nhỏ, khẽ vuốt Triển Dật đôi má, làm cho hán hô hấp càng là ồ ồ, không dám hơi có động tác.

Gián ngọc đem bàn tay nhỏ bé chậm rãi dời xuống, ôm Triển Dật bả vai, sau đó mềm mại thân thể tự dán đi qua. Triển Dật đầu óc oanh địa một thanh âm vang lên, lại kìm nén không được, đem cả người ôm vào được gián ngọc trong ngực, ôm eo nhỏ của nàng, cách quần áo, hán cảm thấy quần áo trong sau cái kia kiên quyết vú nhỏ, há miệng, liền ngậm cái kia cách quần áo trong xông ra, nói bật đến tiểu kiên quyết đồng ý háp.

Lúc này thời điểm, bỗng nhiên gián ngọc cười khanh khách, phảng phất bị gãi ngứa rồi, thân thể sau này co rút lại.

Một tiếng này cười, tựa như cùng một gáo nước lạnh vào đầu đổ xuống, Triển Dật đầu óc nháy mắt tỉnh táo lại, hán biết rõ, trong ngực tiểu nữ nhân hoàn toàn đưa hán trở thành một cái tiêu ngoan đồng mà thôi.

Triển Dật trở mình từ, quy củ đặt ngang hai tay, trong nội tâm thờ dài một tiếng: dù sao mình trên sinh lý hay vẫn là một cái mười tuổi tiểu hài tử ah.

Giản ngọc rồi lại đem tay bỏ vào trên mặt của hán khê vuốt, ôn nhu nói: "Tiểu Dật, ngươi thật sự ưa thích tỷ tỷ sao?"

"Ưa thích."

Triển Dật hai chữ này nói ra, chính mình cũng cảm nhận được thập phần thuần khiết, ánh mặt trời.

Giản ngọc sâu kín thờ dài một tiếng nói: "Đáng tiếc tiểu Dật vẫn còn con nít, chờ ngươi trưởng thành, tỷ cũng biến già rồi, tỷ là phạm nhân, không thể như các ngươi tu sĩ như vậy có thuật trú nhan đây này..."

Nàng nhẹ khẽ vuốt vuốt Triển Dật mặt, thì thào nói xong, Triển Dật nhắm mắt lại, làm bộ ngủ rồi.

Một đêm này Triển Dật ngủ được thập phần hương vị ngọt ngào, phảng phất ôm một đêm hạnh phúc.

Ngày hôm sau hán còn ngủ được ngủ say, giản ngọc đã đã tỉnh, phát giác không biết lúc nào Triển Dật nửa thân thể ghé vào trên người của nàng, bắp đùi của mình chỗ cảm thấy chỗ đó nhất trụ kinh thiên. Nàng khuôn mặt đỏ ửng, không biết như thế nào lại không có đẩy ra Triển Dật, lẳng lặng yên chờ hán tỉnh lại.

Lâm lúc khác, giản ngọc lưu luyến không rời: "Tiểu Dật, ngươi còn có thể đến xem ta sao?"

Triển Dật cho nàng một cái cười: "Hội đây."

Giản ngọc nở nụ cười, tại Thần Quang (nắng sớm) trong vũ mị phi thường.

Trên đường hái bạch tiên cô giống như cười mà không phải cười nhìn xem hán, nói ra: "Không nghĩ tới chúng ta tiểu Triển Dật, còn là một tình chủng (trồng) đây này."

Triển Dật sâu sắc thờ dài một tiếng, thập phần làm ra vẻ. Chọc cho hái bạch tiên cô dẫu trụ hay không trụ cười, hai người đi một đoạn đường, Triển Dật chân đau, nhân tiện nói: "Tiên cô sư phụ, ngươi cái con kia tiên lộ đâu rồi, như thế nào như vậy đã không thấy tăm hơi nó?"

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 : Bĩ Dực Song Phi

Ô Lãng Tiêu bị diệt, hái bạch tiên cô không cần cố kỵ, triệu hoán nàng cò trắng, chỉ nghe trời cao một tiếng to rõ kêu to, bầu trời phía bắc trước là nhỏ nhỏ một cái màu trắng điểm sáng, đón lấy một chỉ màu trắng chim to xuất hiện, nó rơi vào hai người bên người, ngừng đầu mà bước, thập phần thần võ.

Hái bạch tiên cô nhẹ nhàng một khiến Triển Dật bàn tay nhỏ bé người nhẹ nhàng mà lên, hai người tựa vừng vàng ngồi ở cò trắng trên lưng. Cái kia cò trắng một tiếng vang lên, giương cánh bay cao, nháy mắt vọt vào đám mây.

Chỉ nghe tiếng gió tại bên tai ào ào xẹt qua, chỉ nhìn mây trắng tại dưới chân phiêu đảng, Triển Dật thập phần hâm mộ, hỏi: "Tiên cô tỷ tỷ, ta cũng có thể có một chỉ như vậy tọa kỵ sao?"

Hái bạch tiên cô nói: "Chỉ có tu tiên đã đến Linh Hư cảnh giới, có thể cùng thần thú Thông Linh rồi, mới có thể chính thức có được tọa kỵ của mình."

Triển Dật nói: "Muốn bao lâu mới có thể tu luyện tới Linh Hư cảnh giới?"

Hái bạch tiên cô nói: "Cái kia rất khó nói ah, tu tiên là muốn giảng tiên duyên, nếu như ngươi vận khí tốt, còn vị thành niên tự tu thành Chân Tiên, có chút râu ria đều trắng rồi mới tu thành Chân Tiên."

Triển Dật nói: "Nếu như không có gì tiên duyên, chỉ là cần cù chăm chỉ tu luyện tiến giai đâu này?"

Hái bạch tiên cô nói: "Vậy thì muốn xem ngươi cá nhân lĩnh ngộ năng lực, ít thì vài năm, nhiều thì vài thập niên, thậm chí mấy trăm năm, trong lúc này có hai cái là phải mấu chốt, một là tu luyện yếu quyết, tựa như ngươi lấy được bát mạch kỳ kinh (trải qua) có thể rất nhanh đột phá Trúc Cơ kỳ, có ít người thậm chí cùng kỳ cả đời đều đột phá không được; hai là tu luyện linh đan tiên gốc, nếu có thể hảo hảo lợi dụng, có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện."

Triển Dật âm thầm nhớ kỹ, chỉ thấy trời cao mờ mịt, trong nháy mắt, cò trắng tựa xuất hiện tại Đông Hoang hoàn cảnh, nó phi tốc xẹt qua rậm rạp rừng

nhật đối trên không, một hồi Triển Dật phát hiện quen thuộc khu vực, kêu lên: "Tiên cô tỷ tỷ, hướng đông nam phương hướng đi, ta muốn đi trước bãi phòng cứu ta sân gia đình."

Hái bạch tiên cô chỉ thị một tiếng, cò trắng ung dung vòng vo cái nửa vòng, hướng Tang Gia phương hướng bay đi, chỉ ở lập tức, trước mắt tự xuất hiện Tang Gia phòng nhỏ. Triển Dật không ngớt lời kêu, cái kia cò trắng theo trời cao bay vút mà xuống, đã rơi vào Tang Gia trước phòng, một tiếng to rõ minh thanh đem những năm cuối đời một nhà dẫn đi ra.

Chứng kiến Tang Gia ba khẩu vẻ mặt kinh dị, Triển Dật Phi thân theo cò trắng trên lưng nhảy xuống, xông bọn hán kêu lên: "Tang thúc Tang thăm những năm cuối đời, là ta à!"

"Triển Dật ca ca!" Những năm cuối đời đầu tiên kịp phản ứng, nhanh chóng đã chạy tới, Triển Dật đem nàng ôm lấy, hôn môi trán của nàng, cười nói: "Những năm cuối đời, có ... hay không tưởng niệm ta à?"

"Có, mỗi ngày muốn." Những năm cuối đời ngẩng đầu nhìn cái kia cao lớn uy phong cò trắng, vẻ mặt hâm mộ: "Triển Dật ca ca, người biết bay á! Đây là của người này tọa kỵ sao? Thật xinh đẹp ah, ta có thể cỡi một kỵ sao?"

Triển Dật có chút khó xử, nói ra: "Không là tọa kỵ của ta, là cái kia tiên cô sư phụ đấy." Hắn nhìn sang cò trắng trên lưng hái bạch tiên cô, tiên cô kia hiểu ý, cười nói: "Đến, tiểu muội muội, ta mang người đi chơi!" Nàng vỗ vỗ tay, một đạo thần quang thời qua đèn, liền đem những năm cuối đời phiêu nhiên nhi khởi, vừng vàng đã rơi vào cò trắng trên lưng, hái bạch tiên cô một tay vịn chặt nàng tiểu bả vai, trên mặt dị sắc chột lóe lên.

Những năm cuối đời thập phần mừng rỡ, hướng Triển Dật kêu lên: "Triển Dật ca ca, người cũng tới!"

Triển Dật cười nói: "Những năm cuối đời, người trước đi chơi, ta và người ba mẹ tâm sự."

Tang thúc Tang thăm có chút bận tâm những năm cuối đời, Triển Dật an ủi bọn hán: "Yên tâm, hái bạch tiên cô là cái phi thường tốt tiên nhân, những năm cuối đời không có việc gì đấy."

Ba người nhìn xem cò trắng giương cánh bay lên, lướt vào trời cao, bay vào mờ mịt trong đám mây.

Triển Dật nói: "Tang thúc Tang thăm, chúng ta đi vào tâm sự a."

Hắn đem mình bị ô Lãng Tiêu chộp tới trải qua nói, nói ra: "Lần này hái bạch tiên cô tự là tiền đưa ta trở về tiền hay không thái tiên môn đấy."

Tang thúc nói ra: "Hay không thái tiên môn qua ít ngày muốn bắt đầu tuyển nhận học đồ, chúng ta chính làm bẩm người đầu rồi, có một tiên nhân cho người kịp nỏ, chúng ta tự không cần quan tâm rồi."

Ba người hàn huyên một hồi, chỉ nghe bầu trời một tiếng vang lên, ngoài cửa sổ bóng trắng phiêu động, cái kia cò trắng phiêu rơi xuống, những năm cuối đời kêu to chạy vào trong phòng đến: "Triển Dật ca ca, ta đã bay, ta vừa rồi bay đến vân thượng điện đi rồi!"

Triển Dật vuốt ve đầu của nàng, nói ra: "Tốt, các loại đợi về sau Triển Dật ca ca đã có chính mình thần thú tọa kỵ, lại mang những năm cuối đời đến trong bầu trời bay lượn."

Những năm cuối đời hỏi: "Triển Dật ca ca muốn đi tu tiên sao? Vừa rồi tiên cô sư phụ mang ta đi một cái đến một cái thật xinh đẹp Thánh Sơn thấy một vị tiên nhân, nói muốn bảo người đến bọn hán ở đầu tu tiên."

Triển Dật nhìn xem hái bạch tiên cô, hái bạch tiên cô mỉm cười nói: "Vừa rồi ta đi hay không thái tiên môn thấy bọn họ chương tiên, người có thể trực tiếp đi hay không thái tiên môn rồi, ta có việc gấp phải về hảng nước Dao Trì rồi."

Triển Dật rất là không bỏ, nói: "Tiên cô tỷ tỷ, chúng ta thật sự muốn phân biệt sao? Ta không nỡ người." Hái bạch tiên cô mỉm cười nói: "Thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc, chờ người tự tiên thành công rồi, hoan nghênh đến ta hảng nước Dao Trì chơi đùa." Nói xong nàng đem đầu chuyển hướng những năm cuối đời, nói ra: "Những năm cuối đời, nói đi."

Những năm cuối đời nhìn xem nàng, lại nhìn xem Triển Dật, quay đầu đối với Tang thúc Tang thăm nói: "Ba ba mẹ mẹ, ta muốn cùng tiên cô sư phụ đi hảng nước Dao Trì tu tiên!"

Tang thúc Tang thăm vừa mừng vừa sợ, hi là nữ nhi của mình có thể bị một vị tiên nhân nhìn trúng, nàng xem ra pháp thuật phi thường, nữ nhi của mình nếu có hạnh cùng nàng gợn gợn vài phần tiên khí, cả đời hưởng thụ vô cùng; cả kinh là hảng nước Dao Trì ngàn dặm xa xôi, nếu là đáp ứng, nói không chừng từ nay về sau tiên phạm lương cách, khó được lại gặp nữ nhi của mình một mặt.

Hai người người xem ta ta nhìn người, khó hạ quyết sách. Hái bạch tiên cô mỉm cười nói: "Ta vừa rồi cho những năm cuối đời sờ soạn Cốt Mạch, nàng tiên cốt bẩm dị, nếu như không tu tiên, thật sự là đối với nàng tiền đồ không chịu trách nhiệm, các người cũng không muốn chứng kiến chính mình đích thiên tài con gái biến thành một cái xoàng xĩnh tục nhân a."

Những năm cuối đời đã dựa sát vào nhau đến bọn hán trước người, kéo lấy góc áo của bọn hán nói: "Ba ba mẹ mẹ, các người tự để cho ta đi tu tiên a."

Tang thăm hỏi: "Đoạn thời gian trước người không phải nói không đi tu tiên sao?" Nàng có chút bận tâm nữ nhi của mình bị thụ hái bạch tiên cô mê hoặc, tuy nhiên vừa rồi Triển Dật nói nàng sâu sắc người tốt, bất quá dù sao nhân tâm cách cái bụng ah.

Những năm cuối đời hai mắt nhìn qua Triển Dật, trong ánh mắt lóe hào quang, nàng nói: "Triển Dật ca ca muốn đi tu tiên rồi, ta cũng muốn đi tu tiên, trưởng thành cùng với Triển Dật ca ca Bí Dục Song Phi!"

Triển Dật nhất thời có chút xấu hổ, bất quá hẳn biết rõ những năm cuối đời nhất định còn không biết "Bí Dục Song Phi" chính thức hàm nghĩa, nàng chỉ là ngây thơ nghĩ đến cùng mình ở trong bầu trời như thần tiên giống như ngựa cầu vồng bay lượn mà thôi.

Tang thúc đem hồi thẩm ánh mắt phóng tới Tang thẩm trên người, nói ra: "Đã những năm cuối đời có thể bị vị tiên cô nhìn trúng, là chúng ta những năm cuối đời phúc khí..."

Tang thẩm nghe ra trọng phụ của mình đồng ý, nàng vuốt ve bụng của mình, chuyển hướng nàng làm cái lễ nói: "Tiên cô sư phụ, nhà của chúng ta những năm cuối đời từ nhỏ nuông chiều rồi, rất là bướng bỉnh tình nghịch, nếu như ở đâu làm được không đúng, người tiên nhân đại lượng, kính xin nhiều hơn thông cảm."

Gặp những năm cuối đời cha mẹ đồng ý, hái bạch tiên cô đại hi, nói: "Hai vị yên tâm, những năm cuối đời là của ta nhập thất đệ tử, sẽ không để cho người khi dễ nàng đấy."

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29 : Chiếm được thiên mã

Triển Dật lúc này mới chú ý tới Tang thẩm phần bụng đã có chút hờ ra, xem ra lại có hài tử, biết rõ những năm cuối đời tu tiên trở thành, nhân tiện nói: "Những năm cuối đời, còn không hái tạ hái Bạch sư phụ!"

Những năm cuối đời lúc này phúc xối đất lên, cho hái bạch tiên cô khấu trừ mười cái khấu đầu, thẳng đến hái bạch tiên cô nói đã đủ rồi, mới ý cười đầy mặt đứng.

Lễ bái sư nghi thoả qua một cái, hái bạch tiên cô muốn cáo từ, muốn đem Triển Dật đưa đến hay không thái tiên môn đi, sau đó dẹp đường hồi phủ rồi, Triển Dật nói: "Tiên cô tỷ tỷ, ta muốn Tang thúc Tang thẩm chờ lâu vài ngày." Trong lòng của hắn có tính toán, lần đi hay không thái tiên môn, mặc dù có hái bạch tiên cô dẫn kiến, nhưng là nàng vừa đi, người đi trà mất, hết thầy còn phải dựa vào chính mình, ở lại Tang thúc trong nhà, nhiều tích góp từng tí một chút ít tiền tài, gặp được có việc cũng tốt chuẩn bị chuẩn bị.

Tang thúc Tang thẩm nói cái gì cũng muốn cho hái bạch tiên cô xếp đặt cái tạ sư tiệc rượu, lễ nghi qua đi, hái bạch tiên cô tự mang những năm cuối đời phải đi rồi, nàng theo trên cổ lấy kế tiếp bội ngọc, treo đến Triển Dật trên cổ, nói: "Người mang theo cái này tín vật đi tìm bọn họ chương tiên, bọn hắn tự sẽ thu lưu người đấy."

Triển Dật cũng không chối từ, cảm ơn. Cờ trắng giương cánh bay cao, những năm cuối đời kêu lên: "Ba ba mẹ mẹ gặp lại! Triển Dật ca ca, nhớ rõ muốn tới xem ta ah!" Hắn cho những năm cuối đời vẫy tay, quay đầu lại xem Tang thúc Tang thẩm, thấy bọn họ cho đã mắt đều là nước mắt, dốc sức liều mạng vẫy tay.

Triển Dật hữu thần dị ngọc bích dao găm, liền có thể càn tiến Man Hoang rừng nhiệt đới săn giết quý hiếm Man Thú, tích lũy không ít tiền. Một ngày này hai người xuyên qua một mảnh sâu lâm, tiến nhập một cái sơn cốc, trước mắt xuất hiện một mảnh Lục Hải, mặc dù chỉ là màu xanh lá, nhưng này cọng cỏ non nhan sắc sâu cận không thôi, nhiều màu nhiều vẻ, thành từng mảnh liền, như là một mảnh màu xanh lá lỏng lẩy thấm. Cả cái sơn cốc thấp phần khoáng đạt, trong cốc màu xanh lá không ngớt lộ vẻ tươi mới thảo mầm, chỉ là biên giới ngọn núi chỗ mới xuất hiện cây cối.

Triển Dật chính âm thầm lấy làm kỳ, bỗng nhiên sơn cốc đã có động tĩnh, không biết ở đâu chuyển đi ra một đám con ngựa hoang, đang tại yên tĩnh đang ăn cỏ, lẫn nhau dùng cái mũi đối với nghe, hoặc là dùng đầu thân mật ma sát lấy, trong đó có chút bất an phần dích con ngựa hoang thỉnh thoảng chạy chạy băng băng[Mercedes-Benz] lấy, thật dài liệt tông như là tơ lụa giống như phát phối lấy, lóe xinh đẹp sáng bóng.

Lúc này Tang thúc bỗng nhiên ồ lên một tiếng, nói: "Đàn ngựa ở bên trong có thất dị mã!" Theo hắn vạch đi phương hướng, Triển Dật chứng kiến một thót nghịch ngợm chạy tới thảo chạy tiểu bạch mã, tuyết trắng thân thể như mỹ lệ nữ dễ chạm ngọc mài như vậy, lông lánh lấy óng ánh sáng bóng, mà cái trán vậy mà sinh ra một căn nhỏ nhỏ ngọc giác [góc], ngọc giác [góc] vòng xoay giống như, chỉ có một căn ngón cái đầu ngón tay dài như vậy, óng ánh sáng long lanh.

"Đó là một thót thiên mã sao?" Triển Dật kinh dị đối với Tang thúc nói. Tang thúc thấp giọng nói: "Nhất định là thiên mã cùng phạm mã sinh hạ dị chủng, người xem nó bên người cái kia thất con ngựa mẹ là thất phạm mã."

Quả nhiên thuần trắng dị thân ngựa bờ có một thót đồng dạng màu trắng mẫu Mã lão là yêu say đắm cầm đầu lưỡi liếm láp cái kia thất tiểu bạch mã, con

ngựa mẹ xem ra rất là bình thường, trên trán cũng không có ngọc giác [góc].

Tang thúc nói: "Nếu có thể đem cái kia thất tiểu bạch mã bắt được phục tùng thì tốt rồi." Triển Dật nói: "Chúng ta lặng lẽ tiếp cận chúng, thừa cơ đem cái kia thất tiểu bạch mã bắt được rồi." Tang thúc nói: "Không được, những này con ngựa hoang rất cơ linh, chúng ta không cách nào tiếp cận chúng." Triển Dật không tin, ần núp bò sát rồi, Tang thúc đành phải đi theo trên xuống, quả nhiên bọn hắn ghé vào trong bụi cỏ, chỉ là ần núp lấy đi tới vài mét, bầy ngựa hoang tự tựa hồ có cảm giác rồi, vài thót liệp tông đến gối hùng mã lập tức đã có cảm giác, không ngừng hướng phương hướng của bọn hắn trông lại.

Tang thúc dè nằng khí đạo: "Có phải hay không, chúng ta không cách nào tiếp cận chúng, chúng có thể cảm ứng được khí tức của chúng ta."

Nghe được Tang thúc nói khí tức, Triển Dật nhớ tới hải bạch tiên cô giáo hắn xà ần thuận, nói ra: "Tang thúc, người trước đừng nhúc nhích, ta đến thử xem." Lập tức vận khởi xà ần thuận, đem sinh mệnh khí tức hàng tri hoãn xuống, đón lấy chậm rãi về phía trước ần núp bò sát, quả nhiên bầy ngựa hoang không hề có phản ứng rồi.

Triển Dật cẩn thận từng li từng tí ần núp mà nằm sấp, 10m, 9m... Chậm rãi hướng cái kia tiểu bạch mã tới gần, bỗng nhiên tầm đó, tiểu bạch mã ngẩng đầu lên, một đôi đen như mực như bảo thạch mắt to, nhìn về phía phương hướng của hắn.

Triển Dật không dám động rồi, lẳng lẳng ần núp một hồi, thẳng đến cái kia tiểu bạch mã cúi đầu ăn cỏ, mới có ần núp mà đi, thế nhưng mà hắn khẽ động, cái kia thất tiểu bạch mã rồi lại có tri giác, nó bắt đầu không an phận, không ngừng cọ lấy mẹ của nó. Đáng tiếc cái kia thất con ngựa mẹ cũng không có cảm giác được Triển Dật, nó yêu thương liếm láp nó, trấn an lấy nó.

Tiểu bạch mã như thể linh dị, Triển Dật trong nội tâm phi thường kích động, thầm nghĩ: "Ta nhất định phải đạt được cái này thất Bảo mã [BMW]."

Thế nhưng mà nhờ càng gần, cái kia thất tiểu bạch mã lại càng có thể cảm thấy nguy hiểm, nó vội vàng xao động thấp mình lấy, muốn muốn nói cho mặt khác con ngựa hoang, may mắn cái khác con ngựa hoang đều không có để ý tới nó, nó chỉ có thể hoảng sợ hướng lui về phía sau, bởi như vậy, nó tự lui tiến đàn ngựa bên trong.

Triển Dật âm thầm lo lắng, nếu là như thế, hắn căn bản bắt được không đến nó, chỉ phải im ắng tiềm phục tại một cái tiểu trong hẻm, không dám bất quá hành động.

Hắn không tái hành động lúc, nguy hiểm khí tức chậm rãi tiêu tán, cái kia thất tiểu bạch mã mới cẩn thận từng li từng tí theo đàn ngựa trong đi ra, dựa sát vào nhau đến con ngựa mẹ bên người.

Triển Dật lại là tâm ngửa lại là bất đắc dĩ, chính không có biện pháp, bầy ngựa hoang lại hướng hắn cái phương hướng này chậm rãi đi đến rồi!

Trong lòng của hắn phịch đặng đạ nhảy, tranh thủ thời gian vận khởi xà ần thuận, hắn lẳng lẳng yên nằm ở hố nhỏ ở bên trong trong cỏ, sinh mệnh khí tức cơ hồ hoàn toàn biến mất.

Cái kia thất con ngựa mẹ mang theo tiểu bạch mã đang ăn cỏ, chậm rãi hướng phương hướng của hắn đi tới, ba mét, 2m... Triển Dật bỗng dừng phi thân nhảy lên, một tay bắt được tiểu bạch mã liệp mao!

Một mảnh hí về sau, được được được...

Đột nhiên bầy ngựa hoang loạn, trong sơn cốc một mảnh tiếng vó ngựa, con ngựa hoang như ong vỡ tổ chạy như điên, cái kia tiểu bạch mã càng là giật mình, chạy trốn tốc độ lại so mặt khác con ngựa hoang nhanh hơn nhanh chóng, Triển Dật thân thể bị vung phi trên không trung, hắn nắm chắc bờm ngựa không phóng.

Hắn hít sâu một hơi, một cái xoay người, kỵ lên lưng ngựa, tiểu bạch mã hí dài lấy, bỗng nhiên trước đủ nhân lực, bỗng nhiên móng sau liên kích, không ngừng nổi điên nổi giận, Triển Dật hai chân chầm chú kẹp lấy nó, thủy chung không cho nó xóc nảy xuống.

Cái khác con ngựa hoang đều chạy trốn mà đi, chỉ có tiểu bạch mã mẫu thân buồn bã buồn bã kêu, thủy chung đi theo tiểu bạch mã thân trước người sau chạy trốn.

Triển Dật dọn ra một tay, đột nhiên ngã vào tiểu bạch mã dưới cổ, ôm cổ của nó, vận khởi chân khí toàn thân, càng thu càng chặt, tiểu bạch Mã Đẳng chạy chạy nhảy, không thoát khỏi được, càng về sau hơi thở không chịu nổi, đột nhiên đứng nghiêm bất động rồi. Triển Dật đại hỉ, nghĩ thầm người cái này tiểu ngoan mã, còn không bị ta đã thu phục được! Vô vô tiểu bạch mã cổ, nói: "Tiểu gia hỏa, sẽ đi a. Hắn chỉ là thuận miệng nói nói, ai ngờ tiểu bạch mã vậy mà nghe hiểu hắn lời mà nói..., quay đầu trở về mà chạy, cái kia con ngựa mẹ không được tiểu bạch mã, đi theo trở về.

Thấy được Tang thúc đuổi theo, hắn đang muốn nhảy xuống ngựa đến, Tang thúc lớn tiếng nói: "Đừng xuống!" Đột nhiên vung ra một cái thông lọng, đem đi theo nó sau lưng con ngựa mẹ bao lấy, phi thân nhảy lên lưng ngựa, con ngựa mẹ chân kinh phía dưới, cũng chạy như điên, thế nhưng mà thủy chung không rời tiểu bạch mã tả hữu, cuối cùng rốt cục cũng bị Tang thúc đã thu phục được.

Tang thúc thờ hồng học, đem ra sử dụng cái kia con ngựa mẹ tới nói: "Cái này thất tiểu bạch mã thập phần linh dị, không thể một mình bắt được, chỉ bằng đem cái này thất con ngựa mẹ cùng nhau bắt được mới được."

Quả nhiên hắn đem ra sử dụng con ngựa mẹ trở về, cái kia tiểu bạch mã cũng theo đi lên, con ngựa mẹ thỉnh thoảng quay đầu lại liếm láp nó.

Tang thúc tuần phục con ngựa mẹ, Triển Dật bắt đầu thuần hóa cái này thất tiểu bạch mã, khiến nó chậm rãi thoát ly đối với con ngựa mẹ nhớ nhung.

Đã qua hơn tháng, rốt cục truyền đến hay không thái tiên môn bắt đầu tuyển nhận mới học đồ, Triền Dật cáo biệt Tang thúc Tang thẩm, cười tiểu bạch mã bắt đầu đồng tiến. Tiểu bạch mã thần tuần cực kỳ, một đường chạy gấp, hần chỉ cảm thấy bên tai tiếng gió vù vù, bên người cảnh sắc không ngừng rút lui, ít ngày nữa đã đến một cái chỗ ngã ba, chính không biết hướng đi đâu? Một đầu lối rẽ chậm rãi chạy tới mấy thớt ngựa, trong đó còn có một chiếc xe ngựa, các loại đại cái kia nhóm người tới gần, Triền Dật ôm quyền nói: "Đạo Tôn hữu lễ." Vào đầu lương con ngựa ngừng lại, một cái chòm râu dài nói ra: "Chuyện gì?"

Triền Dật nói: "Xin hỏi Đạo Tôn, không biết đại núi hướng đầu nào lộ đây?"

Một cái khác đen gầy đàn ông hỏi: "Người đến đại núi đi làm sao?"

Triền Dật nói: "Ta phải đi đại núi bái sơn tu hành đây."

"Nha." Chòm râu dài lên tiếng, nói: "Chúng ta cũng là đi đại núi, tiện đường cùng đi a."

"Cảm ơn Đạo Tôn." Triền Dật không hề đem ra sử dụng tiểu bạch mã chạy như bay, chậm rãi cùng khi bọn hần bên người, lúc này xe ngựa màn xe xóc lên đã đến, bên trong lộ ra mấy trương khuôn mặt nhỏ nhắn, xem ra đều là mười một mười hai tuổi thiếu niên, hần trong một thiếu niên hỏi: "Này, người cũng là đến đại núi đem làm học đồ sao?"

Triền Dật nghĩ thầm người này cực kỳ vô lễ, liền đem đầu nhếch lên, không để ý đến hần.

Thiên mã thuộc về ôn hòa tính động vật, không có lực công kích, chỉ có thể với tư cách tọa kỵ sai sử, cường đại tu sĩ đều là không có thêm đây.

Trong xe ngựa một đám hài tử lại còn niên kỷ quá nhỏ, lập tức một cái cùng chính mình không sai biệt lắm thiếu niên cười một thớt thần tuần bạch mã, thực sự thật là hâm mộ, nói ra: "Hần tiểu bạch mã tốt thần khí ah."

Cái kia vô lễ thiếu niên mặt lộ não sắc, nói: "Thần khí cái gì! Không phải là cỡi một thớt thiên mã ấy ư, lại không thể chiến đấu đây!" Tuy là nói như thế, trong ánh mắt lại liên tiếp nhìn xem thần tuần tiểu bạch mã, không che dấu được hâm mộ.

Một đoàn người đi một đoạn đường, tại một nhà bên đường tiệm cơm nghỉ mã rồi. Thiếu niên kia xuống xe ngựa, đối với Triền Dật nói: "Này, cho người mượn ngựa con tề ky ky có thể không?"

Triền Dật nhàn nhạt nói: "Người ky được không?"

Thiếu niên kia nói: "Người có thể ky, ta vì cái gì không thể ky? Ta so người còn lớn hơn!" Hần đến gần tiểu bạch mã, tiểu bạch mã bỗng nhiên ngược lại đá một chân, đưa hần đá cái bỏ nhào. Cái kia tình cảnh tương đương buồn cười, cùng dưới xe đến ba cái thiếu niên cười khanh khách. Thiếu niên kia đại khóc: "Lý thúc, hần khi dễ ta!"

Đen gầy đàn ông tranh thủ thời gian tới đem hần nâng dậy, cái kia chòm râu dài xống Triền Dật quát: "Tiểu tử, thật to gan, lại dám khi dễ thiếu gia nhà ta!"

Triền Dật nhàn nhạt nói: "Khi dễ một chuyện từ đâu nói lên? Hần muốn ky của ta Bảo mã [BMW], ta tự lại để cho hần ky, là hần không có bổn sự, tất cả mọi người là nhìn xem, không tin người hỏi hỏi bọn hần."

Hần chia chia khác ba cái thiếu niên, cái kia ba cái thiếu niên không dám ứng lời nói, một cái cúi đầu, hai cái khẽ gật đầu.

Đen gầy đàn ông nhìn xem trong tiệm cơm lộ vẻ thực khách, nói: "Lão Mạnh, đừng ở chỗ này nháo sự."

Chòm râu dài trừng mắt liếc Triền Dật, quay đầu lại đi vào tiệm cơm. Triền Dật phản phó điểm tiểu nhị cho tiểu bạch mã uy (cho ăn) có khô, liền cũng tiến vào tiệm cơm, một mình tìm một cái bàn tọa hạ: ngồi xuống, chỉ nghe thiếu niên kia thở phì phì nói: "Lý thúc, vì cái gì không để cho ta há giận!"

Cái kia đen gầy đàn ông giảm thấp xuống thanh âm: "Mã thiếu gia, nhiều người ở đây khẩu tạp, không tiện động thủ, phía trước khe núi đi qua có một vách núi đoạn đường, chúng ta tại đầu đó phục kích, phé đi tiểu tử kia, đem hần tiểu bạch mã tóm lấy đến là được!" Cái kia Mã thiếu gia mặt lộ vẻ mừng như điên, không ngừng hướng Triền Dật bên này trông lại, trên mặt viết người nhất định phải chết bốn chữ to tựa như.

Bạn đang đọc truyện *Mô Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30 : Thần linh nhập thân

Triển Dật lỗ tai cực linh, tuy nhiên com của bọn hấn bàn khá xa, lại cũng nghe được rành mạch. Lập tức bất động thanh sắc, chỉ là từ từ ăn lấy chính mình trong chén mì sợi.

Chỉ nghe chòm râu dài lớn tiếng quát gọi mấy cái thiếu niên vội vàng ăn hết mì sợi, nhân viên chạy hàng mà đi, đen gầy đàn ông đối với Triển Dật nói: "Tiểu huynh đệ, đi thôi."

Triển Dật nói: "Các ngươi đi đầu bỏ đi, ta một hồi sẽ tới."

Đen gầy đàn ông cùng chòm râu dài lẫn nhau nhìn thoáng qua, chòm râu dài nói: "Phía trước muốn qua một cái núi, nghe nói thường có có Mãnh Hồ xuất nhập, ngươi tiểu hài tử gia khẳng định qua không được, vẫn là cùng chúng ta đồng hành a."

"Thế nhưng mà ta còn không có ăn mì xong đây này." Triển Dật nói xong, như cũ không nhanh không chậm địa ăn che mặt đầu.

Đen gầy đàn ông đối với cái kia chòm râu dài nói: "Ngươi hộ tống hài tử đi đầu, ta cùng vị tiểu huynh đệ này chậm rãi theo tới."

Triển Dật nhếch lên mặt nhìn đen gầy đàn ông mặt lộ sát khí, trong lòng nói: "Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi thiên đến. Đem làm ta là kẻ ngốc, được rồi, hãy theo ngươi chơi đùa."

Xem hấn đã ăn rồi mì sợi, đen gầy đàn ông mặt mũi tràn đầy tươi cười: "Tiểu huynh đệ, đi mau bỏ đi, muốn đuổi tới phía trước trên thị trấn tá túc đầu rồi, trời sắp tối rồi, đừng trên đường bị tiểu quỷ nắm đi nha."

Dứt lời tự cái cười đắc ý cười, Triển Dật lạnh lùng địa nhìn hấn một cái, phảng phất nhìn xem một người chết.

Hai người lên ngựa Đông Hành, đi một chút lúc, liền đã đến một chỗ vách núi, mắt thấy thân trái núi cao đứng vững, bên phải nhưng lại sâu không thấy đáy [kỳ • sách • lược] hạp cốc, mây trôi sương mù, che chắn, tràn ngập tại đường núi tầm đó.

Triển Dật đi ở phía trước, chợt nghe sau lưng một tiếng cười lạnh, đen gầy đàn ông nói: "Tiểu quỷ, hôm nay tiễn đưa ngươi gặp diêm vương đi a!"

Triển Dật không - cần phải quay đầu lại, tự cảm thấy một hồi lạnh như băng khí tức lướt đến, một mình từ co rút lại, ngã lệch tại tiểu bạch mã một bên, một chân khoi mào, "Ba" một tiếng đá trúng cổ tay của hấn. Ngay tại hấn tiếng kinh hô ở bên trong, lại lật thân nhảy lên, một cước tự nhìn trời thẳng đến đầu của hấn.

Đen gầy đàn ông cho đã mắt đều là kinh hãi, cái ót đau xót, hấn lập tức xoay người ngã xuống, nhắm cái kia thâm cốc ngã đi, một tiếng thê lương tiếng kêu thảm xa xa truyền ra.

Đối phó bức này gia đình nô tài, Triển Dật căn bản không cần vận dụng thần binh chân khí, hấn hừ lạnh một tiếng, nhảy về tiểu bạch trên lưng ngựa, kị binh nhẹ mà đi.

Chuyển qua một cái khe núi, chỉ thấy sương trắng mênh mông ở bên trong, nghe mông lung ngựa, xa xa truyền đến chòm râu dài thanh âm: "Lão Lý, giết cái kia tiểu quỷ sao?"

Triển Dật không đáp lời, đem ra sử dụng tiểu bạch mã bay thẳng mà đi, trong sương mù khói trắng hiện lộ thân ảnh của hấn, chòm râu dài thật là giật mình, phóng ngựa tới, khê cong eo lấy tay muốn bắt tiểu bạch mã hàm thiếc và dây cương. Tiểu bạch mã hí dài một tiếng, bỗng dừng bay lên trời, lại theo đỉnh đầu của hấn bên trên bay vút mà qua, đồng thời hai cái móng sau tung bay, chỉ nghe chòm râu dài một tiếng kêu thảm, lại cũng bị tiểu bạch mã đá xuống núi cao.

Thấy được phía trước xe ngựa, Triển Dật lớn tiếng nói: "Không tốt rồi, bọn hấn rớt xuống hạp cốc đi rồi!"

Sương mù sắc nồng hậu dày đặc, trên xe ngựa người căn bản nhìn không thấy chòm râu dài là như thế nào ngã xuống vách núi, người phu xe đang muốn xuống, cái kia Mã thiếu gia lớn tiếng nói: "Đi mau, Lý thúc cùng Mạnh thúc chính là hấn giết!" Mã xa phu lấp bắp kinh hãi, tranh thủ thời gian nhảy trở về xe ngựa, đi ô-tô, khu xa bỏ chạy.

Triển Dật theo thật sát xe ngựa về sau, lạnh lùng nói: "Ngươi có chứng cứ gì? Ngươi trông xem sao?" Mã thiếu gia gặp Triển Dật hung thần ác sát, sợ tới mức lấp bắp: "Lý thúc muốn đoạt... Đoạt ngựa của ngươi."

"Cái gì? Các ngươi lại dám đoạt ngựa của ta?" Triển Dật ra vẻ giận dữ, "Các ngươi những này cường đạo!"

Đúng vào lúc này, chạy như điên bên trong đích xe ngựa bỗng nhiên triển đến một khối núi đá, khoa trương lập một tiếng băng, nhảy cách giữa đường, lẫn xuống tại bên bờ vực, xe ngựa hướng một bên ngã lệch mà đi, đầy xe đều là kinh hô. Triển Dật phút chốc ném ra ngàn nhện vô hình lưới, đem cái kia lẫn xuống bên vách núi bánh xe đất, ngựa chạy chậm trường âm thanh hí, rốt cuộc không cách nào tiến lên.

Hấn đồng thời một cái xoay người, ôm lấy cái kia bánh xe, làm bộ thập phần cố hết sức, kinh âm thanh nói: "Đừng nhúc nhích rồi, đừng nhúc nhích rồi!"

Mã xa phu nhảy xuống xe ngựa đã chạy tới xem xét, mặt đều kinh hãi tái rồi, muốn tới giúp hấn, Triển Dật kêu lên: "Đừng tới đây!" Mã xa phu lại càng hoảng sợ, Triển Dật lại nói: "Nếu như các ngươi không tin ta là trong sạch, ta làm gì cứu các ngươi, ta vừa để xuống tay..."

Mã xa phu cả kinh nói: "Ta tin tưởng, chúng ta tin tưởng người là trong sạch đấy!" Triển Dật nói: "Tin tưởng ta người đã đi xuống xe, không muốn tin ta tự đi cùng hai người kia." Một xe thiếu niên đều lớn tiếng nói tin tưởng, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt xuống xe, Mã thiếu gia cũng muốn xuống xe, Triển Dật nói: "Người không thể hạ! Người oan uổng ta!"

Nói xong đem bánh xe thả phóng, xe ngựa lại đi bên ngoài nghiêng chút ít, Mã thiếu gia sắc mặt trắng bệch, nom nớp lo sợ nói: "Ta không phải cố ý, Lý thúc bọn hán nói muốn đoạt người tiểu bạch mã."

Triển Dật lớn tiếng nói: "Nói vậy, bọn hán căn bản không có đoạt ngựa của ta, là người nổi lên ý xấu muốn đoạt ngựa của ta, xúc phạm Thần linh, sử (khiến cho) mọi người tao ngộ thân phạt rồi."

Một xe bốn cái đều là tiểu hài tử, mã xa phu cũng là ngu phu, mỗi người kinh hãi nhìn qua trời xanh, nhưng thấy núi cao sương mù che chắn, ở đâu nhìn qua đến thanh thiên.

Mã xa phu lẩm bẩm nói: "Vậy làm sao bây giờ? Vậy làm sao bây giờ?"

Triển Dật đột nhiên cả tiếng mà nói: "Các người nghe cho kỹ, ta là bản núi son thần, vừa rồi ta đã xử phạt này hai cái người trong lòng có quỷ, các người..."

Mã xa phu đột nhiên quỳ xuống, kinh âm thanh nói: "Son thần gia gia, loại nhỏ (tiểu nhân) chỉ là đánh xe, người đại nhân đại lượng, tha ta a."

Còn lại ba cái thiếu niên cũng tranh thủ thời gian dập đầu, không ngớt lời cầu xin tha thứ, đều nói:

"Đều là mã điễn ra chủ ý, không liên quan chuyện của chúng ta."

"Vừa rồi hán chính mệnh nói!"

"Cầu son thần gia gia chỉ trừng phạt hán!"

Cái kia gọi mã điễn thiếu niên sợ tới mức bờ môi run rẩy không ngừng, vừa rồi hán trong xe lớn tiếng nói khoác nói rất nhanh có thể cướp được Triển Dật tiểu bạch mã rồi, lúc này bị đương chúng chỉ chứng nhận đi ra, sợ tới mức cũng quỳ xuống trong xe ngựa, không ngừng dập đầu: "Ta cũng không dám nữa, son thần gia gia tha mạng, son thần gia gia tha mạng."

Triển Dật vốn cũng không có ý định tôn trọng những hài tử này, liền thô âm thanh nói: "Tốt, xem các người thành tâm, chuyện hôm nay, tạm thời tính toán qua, bất quá, các người tu phải hảo hảo đối đãi ta nhập vào thân đứa bé này, ta còn có thể đem linh thức bám vào trên người của hán, thẳng đến hán đến đại núi."

Mã xa phu vội vàng gọi bọn nhỏ đều dập đầu: "Chúng ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi hán... Son thần gia gia Thần linh đấy."

"Còn có, chuyện hôm nay, không được đối với bất kỳ người nào nói, chính là ta nhập vào thân cái này tiểu hài tử, cũng không thể nói với hán. Nếu người nào bị lộ tiên cơ, ta ngàn dặm lấy thủ cấp của hán!"

Triển Dật thô vừa nói lấy, bỗng nhiên một trường to mắt, đem một đám hài tử sợ tới mức oa oa thẳng gọi, cái kia mã xa phu càng là liên tục dập đầu: "Loại nhỏ (tiểu nhân) không dám nói, không dám nói."

Triển Dật gầm rú một tiếng, làm bộ rất ra sức đem xe ngựa ôm lên núi đường tới, đón lấy chính mình một cái ngựa ra sau, "Chóng mặt" ngã xuống trên mặt đất, sau nửa ngày mới ung dung tỉnh lại, đối trước mặt một đồng lớn kinh hãi mất hồn: "Chuyện gì xảy ra? Ta như thế nào hội té xỉu ở tại đây?"

Chứng kiến mã xa phu cùng những hài tử kia hai mặt nhìn nhau, trong lòng của hán trong bụng nở hoa. Đến lúc này, một đường Đông Hành hán đều nhận lấy khách quý đãi ngộ. Một ngày này đi tới lỗ phụ thành cổ, lỗ phụ thành cổ là Đông Hoang đại thành đệ nhất, mệnh người đồng đức, hiệu buồn phiền thịnh, hướng đông năm mươi mốt ở bên trong là được đại núi tây Phong dãy núi. Đi ngang qua một nhà khách sạn, hán nghe thấy được hương khí tràn ngập, nhân tiện nói: "Chúng ta ăn cơm trước a." Trong xe ngựa cái đứa bé không ngớt lời trầm trồ khen ngợi, chỉ có mã điễn cau mày khóc mặt, hai người hộ vệ kia ngã xuống núi cao về sau, một đường đến là được hán người thiếu gia này tính tiền rồi.

Đem tiểu bạch mã buộc tại trước từ điểm cọc buộc ngựa lên, phân phó tiểu nhị chọn lựa tinh cỏ khô hầu hạ nó, Triển Dật liền vào khách sạn, cái kia mấy người đã ngồi ở một trương đại bàn ăn chờ hán rồi, vừa thấy hán liền lớn tiếng mời đến. Triển Dật đi qua, cái kia mã xa phu tranh thủ thời gian hầu hạ hán tọa hạ: ngồi xuống. Vốn mã xa phu cho tới bây giờ đều là một người ở trên xe ngựa mua cái màn thầu đối phó là được rồi, thay đổi Triển Dật cái này chủ, hán địa vị cũng trực tiếp bay lên, tự nhiên thập phần cảm kích Triển Dật.

Đồ ăn bưng lên, Triển Dật mấy cái chính ăn hoan, chợt nghe khách sạn bên ngoài một mảnh la hét ầm ĩ, hán nhớ thương tiểu bạch mã, đi ra ngoài xem xét, vậy mà chứng kiến một người quần áo lam lũ thiếu niên tại vuốt ve hán tiểu bạch mã, hầu hạ tiểu bạch mã phục vụ lớn tiếng quát lớn lấy hán.

Thiếu niên kia ước chừng mười một mười hai tuổi tả hữu, cùng hán không sai biệt lắm niên kỷ, trên đầu đeo nhất định nhựa nát cái mũ, trên mặt trên tay đều hắc không trượt ném, bàn tay đặt tại tiểu bạch mã trên cổ, một dãi, liền lộ ra đen sẫm một cái thủ ấn.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : Tư Mã hận ngọc

Cái kia phục vụ giận dữ, mắng: "Chết hắc y, đem nhà của ta khách quý mã đều làm ô uế! Đi mau, đi mau." Nói xong cầm một cái khăn, muốn đi cho tiểu bạch mã chà lau, còn không có tiếp cận nó, tiểu bạch bỗng nhiên xoay người một cái, móng sau đá ra, hấn kinh hô một tiếng, đã bị đá ngã lăn trên mặt đất.

Thiếu niên kia hi hi cười, lộ ra một ngum mảnh ngọc óng ánh sáng như tuyết răng.

Cái kia phục vụ bị đề, Triển Dật ngược lại không kỳ quái, hấn biết rõ chính mình tiểu bạch bên cạnh ngựa người căn bản không cách nào tới gần. Hấn kỳ quái chính là cái kia thiếu niên mặc áo đen lại có thể vượt ve hấn tiểu bạch mã, hơn nữa tiểu bạch mã mới vừa rồi còn cùng hấn dị thường thân mật, dùng đầu lưỡi thêm tay của hấn, một chút cũng không chê.

Cái kia phục vụ chửi bậy cái này bỏ, chợt thấy Triển Dật, trên mặt lập tức đỏ bừng, nói: "Khách quan, phải.. Là hấn đứng... Đứng ngựa của người."

Triển Dật nói: "Không có việc gì rồi." Cái kia phục vụ tranh thủ thời gian cúi đầu khom lưng, không ngớt lời nói lời cảm tạ, nếu khách quan trách cứ, hấn tháng này tiền lương khẳng định sẽ bị khấu trừ rồi. Triển Dật phát phát tay gọi hấn ly khai, đối với thiếu niên kia nói: "Vị huynh đệ kia, tiến đến uống mấy ngụm rượu như thế nào?"

Thiếu niên kia cảm lập tức hấn, một đôi con mắt thấp sáng như nước son, nói: "Ta thế nhưng mà gọi nhỏ hóa!"

Triển Dật cười cười, nói: "Trong mắt của ta không có giả cả thế nào chỉ phân, chỉ có hợp ý không hợp ý."

Thiếu niên kia cũng là cười cười, thoải mái đi tới khách sạn đến. Mã điển miệng đầy oán âm thanh: "Sao kêu như vậy cái đề tiện gọi nhỏ hóa đến?"

Triển Dật trên mặt trầm xuống, nói: "Trong mắt ta, hấn so người cái này hèn hạ tiểu nhân cao quý nhiều hơn." Nói xong đối với thiếu niên kia nói: "Huynh đệ chờ đề ý, người này chỉ là ví tiền của ta mà thôi."

Thiếu niên kia khi khi một tiếng cười, nói: "Ta đây có thể hay không điểm hơn vài món thức ăn?"

Triển Dật cười nói: "Đương nhiên có thể, huynh đệ yêu ăn cái gì, cho dù điểm tới."

Thiếu niên kia sờ sờ bụng, nói: "Ngũ tạng thần ah ngũ tạng thần, người cùng loại nhỏ (tiểu nhân) bị liên lụy đi à nha, hôm nay gặp quý nhân, phải hảo hảo tế bái tế bái ngài lão nhân gia."

Một bàn hải tử đều cho hấn chọc cười rồi, Triển Dật vẫy tay, một cái phục vụ đã tới, cúi người chào nói: "Khách quan còn muốn cái gì?"

Triển Dật cảm lập tức thiếu niên kia, thiếu niên kia nói: "Đơn giản đến vài món thức ăn a, Ân... Tinh võ vịt cái cổ, tương heo tay, non thỏ nòi đun nước, hồng muộn thịt dê, tề cay toàn bộ gà, tôm cá tươi nha, tưu than sậy [nướng] sinh hào, làm nôi hương cay tôm... Rau quả nha, đến mấy cái mới lạ: tươi sốt lúc sơ là được rồi." Hấn một hơi chọn mười mấy món thức ăn, thiếu chút nữa đem mã điển con người đều điểm phát nổ.

Triển Dật cũng thật là giật mình, hấn giật mình mà là thiếu niên này đối với đồ ăn quen thuộc, quả nhiên không phải nhân vật tầm thường. Hấn phát phát tay, gọi phục vụ đem lạnh đồ ăn triệt hạ. Một lần nữa mang lên ngồi vào vị trí trước điểm tâm nhỏ.

Thiếu niên kia một hơi điểm hạ đồ ăn đến, đem cả bàn người hù được sừng sừng sừng, nguyên một đám cẩn thận từng li từng tí cùng ngồi, chỉ có Triển Dật cùng thiếu niên kia tại cao đàm khoát luận, liên hệ tính danh, nguyên lai thiếu niên này tên là hận ngọc, phục họ Tư Mã. Sau nửa canh giờ, rượu và thức ăn lục tục mang lên đến, mã điển không cam lòng, cầm chiếc đĩa tưu mảnh liệt tiến đưa, thế nhưng mà hấn vừa rồi đã ăn hết đại no bụng. Ngược lại là thiếu niên kia, tuy nhiên chọn một bàn lớn đồ ăn, mỗi dạng lại không ăn mấy ngụm, liền cái kia mã xa phu cũng không khỏi được âm thầm đau lòng.

Triển Dật cũng là cùng cái chiếc đĩa mà thôi, cho tới bọn hấn nguyên lai là đi đại núi tu tiên thời điểm, Tư Mã hận ngọc cũng sờ một chút, nói: "Huynh đài có thể mang ta lên đi không?"

Triển Dật nói: "Đương nhiên có thể, nếu là mọi người cùng nhau bái sơn nhập môn, là được sư huynh đệ rồi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, Trần Di, Trương Hạo Vũ, Lưu Thiên hữu, các người nói có đúng hay không?"

Cái kia ba cái thiếu niên không ngớt lời nói là, đều nói: "Đúng vậy a, đúng vậy a, Tư Mã huynh đệ, mọi người cùng nhau đi cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Tư Mã hận ngọc thật là vui mừng, nói: "Rất đa tạ rồi, chúng ta lên đường đi, mặt trời lặn thập phần liền có thể đuổi tới đại Sơn Tây Phong dưới chân cây nhân thành phổ rồi."

Trở ra điểm đến, Tư Mã hận ngọc đối với Triển Dật cười nói: "Không có ý tứ huynh đài, ta không có mã, có thể cỡi ngựa của người sao?"

Triển Dật nói: "Ta cái này tiểu bạch mã là không để cho người khác tiếp cận nó, không biết nó có thể không tiếp nhận người?" Nói xong thật sâu nhìn hần một cái, Tư Mã hận ngọc cười nói: "Vậy sao? Ta hôm nay đi ngang qua, nhìn người tiểu bạch mã thần khí, còn sờ soạng nó vài cái đây này." Nói xong đi về hướng tiểu bạch mã, Trần Di kêu lên: "Coi chừng! Nó hội đá người đấy!"

Thế nhưng mà kì quái, Tư Mã hận ngọc thò tay vuốt ve lên tiểu bạch mã cổ, nó vậy mà dựa sát vào nhau tới, thật là thân mật. Tư Mã hận ngọc nghiêng người nhảy lên lưng ngựa, nói: "Triển Dật huynh, ta đi đâu rồi." Nói xong chậm rãi đi mã đi, càng chạy càng nhanh, đảo mắt tựa biến mất tại phía trước.

Triển Dật nhảy lên xe ngựa, ngựa chạy chậm mới thành thoi thành thoi chạy chậm. Mã đi nhìn có chút há hê nói: "Người tiểu bạch mã khẳng định bị cái kia gọi nhỏ hóa ngoạn chạy!"

Triển Dật từ từ nhắm hai mắt nghỉ ngơi, không để ý tới hần. Mã đi từ đòi mắt mặt, từ trong lòng ngực lấy ra hai cái xúc xúc, kêu lên: "Choi xúc xúc choi xúc xúc." Mấy cái thiếu niên nhao nhao đáp ứng, không ra trong xe ngựa đến bày một cái đằng trước chén nhỏ. Mã đi cầm cái, đem xúc xúc che trong tay, ra về thần bí thổi mấy hơi thở, kêu lên: "Thông sát!" Buồng lòng tay, xúc xúc rơi vào trong chén, bàn tay bụng kín mặt bát bát mì.

Triển Dật thính tai, chỉ nghe cái kia xúc xúc cũng không có chuyện gì xoay tròn, hiển nhiên mã đi động tay động chân, mã đi buông tay ra, hai cái bốn điểm, là đối với người bài. Ba cái rồi rãnh gia lập tức sâu mi khổ kiểm.

Lưu Thiên hữu trước dao động, chỉ thấy hần đem xúc xúc chộp trong tay, bên cạnh dao động bên cạnh gọi: "Thiên Linh linh địa linh linh, Chí Tôn đại thần nhập gia môn!" Một bả xúc xúc vung hạ chén đi, chỉ nghe đình Linh Linh một mảnh để nghe nhiều tiếng âm, nhưng lại bốn điểm thêm sáu điểm khác mười, mã đi cười ha ha.

Kế tiếp là Trần Di rung, hần hát lấy: "Chí Tôn Chí Tôn I love you, tựa như Thần Tiên yêu tiểu Di." Ba địa một tiếng đem xúc xúc bỏ nhào chén lên, chính mình lại dùng bàn tay phủ lên mặt bát bát mì, chỉ nghe xúc xúc tại trong chén đình Linh Linh rung động, thanh âm tiêu tán cũng không dám mở ra bàn tay đến, mấy cái thiếu niên kêu lên: "Mau buông tay, mau buông tay."

Trần Di hay vẫn là gắt gao che, mã đi nhìn không được, kêu lên: "Hoa mai, là hoa mai."

Trần Di đưa bàn tay chậm rãi dời, quả nhiên hai cái xúc xúc đều là năm điểm, cái này bài tuy nhiên không nhỏ, đáng tiếc căn bản không cách nào cùng người bài đấu.

Kế tiếp Trương Hạo Vũ ném, một cái xúc xúc ổn định hơi có chút, một cái xúc xúc còn đang xoay tròn, hần lớn tiếng kêu: "Một điểm! Một điểm!" Nếu là xoay tròn cái kia xúc xúc vung thành một điểm, là được địa bài, so nhà cái đại, thế nhưng mà xúc xúc dừng lại, nhưng lại ba điểm, tổ hợp trở thành ngừng bài.

Mã đi đắc ý đem bọn họ áp rút tiền một bả ôm đi qua.

Triển Dật thò tay nhặt lên xúc xúc, nhẹ nhàng mà ném đi, liền biết là tưới chì âm mưu, bày kế xúc xúc, trong miệng hần mỉm cười, cũng không nói phá.

Mã đi chọn bờ xem hần, nói: "Thế nào, cũng tới chơi một bả?"

Triển Dật nói: "Tốt." Đi theo đám bọn hần đặt cược, mắt thấy mọi người nhao nhao không phục thêm rút, Lưu Thiên hữu ba lượng, Trần Di hai lượng, Trương Hạo Vũ ba lượng, Triển Dật hần liền đặt cược năm tiền.

Mã đi xem thường một tiếng, ném cái thiên bài, cả bàn lại là than thở, Triển Dật thầm nghĩ: "Sớm biết tiểu tử người hung ác." Ném một đôi hai điểm băng ghế, thua.

Liên tiếp mấy (ván) cục xuống, ba cái rồi rãnh gia thiếu niên có người bồi có người ăn, Triển Dật cũng không xuất ra đầu, nhiều tiền thiếu ra. Lại một ván ba cái thiếu niên rút cục ừ ừ, chỉ rơi xuống ba năm tiền, Triển Dật lại rơi xuống mười lượng, mã đi vốn muốn ván này phóng phóng nước, lập tức Triển Dật mười lượng đồ mất nhanh, nhìn không được lại ném đi cá nhân bài, vừa rồi gương bật ra tay ngọc, hần tính ra người bài là đủ đối phó Triển Dật rồi.

Triển Dật âm thầm cười cười, lần đầu tiên ném một đôi thiên bài đến. Tiếp được liên tiếp mấy (ván) cục, thậm chí ngay cả liền ném thiên bài, mã đi tức giận tới mức gọi mẹ, đáng tiếc hần mặc dù đối với chính mình xúc xúc rất quen thuộc, nhưng là kỹ nghệ cũng không phải rất thuần thực, nói sau cũng không thể mỗi lần đều là ném thiên bài làm cho người ta hoài nghi. Có chút hoài nghi Triển Dật, đã thấy hần thủ pháp ngọc, căn bản chính là cái dễ cổ.

Bất tri bất giác xe ngựa đã đến đại Sơn Tây Phong dưới chân, sắc trời đã gần hoàng hôn rồi, mã xa phu hét lớn xe ngựa đứng tại một cái khách sạn trước cửa, Triển Dật đã thắng được hơn bốn mươi lượng, mã đi tức giận đến không được, thực sự không có biện pháp. Bọn hần mới xuống xe ngựa, Tư Mã hận ngọc cười tìm tìm theo khách sạn đi ra, vậy mà tắm rửa một phen, quần áo hoa lệ, khuôn mặt sạch sẽ nhiều hơn, chỉ thấy hần sắc mặt như ngọc phấn, cái cằm lạnh lạnh, lông mi nếu không là cái gì hắc, Triển Dật thậm chí hoài nghi hần là nữ sinh.

Tư Mã hận ngọc xem Triển Dật ngây người nhìn mình chăm chăm, cười nói: "Như thế nào, không tin ta còn ở nơi này chờ người? Cho rằng ta rẽ vào người tiểu bạch mã đi?"

Triển Dật cũng cười: "Cái kia ta ngược lại không lo lắng, ta lo lắng ngươi là giả tiểu tử."

Một câu đem Tư Mã hận ngọc làm cái đỏ thắm mặt, mắg: "Ngươi mới được là giả tiểu tử, ẻo là!"

Triển Dật nghe hần âm thanh hầu lạnh lạnh, nếu không là tất cả mọi người hay vẫn là thiếu niên, dùng ẻo là hình dung ngược lại là chuẩn xác, chỉ là cười cười, tiến khách sạn đi.

Mã diễn chính mình đã muốn một gian phòng trọ, khác ba cái thiếu niên cùng nữa xa phụ phân ra hai gian, Triển Dật nói: "Tư Mã huynh đệ, ngươi ở cái đó gian phòng ốc? Ta và ngươi ngủ."

"Ngươi không thể chính mình muốn một gian phòng trọ sao?" Tư Mã hận ngọc lấp bắp kinh hãi.

Triển Dật cười nói: "Đi ra ngoài tại bên ngoài, có thể tỉnh tự tỉnh, yên tâm, dù cho ngươi là giả tiểu tử, ta cũng sẽ không biết đối với ngươi không có phát dục mộng đất nhỏ cảm thấy hứng thú đấy."

Tư Mã hận ngọc chán nản, một đập mạnh chân kêu lên: "Hèn hạ, vô sỉ, vũ nhục người! Triển Dật, ngươi ngươi sẽ phải hối hận."

Buổi tối Triển Dật trên giường đến, thấy hần còn cầm chặt vật chặt vật bờ mộng đối với mình, cười nói: "Tư Mã huynh đệ, như thế nào hoàn sinh khí à?"

Tư Mã hận ngọc tự đã khởi khò khè đến: "Khóc... Khóc... Khóc..." Triển Dật thâm cảm thấy buồn cười, hỏi: "Ngươi sớm như vậy chạy đến, có không nghe thấy hay không thái tiên môn tuyển nhận học đồ có cái gì khảo hạch sao?"

Tư Mã hận ngọc nhìn không được quay người tới, nói ra: "Ta đến một lần đến đi ra phố xá đi đi dạo, mua mấy bộ y phục, còn chưa tới vừa đến hay không cung đi xem đầu rồi, ngươi có cái gì độc nhất vô nhị yêu sách sao?"

Hay không cung phải chăng thái tiên môn tây phủ, đúng là lần này hay không thái tiên môn tiếp đãi các nơi đến đây báo danh tu tiên thiếu niên tạm thời cung phủ. Triển Dật nói: "Trên đường ta nghe Trần Di bọn hần nói, lần này tuyển nhận tân học đồ, là muốn vào tây Phong Cửu Cung Long ngỗ hèm kiểm tra đo lường thân thể đấy."

"Cái gì là Cửu Cung Long ngỗ hèm?" Tư Mã hận ngọc nháy mắt mấy cái, con mắt thần kỳ đại, tại ánh nến trong lóe ánh huỳnh quang.

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32 : Cửu Long cung ngỗ hèm

"Cửu Cung Long ngỗ hèm phân cần môn, khám môn, cần môn, chấn môn, trung phủ, tổn môn, cách môn, khôn môn, đoái môn, tiến vào Cửu Cung Long ngỗ hèm về sau, có thể từng cái cửa cung đi ra, đều là thân thể hợp cách đấy. Nếu là có thể tại Càn Khôn hai môn đi ra, tự là một cấp bảo thể, rất ngu bức đấy." Triển Dật nói xong, lại đánh giá thoáng một phát Tư Mã hận ngọc, nghĩ thầm hần có thể tiếp cận chính mình tiểu bạch mã, thân thể khẳng định không.

Tư Mã hận ngọc cho hần thấy không được tự nhiên, nói: "Làm gì vậy lão là như thế này xem ta?"

Triển Dật cười nói: "Thân thể của ngươi rất đặc biệt ah, ta rất sùng bái đầu rồi, nói không chừng ngươi có thể theo Càn Khôn hai môn đi ra, đến lúc đó chiếu cố nhiều hơn ah."

Tư Mã hận ngọc mặt đỏ lên nói: "Cái gì lão nói thân thể, ngươi có bệnh!" Lại xoay người, đem chặt vật chặt vật bờ mộng đối với hần, nằm ở bên kia nói: "Nếu là thân thể không hợp cách đầu này?"

Triển Dật nói: "Cái kia cũng sẽ bị vây ở trung phủ ra không được rồi."

Tư Mã hận ngọc lên đường: "Ta đây chúc ngươi vây ở trung phủ ra không được!"

Triển Dật cười nói: "Ngươi chú ngữ mất linh, kỳ thật ta căn bản không cần kiểm tra đo lường, ta là có một cái tiên cô tu sĩ đề cử, có thể trực tiếp tiến vào hay không thái tiên môn."

"Tút tut tut, khoe khoang, thổi Thượng Thiên, da trâu phá, ngã chết nguoi." Tư Mã hận ngọc hát .

"Ha ha." Triển Dật vừa cười, lấy ra hái bạch tiên cô đưa cho hấn bội ngọc, đưa tới tại Tư Mã hận ngọc diện mạo bên trên lác lác, nói: "Thấy được chưa, cái này là tiên cô tu sĩ tiến đưa tín vật của ta, có thể trực tiếp tìm hay không thái tiên môn chương tiên, hưởng thụ khách quý đãi ngộ. Ta nhìn nguoi hợp ý, đến lúc đó mọi người lẫn nhau chiếu cố thoáng một phát."

"Thật sự?" Tư Mã hận ngọc nhìn xem cái kia toàn thân óng ánh sáng long lanh bội ngọc, hay vẫn là bán tín bán nghi.

Triển Dật liền đem cùng hái bạch tiên cô sự tình nói, chỉ là Không Tử hiệu đính xuân thu, tự mà không làm, đem ô Lăng Tiêu người này xóa bỏ, cũng đem mình tu Trúc Cơ cảnh giới công lao về lại hái bạch tiên cô danh nghĩa, hơn nữa lộ liễu mấy tay Trúc Cơ sơ cấp cảnh giới pháp thuật.

Tư Mã hận ngọc rất là hâm mộ, nói: "Triển Dật huynh, đến lúc đó chiếu cố nhiều hơn ah."

Triển Dật muốn đúng là hấn những lời này, nói: "Nhà mình huynh đệ, làm gì khách khí."

Hai người không hề đầu khí, lại nói một hồi lời ong tiếng ve, mới riêng phần mình thiệp đi.

Triển Dật ngày hôm sau tỉnh lại, phát giác Tư Mã hận ngọc sớm không thấy rồi, hấn nước súc miệng hoàn tất đi vào khách sạn đại sảnh, một tòa từ người sớm ngồi ở nơi nào ăn điểm tâm, Trần Di dương tay gọi: "Triển Dật, tới ăn điểm tâm rồi."

Hấn đã làm đi, tại Tư Mã hận ngọc bên người cái ghế tọa hạ : ngồi xuống, Tư Mã hận ngọc nói: "Đồ lười, lúc này thời điểm mới !" Triển Dật cười cười, không có để ý tới hấn, phát tay gọi tiểu nhị bụng mì sợi đi lên.

Xem xét Triển Dật lên đây, mã điển ba đến hai lần xuống lay sạch sẽ bữa sáng, kêu lên: "Đi rồi, đi rồi, lại trì trệ vào không được tiên môn rồi."

Lưu Thiên hữu nói: "Biểu ca, không đều tam cửu sao? Hấn phân phó chúng ta tới đến đại Sơn Tây Phong thông tri hấn đấy."

Nguyên lai mã điển Tam thúc mã Ứng Long phụ trách tại cây nhãn thành phố tiếp ứng bọn hấn. Hấn cũng là hay không thái tiên môn sạch sẽ, tại hay không thái tiên môn chiếm hữu tòi, phải chăng thái tiên môn tiên đan sung quân quân sự, nhưng có thiên tư có hạn, chân nguyên kỳ đột phá sau liền vào giương quá mức bé nhỏ, thủy chung bồi hồi tại Linh Hư cảnh giới, chỉ dựa vào khéo đưa đẩy xử thế tại hay không thái tiên môn hòa với thời gian, nhưng là lập tức cùng chính mình cùng lúc sư huynh đệ nguyên một đám tiến triển phi thường, nhiều cái đều tấn cấp đến trường lão, trong nội tâm không khỏi thật là không công bằng.

Lần này quê quán mấy người hải từ thiên tư cũng không tệ, này đây phi thường nhiệt tâm, nhất là hấn bốn gia đại ca hai từ mã điển, kinh (trải qua) hấn sờ cốt qua, cho rằng là cái tu tiên kỳ tài, mặt khác Nhị tỷ con trai trưởng Lưu Thiên hữu, thiên tư tuy nhiên thiếu chút nữa, nhưng cũng không tệ.

Về phần Trần Di cùng Trương Hạo Vũ cái này hai cái thiếu niên, cũng là nhà hấn họ hàng xa, vì vậy tại lúc này đây hay không thái tiên môn tuyển nhận học đồ chi tế, do bốn gia hai cái hộ viện áp giải mà đến, bản giao: nhãn nhũ đã đến đại Sơn Tây Phong chân cây nhãn thành phố, liền thông tri hấn tới. Hấn từ lúc hay không thái tiên môn có chuẩn bị, cao thấp chuẩn bị một phen, chỉ cần rót cái danh sách liền có thể dẫn vào hay không thái tiên môn rồi.

Mã điển từ khi bị hấn Tam thúc khoa trương vì tu tiên kỳ tài về sau, liền phi thường tự phụ, người khác keo kiệt thịnh, nghĩ thầm chính mình nếu là cái tu tiên kỳ tài, làm gì dựa vào Tam thúc từ cửa sau mà vào?

Cố tình muốn khoe khoang thoáng một phát chính mình "Kỳ tài", lần này hai cái hộ viện bị Triển Dật bạo roi vách núi, không có người quản lý hấn, càng không muốn thông tri hấn Tam thúc, một lòng muốn thông qua bản lãnh của mình tiến vào tiên môn, liền trả lời Lưu Thiên hữu nói: "Tam thúc cũng quá nhiều chuyện rồi, dùng bản lãnh của chúng ta, còn sợ vào không được hay không thái tiên môn sao? Lần này chúng ta đi đầu đi thông qua Cửu Cung Long ngũ hèm, tốt gọi hấn giật mình!"

Lưu Thiên hữu tuy nhiên cảm thấy không ổn, nhưng là hấn từ trước đến nay dùng mã điển như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, liền không hề nói nhiều.

Mã điển xem Triển Dật vẫn còn chậm rãi ăn che mặt đầu, trong nội tâm khó chịu, nói: "Chúng ta đi rồi, đừng để ý đến hấn rồi." Nói xong đứng muốn đi, Trần Di cẩn thận nói: "Thế nhưng mà cái kia sơn thần..."

Hấn lời còn chưa nói hết, một bên Lưu Thiên hữu phụ tranh thủ thời gian ho khan, sợ hấn đắc tội cái kia "Nhập vào thân" tại Triển Dật trên người sơn thần.

Triển Dật âm thầm buồn cười, vừa lớn âm thanh gọi điểm tiểu nhị lại cho một tô mì đầu tới.

Lưu Thiên hữu ám địa giật nhẹ mã điển góc áo, mã điển thờ phỉ phỉ ngồi xuống: "Coi chừng chống đỡ chết nguoi!"

Tư Mã hận ngọc nói: "Hấn là cái thùng com, chống đỡ Bất Tử đấy."

Mã điển xem Tư Mã hận ngọc mắt to trừng mắt Triển Dật hận không thể ăn hết hấn, trong miệng còn nói hấn thùng com, nhất thời đối với hấn đã có hảo cảm, nói: "Tư Mã hận ngọc, nguoi dòng họ thật là kỳ quái, Tư Mã Tư Mã, khó trách hấn cái kia biến thái ngựa con tể nguoi cũng có thể chế ngự: đồng phục."

Tư Mã hận ngọc không để cho hấn ánh mắt, nói: "Cùng nguoi rất thuộc sao? Nói chuyện cẩn thận một chút."

Trần Di PHỤT nở nụ cười một tiếng, gập mã điện trùng mắt liếc hần một cái, tranh thủ thời gian quay đầu, đối với Triển Dật nói: "Triển Dật, chúng ta sớm chút đi thôi, nếu không tiền môn chiều đủ học đồ, chúng ta tự đến không rồi."

Triển Dật cũng chỉ là chọc tức một chút mã điện mà thôi, mỉm cười nói: "Tốt." Rất nhanh liền ăn hết mì sợi, vỗ vỗ bụng tự đi, nói: "Đi thôi." Gập mã điện cũng đứng dậy, lại nói: "Mã thiếu gia, trả tiền ah!"

Mã điện một bụng khí, nghĩ thầm các người đều ăn của ta ở ta, còn kiêu ngạo như vậy. Lại nghĩ tới Trần Di nói chuyện gì chiều đã đủ rồi học đồ đến không chuyện gì, gạt mình, nhân tiện nói: "Gấp cái gì, ta tốt nhất nhà vệ sinh."

Cả nhân khắp nơi trong khách sạn đợi hần lão đại một hồi, hần mới chậm quá địa đi ra, Lư Thiên hữu nói: "Biểu ca, tiêu chảy sao? Như thế nào lâu như vậy?"

Mã điện tự ghé vào lỗ tai hần thấp giọng nói: "Ta có ý, nếu là đến muộn báo không bên trên tên, hần Triển Dật tự vào không được tiền môn rồi."

Lư Thiên hữu nói: "Chúng ta đây? Chúng ta cũng không đồng dạng vào không được sao?"

Mã điện nói: "Đừng quên còn có ta Tam thúc, còn có cái gì ta Tam thúc làm không được hay sao?"

Một đoàn người đi tới hay không thái tiền môn hay không cung, quả nhiên thấy hay không cung tiền phủ trước đều là hồi hải người, một cái báo lại tên thiếu niên, thường thường theo sau nhiều cái đại nhân.

May mắn đại nhân thì không cách nào tiến vào hay không cung, bọn hần chen vào hay không cung tiền phủ, trước tiên ở trước mắt đăng kí đài trên bàn ghi tên họ, Triển Dật tự nhiên là người thứ nhất đăng ký rồi, mã điện không cam lòng rút lại phía sau đi theo phía sau hần, tiếp theo là Trần Di, Trương Hạo vân, Tư Mã hân ngọc, Lư Thiên hữu xếp hạng cuối cùng, không nghĩ tới đến phiên hần thời điểm, quản lý đăng ký tu sĩ nói: "Hôm nay báo danh tự đến đây là kết thúc, những người còn lại ngày mai lại đến báo danh a."

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33 : Huynh đệ đến đờ

Lư Thiên hữu lập tức choáng váng, trùng mắt mã điện về mặt cầu xin: "Đều là người chậm quá đây! Làm hại ta đến không một chuyến!"

Mã điện cả giận nói: "Người gấp vì cái gì không chính mình tới trước, còn trách ta!"

Trần Di tranh thủ thời gian hoà giải: "Trương Hạo Vũ, người ngày mai đến cũng giống như vậy đây."

Lư Thiên hữu về mặt đau khổ nói: "Ta một người sợ hãi, đều do mã điện hần, ô ô..." Trong lòng của hần hận mã điện, biểu ca cũng không kêu.

Chỗ ghi danh tu sĩ quát: "Đừng ở chỗ này cãi nhau! Không có đăng ký đều ra đi rồi!"

Còn lại báo danh chưa thành thiếu niên hậm hực rời đi, Lư Thiên hữu đành phải lau nước mắt thôi lui ra khỏi hay không cung.

Còn lại năm người theo dòng người đi tới hay không cung hậu viện, trong hậu viện một mảnh ông ông thanh âm, rất nhiều thiếu niên ba năm một đám, có đứng đây, cũng có ngồi đây. Hành lang bên trên đứng đầy mười người tu sĩ, chỉ chờ Triển Dật bọn hần một đoàn người tiến đến, hần một người trong tu sĩ vỗ vỗ tay lớn tiếng nói: "Yên tĩnh, yên tĩnh!"

Ông ông âm thanh dừng lại, tu sĩ kia nói: "Mọi người theo như chín người một loạt đứng vững rồi!" Hần nói xong, còn lại chín người tu sĩ đứng ra, an bài báo danh thiếu niên xếp hàng. Triển Dật đi đầu chiếm được một vị trí, đồng hành bốn người đứng ở phía sau hần, sau đó có bốn cái thiếu niên gia nhập đội ngũ của bọn hần.

Đội ngũ đứng vững, vừa vặn chín sắp xếp, theo như mỗi sắp xếp chín người đến tính toán, là tám mươi một người, Triển Dật trong lòng nghĩ đến: "Suy cho cùng, xem ra cái này Tiên đạo rất chú ý những này."

Lên tiếng tu sĩ kia tiếp tục nói: "Mọi người nghe cho kỹ, đừng tưởng rằng ghi danh có thể tùy tiện đi vào hay không thái tiền môn, tu tiên trên đường dị thường gian khổ, cho nên bước đầu tiên cần khảo thí các người sức chịu đựng, bò lên trên đại Sơn Tây Phong đón khách nhai." Hần chia chia bên phải, các thiếu niên nhao nhao quay đầu nhìn, nhưng thấy một cái cô phong nguy lập, nhìn lên trên thập phần hiểm yếu, rất nhiều nhược yếu đích thiếu niên không khỏi trong nội tâm sợ hãi. Có thể lúc này thời điểm, đón khách nhai bay ra một đóa Hồng Vân, Hồng Vân bên trên hoặc ngồi hoặc đứng lấy một đám

thiếu niên, chính phiêu nhiên mà đi.

Tu sĩ kia lại nói: "Thấy được chưa, leo lên đón khách nhai về sau, sẽ có ngự phi tiên phù tiễn đưa các người tiến vào tây Phong tự Long cốc Cửu Cung Long ngộ hẻm tiếp nhận thân thể tiềm năng khảo thí."

Chứng kiến cái kia phiêu nhiên hư không Hồng Vân, rất nhiều thiếu niên trên mặt lộ ra vẻ hâm mộ.

Tu sĩ kia nói: "Đem làm các người thành công hoàn thành khảo thí về sau, một ngày kia tu luyện thành tiên, liền có thể chính mình ngự cầu vòng bay lượn, ngao du Thiên Địa rồi..."

Hắn nói một phen ủng hộ lời mà nói..., chứng kiến chúng thiếu niên trên mặt vẻ hâm mộ càng ngày càng hiển lộ, rất là thoả mãn gật đầu, nói: "Các người còn có vấn đề gì sao?"

Lúc này Triển Dật sau lưng Tư Mã hân ngọc lớn tiếng hỏi: "Tiên Tôn, thỉnh hỏi bọn hắn... Tiên phù đám mây bên trên học đồ, vì cái gì trên người không có mặc quần áo?"

Tu sĩ kia nói: "Tiến vào Cửu Cung Long ngộ hẻm khảo thí, phải dùng sạch sẽ nhất thân thể tiến vào, cho nên các người đến đón khách nhai về sau, chỉ bằng thoát y tiến hành kiểm tra đo lường. Còn có vấn đề gì sao?"

Một thiếu niên hỏi: "Đón khách nhai nguy hiểm như vậy, muốn là chúng ta ngã xuống làm sao bây giờ?"

Cái kia sắp xếp linh đội tu sĩ lạnh lùng nói: "Sợ chết cũng đừng có đến tu tiên rồi!"

Lên tiếng tu sĩ kia nói: "Đừng lo lắng, các người linh đội sư huynh, mỗi người là có thể ngự cầu vòng phi hành sạch vũ trường tay, bọn hắn hội bảo hộ an toàn của các người, các người chỉ cần cố gắng trèo lên đón khách nhai, thành cho chúng ta hay không thái tiên môn mới một đời tu sĩ!"

Lại có mấy cái thiếu niên hỏi không đến nơi đến chốn vấn đề về sau, bọn hắn liền phân đội xuất phát, từ sau viện đi ra ngoài, đặt tới tây Phong đón khách nhai chân núi. Triển Dật cái này một đội linh đội tu sĩ là cái sắc mặt tái nhợt tích tu sĩ, xem thật là nhả nhặn đơn bạc, thế nhưng mà bọn hắn một đoàn người đều thờ hồng học, hắn lại vẫn thần thanh khí nhật, nói: "Các người tự từ nơi này trèo lên phía trên a."

Đón khách nhai là cái cô phong, chín đội thiếu niên đều bị phân cách một khoảng cách, Triển Dật phóng nhãn nhìn lại, hắn đội ngũ của hắn thiếu niên, đã có người leo lên trên xuống rồi.

Trước mặt bọn họ vách núi, căn bản cũng không có đường núi, chỉ là buông chín căn dây kéo, cao cao nhìn lên trên, dây kéo tối thiểu có trăm trượng dài.

Mã điển xem Triển Dật đánh giá vách núi, xem thường nói: "Như thế nào, sợ hãi á!" Nói xong đi đầu bắt lấy một đầu dây kéo, tự hướng bên trên leo lên.

Triển Dật cười cười, không để ý tới mã điển vô tri, đối với Tư Mã hân ngọc nói: "Chúng ta lên đi." Tư Mã hân ngọc có chút chần chờ, nói: "Ta có chút sợ hãi." Triển Dật chia dây kéo nói: "Sợ cái gì, bò lên trên dây kéo về sau, chúng ta có thể hai bên cùng ủng hộ rồi."

Hắn vừa rồi đã sớm đối với trèo nhai quá trình dò xét rõ ràng rồi.

Có người đi đầu rồi, còn lại thiếu niên nhao nhao tìm được dây kéo trèo bò, Triển Dật bắt một căn dây kéo, bò lên trên mấy trượng cao, đối với vẫn còn chân núi chân chờ Tư Mã hân ngọc nói: "Còn chờ cái gì?!"

Tư Mã hân ngọc đành phải bắt được dây kéo leo lên, Triển Dật chờ hắn leo đến chính mình độ cao, nói: "Không là rất khó đúng không?"

Dây kéo giai đoạn này quái thạch đá lởm chởm, rất dễ dàng tìm được đặt chân [lỗ khảm], cho nên nhìn về phía trên tuy nhiên hiểm trở, trèo bò cũng rất là tiện xe.

Hai người song song leo lên năm mươi mấy trượng, Tư Mã hân ngọc xuống vừa nhìn, lập tức hai mắt choáng váng, nói: "Ta... Ta sợ độ cao!"

Đúng vào lúc này, một thiếu niên bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, từ phía trên ngã xuống mà xuống, lập tức muốn ngã thành thịt vụn, cái kia sắc mặt tái nhợt tu sĩ bỗng nhiên ngự không mà khởi tiếp được hắn, bình yên đã rơi vào chân núi, thiếu niên kia hai chân cái sàng run, bảo hộ hắn tu sĩ lạnh lùng thốt: "Chính người trở về đi, tu tiên người vô duyên rồi!"

Tư Mã hân ngọc sợ tới mức đem mặt vùi tại cánh tay của mình ở bên trong không dám động rồi, Triển Dật nói: "Đừng sợ, đừng nhìn dưới vách núi mặt."

Cổ vũ một phen, Tư Mã hân ngọc mới trèo bò, may mắn dây kéo leo lên cũng không quá đáng chừng trăm trượng, bò lên trên trăm trượng nhai, trước mắt là một cái Tiểu Lâm tử, phía trước tới trước lưu cái thiếu niên ngã trái ngã phải nằm ở trong rừng thối.

Mã điển vừa thấy Triển Dật trèo bò lên rồi, lập tức đứng, kêu lên: "Đi rồi, đi rồi!"

Trần Di nói: "Triển Dật còn không có nghỉ ngơi chứ."

Mã điển khinh thường nói: "Hắn? Ta xem nhất định bò không bên trên đón khách nhai." Nói xong tự đi, xuyên qua Tiểu Lâm tử. Trương Hạo Vũ cũng

đi theo mà đi.

Leo lên đón khách nhai phải tại buổi trưa trước đến, nếu không coi là không có hiệu quả, một ít thân thể tổ chất so sánh tốt, đuổi theo sát lấy khởi hành.

Tur Mã hận ngọc thở phì phò, đặt móng an vị tại trong rừng đám lá cây ở bên trong. Triển Dật đứng vội tọa hạ: ngồi xuống, chậm rãi giãn ra thoáng một phát lớn nhỏ chân cơ bắp mới ngồi xuống, Trần Di lại đã ngồi một hồi, nói: "Triển Dật, ta đi trước, ngươi tranh thủ thời gian."

Triển Dật nói: "Ta không sao, nghỉ ngơi một chút tự đi."

Lúc này sau lưng cái kia sắc mặt tái nhợt tu sĩ nói: "Không thể lại nghỉ tạm, nếu không trở về đi."

Hắn quản lý đám thiếu niên này, cũng không thể tách ra quá xa.

Triển Dật không có cách nào, tranh thủ thời gian đỡ lấy Tur Mã hận ngọc, nói: "Đi thôi." Tur Mã hận ngọc giãy dụa lấy bò, xuyên qua Tiểu Lâm tử, lại là một mảnh vách núi, bất quá cái này vách núi so sánh khoáng đạt, không giống vừa rồi như vậy dốc đứng, chỉ là tất cả lớn nhỏ nham thạch lồi, hành tẩu quanh co khúc khuỷu đầy.

Lại leo lên một đoạn vách núi, liền nhau tương đối gần phân đội chậm rãi dung hợp ở cùng một chỗ, trên vách núi không ngừng có thiếu niên nằm xuống, lại cũng vô lực chèo chống, dọc theo đường bên trên sớm có một ít tu sĩ chờ tại đầu đó, xem ra bọn hắn đối với kiểm tra này rất là quen thuộc, biết rõ nào đoạn đường sẽ có nhụ yếu đích thiếu niên ngã xuống.

Tur Mã hận ngọc lẩm bẩm nói: "Ah, ta không sống rồi, thật là khó bò ah!"

Triển Dật cũng mệt mỏi được thở hồng hộc, tuy nhiên hắn có leo lên các loại địa dã ngoại huấn luyện trí nhớ, nhưng là thân thể này lại không phải nguyên lai cái kia một cái, hơn nữa đến đỡ Tur Mã hận ngọc, hắn cũng dần dần hư thoát.

Tu sĩ nhiều, đi theo tại Triển Dật sau lưng chính là cái kia sắc mặt tái nhợt tu sĩ liền không có như thế nào đốc thúc bọn hắn rồi.

Triển Dật ngừng đầu hướng lên nhìn qua, chính chứng kiến mã điển quay đầu lại tới, cho hắn lung lay làm cái ngược lại ngón cái động tác.

Mã điển leo lên vị trí, cũng rất là gần phía trước, xem ra thân thể của hắn thể chất nhưng thật ra vô cùng không tệ đấy.

Lại bò một đoạn vách núi, Tur Mã hận ngọc sắc mặt đã thập phần tái nhợt, hắn hỏi: "Triển Dật, ngươi tại sao phải giúp ta?" Triển Dật cười nói: "Không nói nhà mình huynh đệ sao? Đừng nói những thứ này, chúng ta muốn leo đi lên rồi."

Tur Mã hận ngọc ngừng đầu vừa nhìn, đã có thể trông thấy vách núi đỉnh rồi, cái kia thượng diện cũng đạt tới mấy cái thể chất cường hãn thiếu niên.

Hắn tinh thần chấn động, theo Triển Dật đến đỡ hạ nâng người lên đến, ra sức leo lên lấy. Triển Dật đi theo phía sau hắn âm thầm lấy làm kỳ, nghĩ thầm đây không phải hồi quang phản chiếu a?

Chính nghĩ như vậy, bỗng nhiên Tur Mã hận ngọc thật sự ngã rơi xuống, đánh thẳng đến trong ngực của hắn, hai người bỏ nhào vào tại trên vách núi.

May mắn một đoạn này vách núi cũng không dốc đứng, hai người tuy nhiên rơi chặt vật, thực sự không có nguy hiểm gì.

Tur Mã hận ngọc ngã sấp tại Triển Dật trên người, sợ tới mức tay chân rối ren, tại Triển Dật trên người sờ loạn lấy bò, không ngớt lời nói: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Triển Dật nói: "Không có việc gì, cẩn thận một chút, chúng ta bò qua cái kia núi kính thì tốt rồi." Hắn chia chia trái đầu, Tur Mã hận ngọc đi theo trông đi qua, phát hiện bên trái có một đầu lên đường nhỏ.

Lúc này chín cái phân đội cơ hồ tụ tập tại một cái đoạn đường rồi, nguyên lai đón khách nhai là có lên đường nhỏ, chỉ là hay không thái tiên môn vì khảo hạch ý chí của bọn hắn sức chịu đựng, ngay từ đầu không để cho bọn hắn theo leo lên đường nhỏ trên xuống.

Nhưng là càng lên cao bò, vách núi lại càng nhỏ, tự nhiên có người phát hiện lên đường nhỏ, liền nhao nhao hướng lên đường nhỏ dựa sát vào, sớm đi dựa sát vào thiếu niên, liền sớm đi đạt tới đỉnh phong.

Treo bò tới lên đường nhỏ, tự so sánh tạm biệt rồi, đối qua một cái núi lớn nham hướng bên trên bò, rốt cục bò lên trên đỉnh phong, cái này đỉnh phong ước chừng có nửa cái sân bóng đại, đỉnh núi đá núi đứng vững, cũng không có thiếu cây Mộc Lâm lập. Không ít thiếu niên tại đỉnh phong một chỗ khác tụ tập, Triển Dật nhẹ nhàng thở ra, nói: "Chúng ta đã đến."

"Tốt!" Tur Mã hận ngọc cũng rất là cao hứng, hắn bỗng nhiên như rụng mảy, đỡ lấy bụng: "Ai nha, ta... Đau bụng! Ta muốn đi tiểu tiện thoáng một phát, người lên trước đi a!"

Triển Dật không biết nên khóc hay cười, nghĩ thầm tự ngươi công việc nhiều, lên đường: "Nhanh lên, đừng làm trễ nãi."

"Tốt." Tur Mã hận ngọc ôm bụng, xem ra nhịn không được, hướng một cái tảng đá lớn khối đằng sau chạy tới.

Triển Dật lắc đầu, tới trước điểm tụ tập, tra nhìn một chút, tám mươi một thiếu niên, lúc này còn lại vẫn chưa tới một nửa.

Lúc này một người tu sĩ nói chuyện: "Bọn người có thể kịp thời leo lên đón khách nhai, ý chỉ cùng sức chịu đựng đều rất không tồi, chỉ cần thông qua được Cửu Cung Long ngõ hẻm kiểm tra đo lường, liền có thể nhập ta hay không thái tiên môn, cho dù không có thông qua kiểm tra đo lường thành công, cũng có thể nhập ta hay không thái tiên môn các nơi ngoại môn làm cần tạp..."

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 : Cửu Long cung đoái môn

Triển Dật nhìn ra cái này người tu sĩ là được tại hay không cung hậu viện phát biểu người nọ, trong nội tâm lại vô tâm nghe hắn phát biểu, chỉ là lo lắng nhìn xuống đường đi, nghĩ thầm Tư Mã hận ngọc làm cái gì máy bay? Tiểu chày kéo lâu như vậy? Hắn nhìn sang hộ tổng bọn hắn chính là cái kia sắc mặt tái nhợt tu sĩ, còn chưa nói lời nói, tu sĩ kia sẽ hiểu ý của hắn, thần nhiên nói: "Gấp cái gì, chỉ cần có tiên duyên, hắn tự sẽ không bỏ qua đấy."

Triển Dật cười khò, nghĩ thầm các người luôn nói cái gì tiên duyên, có tiên duyên còn dùng tu luyện cái gì ah! Cổ Trung Quốc rất nhiều có tiên duyên người thế nhưng mà trực tiếp thành tiên đấy...

Hắn còn đang suy nghĩ miên man, bên người Trần Di dùng khuỷu tay đụng đụng hắn, thấp giọng nói: "Muốn vào Cửu Cung Long ngõ hẻm rồi, nhanh cởi quần áo."

Chỉ đành chịu lột sạch quần áo, chỉ nghe cái kia phát biểu tu sĩ nói: "Đem trên người toàn bộ hết gì đó đều hái xuống, kể cả vòng cổ, chiếc nhẫn, thủ trạc (*vòng tay), linh phù, trên người không thể lưu đồng dạng ngoại vật."

Triển Dật đem cha mẹ lưu cho hắn chiếc nhẫn phi thúy gỡ xuống hạ gói kỹ, cảm giác thiếu một chút cái gì, thế nhưng mà không kịp nghĩ lại, trên đỉnh núi bỗng nhiên náo nhiệt, nguyên lai cái kia phát biểu tu sĩ lấy ra tiên phù, huyền trở thành một đóa Hồng Vân, xem ra vẫn chưa tới nửa gian phòng ốc lớn nhỏ.

Cái kia đóa Hồng Vân bỗng bành đùng đưa, theo trên đỉnh núi phiêu nhiên mà xuống, tại trên giữa vách núi nổi lơ lửng, tựa như một đóa nở rộ Hồng Liên.

Cái kia phát biểu tu sĩ nói: "Ta đếm một hai ba về sau, bọn người đã nghe được nhảy chữ, muốn nhảy đến Hồng Vân lên, nếu là chân chờ, nếu không vào không được ta hay không thái tiên môn, liền ngoại môn cũng cự thu!"

Còn lại tu sĩ an bài chúng thiếu niên ngay ngắn hướng đứng tại trên vách núi, Trần Di thấp giọng nói: "Triển Dật, cái kia đóa Hồng Vân thật sự có thể nâng chúng ta sao? Nếu hư không, chúng ta chẳng phải là muốn ngã chết?!"

Theo vừa rồi một đường lên đều có tu sĩ cẩn thận từng li từng tí hộ giá đến xem, Triển Dật tin tưởng cái kia Hồng Vân là có thể chịu tải mọi người, bọn hắn lần này nhất định là khảo nghiệm chúng thiếu niên đảm lượng mà thôi, nhân tiện nói: "Đừng sợ, không có việc gì, chỉ để ý nhảy xuống là được..."

Đang nói, cái kia phát biểu tu sĩ đã bắt đầu hơn: "Một, hai, ba, nhảy!"

Trần Di sợ tới mức sau này co rút lại, Triển Dật một phát bắt được tay của hắn, tựa hướng vách núi nhảy xuống, cái kia đóa Hồng Vân nháy mắt trải ra, nguyên lai phân tán nhảy núi thiếu niên, lại đều một cái không lọt tiếp được rồi, theo sát lấy Hồng Ngọc lại nháy mắt hồi trở lại co lại, hồi phục bắt đầu giống như lớn nhỏ.

Trần Di từ từ nhắm hai mắt oa oa kêu to, thẳng đến Hồng Vân co rút lại, tung bay mà đi, còn không dám mở mắt ra.

Triển Dật cười nói: "Không có việc gì á."

Trần Di lúc này mới mở mắt, lúc này đây lớn mật nhảy xuống sườn núi thiếu niên, lại vẫn không đến leo lên đỉnh núi thiếu niên một phần ba, chỉ là rải rác không có mấy mươi cái gan lớn thiếu niên, cùng bọn họ đồng hành Trương Hạo Vũ, lại cũng nhất thời khiếp đảm không có nhảy xuống sườn núi.

Nhìn xem Hồng Vân phiêu đảng mà đi, lúc này bọn hắn, tựa như cùng tiên nhân giống như bay lượn rồi, Trần Di trong nội tâm thập phần kích động, nếu không là Triển Dật lôi kéo tay của hắn, hắn việc này khẳng định bỏ lỡ, cảm thật chặt Triển Dật tay nói: "Triển Dật, rất đa tạ ngươi rồi."

Triển Dật cười cười, không nói gì, trong lòng của hắn có chút tiếc nuối, Tư Mã hận ngọc vậy mà không có kịp thời chạy đến, không biết hắn có thể không còn có cái gì kia "Tiên duyên" rồi.

Hồng Vân Phi nhanh chóng phiêu đảng, hướng đón khách nhai phía sau núi một cái sơn cốc mà đi, chỉ chốc lát sau, Hồng Vân hãy tiến vào một mảnh mờ mịt trong sương mù, bọn hắn bốn phía sương mù bị phi tốc thổi qua Hồng Vân kéo rồi, không ngừng quấy lưu động lấy, khiến cho sơn cốc một mảnh khó bề phân biệt.

Hồng Vân đi xuyên qua mờ mịt trong sương mù, Triển Dật chỉ cảm thấy tiếng gió bên tai phản phật, con mắt cơ hồ không mở ra được, sương mù càng ngày càng đậm, hần cơ hồ nhìn không tới bên người Trần Di bọn người rồi.

Vừa lúc đó, bỗng nhiên cách nhìn, Hồng Vân nháy mắt biến mất, Hồng Vân bên trên các thiếu niên một hồi oa oa kinh hô, bọn hắn nháy mắt theo trong hư không ngã xuống mà hạ!

"Bành" địa một tiếng, Triển Dật thẳng tắp ngã xuống tại một nơi, bốn phía kích thích một mảnh bụi sương mù.

Ngã xuống thời điểm, Triển Dật mấy cái vận người, muốn quỳ gối đứng vững, nhưng là chỗ rơi chỗ, rồi lại một cổ lực lượng thần bí giống như , chạm đất chỉ tề, hai đầu gối che vô lực, đặt mông ngồi ngã xuống trên mặt đất.

Hắn giãy dụa lấy đứng , nhưng thấy Thiên Địa một mảnh lờ mờ, vị trí chi địa như cùng một cái ngõ sâu, hai bên đều là màu xanh sẫm bụi cỏ bụi hoa, bày ở hai bên tường vây giống như , chừng hai người rất cao, ngõ sâu khúc kính thông u, không biết xuyên đeo hướng nơi nào?

Mà đồng thời ngã rơi xuống các thiếu niên, một cái đều đồng đều đã không thấy.

Triển Dật thấp giọng gọi lấy: "Trần Di, Trần Di?"

Thế nhưng mà không có nửa điểm tiếng vang, hần tự tay muốn đi chạm đến cái kia tường vây tựa như bụi cỏ bụi hoa, ngay tại chạm đến cái kia màu xanh sẫm lá cây chỉ tề, một mảnh lực sáng lóng lánh, một đạo khe hở đột nhiên tăng vọt, chỉ nghe khoe khoang địa một tiếng bạo liệt, một hồi năng lượng cường đại sóng đột như , thân thể của hắn bị đánh bay mà lên, còn không có có đụng vào phía đối diện "Tường vây", lại là một hồi năng lượng ánh sáng cản trở hắn!

Thân thể của hắn lần nữa bị đẩy lùi, không xong chính là, hai bên "Tường vây" đều là như thế, lúc này Triển Dật đã có thể thâm rồi, hần như là bị người đánh lách cách giống như , tới tới lui lui bắn bay nhiều lần, mới lại nặng nề ngã xuống trên mặt đất.

Lúc này Triển Dật có thể đơn giản không dám khuất đụng vào hai bên bụi cỏ bụi hoa rồi, xoa roi đau đớn các nơi cơ bắp, thay đổi mấy hơi thở, mới bò , dọc theo ngõ sâu đi qua.

Đi một chút lúc, bụi hoa chỗ xuất hiện một cái ba xiên đoạn đường, hần chính không biết hướng đi đâu, bỗng nhiên một thiếu niên từ bụi hoa một chỗ khác tới, hai người một cái đối mặt, riêng phần mình ồ lên một tiếng.

Chỉ nghe thiếu niên kia kinh hi địa gọi: "Triển Dật!"

Nguyên lai là Trần Di, Triển Dật cũng cùng hắn chào hỏi, hỏi: "Người bên kia như thế nào?"

Trần Di nói ra: "Bên kia là tử môn, không có đường ra đâu." Triển Dật nghĩ nghĩ, chính mình đến phương hướng cũng không cần phải quay đầu lại, nhân tiện nói: "Chúng ta đây từ nơi này bên cạnh vào xem."

Hai người tiến vào một cái khác đầu đường rẽ, đi một chút lúc, bỗng nhiên cửa trước ngân sáng lóng lánh, Trần Di đại hi, kêu lên: "Triển Dật, phía trước có lối ra, không biết là cái gì cửa cung? Nếu như là càn môn thì tốt rồi!"

Nói xong đi đầu tự chạy đi qua, Triển Dật theo sát phía sau hắn, nhưng thấy cái kia lối ra Ngân Quang càng ngày càng sáng, lờ mờ có thể trông thấy xuất xứ như ánh trắng môn, bên trên là nửa vòng tròn hình cung đầy.

Trần Di một đầu đâm vào này ánh trắng môn ánh sáng ở bên trong, chỉ nghe hắn gọi một tiếng: "Là đoái môn!" Thanh âm có chút thất vọng, đón lấy lại nghe hắn gọi: "Ah, ta vào không được rồi!"

Triển Dật lờ mờ chứng kiến hắn quay người tới, muốn một lần nữa trở về, xem ra hắn không muốn theo đoái môn đi ra ngoài, thế nhưng mà ngay tại tiếng kêu của hắn ở bên trong, thân ảnh của hắn bỗng nhiên xoáy loạn tựa như chuyển , hần kinh gọi .

Triển Dật muốn hắn gặp cái gì nguy cơ, tranh thủ thời gian phốc thân đi qua, đột nhiên, đoái môn một đạo chói mắt sáng sáng lóng lánh, Triển Dật nhắm mắt lại, thân thể của hắn lại như là đâm vào một trương trên internet, một cổ mãnh liệt đạn đánh về phía hắn đánh tới, thân thể của hắn lập tức bắn bay mà khởi!

.

Chương 35 : Bị nhốt

Bánh...

Lại là một tiếng roi xuống đất, bụi bặm chỗ, Triển Dật về mặt đau khổ, nghĩ thầm ta như thế nào xui xẻo như vậy ah!

Thế nhưng mà càng không may sự tình vẫn còn phía sau đầu rồi, không đợi hắn bỏ , cái kia lông lánh đoái môn dần dần ảm đạm xuống, trước mắt là một mảnh thâm thúy u ám, căn bản không có bất luận cái gì đường ra, Triển Dật thử đi phía trước đi vài bước, một cổ vô hình lực cản theo thâm thúy tĩnh mạch trong phát ra, hắn càng chạy càng gian nan, đột nhiên cái kia vô hình lực cản tản ra, trước mắt như cũ là một đầu tĩnh mạch đường tắt, vừa rồi cái kia đến gần sáng lông lánh đoái môn giống như căn bản không tồn tại tựa như.

Triển Dật lớn tiếng kêu: "Trần Di? Trần Di?"

Không có bất kỳ tiếng vang, Trần Di như là biến mất.

Xem ra Trần Di là từ đoái môn đi ra ngoài rồi, thân thể của hắn quả thật là như là theo như đồn đãi theo như lời như vậy, là thích hợp đoái môn đấy.

Mà hắn Triển Dật, thân thể thuộc tính là không thích hợp đoái môn, cho nên hắn không cách nào theo đoái môn đi ra ngoài. Rơi vào đường cùng, Triển Dật đành phải tiếp tục đi về phía trước, tìm kiếm thuộc về mình thuộc tính cửa ra vào.

Thế nhưng mà, vô luận hắn như thế nào đi, đều lại tìm không đến đường ra, lúc trước hắn cho rằng đi lầm đường, sau tới một lần hắn đi đến sâu u, không có đường ra lúc, chính muốn quay đầu, một cái lạ lẫm thiếu niên đã tới, hắn một khi qua, thâm thúy ám đạo:thâm nghĩ trong bỗng nhiên như là Trần Di đi ra ngoài như vậy, lông lánh ra chói mắt ánh sáng,

Thiếu niên kia nhìn xem cùng hắn chen vào mà qua Triển Dật, Triển Dật nói: "Đi thôi, cái kia môn là vì ngươi mở đích."

Thiếu niên kia cảm kích nói: "Cảm ơn." Hắn cẩn thận từng li từng tí hướng cái kia chỗ ngân sáng lông lánh ánh trắng môn đi đến, quả nhiên tiêu tan tại ánh sáng bên trong.

Triển Dật lớn tiếng hỏi: "Là cái gì môn?"

Thiếu niên kia kêu lên: "Là khôn môn! Trời ạ, ta vậy mà theo khôn môn đi ra, ngươi... Ngươi cũng muốn tới sao?"

Triển Dật nói ra: "Không được, ta không từ nơi này đi ra ngoài."

Thiếu niên kia lớn tiếng nói: "Cái kia ta đi trước, chúc ngươi tìm được cần môn!"

Chỉ một hồi, chấn môn ánh sáng tiêu tán, hết thảy lại hồi phục nguyên dạng, Triển Dật lắc đầu, nghĩ thầm thiếu niên kia nhất định cho là hắn muốn tìm cấp cao nhất cần môn đi ra ngoài, kỳ thật Cửu Cung xuất xứ, cũng không phải bất luận cái gì thiếu niên có thể mình lựa chọn đấy.

Triển Dật tâm định ra đến, tinh tế suy nghĩ một chút Cửu Cung Long ngõ hẻm bố cục, bỗng nhiên tầm đó, hắn nghĩ tới chính mình sở tu tập "Khinh Trần yên (thuốc) bước" Khinh Thân Thuật, không phải là do Cửu Cung phương vị biến hóa mà đến đấy sao? Nếu là nếu là như thế lời mà nói..., dùng hắn đối với Cửu Cung phương vị quen thuộc, hắn căn bản không cần như thiếu niên như vậy không đầu con ruồi tìm lung tung.

Triển Dật có chút kinh hỉ, hắn hồi trở lại suy nghĩ một chút vừa rồi Trần Di đi ra ngoài đoái môn, đoái môn tại chính tây, lại so sánh thoáng một phát vừa rồi thiếu niên này đi ra ngoài khôn môn, khôn môn tại Tây Nam, như vậy, trở lại hắn nguyên lai ngã xuống buồng, xa hơn tây bắc phương hướng đi, là được Cửu Cung đỉnh cấp xuất xứ —— cần môn!

Triển Dật quay người lại, tụt hướng cần môn phương vị chạy gấp mà đi!

Dùng Triển Dật đối với Cửu Cung quen thuộc, hắn ở đẳng kia giăng khắp nơi bụi hoa ngõ sâu trái xuyên đeo queo phải, về tới đoái môn, xa hơn tây bắc phương hướng mà đi, bụi hoa ngõ sâu không phải đường rẽ sai dẫn, từng ngõ sâu cơ hồ đều là đồng dạng , nếu không phải quen thuộc Cửu Cung, đi không được vài bước, sẽ tại ngõ sâu trong lạc đường.

Triển Dật trong nội tâm mặc niệm lấy Khinh Trần yên (thuốc) bước bộ pháp, trái mười bước, phải tám bước đông hoành tây chuyển, rất nhanh lại càng đã qua đoái môn, đi tây phương bắc vị cần môn tới gần, ngay tại hắn cảm thấy một hồi áp lực vô hình mà đến chi tế, bụi hoa ngõ sâu tĩnh mạch ở bên trong, lộ ra ngay Ngân Quang, một cái lông lánh ánh trắng môn xuất hiện!

Hắn cuồng hỉ chạy đi qua, hắn biết rõ chỗ đó tựa là cần cửa!

Ngân Quang càng ngày càng sáng, hắn ánh sáng căn bản không phải mặt khác cửa cung có thể so sánh với đấy.

Càng đi tiến đến, Triển Dật không thể không dùng tay che ở con mắt, vừa lúc đó, bỗng nhiên một cái đường rẽ trong chạy đi một bóng người, cũng muốn hướng càn môn chạy gấp mà đi, hai người chạy được nông này, bành địa một tiếng đụng vào trên mặt đất.

Người nọ mắng: "Đi đường mở to mắt ah!"

Triển Dật xem xét, nguyên lai là mã điễn. Hắn trong con tức giận, tiện tay nắm lên hắn, tụt hướng sau lưng vung đi, quát: "Không có mắt đồ vật, cút xa một chút cho ta!"

Mã điễn kêu thảm một tiếng, ngã được bờ mông nở hoa, cái này mới phát giác là Triển Dật, nhất thời nhụt chí, không dám đáp lời rồi.

Triển Dật xem thường nhìn hắn một cái, tụt hướng càn môn ánh sáng ở bên trong chạy đi qua, đột nhiên, càn trong cửa chói mắt cường quang bay thẳng mà đến, kích tại trên ngực của hắn.

Phảng phất bị mà lòi một vòng, Triển Dật một tiếng bị đau kinh hô, bành địa một tiếng, cũng ngã xuống tại mã điễn bên người.

Mã điễn kinh ngạc phía dưới, nhìn có chút hả hê mà nói: "Ha ha, ngươi vào không được càn môn!"

Triển Dật quát mắng một tiếng nói: "Ta vào không được chẳng lẽ ngươi tụt tiến được rồi! ?"

Mã điễn nói: "Ta thoáng qua một cái đến, càn môn tụt phát ra ánh sáng, nhất định là cho ta mở ra đấy."

Triển Dật cũng cái gì cảm giác kỳ quái: "Ta vậy mới không tin, ngươi đi xem!"

Mã điễn bỏ , hắn cũng có chút chần chờ, cẩn thận từng li từng tí hướng cái kia càn môn đi đến, ánh sáng cũng không có bài xích hắn, không lớn một hồi, hắn tụt đi vào càn môn, lập tức cực kỳ đặc ý: "Aha, càn môn là cho ta mở đích!"

Lúc này, càn môn sáng rọi lưu động, đem mã điễn ôm lưng , phảng phất bao phủ Thất Thái vàng sáng.

Triển Dật là hâm mộ lại là căm tức, nghĩ thầm hắn mã điễn ngốc đại cấp một người như vậy, vậy mà cũng có thể theo càn môn đi ra ngoài, ông trời thật là mắt bị mù.

Hắn không phục lại đi càn môn đi đến, lúc này hắn không dám chạy trốn rồi, thế nhưng mà càn môn ánh sáng càng ngày càng yếu, mà hắn cảm thấy áp lực lại càng lúc càng lớn, làm cho hắn đi ba bước, không thể không lui về phía sau hai bước.

Mã điễn mĩa mai nhìn qua hắn: "Triển Dật, ngươi không có đùa giỡn rồi, ngươi khẳng định không xảy ra Cửu Cung Long ngõ hẻm." Đang khi nói chuyện, càn môn ánh sáng dần dần tiêu tán, thân ảnh của hắn chậm rãi tiêu tán rồi.

Không lớn một hồi, càn môn chỗ một mảnh sâu u, phảng phất chưa từng có cái gì lối ra đồng dạng.

Mà Triển Dật cảm thấy một cổ cuối cùng áp lực bỗng nhiên bằng bạc, một cổ vô hình năng lượng sóng đột nhiên từ hắn đủ để bay lên, oanh địa một tiếng, cả người hắn bị đẩy lùi mà khởi!

Giữa không trung sương mù mờ mịt, nhưng thấy bụi hoa đông hoành tây sai, Triển Dật thân thể nhắm trong cung bay vút mà đi, ngay sau đó một cái vòng xoáy gào thét mà đến, nháy mắt đem hắn quán lấy, thẳng tắp đưa hắn xuống té rớt.

"Không!" Triển Dật kinh hô một tiếng, bành địa ngã xuống tại Cửu Cung trong trong nội cung! Hắn một ngã xuống, trong cung lập tức phát sanh biến hóa, nguyên lai tung hoành bụi hoa u đạo, toàn bộ tiêu tán, chung quanh hắn, đều là rộng lớn khôn cùng sa mạc.

Hắn nhảy đem , muốn từ đó cung chạy đi đi, thế nhưng mà, bốn phía phảng phất có cổ áp lực vô hình giống như , chạy không đến ba trượng xa, hắn tụt bị đẩy lùi mà lên, như trước ngã xuống tại Cửu Cung Long ngõ hẻm ở giữa.

Cửu Cung Long ngõ hẻm trong cung, điều khác lấy một đầu Bàn Long, Bàn Long ngẩng đầu hướng lên trời, muốn trùng thiên mà đi đồng dạng, thế nhưng mà, trên bầu trời vô tận hạt màu vàng bụi bặm tràn ngập, tựa hồ đem hắn trấn đè lại!

Triển Dật phí công hướng bốn phía phóng đi, mỗi một lần đều bị đẩy lùi trở về, rơi vào Bàn Long trên lưng, toàn thân đều là bụi bặm, đầu tóc rối bời không chịu nổi, đem mặt của hắn đều che ở, so lúc ban đầu nhìn thấy gọi nhỏ hóa Tư Mã hận ngọc còn muốn như gọi hóa rồi.

Cuối cùng Triển Dật quanh thân vô lực, co quắp ngã xuống trên mặt đất thờ hồn hên, đã qua rất lâu, hắn bỏ , vừa muốn lại xông.

Lúc này thời điểm, một cái lạ lẫm tu sĩ xuất hiện, hắn lạnh lùng thốt: "Vô dụng , thân thể của ngươi không thể thu nạp chân nguyên, tu tiên cùng ngươi vô duyên!"

"Không, không phải như thế." Triển Dật không tin nói: "Ta... Ta..." Một mảnh bụi bặm bay tới, hắn không khỏi ho khan , muốn nói mình đã là Trúc Cơ cảnh giới tu giả rồi, rồi lại nói không nên lời.

Tu sĩ kia ném qua một cái lệnh bài cho hắn, nói: "Ngươi tuy nhiên không thể tiến vào tiên môn, nhưng là ý chí có thể khen, cầm cái lệnh bài này, trong ba ngày đến hay không ngoài cung đường đi báo danh a."

Triển Dật còn đãi giải thích, tu sĩ kia vùng lên đại bạo, một đạo tiên phù bay vút mà đến, nháy mắt đem hấn nắm, theo sát lấy tiên phù huyền thành một đạo Hồng Vân, phiêu nhiên bay lên, trong nháy mắt, hấn tự bị đuổi về đón khách nguy nhai chỉ đỉnh.

Triển Dật sững sờ đứng tại y phục của mình bên cạnh, nhìn xem bên cạnh như cũ bồng bênh đưa tiên phù Hồng Vân, hấn thật sự không tin, vì cái gì chính mình vậy mà hội không thông qua Cửu Cung Long ngõ hẻm?

Cái kia hộ tổng bọn hấn tiểu đội tái nhọt sắc mặt tu sĩ cũng rất kinh ngạc nhìn xem hấn, thấy hấn chỉ là kinh ngạc đứng đấy, nhân tiện nói: "Ngươi ý chí rất kiên cường, đến hay không ngoài cung đường rèn luyện thoáng một phát cũng là tốt, nếu là có thành tích, đến lúc đó còn có thể ngoại lệ bỏ tiên hay không thái tiên môn. Ngươi mặc quần áo nhanh lên phục, biến ảo thành Hồng Vân tiên phù là có thời gian nhất định, tiên phù mất đi hiệu lực ngươi cũng chỉ có thể chính mình bỏ xuống núi rồi."

Triển Dật phục hồi tinh thần lại, hấn gật gật đầu, nói: "Thật cảm tạ sư huynh."

Sau đó yên lặng ăn mặc quần áo, nhớ tới Tư Mã hận ngọc, hỏi: "Xin hỏi sư huynh, ta cái kia đồng bọn đâu này?"

Tu sĩ kia nói: "Hấn ah, trực tiếp tiến ta tiên môn rồi!"

Triển Dật rất là kỳ quái: "Trực tiếp tiến hay không thái tiên môn rồi hả? Hấn không cần tiến Cửu Cung Long ngõ hẻm khảo thí thân thể sao?"

Tu sĩ kia nói ra: "Hấn nói là hằng nước Dao Trì hái bạch tiên cô đề cử đến, trong tay cầm giữ tín vật, hấn trực tiếp gặp chúng ta chương tiên, không cần tiến vào Cửu Cung Long ngõ hẻm."

"Cái gì? !" Triển Dật lắp bắp kinh hãi, lúc này mới nhớ tới hái bạch tiên cô cho hấn ngọc bội, thò tay hướng trong cổ vừa sờ, không thấy rồi!

Hấn thế mới biết, vừa rồi một mực cảm giác trên người thiếu đi cái gì, nguyên lai đúng là hái bạch tiên cô cho hấn ngọc bội không thấy rồi!

Cũng là bị Tư Mã hận ngọc trộm đi!

"Bà mẹ nó!" Triển Dật mắng một tiếng, nghĩ đến vừa xong đón khách đỉnh núi lúc, Tư Mã hận ngọc bỏ nhào tại trên người hấn tình cảnh, hấn nhất định là lúc kia đùa nghịch đích thủ đoạn, liền hỏi: "Nếu như thân thể của hấn cũng là ngưng tụ không được chân nguyên cũng có thể tu tiên sao?" Triển Dật nhớ rõ tại Cửu Cung Long ngõ hẻm cái kia phát biểu tu sĩ nói thân thể của hấn không thể thu nạp chân nguyên thuyết pháp.

"Hấn đã có thể trực tiếp tiến vào ta hay không thái tiên môn, tự là thân thể không thích hợp tu tiên, cũng là có thể tính toán làm ký danh đệ tử, cái này ngươi không cần lo lắng." Tu sĩ kia từng xem Triển Dật rất quan tâm Tư Mã hận ngọc, liền an ủi hấn.

"Tư Mã... Tiểu tử kia, hấn đâu này?" Triển Dật không khỏi kích động rồi.

Tu sĩ kia kỳ quái xem hấn, nói: "Xuống núi rồi, chúng ta tuyển nhận học đồ, sẽ an bài ba ngày thời gian lại để cho hấn và người nhà làm cáo biệt, bởi vì vừa đến tiên môn, trong ba năm là không được bắt quá thể tục quấy rầy đấy."

Nghe tu sĩ kia nói như thế, Triển Dật Phi nhanh đến mặc quần áo tử tế, nhảy tới Hồng Vân lên, cái kia Hồng Vân lập tức bay lên mà lên, khoan thai phiêu trở về chân núi, Triển Dật theo Hồng Vân bên trên nhảy xuống, cái kia Hồng Vân tự phiêu đăng mà lên, thời gian dần qua thu nhỏ lại, hóa thành tiên phù, lại dần dần tiêu tán không thấy rồi.

Triển Dật quay đầu lại tự hướng trong khách sạn chạy, trong nội tâm thẳng mắng: con mẹ nó Tư Mã hận ngọc, vậy mà trộm chính mình tín vật, chỉ bằng tìm hấn tính sổ!

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36 : Mưu tính

"Triển Dật, ngươi hồi trở lại đến rồi!" Triển Dật vừa đi vào khách sạn, tự chứng kiến mấy cái thiếu niên vây quanh ở một cái bàn bên trên chơi xúc xắc, Trần Di vừa nhìn thấy hấn, tự cao hứng hỏi.

"Tư Mã hận ngọc đâu này?" Triển Dật phát giác Tư Mã hận ngọc không hề trong đó.

"Hắn đi rồi, đây là hắn để lại cho ngươi tín." Lưu Thiên hữu nói, hắn báo danh không có thành, sớm sẽ trở lại khách sạn.

Triển Dật tiếp nhận lời ghi chép mở ra xem: Triển huynh: trước tiên là nói về tiếng xin lỗi, ta không hỏi tự rước, cảm ngươi thư đề cử vật, ta có nỗi khổ tâm, không thể thông qua Cửu Cung Long ngõ hẻm đây...

Mẹ ngươi, ngươi không thể thông qua chẳng lẽ ta có thể thông qua ah.

Triển Dật vẻ mặt tức giận, nghĩ thầm Tư Mã hận ngọc nhất định là hướng hay không thái tiên môn Tổng đường đi, chỉ bằng đem hắn đuổi trở về. Hắn chạy đi khách sạn, chạy đến mã tư, lại phát hiện tiểu bạch mã cũng không thấy rồi, kinh ngạc phía dưới, tranh thủ thời gian gọi tới điểm tiểu nhị hỏi thăm, nguyên lai Tư Mã hận ngọc chẳng những trộm tín vật của hắn, liền mã cũng cùng nhau rẽ vào.

Dùng tiểu bạch mã cước lực, lúc này hắn vô luận như thế nào là cản không nổi được rồi. Hay không thái tiên môn Tổng đường tại đông Phong, mà đông Phong khoảng cách tây Phong khoảng chừng hơn hai trăm dặm!

Triển Dật ủ rũ trở lại khách sạn, Trần Di hướng hắn phát tay gọi: "Triển Dật mau tới đây chơi vài ván, nhà cái tốt nắm mốc!"

"Không tâm tình!" Triển Dật lười biếng địa ứng, đang muốn hỏi trở lại phòng trọ nghỉ ngơi, chỉ nghe mã điền nói: "Hắn cái đó có tâm tư, khẳng định không có thể thông qua Cửu Cung Long ngõ hẻm!" Triển Dật một mạch, muốn phản bác, thế nhưng mà người ta mã điền nhưng lại nói trúng rồi.

Trần Di bán tín bán nghi: "Triển Dật, ngươi thật không có có thể thông qua Cửu Cung Long ngõ hẻm sao?"

Triển Dật vẫn chưa trả lời, Lưu Thiên hữu nói: "Ngày mai lại đi báo danh!" Mã điền lên đường: "Báo qua tên không thể lại tiến tiên môn á!"

Trương Hạo Vũ vẻ mặt đau khổ: "Ta đây chẳng phải là cũng vào không được tiên môn rồi hả? !"

Trần Di an ủi hắn: "Hạo Vũ, đừng nóng vội, các loại độn Tam thức đã đến, hắn hội nghĩ biện pháp an bài đấy." Trần Di trong miệng Tam thức là được mã Ứng Long rồi, bọn hắn cũng đi theo mã điền cùng một chỗ gọi.

Triển Dật giật mình, ngồi vào bọn hắn bên người, cùng bọn hắn chơi vài bàn xúc xắc, liền tiếp thua, sầu mi khổ kiểm: "Ta thật không có có thể thông qua Cửu Cung Long ngõ hẻm."

"Không thể nào, ngươi thân thể tốt như vậy." Cả bàn thiếu niên đều cảm thấy thập phần kinh ngạc, liền mã điền cũng không tin xem hắn.

Triển Dật lấy ra phân công ra ngoài đường lệnh bài cho bọn hắn xem, mã điền xem xét, đặc ý lấy ra hắn lệnh bài, kim lóng lánh, thượng diện có khắc một cái "Càn" chữ, Triển Dật bằng gỗ {ngoại đường} lệnh bài, căn bản không cách nào cùng hắn càn môn lệnh bài bằng được.

Lưu Thiên hữu thấy cũng hâm mộ, nói: "Ngày mai ta cũng muốn theo càn môn đi ra ngoài."

Trần Di nói: "Thiên Hữu, ta nhìn ngươi hay vẫn là đừng đi rồi, nếu cũng như Triển Dật... Sẽ không tốt, hay vẫn là các loại độn Tam thức an bài a."

Triển Dật không mất thời cơ nói: "Các ngươi... Tam thức đến thời điểm, có thể hay không gọi hắn cũng giúp đỡ ta?"

Lưu Thiên hữu nói: "Có thể ah, ta tam cữu rất lợi hại đấy."

Mã điền nói: "Không được, ta sẽ không để cho Tam thức giúp ngươi, ngươi hay vẫn là ra ngoài đường mất mẹ a, ha ha."

"Giúp đỡ chút nha, Mã huynh." Không có biện pháp, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, Triển Dật bắt đầu nịnh nọt mã điền.

Mã điền đem đầu nhếch lên, "Ta tại sao phải giúp ngươi? Ngươi luôn khi dễ ta, ngươi cho rằng ngươi là ai, nếu không phải trên người của ngươi có núi... Núi..." Nghĩ thầm Triển Dật trên người gửi có kèm theo núi Thần linh thức sự tình cũng không thể nói, cao giọng nói: "Đến đến, chơi xúc xắc rồi."

"Không chơi không chơi, tiền của ta đều thua sạch rồi, nếu đã đến tiên môn muốn sử dụng tiền ta tự tử rồi." Trần Di đẩy xúc xắc, sầu mi khổ kiểm đây.

Mã điền cười hi hi nói: "Đến nha, không có tiền bắt ngươi lệnh bài tới dọa." Nói xong cố ý thua mấy trang, Trần Di thấy đỏ mắt, lấy ra hắn lệnh bài, tuy nhiên không giống ngựa điên càn môn lệnh bài như vậy khí phái, rồi lại màu đen dị thường, xem ra thập phần hiếm có.

Không nghĩ tới mấy (ván) cục xuống, hắn lệnh bài lại cho mã điền thắng đi, Trần Di lúc này mới hoảng hốt rồi, muốn mã điền đem lệnh bài trả lại cho hắn, mã điền nói: "Muốn làm bài, đi, cầm bạc đến ai!"

"Ta nơi nào có tiền ah, Mã đại ca, ngươi xin thương xót a." Trần Di vẻ mặt cầu xin.

"Cái kia đã đến đại núi nói sau." Mã điền may gian ánh mắt gian tà mà nói, "Ta biết rõ ngươi bác gái đến đại chân núi, nàng khẳng định cho ngươi lưu lại rất nhiều tiền."

Trần Di biến sắc: "Ngươi tính toán ta!"

Mã điễn đắc ý nói: "Ta cho dù nhớ ngươi rồi, dù thế nào!"

Trần Di tức giận đến mặt đỏ rần, xông đi lên cùng với hấn kéo lại với nhau: "Đưa ta lệnh bài đến, đưa ta lệnh bài đến!"

Triển Dật nhìn xem, trong nội tâm giao nói: "Từ Mã hấn ngọc tiểu tử kia trộm tín vật của ta, chỉ sợ buổi sáng đại nui, ta không có lệnh bài, nhất định là vào không được hay không thái tiên môn! Mẹ hấn, ta cũng đem mã điễn thẳng này lệnh bài thẳng đến!"

Trong nội tâm niệm và, liền làm bộ tiến lên khuyên can, một phát bắt được hai người tách ra: "Đều là nhà mình huynh đệ, có cái gì tốt thương lượng ah."

Trần Di gặp Triển Dật tới khuyên khùng, không có vùng vẫy, chỉ là thờ phỉ phỉ trừng mắt mã điễn, mã điễn lại lớn tiếng gọi: "Mắc mớ gì tới ngươi, ta..."
Đột nhiên cảm thấy tay cổ tay đau xót, bắt lấy cổ tay hấn Triển Dật bàn tay, như là vòng sắt đồng dạng cuốn nhanh hấn, đau đến hấn nhe răng trợn mắt, không dám lỗ mãng rồi.

Triển Dật thấy hấn mềm nhũn thoáng buông lỏng, nói ra: "Nguyện đánh bạc chịu thua, Trần Di ngươi cũng quá không có đánh bạc phẩm rồi." Một bên như Trần Di nói xong, vừa hướng hấn âm thầm nháy mắt ra hiệu, Trần Di không biết Triển Dật trong hồ lô muốn làm cái gì, chỉ phải khúm núm đấy.

Mã điễn gặp Triển Dật giúp hấn nói chuyện, không có tức giận như vậy: "Đúng vậy nha, ta lại không có buộc hấn cùng ta cá là."

Triển Dật thả bọn hấn ra tay, nói: "Đúng đấy, tất cả mọi người là đồ thống khoái mà thôi, bắt quá đánh bạc hai cái xúc xúc quá không có ý nghĩa rồi, không bằng chúng ta chơi năm cái xúc xúc đánh bạc pháp, tăng tăng thêm rút, đó mới thú vị đây này. Mã điễn, ngươi còn có xúc xúc sao?"

"Có, có!" Mã điễn nghe xong có mới đích đánh bạc pháp, cao hứng bưng bưng chạy vào phòng trọ đi lấy đồ dự bị xúc xúc.

Triển Dật đem Trần Di kéo vào bên cạnh mình, kín đáo đưa cho hấn một bả bạc, thấp giọng nói: "Một hồi ta giúp ngươi đem lệnh bài thẳng trở về!"

Trần Di trong tay bắt lấy nặng trĩu bạc, uể oải tinh thần lập tức chấn động, thập phần cảm kích nhìn Triển Dật.

Trương Hạo Vũ cùng Lưu Thiên hữu cũng thua không ít ngân lượng, dù chưa cạn lương thực, thực sự thua cực thảm, chứng kiến Trần Di không duyên có nhiều hơn tiền đánh bạc, tất nhiên là thập phần hâm mộ.

Triển Dật cố tình muốn thu mua bọn hấn, nói: "Một hồi chơi năm cái xúc xúc toa cấp (quay con thoi), muốn ngân lượng đặc biệt nhiều, các ngươi tiền đánh bạc không đủ, khiến cho khẳng định khó chịu." Nói xong riêng phần mình bắt một bả ngân lượng cho bọn hấn, nói: "Các ngươi cầm lấy đi, thẳng tại đưa ta."

Trương Hạo Vũ cùng Lưu Thiên hữu hoan hô một tiếng, bọn hấn cùng keo kiệt keo kiệt mã điễn lâu rồi, lúc này gặp được Triển Dật như thế hùng hồn đích nhân vật, lập tức rất là hảo cảm. Bài bạc thời điểm, ai cũng rất cố kỵ, chưa bao giờ cho mượn tiền cùng người, đến một lần sợ cho mượn không trả, thứ hai cảm thấy tiền theo mình tay mà ra, tặng thưởng không tốt, vốn thắng sẽ biến thành thua gia.

Chỉ chốc lát mã điễn cầm xúc xúc đi ra, nói: "Chơi như thế nào? Chơi như thế nào?"

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37 : Toa cấp (quay con thoi)

Triển Dật tiếp nhận hấn xúc xúc ném đi, lại là rút chỉ ăn gian, trong nội tâm cực kỳ yên tâm, nói: "Năm cái xúc xúc cách chơi gọi toa cấp (quay con thoi), theo lớn đến tiểu chia làm con báo > một lốc > quả Boom > hồ lô > ba đầu > hai đôi > đối với tứ > tán bài, nhỏ nhất tán bài là năm cái xúc xúc điểm số tất cả không giống với."

Hấn xếp đặt mấy đối với một hai ba bốn sáu, 134 năm sáu như vậy tán bài cho bọn hấn xem. Sau đó nói: "Đối với tứ tự là năm cái xúc xúc ném ra ngoài một đôi giống nhau đến, trong đó 1 vs 1 điểm nhỏ nhất, một đôi sáu điểm lớn nhất "

Bày ra 1 vs 1 điểm cùng một đôi sáu điểm xúc xúc, những này mọi người rất dễ dàng lý giải, đều gật gù đầu, mã điễn nói: "Chúng ta đã biết, còn có cái gì quy tắc?"

Triển Dật lại nói: "Ném ra ngoài hai đôi tự so một đôi lớn hơn, cũng là điểm quan trọng đại hai đôi so điểm quan trọng loại nhỏ (tiểu nhân) hai đôi đại;

nếu ném ra ngoài ba cái giống nhau điểm quan trọng cùng hai cái tán bài đã kêu ba đầu, sáu điểm ba đầu lớn nhất, 1.3 đầu nhỏ nhất; ba đầu thêm đối với tứ tự là bỏ đào, bỏ đào so ba đầu đại, điểm số xem ba đầu không nhìn đối với tứ, ví dụ như ba đầu sáu điểm thêm 1 vs 1 điểm nếu so với ba đầu một điểm thêm một đôi sáu điểm đại."

Bày ra ba đầu sáu điểm phối hợp 1 vs 1 điểm, lại bày ra ba đầu hai điểm, thay đổi bất đồng đối với tứ phối hợp, nói: "Ba đầu cùng bỏ đào đều là so ba đầu cùng điểm đại, phối hợp đối với tứ là không nhìn đấy."

Gấp tất cả mọi người lý giải, Triển Dật nói: "Bỏ đào tới tứ là bốn điểm giống nhau xúc xúc, gọi quả Boom; nếu là ném ra ngoài năm cái liên tục một hai ba bốn năm, hoặc là hai ba bốn năm sáu, gọi một lốc; năm cái xúc xúc điểm số toàn bộ đồng dạng tứ là con báo rồi, đại con báo sáu điểm lớn nhất, tiểu báo tứ một điểm nhỏ nhất."

Triển Dật kỹ càng cho bọn hán giải thích một lần, trong đó sửa lại thoáng một phát quy tắc, ví dụ như trên thực tế điểm số lớn nhỏ là $1 > 6 > 5 > 4 > 3 > 2$, hán theo như thứ tự đổi thành sáu điểm lớn nhất.

Mã điện đã tâm ngứa rồi, chỉ là nói: "Tốt rồi, tốt rồi, chúng ta đã biết, nhanh bắt đầu đi!"

Triển Dật nói: "Không vội, toa cấp (quay con thoi) cũng không đơn giản như vậy, muốn một tăng tăng tăng giá cả, cuối cùng một ván thắng mới có thể chính thức lấy đi trên mặt bàn tiền, mỗi một vòng xúc xúc đại người thắng có thể kêu giá, thua gia có thể lựa chọn cùng hoặc không cùng, không cùng tự động nhận thua, nếu như ngay cả vung ra hai đợt tán bài tự động bị nốc-ao..."

Hán tường tế thuyết minh một lần toa cấp (quay con thoi) quy tắc, mã điện nghe được ván bài hội càng lúc càng lớn, càng là tâm ngứa gian nan rồi, một cái kinh thúc Triển Dật bắt đầu.

Triển Dật nói: "Tốt, đầu tiên chúng ta đều kể cuối một lượng, sau đó mỗi người vung xúc xúc, người thắng tiếp tục kêu giá."

Hán hai tay thu nạp năm cái xúc xúc, kêu lên: "Con báo, con báo." Hướng trong tay thổi thổi ra một hơi, một tay lấy năm cái xúc xúc vung hạ trong chén, ba cái hai điểm mang hai cái tán bài, là cái hai điểm ba đầu.

Hán nhà dưới là Trần Di, Trần Di học hán thổi ngậm khí, vung ra một hai ba bốn sáu, đúng là kém cỏi nhất tán bài.

Mã điện cười ha ha, hán thu thập xong xúc xúc, muốn vung ra cái quả Boom ba điểm tới, muốn thắng Triển Dật, thế nhưng mà dù sao công phu không tới nơi tới chốn, vừa mới bắt đầu không thuần thực, lại vung ra ba cái ba điểm ba đầu, bất quá hay vẫn là so Triển Dật hai điểm ba đầu đại, Triển Dật nói: "Cái này là được rồi, ngươi ba điểm ba đầu so với ta hai điểm ba đầu đại." Mã điện dương dương đắc ý.

Lưu Thiên hữu kế tiếp vung ra ba đầu năm điểm, lại so mã điện thắng hai cấp, cười tủm tỉm rồi.

Trương Hạo Vũ vận may không tốt, cũng là ném đi cái tán bài đi ra.

Triển Dật nói: "Lưu Thiên hữu đại, ngươi có thể gọi vòng tiếp theo pháp mã (*đòn bí mật gia thêm cận nặng cho đàm phán)."

Lưu Thiên hữu không dám lỗ mãng, kêu một lượng, mã điện khinh thường nói: "Như thế nào ít như vậy?"

Triển Dật nói ra: "Nếu như ngươi ngại ít, có thể đại hán, ngươi mặt bàn có bao nhiêu tiền, tứ tùy ý ngươi lớn hơn bao nhiêu, đem toàn bộ mặt bàn tiền đều đánh bạc, đã kêu toa cấp (quay con thoi)." Nói xong đi theo Trương Hạo Vũ gót một lượng, Trần Di cũng theo một lượng, mã điện xem hán trên mặt bàn ngân lượng, chỉ có hơn mười lạng, liền một bả đẩy mạnh tiền trong đồng, gọi: "Đại ngươi, toa cấp (quay con thoi)!"

Lưu Thiên hữu có chút khí, một tay lấy Triển Dật cấp cho hán ngân lượng đẩy lên đi, kêu lên: "Tập thể, ai sợ ai ah! , ta cùng!"

Trương Hạo Vũ có chút khiếp đảm, hỏi Triển Dật: "Ta có thể không cùng sao?"

Triển Dật nói: "Có thể, bất quá ngươi vừa rồi cái kia hai lượng coi như thua."

Trương Hạo Vũ mặt lộ vẻ khó khăn, nhìn xem mặt bàn, lại nhìn xem tiền trong tay, rốt cục không dám tiếp tục. Mã điện chính theo dõi hán trên mặt bàn ngân lượng, xem hán không có can đảm lượng, lập tức cực kỳ mất hứng, nói: "Bọn hèn nhất! Khó trách ngươi không dám nhảy núi." Trương Hạo Vũ cho hán tức giận đến không dám nói lời nào.

Triển Dật cười đẩy ra ngân lượng: "Ta cùng."

Trần Di trong tay tiền cũng không nhiều, cũng muốn rời khỏi, Triển Dật dưới đài đá hán một cước, hán do dự một chút, nói: "Cùng!"

Triển Dật nói: "Lưu Thiên hữu ngươi trước vung xúc xúc."

Lưu Thiên hữu hai tay khép lại xúc xúc, kêu lên: "Thiên Hữu Thiên hữu, Thượng Thiên phù hộ, con báo!" Một tiếng con báo, đem xúc xúc vung tiến trong chén, chỉ nghe đình đình đang đang một hồi thanh thúy tiếng vang, ném ra một đôi sáu điểm tới."

Triển Dật sờ khỏi xúc xúc, khiến chúng nó trong tay ừng ục ục chuyển, kêu một tiếng con báo, đem xúc xúc vung hạ trong chén, quăng cái ba đầu bốn điểm mang đối với tứ năm bỏ đào bốn điểm.

Trần Di hăm mộ chết rồi, hay vẫn là hất lấy hấn luận điệu cũ rích: "Con báo con báo I love you, tựa như Thần Tiên yêu tiểu Di." Buồng xuống tôn đôi thành con báo, một bả vung ra đến lại hay vẫn là tán bài, mã điển cười ha ha, nói: "Người ‘ di nhỏ ’ bị nốc-ao á!"

Dựa theo quy tắc, liền vung ra hai tay tán bài, tự động bị nốc-ao, Trần Di sầu mi khổ kiểm đáy.

Mã điển cuối cùng, hấn một lòng tự muốn thắng Triển Dật, Triển Dật vung ra chính là bò đào bốn điểm, hấn chỉ có vung bò đào năm điểm đã ngoài mới có thể thắng, liền quyết định lại ném một cái con báo bốn điểm tới, thắng Triển Dật một cái phong quang, một bả xúc xắc vung xuống dưới, năm cái xúc xắc dù sao năm giữ không đến, chỉ là vút ra ba cái bốn điểm, cùng Triển Dật đồng dạng.

Nhưng là hấn không có không chế tốt ghép thành đôi cái kia một đôi, chỉ là vung trở thành bốn điểm ba đầu, thua.

Triển Dật cười ha ha: "Vận khí không tệ, vận khí không tệ." Một tay lấy trên mặt bàn ngân lượng kéo qua đến.

Mã điển tức giận tới mức trừng mắt, kêu lên: "Lại đến, lại đến!"

Tới tới lui lui lại đánh bạc mấy (ván) cục, có đạo là: "Xúc xắc rút chì, thắng tiền không khó." Chỉ đồng đều cục trầm trọng. Xúc xắc một bên nhẹ một bên trọng, có thể theo mình ý chỉ huy. Chỉ là xúc xắc rút chì dễ dàng làm người phát giác, nếu không là cùng mã điển đối với đánh bạc đều là mười một mười hai tuổi tiểu hài tử, những này tay chân sớm bị người xem thấu.

Bình thường mã điển cùng Trần Di bọn hấn chơi xúc xắc, cũng là ba lượng (ván) cục liền phóng nước, nhưng là lần này gặp Triển Dật, một lòng muốn thắng hấn, liền đem phóng nước giao chi sau đầu, đến lúc này, Trần Di ba người cái kia điểm ngân lượng căn bản không đủ hai người bọn họ thu hết, không lớn một hồi, trên mặt bàn chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Triển Dật cũng đứng vội thắng hấn, chờ hấn đem Trần Di ba người ngân lượng đều quét hết, nhắm trúng bọn hấn oán khí trùng thiên, mới chậm rãi theo trong tay hấn đoạt lại.

Cái này toa cấp (quay con thoi) không có nhà cái bình điểm thông sát chi phân, mọi người dựa vào là thủ đoạn, mã điển cái này tiểu thí hài tại sao là Triển Dật cái này chuyên nghiệp huấn luyện ra được đối thủ, tuy nhiên nhập vào thân đến một người khác trên người, trong tay suy nghĩ cùng thủ pháp hay vẫn là nhớ rõ, hơn mười (ván) cục xuống, hấn đã dần dần thuận thực

Triển Dật mỗi thắng một lần tiền, liền "Cấp cho" Trần Di bọn hấn gỡ vốn. Trần Di ba cái cảm động đến rơi nước mắt, sớm đem cờ xí chọc vào đã đến Triển Dật trận doanh phía trên.

Nếu là bọn họ ba cái vung ra tốt bài, Triển Dật liền tương trợ bọn hấn một phen, kết quả mã điển cái này tiểu tài chủ chậm rãi đã bị ép khô rồi.

Lại là một ván thông sát, quét đã làm mã điển trên mặt bàn tiền, hấn thua con mắt đều đỏ, lớn tiếng nói: "Lại đến! Lại đến!"

Trái sờ phải sờ, túi đến lại đào không xuất ra ngân lượng đến.

Triển Dật cố ý chọc giận hấn, đến phân ăn gian rồi, lại để cho Trần Di ba cái liên tiếp thắng tiền, hấn cố ý phóng nước, mỗi người đều thắng được mặt mày hơn hờ.

Mã điển nhìn xem đều cơ hồ giận điên lên, những cái kia đều là cái gì bài ah, Trần Di một đôi hai điểm, Trương Hạo Vũ một cái ba đầu, thậm chí Lưu Thiên hữu 134 năm sáu tán bài cũng thông sát!

Hấn tự tay hướng Lưu Thiên hữu nói: "Biểu đệ, mượn mười lượng bạc gỡ vốn."

Lưu Thiên hữu mặc dù có chút sợ hấn, nhưng là đánh bạc trên mặt chưa bao giờ chịu nhận thức không may, hấn có thể không muốn nắm móc tặng thưởng, tự nói: "Người không phải còn giữ Trần Di lệnh bài sao? Tự lại để cho hấn chuộc trở về đi."

Mọi người chơi phải cao hứng, Trần Di nhất thời cũng quên lệnh bài sự tình, cho Lưu Thiên hữu nhắc nhở, tranh thủ thời gian điểm một cái chính mình ngân lượng, chỉ có 23 lượng tà hữu, nhân tiện nói: "Ta còn chưa đủ."

Mã điển đã gặp khó dần nổi rồi, đem Trần Di ngân lượng toàn bộ đào qua đi, ném đi lệnh bài cho hấn, nói: "Bao nhiêu tự bao nhiêu."

Cái lệnh bài này vốn muốn trọn vẹn ba mươi lượng mới có thể chuộc đồ đến, Trần Di tự nhiên không có dị lời nói, vội vàng đem lệnh bài cất kỹ, ngồi ở một bên xem bọn hấn chơi đùa.

Triển Dật biết rõ muốn bắt đầu tính toán mã điển phần eo cái kia miếng càn môn lệnh bài rồi, tiện tay nắm lên hơn mười lượng thẻ đánh bạc, nhét vào Trần Di trong tay, nói: "Cầm lấy đi gỡ vốn, thắng trả lại ta!"

Cái này đánh bạc toa cấp (quay con thoi), lại bắt đồng nhà cái bày rút ăn rồi rãnh gia, tất cả mọi người là đối đầu, có thể phóng ngược lại một cái tính toán một cái, vay tiền cho nhà khác, không phải là gọi nhân gia giết cái hồi mã thương nha. Trần Di tự nhiên minh bạch đạo lý này, hấn cảm động đến rơi nước mắt: "Triển Dật lão đại, tiểu Di đối với người kính ngưỡng như cuộn cuộn nước sông..."

Triển Dật khi khi một tiếng cười: "Được rồi được rồi, còn không dưới rút?!"

Lúc này Triển Dật một lòng muốn thắng mã điển lệnh bài, một bắt đầu tự toa cấp (quay con thoi) tiền của hấn, kế tiếp rồi lại phóng nước, (ván) cục

(ván) cục đều là đối với tử, tán bài những này kém cỏi lại để cho mã điển thấy chỉ gọi mẹ bài: "Mẹ nó , lão tử bản không đủ tiền rồi, nếu không toàn bộ giết các ngươi."

Ván này đã là cuối cùng vòng thứ năm rồi, Triển Dật vung ra một đôi sáu điểm, thông sát, hán cũng dừng vội lấy tiền, kích hán: "Khoác lác thối Thượng Thiên, coi chừng ngã chết ngươi! Ngươi không phải có lệnh bài sao? Ngươi dám bên trên (ván) cục, ta đem làm ngươi năm mươi lượng!"

Mã điển tức giận đến phải chết, có thể lại không dám bạo lộ chính mình ăn gian ra mề, nói: "Có bản lĩnh ngươi lên cho ta ván này, ta giết ngươi!"

Triển Dật cũng cố ý không khỏi kích: "Có bản lĩnh ngươi sẽ tới, ai sợ ai!" Lập tức đem năm mươi lượng đẩy tới.

Chứng kiến trắng bóng ngân lượng, mã điển lại nhìn không được, cúi xuống càn môn lệnh bài ném đi qua, Triển Dật trong nội tâm cười cười, luôn không khách khí túi tiền bình an rồi.

Trần Di tranh thủ thời gian nói: "Triển đại ca, như vậy sao được, hán nửa đường tăng giá cả ngươi rất có hại chịu thiệt đấy."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, Triển đại ca, bài của ngươi nhỏ như vậy, đừng lên mã điển hợp lý."

Nói lời này chính là Lưu Thiên hữu, mã điển tức giận đến trừng mắt liếc hán một cái, nói: "Ta là ngươi biểu ca, ngươi bang (giúp) ngoại nhân không giúp ta?"

Triển Dật nói: "Không có sao, tự cho hán một cái cơ hội, xem hán chết như thế nào. Yên tâm, hán không thắng được ta."

Lúc này Triển Dật là cái đại tài chủ rồi, mỗi người đều thiếu nợ hán đặt mông khoản nợ, nghe Triển Dật nói như thế, hán đã yêu bởi thường tiền, ai cũng không có lời nói có thể nói.

Triển Dật đem xúc xúc ném đi qua, nói: "Có bản lĩnh ngươi vung một cái con báo đi ra, ta tự phục ngươi."

Mã điển một tay nắm chặt xúc xúc, nghĩ thầm: "Con báo ta ngưng tay vung không được, bắt quả ngươi cái kia sáu điểm đối với tử, ta tùy tiện vung cái ba đầu tự ăn hết ngươi, đến lúc đó báo ngươi khóc cũng không có nước mắt, hắc h

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 : Đón khách sứ giả

Mã điển phụ thân là mở sòng bạc , hán thuở nhỏ mưa dầm thấm đất, về sau được trấn tràng ngàn Vương chỉ điểm, ra mề thủ đoạn cũng không kém, hán dần do tốt xúc xúc, hát nói: "Thiên Linh linh, địa linh linh, con báo nhập ta môn." Một bả vung hạ xúc xúc, sáu cái xúc xúc tự quay tròn chuyển ...

Triển Dật âm địa cười cười, tâm thần quét qua, cái kia phiêu phù ở dưới mặt bàn ngọc bích dao găm lập tức thả ra từ lực, một mực đã khổng chế cái kia năm miếng xúc xúc.

Một cái xúc xúc ổn định, một điểm; lại một quả xúc xúc ổn định, hai điểm...

Mã điển vừa rồi còn dương dương đắc ý, lúc này khản trương mà đối với vẫn chuyển động ba miếng xúc xúc lớn tiếng hô: "Sáu điểm! Sáu điểm!"

Trần Di không mua hán sổ sách, gọi bậy: "Bốn điểm, bốn điểm!" Trương Hạo Vũ cùng Lưu Thiên hữu chần chờ một chút, cũng đi theo hô: "Bốn điểm, bốn điểm!"

Triển Dật âm thầm cười trộm, phát một cái thần thức chỉ lệnh cho ngọc bích dao găm, đệ tam miếng xúc xúc ổn định lại, quả nhiên là bốn điểm.

Mã điển đại khí, một bả vỗ vào Lưu Thiên hữu sau ót: "Ta là ngươi biểu ca ah, ngươi bang (giúp) ngoại nhân, không gọi sáu điểm gọi bốn điểm? Xem ta gọi Tam thức thu thập ngươi!"

Lúc này thứ hai xúc xúc có ngừng ổn rồi, lại như cũ không phải sáu điểm, mà là ba điểm.

Lưu Thiên hữu lại càng hoảng sợ, đành phải đổi giọng gọi: "Sáu điểm! Sáu điểm!"

Lúc này mã điển xúc xúc đã hợp thành một hai ba bốn, như là thứ năm xúc xúc sáu điểm, bài của hán tự biến thành tán bài rồi.

Triển Dật cười nói: "Đã Mã huynh đệ muốn sáu điểm, mọi người đã giúp hấn hô sáu điểm a." Liền lớn tiếng gọi: "Sáu điểm! Sáu điểm!"

Cuối cùng một cái xúc xắc vẫn còn quay tròn chuyển, Trần Di cùng Trương Hạo Vũ hiểu ý, cũng bang (giúp) âm thanh kêu to sáu điểm.

Mã điển cái này một hồi muốn thắng Triển Dật, cuối cùng xúc xắc chỉ có ổn định năm điểm, trở thành một lốc, hấn mới có hi vọng.

Người khác cố ý quấy rối, hấn tức giận đến phải chết, đành phải chính mình đổi giọng gọi năm điểm.

Xúc xắc thời gian dần qua ổn định lại, Triển Dật âm thầm khống chế Thông Linh dao găm, cái kia xúc xắc nghiêng đứng thẳng, lập tức năm điểm tụ mặt hướng thiên muốn chậm rãi ngã xuống rồi, nhưng lại lại đem ngược lại không ngã.

Mã điển không thể kim được, vụng trộm thổi thở ra một hơi.

Trần Di mắt sắc, kêu lên: "Mã điển ăn gian!"

Lời nói vừa ra, cái kia xúc xắc một cái ngã lật, vậy mà sáu điểm chỉ lên trời!

Triển Dật cười ha ha: "Cái này gọi là tự gây nghiệt không thể sống, mã điển, ngươi nếu không thổi cái kia khẩu khí, nhất định là năm điểm!"

Hấn cười ha ha một bả kéo qua bạc, đối với còn lại ba có người nói: "Đi một chút đi, huynh đệ thỉnh đoàn người đi uống rượu!"

A...

Trần Di ba người một hồi hoan hô, ủng hộ lấy Triển Dật nghênh ngang rời đi, còn lại mã điển ảo não ngã ngồi tại trên mặt ghế, vẫn không tin cảm cái kia năm cái xúc xắc vụng.

Kỳ quái? Như thế nào lúc này xúc xắc lại như vậy nghe lời rồi hả? Vậy mà trái một cái quả Boom, phải một cái bồ đào.

Mã điển không nghĩ ra, hấn ảo não được phải chết.

Thỉnh ba người bọn hấn uống rượu hợp lý nhĩ, Triển Dật xuất ra một cái xúc xắc, đối với Trần Di bọn hấn nói: "Các người sau này chớ cùng mã điển bài bạc rồi, hấn dùng chính là rút chích ăn gian xúc xắc." Nói xong nhẹ nhàng sờ, xúc xắc vỡ vụn, quả nhiên bên trong ba lô bao khóa cái này một cái nhỏ nhỏ xúc xắc, ba cái thiếu niên hùng hùng hổ hổ: "Mẹ nó, khó trách hấn luôn thắng tiền của chúng ta!"

Triển Dật đem ba người bọn hấn rút hơi say, vụng trộm dùng số tiền lớn mua hai con ngựa chiến, các loại đồ đến tới bọn hấn đều ngủ rồi, lập tức phi thân lên ngựa, một đường hướng đông chạy gấp mà đi.

Nếu là các loại đồ ngày hôm sau mã điển Tam thúc mã Ứng Long đã đến, phức tạp có thể thì phiền toái.

Triển Dật biết rõ, mặc dù chính mình hai con ngựa chiến suốt đêm mau chóng đuổi, cũng cần không nổi Tư Mã hận ngọc cười tiểu bạch mã, dù sao tiểu bạch mã là thiên mã cùng con ngựa hoang dị chủng.

Hấn một nắng hai sương một đường chạy gấp, lưỡng thất kiện Male được nhả bọt mép, đuổi tới một cái nông trường, lại thay đổi ba thất thốt ngựa, tức tại sắc trời không rõ thời điểm, rút cục chạy tới đại Sơn Đông Phong dưới chân.

Triển Dật bỏ quên thốt ngựa, thẳng đến đại Sơn Đông Phong chân sơn môn, tu sĩ nhao nhao tiến lên ngăn lại hấn, quát: "Nơi nào đến tiểu tử, gan dám xông vào hay không thái tiên môn!"

Một thanh chuôi lông lãnh cái này thần cầu vòng thần binh kiểm chỉ lấy Triển Dật, Triển Dật không dám sáo động, từ trong lòng ngực móc ra thẳng đến càn môn lệnh bài, thấp giọng nói: "Các vị sư huynh, tiểu đệ là mới tới báo danh học đồ."

Một cái xem ra giống là đầu lĩnh tu sĩ tiếp nhận Triển Dật càn môn lệnh bài, thần sắc biến đổi, đối với thủ hạ nói: "Nhanh thông tri Tổng đường, một cấp tiên mẫn đến trình diện!"

Một cái hơi chút năm nhẹ một chút tu sĩ lập tức cúi đầu trả lời: "Vâng, Âu Dương sư huynh." Hấn khống chế thần cầu vòng bay lên, trong nháy mắt tung bay tiến Phiêu Miêu trong đám mây.

Không cần thiết một khắc, phía chân trời bỗng nhiên xuất hiện hai đạo sau lưng, giống như kinh thiên cầu vòng nhảy lên không mà đến, tại Phiêu Miêu tiên Phong trong mây mù rực rỡ tươi đẹp phi thường. Cái kia hai đạo thần cầu vòng nhảy mất phi tốc tới, tốc độ cực nhanh lại để cho người lưu luyến không thôi, giống như một đạo cầu vòng ngang mà đến, trong chớp mắt, thì có một nam một nữ lưỡng người tu sĩ hạ xuống rồi đám mây.

Đó là một nam một nữ hai cái thật là tuổi trẻ tu sĩ, nữ cho Nhan Như Ngọc, dáng người thon dài, eo thon hết sức nhỏ, hai chân tu thẳng, một thân nhợt màu ngà sữa váy dài theo gió phiêu động, một cổ siêu trần Thoát Tục khí chất tự nhiên; nam phong thần tuấn ngọc, dáng người cường tráng, đen đặc lông mi tán mát ra một cổ Anh Vũ khí tức.

Triển Dật mà ngờ ngẩn cả người, cảm thấy cái này lưỡng người tu sĩ toàn thân tản mát ra không tiên khí tức, có một cổ xuất thế mỹ, nữ như nhấp nhô lấy giọt sương khiết Bạch Liên hoa, nam như điển điển là sen, hai người ghép thành đôi được như là Kim Đồng Ngọc Nữ, cho người dùng không ăn

nhân gian khỏi lửa chi cảm giác.

Cái kia họ Âu Dương tu sĩ xuất lĩnh một đám tu sĩ tranh thủ thời gian tiến lên, ngay ngắn hướng thi cái lễ: "Tu giả tham kiến Tử Văn sạch sĩ, vi sương mù tiên Tử Sư huynh sư tỷ."

Cái kia hai cái sạch sĩ khẽ gật đầu, cái kia gọi Tử Văn sạch sĩ nam tu sĩ tiếp nhận họ Âu Dương tu sĩ đưa tới càn môn lệnh bài, cùng vi sương mù Tiên Tử liếc nhau một cái, hai người nghiêm trọng lộ ra vẻ kinh ngạc, cùng một chỗ đem mắt chuyển hướng Triền Dật, nói: "Ngươi tựu là theo Cửu Cung Long ngõ hẻm càn môn đi ra tân học đồ?"

Triền Dật vội vàng thi lễ nói: "Triền Dật thăm viếng Tử Văn vi sương mù sư huynh sư tỷ, ta có một thứ tên là Tử Mã hận ngọc huynh đệ, không biết hẳn là hay không cũng tới tiên môn trình diện?"

Hắn hàm hồ suy đoán, không trả lời thẳng cái kia hai cái sạch sĩ cấp bậc đón khách tu sĩ.

Tử Văn vi sương mù một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ vội vàng đáp lễ, nói: "Sư đệ không cần khách khí, Tử Mã hận ngọc chúng ta đã nghênh tiến vào tiên môn Tổng đường."

Nói xong hai người lại liếc nhau một cái, trong nội tâm đồng đều muốn: "Đến cũng không phải người lương thiện ah, cũng không thể đắc tội." Hai người đồng dạng tâm tư, cùng tiến lên trước khoắc ở Triền Dật, nói: "Sư đệ, ngươi khách khí, chúng ta về trước Tổng đường a."

Hai người một người một tay khoắc ở Triền Dật, nháy mắt bay lên mà lên, ngũ thải tân phân thân cầu vòng tốc độ bay nhanh chóng, như gió bay điện chớp thối qua đám mây, đám mây phía dưới vô tận xanh ngắt nhanh chóng rút lui mà đi, nhìn về nơi xa cái kia ngọn núi chính ngay tại trước mắt, nhưng lại phi hành khoảng chừng nửa canh giờ, mới vừa tới ngọn núi chính Tổng đường.

Đám mây xuống, một mảnh nguy nga Tiên cung như hiện như ả, Triền Dật âm thầm tắc lưỡi, nghĩ thầm cái này dị giới thật đúng không phải che, nếu thật có thể ở chỗ này tu Chân Tiên, cuộc đời này là đủ!

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39 : Một cấp tiên mằm

Tử Văn vi sương mù hai cái đón khách sứ giả kéo Triền Dật đánh xuống đám mây, rơi vào Tiên cung trước, chỉ thấy bên ngoài cửa cung sớm đã chờ nhiều cái Lão Nhân, nguyên một đám tiên phong đạo cốt, trường bào bông bành.

"Một cấp tiên mằm đã đến."

"Năm trăm năm rồi, cho tới bây giờ không ai có thể theo càn môn đi ra."

...

Mọi người nhao nhao ngôn luận, đem làm bọn hắn thấy được Triền Dật về sau, mấy vị lão tiên trên mặt lộ ra vẻ mặt, khó có thể tin nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Một cái lão tiên không thể chờ đợi được dẫn đo ở Triền Dật gân cốt, một hồi thần sắc kinh ngạc trong mắt hắn hiện lên, mặt khác lão tiên hỏi: "Cái dạng gì?"

Cái kia lão tiên lắc đầu: "Không thể tin, không thể tin! Ta hoài nghi hẳn là có một không hai kim cốt!"

Cái khác lão Lão Nhân đem ở Triền Dật tay mạch, trên mặt cũng lộ ra dị sắc, thanh âm đều có chút cà lăm: "Nhanh... Mau mời chưong tiên đến đây xác minh!"

Từng lão tiên đô đi lên cho Triền Dật sờ cốt, nguyên một đám vừa mừng vừa sợ, khiến cho Triền Dật trong nội tâm thẳng thẳm thì: "Không phải đâu, lão gia hóa các ngươi đừng nhìn nhìn lắm rồi, ta thể nhưng mà bị đóng cửa tại Cửu Cung Long ngõ hẻm trong cung không thể tu tiên chi cùi mục ah."

Trong nội tâm đương nhiên không dám nói ra, nếu không khẳng định bị khu trục ra hay không thái tiên môn, nghiêm nặng một chút, nói không chừng còn

có nguy hiểm tánh mạng.

Chi bằng mau chóng tìm được tìm được Tư Mã hận ngọc, đem hái bạch tiên cô bội ngọc tín vật muốn trở về mới được là.

Trong nội tâm niệm và, liền cho những này lão tiên cúi đầu gây nên lễ, nói: "Các vị Tiên Tôn trưởng lão, loại nhỏ (tiểu nhân) hữu lễ."

Những cái kia lão tiên nhao nhao nói: "Thật sự là có tri thức hiểu lễ nghĩa tốt hạt giống" nguyên một đám mặt lộ sắc mặt vui mừng, đối với Triển Dật rất là tán thưởng.

Triển Dật nói: "Loại nhỏ (tiểu nhân) có một vấn đề muốn thỉnh giáo Tiên Tôn trưởng lão, không biết phương bất tiện?"

Một cái lão tiên cười híp mắt nói: "Cứ nói đừng ngại, ngươi là trần quý tiên mằm, có yêu cầu gì, chúng ta tận lực thỏa mãn!"

Triển Dật thầm nghĩ: "Hừ, cái gì tiên mằm, nói được dễ nghe như vậy, nếu là các ngươi biết rõ ta chính là tu tiên củi mục, còn không đem ta đem làm phế thảo cho ném đi!"

Hắn nói: "Ta có một cái huynh đệ, gọi Tư Mã hận ngọc, không biết hắn ở nơi nào, ta muốn gặp mặt hắn."

"Ngươi nói là hái bạch giới thiệu đến thiếu niên kia sao?" Một cái xem ra tóc trắng xoá bà lão hỏi.

"Đúng là, tiên cô biết rõ hắn ở nơi nào sao?" Triển Dật có chút kích động.

"Thiếu niên lang, ngươi xem ra ta lệ ảnh Động Thiên rất có duyên ah!" Tóc trắng bà lão nói, "Nếu như ngươi gia nhập ta lệ ảnh Động Thiên, liền có thể cùng hắn cùng một chỗ tu tiên rồi."

"Quách hiểu linh ngươi có ý tứ gì?" Một cái dáng người khôi ngô lão Tiên đạo, "Tối hôm qua đến tư Mã tiểu ca, ngươi nói hắn thể chất âm nhu thích hợp lệ ảnh Động Thiên, chúng ta cũng không có lại nói, lúc này ngươi có muốn nhận cạo cái này có một không hai tiên mằm, ngươi nói như thế nào qua được đây?"

"Trương ngao Thiên sư huynh ngươi đã hiểu lầm, bởi vì ta cùng hái bạch nhiều năm giao tình, nàng giới thiệu đến học đồ, ta tự nhiên được phí một điểm tâm, hắn tư lịch phi thường bình thường, nếu là ngươi muốn lời mà nói..., lệ ảnh Động Thiên có thể đưa hắn chuyển nhượng cho áo thuật pháp sư Động Thiên." Ngươi gọi là quách hiểu linh bà lão mỉm cười nói.

Một bên một cái chòm râu dê hừ lạnh một tiếng: "Quách hiểu linh, ngươi ăn lấy trong chén, nhìn xem trong nồi, có phải hay không quá tham lam rồi. Ngươi muốn nhận lung cái này tiên mằm, ta kỳ ảo Động Thiên cái thứ nhất không đồng ý."

"Hồ sư huynh ngươi nói rất đúng, đã nhưng cái này tiên mằm chính là có một không hai kỳ tài, có lẽ gia nhập chúng ta có một không hai Động Thiên mới đúng!" Cái khác cơ bắp lão tiên nói ra.

Cái kia chòm râu dê họ Hồ, đại danh hồ cao nữa là, hắn mắng: "Lý thanh thân ngươi một bên mát mẻ đi, ngươi chặn ngang một gạch tử có ý tứ gì, ta xem cái này Tiểu ca thần thức diệu khai mở, có lẽ gia nhập ta kỳ ảo Động Thiên mới được là!"

Trong lúc nhất thời cái kia bốn cái lão tiên cãi lộn. Triển Dật cẩn thận lắng nghe, đã minh bạch hay không thái tiên môn phân có Tư đại Động Thiên: lệ ảnh Động Thiên, có một không hai Động Thiên, áo thuật pháp sư Động Thiên cùng kỳ ảo Động Thiên.

Tư đại Động Thiên đều tranh đoạt hắn cái này giả càn môn học đồ, có nhiều còn hơn là bị thiếu, một mình hắn căn bản phân không ra, năm cái Động Thiên lão tiên tranh giành đến cuối cùng, vậy mà giương cung bạt kiếm tương hướng, Tư đại Động Thiên người đều không nhường cho, hào khí tương đương khải trương.

Trương ngao núi một bước bước vào cãi lộn trong vòng, mắt hổ trừng: "Như vậy chúng ta đánh nhau một hồi bỏ đi, người thắng mang theo cái này có một không hai... Ân, trăm năm khó gặp tiên mằm."

Hắn nói đến có một không hai thời điểm, nghĩ thầm đây chẳng phải là trợ có một không hai Động Thiên uy danh, liền đổi tên Triển Dật vì "Trăm năm khó gặp tiên mằm".

Có một không hai Động Thiên Lý thanh thân cười nói: "Có một không hai tiên mằm khẳng định thuộc tại chúng ta có một không hai Động Thiên, ta tán thành tỷ thí một trận."

Mấy đạo thần cầu vòng phóng lên trời, tại trong mây mù hết sức chói mắt sáng ngời, hay không thái tiên môn tất cả Động Thiên thi đấu đã bắt đầu. Triển Dật ngưỡng nhìn xa bầu trời, nhưng thấy viễn không vắng sáng trùng thiên, thần cầu vòng phi diệu, sấm sét trận trận, trên bầu trời cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét.

Triển Dật hoa mắt thần đoạt, vừa rồi những cái kia lão tiên nhóm: đám bọn họ xem ra hòa khí bình tĩnh, hôm nay tuy nhiên cũng phi Thiên Độn đấy, thanh thế to lớn, bức này cường hãn uy thế, thật sự lại dễ cho hắn hướng tới không thời.

Không bao lâu, viễn không ở bên trong thần cầu vòng đều phi diệu, không biết kịch chiến đã đến phương nào. Đã qua nửa canh giờ, phía chân trời mới bỗng nhiên thần cầu vòng xuất hiện, bốn đạo ánh sáng vạch phá bầu trời gào thét mà đến.

Triển Dật còn thấy thú vị, cái kia bốn đạo thần cầu vòng bỗng nhiên cùng một chỗ lướt hướng hắn, bỗng nhiên tầm đó, tay chân của hắn tứ chi lập tức bị cái kia bốn đạo thần cầu vòng quán chặt lấy, thân thể của hắn nháy mắt bị nắm, chớp lấy nhanh chóng phù hướng lên trời tể.

Kinh hồn vừa định chi tế, Triển Dật cái này mới nhìn rõ bắt lấy hắn chính là hay không thái tiên môn từng cái Động Thiên, trong đó trương ngạo thiên, Lý thanh thân, hồ cao nữa là, cùng với cái kia bà lão quách hiểu linh bốn cái lão tiên.

Bọn hắn riêng phần mình nắm chắc Triển Dật tay chân diện mạo, ai cũng không chịu buông ra, nhao nhao nói: "Cái này tiên mồm là ta Động Thiên đấy!"

Triển Dật bị lôi kéo được không thờ nổi, chỉ cảm thấy lại bị lôi kéo vài phần, chính mình cần phải chia năm xẻ bảy, ngũ mã phanh thây một loại.

Hắn vội vàng nói: "Này này, các vị đại tiên, cẩn thận một chút, cẩn thận một chút, lại kéo loại nhỏ (tiểu nhân) liền từ tiên mồm biến thành chết mồm á!"

Lôi kéo Triển Dật tay phải bà lão quách hiểu linh cũng nói: "Cái này Tiểu ca nói đúng, chúng ta mạnh như vậy đoạt không được, ta xem vẫn là đem quyền lựa chọn giao cho cái này Tiểu ca a!"

Trương ngạo thiên lớn tiếng nói: "Mọi người đừng bên trên quách hiểu linh hợp lý, Tiểu ca một người bạn tại lệ ảnh Động Thiên, lại để cho hắn tự do lựa chọn, nhất định sẽ bị quách hiểu linh lừa đi." Hắn bắt lấy chính là Triển Dật tay trái, thoáng vừa dùng lực, Triển Dật lại nghe răng khòe miệng khó chịu.

Còn lại bắt lấy Triển Dật hai chân hai người không ngớt lời nói: "Đúng, đúng, không thể lên quách hiểu linh hợp lý!"

Hay không thái tiên môn Tứ đại Động Thiên chi nhân bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nói, riêng phần mình lại dùng sức, sợ Triển Dật cái này giả tiên thảo cho cái khác Động Thiên đoạt đi.

Triển Dật khổ không thể tả, chỉ cảm thấy toàn thân muốn xé rách, trong lòng của hắn liên tục nói: "Ta chết đi, ta chết đi, cái này giả tiên mồm không tốt làm ah, ta hôm nay ta muốn biến chết mồm rồi!"

Đúng vào lúc này, hắn cảm giác trong cơ thể ba màu thần quang bỗng nhiên lóng lánh, quanh thân mười hai kinh mạch phát ra nhu hòa hào quang, hào quang bốn phía truyền lưu, khoảng cách khơi thông hắn kỳ kinh bát mạch.

Triển Dật nhưng cảm giác tứ chi vô cùng thần lực cuộn cuộn dừng mãnh vào thân đến, tưởng rằng bốn người kia lợi dụng thân thể của hắn truyền lại thần lực lẫn nhau công kích, giật mình phía dưới, lại đau khổ không thể bỏ qua, bốn đạo thần lực vô cùng mà đến, vô cùng dừng mãnh vào ba màu thần quang trung tâm chỗ. Trôi qua thật lâu, chỉ cảm thấy Thiên Trung khí hải tựa hồ muốn trướng liệt, thế nhưng mà không thể buông tay, chỉ phải cắn chặt răng răng liệu mình chống đỡ.

Hắn bên này đau đớn không chịu nổi, bắt lấy hắn tứ chi hay không thái tiên môn bốn cái lão tiên, thực sự đồng dạng giật mình không nhỏ, mới vừa dùng lực, trong cơ thể thần lực lập tức tuôn trào mà ra, bắt đầu bọn hắn cho rằng bị hắn đối thủ của hắn lợi dụng Triển Dật thân thể mượn thể truyền công, không chịu nhận thua, thần lực tuôn trào đi ra ngoài, lập tức điều tức vận khí, lập tức theo khí hải tụ tập thần lực kháng cự.

Thế nhưng mà, thần lực căn bản không có tác dụng, như là thạch nhập biển cả, kích không dậy nổi nửa điểm rung động.

Bốn trong lòng người nói không nên lời sợ hãi, sợ thần lực khô kiệt, liệu mình phát tay, muốn bỏ qua Triển Dật tay chân, thế nhưng mà lúc này lại không phải bọn hắn bắt được Triển Dật, mà là bị Triển Dật tay chân dính trụ rồi, cái gì cũng vùng không thoát, bốn người đều sợ tới mức hồn phi phách tán, nhưng cho chăm chú dính trụ rồi, nói cái gì cũng ngã không thoát, càng là ra sức dùng lực, thần lực càng là nhanh chóng tuôn trào.

Triển Dật chỉ cảm thấy ba màu thần quang ra tụ tập thần lực càng ngày càng hùng hồn, toàn bộ trong cơ thể, tựa như một cái không ngừng trướng khí khi cầu, nói không nên lời khó chịu, nói không nên lời bức mình.

Ba màu thần quang chỗ tụ tập thần lực bắt đầu dao động, đột nhiên khoe khoang một tiếng, thân thể của hắn như là khí cầu bạo liệt, vô tận thần lực tứ tán chạy đi, theo kỳ kinh bát mạch phóng tới tứ chi.

Cái kia bốn cái lão tiên trong tay như là chạm đến hỏa hồng bàn ủi đồng dạng, một hồi nóng rực thiêu đốt đốt mà đến, đồng thời bốn cổ bàn bạc khí lăng phản kích đi ra, Tứ lão tiên đồng thời kinh hô, đồng thời rời tay, thân thể của bọn hắn bị bàn bạc năng lượng sóng trùng kích xuống, hướng bốn phía ngã xuống đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40 : U Minh động thiên

Mà Triển Dật thân thể bỗng nhiên hư không, thẳng tắp rơi xuống phía dưới, hắn muốn thay đổi thân thể đến, thế nhưng mà toàn thân hư thoát đến nỗi ngay cả động thoáng một phát đều thật là gian nan. Thân thể ngã xuống đám mây, lại hướng một cái tối tăm lu mờ u cốc chỗ ngã xuống mà đi.

Cái kia bốn cái lão tiên pháp lực phi thường, bị ba màu thần quang bắn bay chi tế, lập tức thay đổi Càn Khôn, bốn đạo thần cầu vòng tự miễn hạ lỏng lẻo mà ra, nâng thân thể của bọn hắn, bọn hắn thoáng tri hoãn qua, chứng kiến Triển Dật đã độc thân một người, không hẹn mà cùng thần cầu vòng gào thét, muốn một mình đạt được cái này "Tiên nham".

Triển Dật thân thể tại vu vu ngã xuống trong tiếng, tiến vào tối tăm lu mờ u cốc trong mây mù, trong chớp lát, cái kia bốn cái lão tiên mạnh mẽ mà tiếp được thân thể của hắn, thế nhưng mà tối tăm lu mờ u cốc mây mù bỗng nhiên đánh xoáy, một cái cái bóng hư ảo tự Triển Dật thân thể ngã xuống mà ra, khoảng cách tự biến mất tại trong u cốc.

Bốn cái lão tiên hai mặt nhìn nhau, đồng đều muốn: "Trời ạ, linh hồn của hắn vậy mà ngã tiến vào hay không thái tiên đám bọn chúng U Minh Động Thiên!"

Hay không thái tiên môn vốn là có năm đại Động Thiên, trong đó lệ ảnh Động Thiên, có một không hai Động Thiên, ảo thuật pháp sư Động Thiên cùng kỳ ảo Động Thiên đồng đều tại dương giới, mà cái kia tối tăm lu mờ u cốc, nhưng lại hay không thái tiên môn U Minh Động Thiên, đó là một cái thần bí Động Thiên, ngoại trừ năm trăm năm trước một cái càn môn đi ra độc thể kỳ tài tiến vào qua cái kia U Minh Động Thiên, ai cũng không biết đó là một cái dạng gì địa phương.

Mà Triển Dật cái này giả càn môn tiên mào, linh hồn của hắn lại cũng ngã tiến vào cái này quỷ dị U Minh Động Thiên bên trong, vậy là ai cũng không thể đoán được đấy.

Bốn cái lão tiên vừa mừng vừa sợ, vội vàng đem Triển Dật thân thể bảo bối đồng dạng chờ về hay không thái tiên môn, lúc này liền hay không thái tiên môn chương tiên cũng kinh động đến, an bài Từ Vân vi sương mù một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ thay phiên trông chừng hắn "Kim Thân".

Cái này bỗng nhiên ngã vào mông mông bụi bụi tầm đó, Triển Dật thập phần sợ hãi, hắn cũng không biết mình kỳ thật đã là linh hồn thoát ly nguyên thân, cũng không biết chính mình ngã xuống đến cái gì đến địa phương nào đi, chỉ nghe ba một thanh âm vang lên, hắn lại là một tiếng kêu sợ hãi, lại tự ngã xuống đây đất rồi, dưới thân tóe lên rất nhiều bầu nước, Bỏ được hắn đây người đều là. Triển Dật thò tay lau khô trên mặt vết nước, trong lúc nhất thời cái gì cũng thấy không rõ lắm, chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh lam u u, ngấm trộm nghe đến bốn phía ột ột ột tiếng vang, dưới thân ngồi địa phương vừa ướt lại lạnh.

Đã qua một hồi lâu, Triển Dật con mắt mới chậm rãi thích ứng tới, hắn chống tay muốn đứng, nhưng là thủ hạ chạm được nhưng lại một mảnh mềm nhũn mềm yếu, người đứng đầu sao tới, ngã vào trước mặt nhìn kỹ, hình như là một bả đồng bần nhão, tại đây đúng là một mảnh nước chiều đất trũng.

Bốn phía ột ột ột ột chỗ tiếng vang, không Thời Lượng lỏng lẻo, tại u lam trong đêm tối liên tiếp, đúng là nguyên một đám toát ra lại vỡ toang bong bóng.

Trước mắt như cũ lam u u, phẳng phất là quần quần vô cùng lam vụ, tại trong đêm tràn ngập.

Một mảnh lam vụ phiêu đảng tại Triển Dật trước mắt, rồi lại phẳng phất bị quấy, ung dung đập vào xoáy, chậm rãi tán ra, lam vụ nơi tận cùng, một cái đen sì sự việc theo nước chiều ra xông ra, ần ần trong phẳng phất là một người chậm rãi khom người ngồi, ngay tại hắn Triển Dật trước người.

Triển Dật một lòng treo đến trong cổ họng, bóng người càng lúc càng tới gần trước mặt của hắn, bóng người mặt cũng chậm chậm tại u lam lộ ra lộ, rộng ngách gãy gò má, phối hợp ngược lại tam giác xếp đặt ba cái hắc lỗ thủng, Triển Dật giật mình được há miệng phẳng phất có thể nhét vào một cái đại nắm đấm, tại hắn trước người ngồi lên dĩ nhiên là một cái bạch cốt um tùm không bỏ khô lâu.

Khô lâu đầu lâu nghiêng trước tới, cơ hồ muốn đụng Triển Dật cái mũi, Triển Dật đại khí cũng không dám hô. Đầu lâu nhẹ nhàng xếp đặt bày, vốn là hóc mắt cái kia lưỡng cái lỗ thủng tựa như có thể chứng kiến thứ đồ vật giống như, chậm chậm vào Triển Dật sau nửa ngày, lại xếp đặt bày đầu lâu, sau đó chậm rãi lui về, Triển Dật còn không có buông lỏng một hơi, lại chấn động, chỉ thấy khô lâu chậm rãi nâng lên hai tay, khô trao nửa nắm, hướng cổ họng của hắn duỗi đến, xem ra là muốn bóp chết hắn.

Triển Dật muốn kháng cự, thế nhưng mà không biết cái gì quanh thân bần rùn, liên thủ cánh tay nâng không nổi, giật mình phía dưới, bật thốt lên nói: "Vân bối vô tâm mạo phạm tiên đây, kính xin Tiên Tôn hạ thủ lưu tình..."

Cái kia dần dần đè nén cốt trao ngưng lại rồi, chỉ nghe một cái bằng trắc chẳng phân biệt được khăn khăn thanh âm nói: "Người tới tự nhân gian?"

Triển Dật vội nói: "Vâng... Đúng vậy."

Cái kia khô lâu tự nhiên nghiêng về phía trước tới, cơ hồ dán Triển Dật thể diện từ trên xuống dưới đánh giá hắn, Triển Dật sợ hãi sau này dời đi, hai tay đụng phải côn bông đồng dạng hai cây thứ đồ vật, trong lòng của hắn động khẽ động, không khỏi riêng phần mình cảm.

Ai ngờ hắn một trao ở cái kia hai cây thứ đồ vật, khô lâu giống như sẽ biết, vẫn đục thanh âm trùng trùng điệp điệp một tiếng: "Hừ..."

Triển Dật sâu hít sâu vài khẩu khí, đọc thầm một lần dương nghi tâm quyết, tinh thần cảm giác tốt lên rất nhiều, hắn bỗng nhiên dùng sức hai tay khẽ chống, nhìn qua sau tự nhiên đem mà lên, đồng thời cầm chắc cái kia hai cây côn bông, đem hai cây côn bông lập tức trước người, muốn làm làm vũ khí

sử dụng. Ai ngờ cơn bão lại không phải cơn bão, đúng là khô lâu hai cây xương bấp chân. Khô lâu tự như vậy bị hấn cử động, chỉ dưới như cơn bình thân, trên thân vẫn là bảo trì đứng thẳng trạng thái.

Triển Dật cùng khô lâu đồng thời đều ngây dại, cái này trong nháy mắt, Triển Dật sợ hãi được thiếu chút nữa tự thất thủ vứt bỏ khô lâu xương bấp chân. Cũng không đợi hấn động tác, khô lâu một cốt trảo đã bắt đi qua, Triển Dật bản năng thò tay đi đón đỡ. Hấn khoát tay, khô lâu xương bấp chân đã bị cử động, như vậy, khô lâu thân thể tự nhìn qua sau khe đào, nó một trảo tự rơi vào khoảng không, với không tới Triển Dật.

Khô lâu khẽ giật mình, sau đó một cái khác cốt trảo lại trảo đi qua, Triển Dật lại là tương ứng một cái đón đỡ, khiến cho khô lâu trên thân lại ngã lệch rồi. Khô lâu biết rõ chính mình bị quân chế rồi, song cốt chân gãy dựa, Triển Dật tuy nhiên sợ hãi, lại cũng không dám buông tay, chỉ gắt gao bắt lấy, khô lâu thủy chung gãy dựa không khai mở, lập tức giận dữ, một trảo một trảo vung tới, Triển Dật đã có vừa rồi kinh nghiệm, trái một lần hành động phải vừa nhắc. Như thế, khô lâu tuy nhiên cuồng nộ không chịu nổi, lại nhất thời cũng không làm gì được Triển Dật, chỉ có thể ở hấn trước người lẳng không giương nanh múa vuốt.

Khô lâu sức nặng đối với Triển Dật mà nói cũng không phải rất nặng, nhưng là khô lâu không ngừng gãy dựa công kích, làm cho hấn đi lại tập tễnh, tăng thêm tại nước chiều bên trong, lấy chân chỗ sâu cạn không đồng nhất, nếu không phải một lòng liều mạng chèo chống lấy không dám buông tay, nhiều lần cơ hồ té ngã rồi.

Triển Dật trong nội tâm âm thầm kêu khổ, xem ra muốn duy trì không được rồi, khô lâu đột nhiên yên tĩnh trở lại, không gãy dựa nữa công kích. Triển Dật phương tự trì hoãn thở ra một hơi, đã thấy khô lâu đôi bàn tay lật qua lật lại, như muốn kết ấn như vậy, chính không rõ chuyện gì đây, khô lâu chường trong lồng một đoàn lam u u quang nhàn nhạt sáng ra.

Triển Dật mặc dù không biết khô lâu muốn làm gì, cũng biết đại họa muốn trước mắt rồi.

Triển Dật muốn đi xé mở khô lâu thủ ấn, tay tùy tâm động, dùng sức ra bên ngoài một kéo, chỉ nghe rắc rắc phản phật một tiếng, khô lâu hai chân tự như vậy bị dọn nhà, khô lâu trên thân rút xuống nước chiều xuống. Triển Dật không chút nghĩ ngợi, vung khô lâu hai cây xương đùi, liều mạng tự đi đập khô lâu chường trong lồng Lam Hóa. Lam Hóa không có đập chết, khô lâu hai tay ngược lại là cho hấn gỡ ra rồi, Lam Hóa vẫn tại chường trong lồng một đằng một đằng đẩy.

Khô lâu xem ra giận dữ rồi, cái cảm khẽ trương khẽ hợp, rắc rắc phát ra âm thanh. Không bao lâu, trong miệng cũng ần ần nhậ ra ánh sáng màu lam.

Triển Dật một không làm mà không ngớt, một căn xương đùi tự quét ngang qua, như đập nện bóng chày giống như, khô lâu đầu lâu theo đứt gãy khàn giọng gào thét bay đi, thân thể lung lay mấy cái sáng ngời, lại không té ngã, yết hầu chỗ, tựa hồ lại có ánh sáng màu lam tuôn ra, Triển Dật kinh hãi đại sá, không biết cái này khô lâu trong cơ thể ánh sáng màu lam là đáng sợ đến bậc nào thứ đồ vật.

Thế nhưng mà không đợi hấn động thủ, cái kia gào thét mà đi đầu lâu không ngờ gào thét đã bay trở về, đồng thời trên mặt đất cốt tay trảo cũng đằng, nằm trong tay xương đùi cũng phịch đặng chấn động lấy, đều cùng một chỗ hướng Triển Dật công kích tới.

Một cái ý niệm trong đầu theo trong đầu bay ra, Triển Dật gào thét một tiếng: "Mạng ta xong rồi."

Ngay tại khô lâu đầu lâu tứ chi muốn chạm đến Triển Dật thân thể khi, khô lâu trong cổ họng ánh sáng màu lam bùng lên, vô dụng bay lên đánh tới, không có gì pháp thuật, chỉ ột ột một tiếng rút xuống nước chiều, lăn mấy vòng, đứng ở Triển Dật bên chân, nhưng lại một khóa phát ra lam u u âm quang quang cầu. Theo cái kia quang cầu tuôn ra, khô lâu đầu lâu tứ chi phảng phất tại lập tức mềm nhũn, rầm rầm ngay tại Triển Dật trước người rơi xuống rồi, khô lâu thân thể một cái sáng ngời ngược lại, lẳng lẳng lệch qua nước chiều bên trong.

Hết thấy quy về bình tĩnh, nguy hiểm tốt như quá khứ, Triển Dật không thể tin chèo chống một hồi lâu, đột nhiên giật mình giống như, tổ chất thần kinh vứt bỏ trong tay xương đùi, mềm ngã ngồi tại nước chiều bên trên.

Cái kia quang cầu tại chân của hấn bên cạnh một mình tắt một cái lóe lam u u quang, Triển Dật đứng ở nó, muốn đi thu thập, rồi lại không dám, mà lúc này, hấn chứng kiến quang cầu trong lam quang, hấn trên bàn chân màu đen đang từ từ lảm nhảm, nguyên lai vài đạo quét lam bị thương khẩu vậy mà biến mất không thấy gì nữa, không thể tưởng tượng nổi hoàn hảo rồi.

Triển Dật dù thế nào sợ hãi, cũng biết cái này quang cầu thần kỳ, do do dự dự ở bên trong, cuối cùng đem cái kia khóa quang cầu thu thập, quang cầu bắt tay bắt đầu lạnh buốt, làm cho Triển Dật thân thể đã run một cái, chỉ cảm thấy cái kia quang cầu tuy nhiên lạnh buốt, lại bắt tay vào làm mềm mại, hấn chậm rãi đem quang cầu thu hồi trước mắt, chỉ thấy cái kia lam u u mặt cầu lên, lò mờ chiếu ra hấn kinh hãi mặt.

Hấn bỗng dưng phát giác, mặt cầu bên trên chiếu xạ đi ra mặt, vậy mà không phải dị giới đứa bé kia chi mặt, mà là hấn xuyên việt tiền nhân cái kia Trương Thành thực (quen thuộc) ôn trọng nam nhân chi mặt.

.

Chương 41 : Yêu rừng cây

Triển Dật trong nội tâm ngẩn ngơ, nghĩ thầm "Chẳng lẽ ta lại lần nữa về tới nhân gian?" Hắn nhìn chung quanh một chút, một mảnh lam u u , căn bản không giống người cảnh tượng.

Thế nhưng mà ngay tại Triển Dật trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, trước mắt lại có chuyện đáng sợ sắp xảy ra, hắn phát hiện, chung quanh hắn nước chiều, tại lam u u bên trong, chính nguyên một đám thân ảnh ngồi , khoảng cách tương đối gần mấy thân ảnh, Triển Dật mê mê mang mang thấy rõ ràng, vậy mà lại là khô lâu.

Nước chiều sở hữu tất cả khô lâu đều tỉnh lại rồi!

Lũ khô lâu đầu lâu đồng loạt chuyển hướng Triển Dật bên này phương hướng đến, lại đồng loạt hướng hắn giơ tay lên cốt, lòng bàn tay hướng lên, như là hướng người tác muốn cái gì tựa như. Chỉ trong nháy mắt, lũ khô lâu đáng sợ hành động, có xương tay vô hạn mở rộng tới, có thân thể nổi lo lừng phi tốc bay tới, có bá cách bá cách giẫm phải nước chiều gấp xông mà đến...

Đối mặt Lam U trong như thế dọa người tình cảnh, Triển Dật sợ tới mức kinh âm thanh kêu to, đem trong tay thần đan nhìn trời ném đi, quay đầu tựu muốn chạy trốn, thế nhưng mà chân nhún ra nhuyển ở đầu đứng được , chỉ là một cái kinh lui về bò. Thật sự là thiên quân một khắc, thần đan quảng rồi, những cái kia khó khăn lắm tới gần Triển Dật trước mặt khô lâu nguyên một đám xoáy hô bay lên, thẳng truy viên thần đan kia đi, từng đợt hàn gió thổi qua Triển Dật thể diện, lại để cho hắn chuẩn bị lòng tơ đều dựng thẳng.

Lũ khô lâu cũng không có được viên thần đan kia, Triển Dật chỉ nghe nhô lên cao mấy tiếng kết., một đám hắc vật lẳng không bay tới, trong đó một chỉ một trảo tựu cầm lên viên thần đan kia bay cao, đem xoáy phi mà khỏi lũ khô lâu vung ở dưới mặt. Khô lâu nháy mắt đã mất đi thần đan bóng dáng, giữa không trung lại phi không cao, nguyên một đám đến rơi xuống. Hắc vật bắt lấy thần đan một cái vòng tròn xoáy, quay đầu muốn bỏ trốn, năm sáu chỉ cường hãn khô lâu tại đến rơi xuống chỉ tế, một cước giẫm phải dưới thân hơi yếu đầu lâu sọ lên, búng vào lực đàn hồi lại bay loạn mà lên, ngay ngắn hướng nhảy đến hắc vật chỗ cao, trong lúc nhất thời quái gọi liên tục, cái kia hắc vật bị khô lâu kéo trở thành mảnh vỡ, nó hài cốt cốt trảo, cánh, thân thể, thú đầu... Nhao nhao rớt xuống Triển Dật bên người.

Triển Dật thấy rõ ràng, những này hài cốt nếu như tổ hợp , đúng là một chỉ con dơi, một chỉ dài hơn một mét màu đen đại con dơi.

Vì viên thần đan kia, khô lâu cùng con dơi tựu ở giữa không trung tranh đoạt , vừa mới ngã xuống trên mặt đất khô lâu, cũng từng chích đánh phi mà lên, tham dự thần đan tranh đoạt chiến, trong lúc nhất thời đã đoạn cốt trảo, xương đùi, đầu lâu, da lông, cánh cũng tận xuống mất.

Triển Dật ngẩng đầu lên, nhìn chỗ không trung những cái kia không ngừng đánh xoáy con dơi cùng không ngừng nhảy về phía trước mà khỏi khô lâu đại chiến, đều quên sợ hãi, chỉ hãi dị được miệng há giống như cái trứng vịt. Thần đan trên không trung không ngừng biến hóa lấy chủ nhân, ánh sáng màu lam bay tới thổi đi, dù ai cũng không cách nào chính thức có được nó. Đột nhiên tầm đó, thần đan bị tranh đoạt trong thoát ly, phi tốc đến rơi xuống, không thiên không tích rơi lấy Triển Dật trong miệng, thần đan ột ột một tiếng tựu trượt vào hắn trong bụng.

Triển Dật một cái gạt mình, hắn sợ đến che miệng lại, nhìn trộm xem trong chiến đấu khô lâu con dơi đều đình chỉ, một lát yên tĩnh lập tức đi qua. Triển Dật không biết nơi nào đến lực lượng, theo đám kia quỷ quái tiếng hô, nhảy dựng mà lên, té, dốc sức liều mạng bỏ chạy. Rầm rầm rầm liên tiếp trong tiếng, khô lâu cùng con dơi nhao nhao đánh về phía hắn vừa rồi được chữ thân ở.

May mà rất nhanh đi ra nước chiều chỉ bờ, Triển Dật bỏ lên bờ bên trên bãi cỏ, chạy thực mạng, chỉ nghe sau lưng quái gọi liên tục, lưng (vác) trên vai bên này cái kia một chỗ bị vượt qua đầu khô lâu con dơi bắt trứng, đau đến hắn thẳng nhếch miệng.

Lúc này ánh ban mai dần dần sáng suốt, Triển Dật lơ mơ chứng kiến phía trước là một rừng cây, tựu thẳng tiến lên, nhanh đến cánh rừng ven rồi, hướng trên đỉnh đầu, bên người hai bên đều có con dơi khô lâu vượt qua rồi, tại ánh ban mai ở bên trong, không có gì so sánh sỡ sỡ khô lâu càng làm người sợ hãi rồi, nhất là nhìn như nhe răng cười lấy đưa qua cốt trảo đến khô lâu.

Triển Dật liều mạng cuối cùng một tia khí lực, thi Triển Khinh Trần yên (thuốc) bước phi tốc mà trốn, mạnh mà lướt qua bên người hoành quét tới muốn bắt hắn cốt trảo, nhưng dù sao thể lực không đủ, Khinh Trần yên (thuốc) bước phát huy không đi ra, không trung con dơi móng vuốt sắc bén hay vẫn là bắt bỏ vào lưng của hắn.

Dù sao Triển Dật trước nhảy khinh công tốc độ đủ mãnh liệt, con dơi cũng không có nắm vững hắn, chỉ là nganh sanh sanh giật xuống trên lưng hắn một khối thịt đến. Tại đây một hồi xé rách trong đau đớn, Triển Dật ah địa trường âm thanh kêu thảm thiết, chữ to nhào vào trong rừng dưới bóng cây.

Triển Dật ngã sấp xuống thất điên bát đảo, lại không có khí lực chạy trốn, chỉ xoay người tới, một tác một tác hướng đi động về phía sau.

Kỳ quái chính là, khô lâu cùng con dơi chỉ ở cánh rừng bên ngoài hí bồi hồi, lượn vòng, tuy nhiên cũng không vào rừng từ đến. Triển Dật không rõ ràng cho lắm, mặc dù chứng kiến những cái kia khô lâu tựa hồ có vẻ sợ hãi, đầu lâu đối tới đối lui nhìn xem tại đây, cực kỳ cổ quái. Triển Dật cũng không có được nhiều như vậy, còn có cái gì so trốn cách từ vong bắt bắt hơn được rồi, chỉ từng ngậm từng ngậm thở phì phò, ngược lại sau hướng trong rừng lui.

Giữ lẫn nhau một hồi lâu, rốt cục xác nhận khô lâu cùng con dơi cũng sẽ không truy vào trong rừng đã đến, Triển Dật trì hoãn khí, ngưỡng ngả vào trong rừng, nhưng là trên lưng một hồi đau như cắt, nhiều chỗ bị nắm,chộp miệng vết thương đọng rồi, Triển Dật không thể không lại ngồi .

Mới một hồi, hần cảm thấy trên lưng một hồi mát lạnh, đau đớn đang nhanh chóng hạ thấp, hần uốn lên cánh tay đi sờ những cái kia miệng vết thương, nguyên lai bị con doi giết xuống đến khối lớn thịt thiếu lỗ, lại chậm rãi khép lại.

Triển Dật cảm thấy đo lường được: "Đích thị là nuốt vào thần đan tạo nên tác dụng, cũng không biết thần đan còn có cái gì diệu dụng? Nhưng là khô lâu cùng con doi đều vì cái này thần đan đại chiến một phen, cái này thần đan nhất định không đơn giản, hội gia tăng người công lực ấy ư, như thế tốt nhất rồi."

Thế nhưng mà lúc này thời điểm, bên người những cái kia tí ti đầu đầu cành liễu đột nhiên đã triển trụ hần!

Triển Dật cảm thấy mình như bị lưới bao phủ, trước mắt đều là đông hoành tây sai cành liễu, cuốn lấy hần như bao trở thành đại bánh chưng. Cành liễu lại từ từ co rút lại, đem hần theo trên mặt đất mới đến giữa không trung.

Triển Dật sợ tới mức hồn phi phách tán, rốt cuộc hiểu rõ khô lâu cùng con doi vì cái gì không dám truy vào cánh rừng đến, nguyên lai cánh rừng này đều là sống, là ăn thịt người yêu cây ah.

Nhưng mà hồi hận đã muộn, những cái kia quán quít lấy hần cành liễu, một đầu một đầu nhô đầu ra, tại trên người hần xà đồng dạng vận vẹo, đều vuron hướng thân thể của hần, đâm vào da thịt của hần ở bên trong đi. Đau đến Triển Dật lớn tiếng kêu thảm. Cành liễu một đâm vào trong thịt, lập tức hút.

Nhưng mà đây cơ hồ là chuyện trong nháy mắt, huyết nhục đột nhiên chạy vội đồng dạng tiết ra đi trong nháy mắt, những cái kia cành liễu đầu đột nhiên rút, quán quít lấy Triển Dật trên người lưới đột nhiên mờ ra, Triển Dật trên người lập tức không còn, không chỗ nào dựa vào hần thẳng tắp ngã lại trên mặt đất.

Triển Dật sợ đến cảm giác không thấy đau đớn, mở to mắt, chứng kiến những cái kia cành liễu cũng giống như đựng phải quái vật đồng dạng, một mảnh dài hẹp thu rút về lại, xa xa rời đi hần. Chẳng lẽ lại có cái quý gì quái đã đến? Triển Dật vội vàng bò, hết nhìn đông tới nhìn tây, trong rừng không không đăng đăng, nào có cái gì?

Xem tới nơi này cũng không phải nơi ở lâu, Triển Dật mặc dù không rõ những cái kia ăn người quái thú vì cái gì buông tha hần, nhưng là hay vẫn là không dám lại dừng lại, bò hướng khô lâu con doi phương hướng ngược nhau thoát đi. Hần một đường đi về phía trước, những cái kia quái thú nhao nhao tránh ra cành liễu, lại cho hần mờ ra nhảy dựng con đường đến.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42 : Bạch Cơ

Triển Dật cũng không thể chú ý nhiều như vậy, tập tễnh lấy đi, rốt cục đi ra cái này phiền cánh rừng, tiến nhập một cái trong sơn cốc. Hần đi được lại một hồi lại khát, xa xa thấy được một đầu dòng suối, chạy đi qua ghé vào bên cạnh bờ tựa từng ngậm từng ngậm uống nước. Một hồi lâu, cuối cùng trở lại hồn đồng dạng, sâu sắc thở phào một cái, lại nằm ở bên cạnh bờ nghỉ ngơi.

Sắc trời đã sáng suốt, sơn cốc này sáng sớm đặc biệt thanh tịnh, Triển Dật nhìn lên trên không, tràn đầy lấy màu xanh da trời sương mù, tại ánh ban mai tăng thêm rực rỡ sắc thái, âm thầm nhân nhậ, khiến cho tại đây xem ra sâu kín rất xa.

Tại đây hay vẫn là dương gian sao? Triển Dật xoa xoa mắt, muốn nhìn càng thêm là tinh tường một ít, tuy nhiên lại chứng kiến tay của mình hiện đầy màu đen, hần ngồi, chứng kiến lưỡng bàn tay đều đen thui, không khỏi lâu bầu một tiếng, đem tay vuron vào trong suối đi giặt rửa. Có thể như thế nào cũng giặt rửa không sạch sẽ, càng làm bàn tay đến trước mắt xem, màu đen tựa hồ không phải dính vào đi, là da thịt bên trong lộ ra đến màu đen sáng bóng.

Triển Dật kỳ quái đem tay lật tới lật lui xem, hần phát hiện, dính trên tay vệt nước nhanh chóng khô cạn, bàn tay tại hấp thu lấy những cái kia vệt nước, theo vệt nước bị hấp thu, bàn tay giống như lớn hơn rất nhiều. Hần vận phần kỳ quái, lại đưa bàn tay thấm vào trong nước xem, tuy nhiên rất chậm, nhưng rõ ràng nhất chứng kiến tay đang không ngừng biến lớn.

Tổ chất thần kinh bắt tay rút ra, trên bàn tay vệt nước rất nhanh lại bị hút khô rồi. Hần cả bàn tay mấy hồ đã lớn rồi một phần ba, nhìn về phía trên được bệnh phù bệnh đồng dạng, mười cái ngón tay thập phần tròn trướng.

Triển Dật đưa bàn tay khép lại, dùng sức vận chà xát vài cái, hần cũng không muốn có như vậy đáng sợ bàn tay, thế nhưng mà nhất chà xát phía dưới, trên lòng bàn tay da thịt đã bị xoa nắn ra, lộ ra bạch tranh tranh xương tay. Triển Dật phản ứng đầu tiên tựa là muốn đem chà xát đi ra da thịt dính trở về, thế nhưng mà bàn tay thịt không ngừng trướng sưng, đón lấy một mảnh dài hẹp khe hở tóe ra, lộ ra bên trong tay thảo cốt, hơn nữa, trên bàn tay da thịt phẳng phất bị ăn mòn đồng dạng, không ngừng trướng sưng, rạn nứt, hơn nữa không ngừng hướng cánh tay kéo dài.

Nhìn trước mắt bàn tay như thế quý dị, Triển Dật kinh hãi kêu một tiếng: "Không..."

Cái này thật sự là quá kinh khủng, tay của mình rõ ràng hư thối thành cốt, Triển Dật sợ đến khua tay chân nhảy, đột nhiên dưới chân vừa trượt, phù phù một tiếng tiến vào trong khe nước. Cái này dòng suối nhìn như không lớn, dưới mặt nước mạch nước ngầm mãnh liệt, phụ giúp Triển Dật thân thể tự do mà đi.

Triển Dật phịch, hần vốn chính là một chỉ vệt lên cạn, chỉ cảm thấy dưới chân thâm bất khả trắc, may mà chỉ là rớt tại bên cạnh bờ, hần phịch lấy tự bắt được bên cạnh bờ suối thảo. Thế nhưng mà, mới vừa vững ở thân thể, hần lại cảm thấy tay bên trong đích thảo chính thoát ly mà đi, mang theo trên tay hần thịt thối thoát ly!

Lại một cái mạch nước ngầm đánh úp lại, Triển Dật đã bị đẩy cách suối bờ, nước chảy càng ngày càng gấp, dòng chuyển tây ngoặt (khum), vòng quanh Triển Dật đổ mà đi. Triển Dật đã uống không ít nước, tưởng đến hần đầu vàng mắt hoa, gần muốn ngất đi, đột nhiên mực nước một cái tăng vọt, sau đó hần tự bay lên trời, đón lấy tự nhìn trời trong phi chảy nước mà xuống. Suối chảy đến núi cao cuối cùng, theo trên bờ núi thất bại mà hạ trở thành một mặt thác nước.

Triển Dật lại là một tiếng tựa như rơi vào hư không giống như kinh hô, chỉ cảm thấy chính mình nhìn qua vô tận trong hơi nước sâu rơi mà đi...

"Bành!"

Một tiếng lọt vào một cái hồ sâu bên trong, thác nước oanh kích xuống xung lượng tứ tán, đám nước hướng bốn phía tản ra đến.

Triển Dật phiêu nổi lên thời điểm, đã cách phi rơi mà ở dưới thác nước rất xa, không có choáng váng quá khứ đích hần lại giãy dụa, theo bốn phía khuếch tán nước gọn phiêu hướng bờ đầm, không bao lâu Triển Dật cảm thấy dưới chân sờ gặp thực địa.

Triển Dật rớt cục bộ lên trên bờ đầm, lao đảo đứng, chỉ đi vài bước, hần cảm thấy mỗi đi một bước, dưới chân tựa hồ cũng có cái gì tiến vào trong thịt đến. Hần cúi đầu nhìn, chỉ thấy đập mạnh bước mà xuống, dưới chân cát đá tự lăm vào chân của hần ở bên trong, lại đang kéo động bên trong kéo đi ra, đem dưới chân cơ bắp cũng kéo đi ra. Mà mu bàn chân bên trên đã là một mảnh dài hẹp đã nứt ra khe hở, lộ ra bên trong chân cốt, xem ra đó là vừa rồi tại chỗ nước cạn bỏ sát lúc đẩy ra ngoài đấy.

"Không!"

Hần lại là một tiếng gào thét, đồng thời hần cảm thấy quanh thân vệt nước đang không ngừng bị thân thể hấp thu, trong cơ thể một hồi nhanh một hồi trường sung, cánh tay có nguyên lai chân thô, chân trưởng đến như vòng eo, thân thể càng giống một cái thùng nước giống như. Càng đáng sợ chính là, cả thân thể đều tại rạn nứt, hư thối...

Triển Dật che lại mặt, hần không muốn đi xem tình cảnh trước mắt, thế nhưng mà, đem làm xương tay sờ thể diện thời điểm, hần cảm thấy tay trào lại hạn tiến vào thể diện bên trong, sợ đến hần vội vàng rút ra hai tay, chỉ thấy trên tay dính đầy thịt thối, Triển Dật sợ đến liền tiếp lui về phía sau, thẳng đến thối lui đến bờ đầm chỗ nước cạn bên trong, mới ngừng lại được.

Hần cảm thấy, dưới chân vào nước bộ phận, có thập phần hấp lực, nước chính không ngừng bị hút vào dưới chân. Hần không thể tin cúi đầu xem, đã thấy cái kia lam như gương sáng mặt nước, chiếu ra hần đáng sợ mặt, khắp nơi là khe hở thì cốt mặt!

Khùng bố, mỗi một, đói khát... Sờ hữu tất cả tuyệt vọng nhao nhao tới, Triển Dật rốt cuộc duy trì không được, lưỡng chân mềm nhũn, rớt cục tề xiu ở chỗ nước cạn ở bên trong.

Thân thể của hần tê liệt ngã xuống trong nước, bốn phía nước chảy như xông vào không đáy đồng dạng, nhanh chóng bị hút vào trong thân thể của hần.

Cũng không biết đã qua bao nhiêu thời gian, Triển Dật hay vẫn là tỉnh lại rồi, tại một hồi kịch liệt ho khan ở bên trong, hần ung dung địa mở mắt ra. Trước mắt sương mù, che chắn chậm rãi rõ ràng, Triển Dật đầu óc cũng chậm chậm rõ ràng, hôn mê trước đáng sợ kính tượng tại trong đầu của hần nhanh chóng phát ra, hần một cái giật mình, tổ chức thần kinh ngồi.

Tại đây đã không phải hồ sâu bên cạnh, hần nằm cũng không phải chỗ nước cạn...

Mà như là một gian phòng ốc, một gian kỳ quái phòng.

Từng khóa Thạch Đầu đập lên trụ lương, chống được thành từng mảnh lá cây sắp xếp lấy mái hiên.

Hần nằm địa phương, như là một giường lớn, lại không giống một giường lớn, như là một khối thượng diện tròn nhẵn quái thạch, nhưng là thượng diện lưu quang như động, nằm thập phần mềm mại. Đang đắp chăn mềm của mình, càng là một khối lông vũ, một khối mềm dị thường lông vũ.

"Đây không phải mộng a?" Triển Dật muốn, hần giờ lên hai tay của mình, ngăn cản cả người, song chương của hần hoàn hảo như lúc ban đầu, không có hư thối, không có uống phí cốt: "Cái này, đây là mộng a?"

Triển Dật vẫn là chưa tin trước mắt, hần đem chân, mền, không, đem che tại trên người mình lông vũ xốc lên đến, tại xốc lên lập tức, hần đóng nhắm mắt lại, thật sự sợ hãi chứng kiến hôn mê trước chính mình đáng sợ thân thể.

Không dám dùng mắt nhìn, hần tự tay đi vuốt ve thân thể của mình, cảm giác là hoàn hảo, lại một tắc một tắc sờ đến mu bàn chân, không có một tia dị

thường, hần mới thời gian dần qua mở mắt ra, sợ trong nháy mắt chính mình lại thay đổi quý dạng.

"Thật sự không có việc gì!" Thân thể của mình chẳng những hoàn hảo như lúc ban đầu, hơn nữa sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, tựa như vừa mới tắm rửa đồng dạng.

Là , hần sớm khiến cho dơ bẩn không chịu nổi quần áo không thấy rồi, choàng tay trên người hần chính là một tiếng khinh bạc, mềm mại sa y. Cảm giác này, tựa như đang ở trong mộng đồng dạng, Triển Dật không thể tin , từ trên giường xuống, đi tới cửa bên cạnh, môn bên trên treo cái này mọc ra lá cây đồng dạng cây tử đằng, hần tự tay đi vung lên màn cửa, màn cửa bắt tay:bắt đầu lại cho hần một loại kỳ dị cảm giác, tựa như... Là sống.

Triển Dật đi ra khỏi phòng, ngoài phòng là một cái sân, trong sân mọc ra rất nhiều kỳ dị hoa cỏ cây cối, có chút thậm chí lóe linh quang, tại lam nhạ quang âm trong một mình tất một cái. Lam nhạ? Triển Dật phát giác, hoàn cảnh nơi này lại là lam nhạ , từ khi hần ngã tiến đại Sơn Đông Phong tối tăm lu mờ mờ trong hư không, hết thấy đều là lam nhạ đấy.

"Chẳng lẽ nơi này là tiên cảnh sao?" Triển Dật mạnh mẽ lắc đầu, "Không có khả năng, tiên cảnh tại sao có thể có đáng sợ khô lâu, hung ác cực lớn con dơi?"

Ngay tại hần trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, sân nhỏ cửa mở, đi vào một nam một nữ, một già một trẻ hai người đến. Nhưng là hai người kia hiện tại quả là không thể nào giống người, tuổi già người nam kia , hất lên một đầu màu xám bạc tóc, giữa lông mày tinh lóng lánh, nhất là vừa vào cửa chứng kiến Triển Dật thời điểm, hần hai cái con ngươi đột nhiên chột lóe lên; mà còn trẻ cái kia nữ , thì là một đầu tinh khiết tóc dài màu trắng, nàng vào cửa vừa nhìn thấy Triển Dật, hai mắt nháy nháy mắt.

Triển Dật phát hiện, ánh mắt của nàng thập phần vũ mị, lóe u lam sắc sáng bóng.

Cái kia màu xanh da trời mắt nháy mắt, người nàng tự cười, cái kia mặt dần dần tới gần Triển Dật trước mặt, lộ ra thập phần diễm lệ.

Triển Dật nghe nàng mỉm cười nói: "A, ngươi đã tỉnh lại?"

Nàng nói lại là dương gian ngôn ngữ, hơn nữa là thập phần thuần khiết giọng quan, mà lại thanh âm có nói không nên lời kiều thung, làm cho Triển Dật trong nội tâm rung động bỗng nhúc nhích, trên mặt không tự chủ hồng .

Tuổi già người nam kia lạnh lùng nói: "Tỉnh lại là tốt rồi, ngươi là như thế nào nuốt luôn thi hồn đan hay sao?"

"Cái gì thi... Thi hồn đan?" Triển Dật lắp bắp kinh hãi.

Còn trẻ cái kia nữ nói: "Không nhớ rõ ngươi da thịt hư thối sự tình sao?"

Trong tay nàng phút chốc huyền ra một khóa bồ câu trứng lớn nhỏ giống như quang cầu, lam u u quang cầu, còn nói: " may mắn chúng ta tức thời đem thi hồn đan theo trên người của ngươi lấy ra, nếu không ngươi đã sớm biến thành khô lâu rồi."

Triển Dật nhận ra cái kia quang cầu tự là khô lâu cùng con dơi chịu tranh đoạt đại chiến, chính mình xưng là thần đan quang cầu, chẳng lẽ mình thân thể hư thối, đúng là nó đang tác quái? Triển Dật thi thảo nói: "Làm sao có thể, nó ánh sáng có thể sử (khiến cho) bị thương da thịt khép lại."

"Ah, nguyên lai là cái này cho ngươi ăn hết thi hồn đan" . Còn trẻ cái kia nữ mà nói, "Thi hồn đan xác thực có chữa bệnh công hiệu, nếu như dùng để tu luyện, hay vẫn là một khóa công dụng cường đại thần đan đây này. Nhưng là cưỡng ép nuốt luôn, vậy thì vật được hần phản, bị hần thôn phệ, muốn không thể nào gọi thi hồn đan đâu này?"

"Nguyên lai là như vậy, cái kia là thứ gì thần đan, quả thực tự là Ma Đan!" Triển Dật sợ đến lắc đầu, nói: "Không, ta không là vì như vậy mới nuốt... Nuốt ăn cái này thi..."

Hần nhớ tới da thịt hư thối đáng sợ tình cảnh, ở đâu còn nói được xuống dưới, chỉ cảm thấy trong dạ dày một hồi run rẩy, tại chỗ tự nôn mửa , thế nhưng mà trong dạ dày trống trơn, không có nửa vại giọt nước chua, làm cho đầu nhả được chóng mặt thiên bất tỉnh địa phương.

Tuổi già người nam kia một bả khoác ở Triển Dật cánh tay, nói: "Ngươi hay vẫn là tiên tiến phòng nằm xuống, thi độc còn không có hoàn toàn thanh trừ, tu được nghỉ ngơi thật tốt một phen."

Còn trẻ cái kia nữ cũng nâng Triển Dật eo, hai người đem Triển Dật vịn vào phòng, an trí trên giường, còn trẻ cái kia nữ đem lông vũ nhẹ nhàng che ở Triển Dật trên người.

Một hồi ôn hòa chảy - khắp Triển Dật toàn thân, hần cảm thấy trong mắt có chút ướt át, nói: "Cảm ơn hai vị tiên bối ân cứu mạng, không biết tiên bối cao tính đại danh?"

Tuổi già người nam kia nói: "Lão phu Thương Lăng, cái này là của ta tiểu đồ Bạch Cơ."

Triển Dật chỉ là lao thao nói chút ít hôm nay không cho rằng báo, ngày khác tuổi tuân tương báo . Thương Lăng nói: "Thiếu hiệp không cần khách khí, ngươi có thể theo dương gian đi vào U Minh Động Thiên, coi như là một loại duyên phận."

"Như thế nào?" Triển Dật lắp bắp kinh hãi, nói ra: "Tại đây không phải dương gian?"

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43 : U Minh Ba âm quyết

Thương Lăng một ngón tay ngoài cửa, nói: "Đương gian, còn có như vậy linh khí nhộn nhạo thế giới sao?"

Triển Dật có chút cà lăm: "Tại đây không phải đương gian, là âm... Âm phủ? Ta là chết... Đã chết rồi sao?"

Một bên Bạch Cơ PHỤT nờ nụ cười, nói: "Người cho rằng nơi này là các người nhân gian Địa Ngục sao?"

Triển Dật nói: "Âm phủ không phải là Địa Ngục sao?"

Bạch Cơ nói: "Tại đây không phải âm phủ, mà là U Minh, U Minh phải chăng thái tiên môn một cái hố thiên, chỉ dùng để đến tu luyện Linh Hư cảnh giới đặc thù Động Thiên, người phải chăng thái tiên môn đệ tử sao? ."

Triển Dật không dám nói tự nhưng thật ra là giả đệ tử, chỉ hàm hồ suy đoán nói: "Ta là bị Tứ đại Động Thiên trường bối đoạt làm đệ tử ngã vào U Minh Động Thiên đây."

Hắn đem Tứ đại Động Thiên đoạt hắn trải qua nói một lần, lại hỏi: "Ta ngã vào U Minh Động Thiên, vì cái gì da thịt hội hư thối?" Hắn nhớ tới da thịt mục nát tình cảnh, vẫn trong lòng còn có càng vì sợ mà tâm rung động.

Bạch Cơ nói: "Đó là người ăn hết thi hồn đan ngâm quá nhiều nước nguyên nhân, ăn hết thi hồn đan, chỉ cần hơi dính tiếp nước, người da thịt sẽ trương sưng, cứ thế hư thối, đến cuối cùng cũng chỉ thừa một cái nguyên vẹn khô lâu, một cái mang theo ý thức, sống nguyên vẹn khô lâu."

Triển Dật nghĩ đến nước chiều những cái kia đáng sợ khô lâu, chẳng lẽ bọn họ đều là ăn hết thi hồn đan mới biến thành như vậy đây sao?

Bạch Cơ nói: "Thay lời khác mà nói, dù cho một cái chết khô lâu, chỉ cần đã có được thi hồn đan, nó tự có thể sống lại, mà có được càng nhiều thi hồn đan, nó hồn lực lại càng lớn, cũng tự càng cường đại đáng sợ."

Khó trách nước chiều khô lâu đều không muốn sống tranh đoạt cái kia khóa thi hồn đan, Triển Dật bỗng nhiên nghĩ đến đáng sợ con dơi, nói: "Những cái kia con dơi đầu này? Chúng vì cái gì cũng muốn tranh đoạt thi hồn đan?"

Bạch Cơ cười nói: "Ta không phải nói sao, thi hồn đan cũng là một khóa công năng cường đại thần đan, đối với tu thân Luyện Thể có trợ giúp rất lớn. Con dơi là đều là chết Hồn Linh ngưng tụ sinh vật, thi hồn đan đối với chúng mà nói, càng là có thêm siêu cường công hiệu."

"Nha..." Triển Dật lên tiếng, giống như đã minh bạch, lại giống như càng là mơ hồ. Bạch Cơ minh bạch ý nghĩ của hắn đồng dạng, nói: "U Minh Động Thiên, có rất nhiều không thể tưởng tượng nỗi sợ hãi, về sau người sẽ kiến thức thêm nữa.... Kỳ thật chúng ta cũng cũng không phải..."

"Khục khục khục." Thương Lăng ho khan, dùng tay chùi[nện] lấy trước ngực, Bạch Cơ lập tức dừng lời nói, đỡ lấy hắn, nói: "Su phụ, người không sao a?" Thương Lăng nói: "Không có việc gì, vừa rồi đi thu thập linh tụy đi được quá mệt mỏi, người trước vịn ta đi nghỉ ngơi đi."

Bạch Cơ liền đỡ lấy Thương Lăng chậm rãi đi ra Triển Dật phòng, vén lên những cái kia kỳ quái cây tử đằng màn cửa thời điểm, Bạch Cơ quay đầu hướng Triển Dật cười nói: "Ta trước vịn su phụ trở về nghỉ ngơi, người cũng nghỉ ngơi thật tốt."

Thương Lăng cũng quay đầu, thật sâu nhìn thoáng qua Triển Dật, hai người liền đi ra ngoài.

Triển Dật cảm thấy cái kia Thương Lăng trong đôi mắt lại có linh quang lóe lên, phảng phất còn có cái gì, thế nhưng mà hắn lại không nói ra được, chỉ cảm thấy cái thế giới này thật sự là thật là quỷ dị.

U Minh Động Thiên, rốt cuộc là một cái dạng gì thế giới?

"Nguyên lai là người như vậy đi vào U Minh Động Thiên, ta tưởng rằng người tu vi cường đại, tuổi trẻ nhẹ đã đột phá chân nguyên cảnh giới tiến vào U Minh Động Thiên đến tu luyện Linh Hư cảnh giới đầu rồi, người loại tình huống này cùng đặc thù, cần phá toái hư không, mới có thể trở về đến nhân gian." Ngày hôm sau, Bạch Cơ đứng ở trong sân, cười đối với tựa tại cạnh cửa Triển Dật nói.

Triển Dật mặt đỏ lên thoáng một phát, nói: "Nếu như phải về đến dương gian đi, muốn như thế nào phá toái hư không?"

Bạch Cơ nói: "Muốn phá toái hư không, nói dễ vậy sao, ta và người đồng dạng, cũng là không có thông qua chân nguyên cảnh giới, ngộ nhập U Minh Động Thiên đây." Nàng không có nói tiếp xuống dưới, trong tay linh quang lóe lên, vài đạo ánh sáng màu lam rơi xuống sân nhỏ, hóa thành mấy cái kỳ quái sinh vật, nói: "Nên cho hoa cỏ bón phân xối đất rồi." Những sinh vật kia mặc dù tránh tiến bụi cỏ hoa, bận rộn.

Triển Dật thấy có chút há hốc mồm, chỉ nói là: "Thương Lăng sư phụ đâu rồi, hẳn có thể phá toái hư không sao?"

Bạch Cơ lại nói: "Chúng ta là sinh hoạt tại U Minh Động Thiên U Linh, không hồi trở lại dương gian đi đây."

Triển Dật nói: "Ta đây muốn như thế nào mới có thể trở về đến nhân gian?"

Bạch Cơ nói: "Người phải đi về cũng không phải là không có khả năng, nếu như cơ duyên xảo hợp, tìm được..."

"Nếu như cơ duyên xảo hợp, cho người thông qua được Linh Hư cảnh giới, người có thể tự hành phá toái hư không, trở lại nhân gian đi." Thương Lăng lúc này theo phòng của hắn đi tới, tiếp lời nói ra, cũng trùng mắt liếc Bạch Cơ. Bạch Cơ vội nói: "Sư phụ, người nhanh như vậy tự xuất quan?"

Thương Lăng đứng là đang bế quan tu vi, hắn hừ một tiếng, đối với Triển Dật nói: "Người thật muốn trở lại nhân gian sao?"

Triển Dật lên tiếng nói: "Muốn ah." Cái này Động Thiên với hắn mà nói, là như vậy khó bề phân biệt, không có một tia chân thật cảm giác, hay vẫn là nhân gian trời xanh mây trắng tới thật sự một ít.

Thương Lăng nói: "Ta vượt qua thân thể của người, người chỉ là Trúc Cơ cảnh giới, muốn thông qua Linh Hư cảnh giới tu luyện, đó là dị thường gian nan. Nhưng là chỉ cần học hội phá toái hư không, nhưng có thể cách khác lối tắt, gọn gàng hôn hòa là được rồi, nhưng cái này hôn hòa ngoại trừ vượt qua giới, không có chuyện gì tác dụng."

Hôn hòa? Triển Dật nghe thế cái kỳ lạ quý hiếm cổ quái danh từ, căn bản không hiểu nhiều lắm. Thương Lăng nói: "Cái này hôn hòa tu luyện bí quyết, nói rất đơn giản, chỉ cần theo như hôn hòa ba âm bí quyết ngày đêm tu luyện, một lần nữa cho thân thể bỏ dùng các loại U Minh linh tụy, nhen nhóm hôn hòa, cũng chỉ cần vượt qua giới mà đi, có thể thiên ra U Minh Động Thiên trở lại nhân gian."

Dứt lời đối thoại cơ nói: "Một hồi người thu thập một quả địa tham gia (sâm) nhân, một gốc cây Hỏa Vân quả cho thiếu hiệp mang đến, dùng trợ thiếu hiệp gọn gàng bảo thể."

Bạch Cơ tựa hồ cũng nghe được mê mẩn rồi, cả buổi không có kịp phản ứng. Thương Lăng quát to một tiếng: "Còn không mau đi." Nàng mới tỉnh ngộ lại, một đạo linh quang huyền lên, trên lòng bàn tay nhiều hơn một cái màu trắng sứ cái đĩa.

Thương Lăng thật sâu liếc mắt nhìn Triển Dật, nói: "Đi theo ta."

Triển Dật đi theo Thương Lăng đi vào phòng, xem Thương Lăng tại một cái ghế bành tọa hạ: ngồi xuống, đối với hắn nói: "Cái này U Minh ba Âm Quyết mỗi bốn chữ làm một tiểu câu, mỗi chữ bát (八) làm một cả câu, chung vì sáu mươi bốn cả câu, người thực (quen thuộc) nhớ về sau, chỉ cần mỗi ngày sớm muộn gì theo quyết tu tập một lần, mới có thể. Người nghe: Thiên Địa Hồng Mông, sáng lập chúng sinh; sinh sinh từ từ, thế dùng Luân Hồi; tu ta hôn hòa, trả lại người chân dương..."

Triển Dật tuy nhiên sợ khổ sợ mệt mỏi, nhưng là thiên phú không tồi, Thương Lăng chỉ thụ một lần, hắn theo câu dưới lưng đến, chỉ là sai rồi mười cái chữ, Thương Lăng một bên tu chỉnh mấy lần, đến vòng thứ ba liền có thể cường nhớ kỹ. Thương Lăng rất là thoả mãn, lại thụ hắn tu tập Trường Xuân Quyết bí quyết, sau đó chỉ vào phòng một khối bồ đoàn nói: "Người trước theo quyết tu tập một lần, ta nhìn người có thể hay không tụ khí đốt hồn."

Triển Dật căn cứ Trường Xuân Quyết pháp môn tu luyện tại trên bồ đoàn ngồi xuống tốt, tới trước ba cái thật chậm sâu đậm hô hấp, sau đó đọc thầm Trường Xuân Quyết, cũng theo quyết thở nạp. Triển Dật nhắm mắt lại, dần dần tiến vào tu tập thế giới. Không bao lâu, chỉ nghe một tia chân khí trong người nổi lên, chậm rãi di động, Triển Dật cho rằng đạo này chân khí hội ngưng tụ đan điền, như tu tập nội công đồng dạng. Nhưng là đạo này chân khí lại chậm rãi dâng lên, tiến nhập trong óc, bồi tới cái ốt huyết Bách Hội chi tế, chân khí tách ra hai cổ, riêng phần mình xoay tròn, cái kia xoay tròn đồ thức, lại có chút giống bát quái đồ đằng. Triển Dật âm thầm lấy làm kỳ, cái kia hai đạo xoay tròn chân khí đột nhiên một cái va chạm, từ địa lòe ra một tia ánh lửa.

Triển Dật sợ đến bỗng dung mờ mắt ra, cái kia hai đạo chân khí nhảy mắt biến mất hầu như không còn.

Thương Lăng ngồi ở trên mặt ghế thái sư, thân thể nghiêng về phía trước, thanh âm có chút run rẩy: "Như thế nào đây?"

Cụu bản thảo Bạch Hồ Lam Cơ đem trọn lý sửa chữa tên Bạch Cơ, nếu có bỏ sót kính xin nhiều hơn thông cảm, nhiệt tâm sâu sắc có thể vạch ở đâu chưa thành sửa chữa tốt nhất rồi, cảm ơn.

.

Chương 44 :Hồn hỏa

Triển Dật giật mình mà nói: "Chân khí tại ta trong đầu tránh ánh lửa."

Thương Lăng vỗ ghế bành lan can, mạnh mẽ đứng , kêu lên: "Trở thành!"

Triển Dật có chút kinh ngạc nhìn xem hắn, Thương Lăng cảm thấy mình thất thố rồi, trọng ngồi trở lại cái ghế, tâm tình tựa hồ còn rất kích động, tri hoãn khẩu khí, nói: "Rất tốt, ngươi có thể tu luyện U Minh ba Âm Quyết."

Triển Dật không rõ ràng cho lắm nhìn xem hắn, Thương Lăng giải thích nói: "Tu luyện U Minh ba âm bí quyết tuy nhiên đơn giản, nhưng là yêu cầu cầu thả khắc, không phải tất cả mọi người có thể tu luyện , chỉ bằng có thể ở trong đầu nhen nhóm hồn hỏa, mới có thể vào môn tu luyện, cái này là tiên duyên, xem ra ngươi có cái này tiên duyên, rất tốt, rất tốt."

Quả thực là không thể tưởng tượng nổi, Triển Dật có chút cảm khái, xem ra muốn tu tiên cũng không phải một gian rất chuyện dễ dàng. Thương Lăng chậm rãi khôi phục bình tĩnh, nói: "Về sau ngươi tự theo nếp tu luyện, tu đến có thể tùy ý nhen nhóm hồn hỏa thời điểm, ta lại dạy ngươi tu luyện như thế nào bước tiếp theo."

Triển Dật nói: "Như vậy là được rồi?"

Thương Lăng nói: "Tu tập U Minh ba Âm Quyết vốn tự rất đơn giản, ngươi đi bỏ đi, hồi trở lại ngươi phòng của mình đi tu luyện."

Triển Dật trở lại phòng của mình, tâm tình vẫn không thể bình tĩnh, không nghĩ tới tu tập U Minh ba âm bí quyết đúng là đơn giản như vậy. Hắn vẫn không tin, lại đánh ngất xuống, muốn lại thể nghiệm một phen. Lúc này, màn cửa bị xốc lên, Bạch Cơ chường nắm sứ cái đĩa đi tới, cười nói: "Muốn tu tập bảo thể cũng không tranh giành một sớm một chiều ah, đến, ăn trước cái này hai khóa hoa quả tươi."

Sứ cái đĩa lên, lần lượt hai khóa nhan sắc hình thái không đồng nhất trái cây, một khóa hoàng hạt nhân trường, một khóa hỏa hồng viên mãn.

Bạch Cơ đem cái kia khóa nhân lớn lên trái cây đưa cho Triển Dật, nói: "Cái này khóa tất nhiên tham gia (sâm) nhân, có thể khu trừ phạm nhân trong linh hồn trục khí."

Triển Dật nhận lấy, không biết như thế nào sử dụng, Bạch Cơ nói: "Ngươi bỏ vào trong miệng chậm rãi nhấm nuốt, cho đến nhai nát thành cặn bã, lại không có hương vị, mới có thể."

Triển Dật đem đĩa tham gia (sâm) nhân bỏ vào trong miệng, chỉ khẽ cắn, lập tức đại cau mày, cái này đĩa tham gia (sâm) nhân thật sự là quá khổ rồi. Bạch Cơ cười nói: "Không thể nhả ah, nhanh nhai nát nó."

Triển Dật không có cách nào, chỉ phải tiếp tục nhấm nuốt , bắt đầu cảm thấy đĩa tham gia (sâm) nhân lại tanh vừa khô, nếu như không phải biết rõ nó là một quả nhân sâm, tin tưởng không người nào dám ăn; một lát sau, hương vị thay đổi, biến thành tan trong miệng cam, theo không ngừng nhấm nuốt, mỹ vị càng ngày càng đậm, càng về sau hương vị lại là một chuyển, vậy mà thập phần hương vị ngọt ngào, lại để cho người ăn được dư vị vô cùng.

Bạch Cơ cười nói: "Ăn ngon a."

Triển Dật nhai lấy đĩa tham gia (sâm) nhân, gật đầu nói: "Không tệ, không tệ, khổ tấn cam lai."

Đãi đĩa tham gia (sâm) nhân mùi vị nhai tận, Bạch Cơ chỉ vào cái kia khóa hỏa hồng trái cây nói: "Đây là Hỏa Vân quả, có thể nung khô chân khí, khiến nó càng tràn đầy, đối với nhen nhóm hồn hỏa có trợ giúp rất lớn."

Triển Dật nói: "Vậy nó vừa muốn như thế nào ăn?"

Bạch Cơ nháy mắt mấy cái, rõ ràng không nói, chỉ là thò tay làm xin cứ tự nhiên động tác. Triển Dật nghi hoặc cầm lấy cái kia khóa Hỏa Vân quả, trái xem phải xem, rất đơn giản một khóa trái cây, có chút giống chín đỏ thâm cây mận, liền đem nó coi như cây mận đến ăn, ném vào trong miệng, cắn đi cắn, cái kia Hỏa Vân quả vậy mà tự hành hòa tan, hòa tan chất lỏng càng ngày càng nóng, như tại trong miệng nấu mở đồng dạng.

Bạch Cơ sớm bưng kín miệng của hắn, không cho hắn phun ra, nói: "Mau đưa nó nuốt vào."

Triển Dật vội vàng mãnh liệt nuốt, chỉ cảm thấy yết hầu như có một thanh nhiệt liệt đốt qua, nóng đến hắn đem bị phỏng trắng rồi le lưỡi ra, chỉ dùng tay chường không ngừng mà quạt gió. Bạch Cơ nói: "Ăn Hỏa Vân quả muốn một ngụm tự nuốt vào, đừng các loại đợi nó hóa thành hỏa dịch, nếu không bỏng chết ngươi."

Triển Dật về mặt đau khổ nói: "Ngươi không nói sớm."

Bạch Cơ ha ha địa cười, một bộ trò đùa dai thực hiện được biểu lộ, nói: "Ăn hết nhân Đan thánh quả, tu phải hảo hảo tu tập, đem nó nạp cho mình dùng, đừng lãng phí nha."

Dứt lời mỉm cười rồi khỏi Triển Dật phòng, Triển Dật nhảy lên đất ẩm, khoan chân ngồi xuống, chỉ cảm thấy trong bụng một hồi nhiệt liệt bốc lên, vội vàng đọc thầm U Minh ba Âm Quyết, bắt đầu thổ nạp tu tập...

Tự học tập U Minh ba Âm Quyết đến, Triển Dật cảm giác thời gian này tựa trôi qua man nhanh, trên danh nghĩa sớm muộn gì tất cả tu một lần, thế nhưng mà mỗi lần tu tập xuống, không có có mấy cái thời cơ chân khí không thể tại thân thể đẹp loạn, là tu luyện hai lần liền cũng muốn cả ngày công phu.

Triển Dật mỗi ngày tu luyện chân khí tại cái ốt huyết Bách Hội và chạm chỉ tế, tuy nhiên sáng lên hóa hoa càng ngày càng sáng, nhưng luôn nhen nhóm không được.

Thương Lăng cùng Bạch Cơ lại thường thường đi ra ngoài, thỉnh thoảng thấy bọn họ đào móc Linh Chu, thu thập quả tiên trở về, có khi còn săn một ít quái thú trở về, những quái thú này phi thường đặc biệt, phần lớn hồ không giống hồ, Sư không giống Sư, rất nhiều quái thú càng là hoàn toàn một bộ khô lâu mà thôi.

Triển Dật rất là lấy làm kỳ, không khỏi không tin tại đây là được U Minh rồi, khiến cho hắn rất muốn cùng tùy bọn hắn đi bên ngoài thế giới lãnh hội một phen. Bất quá chứng kiến những cái kia tuy là chết đi, nhưng là uy thế vẫn còn ác thú, trong nội tâm lại thật là sợ hãi. Tăng thêm Thương Lăng mỗi ngày đều còn muốn hỏi hắn hôn hỏa đốt lên không có, cái này khiến cho hắn không dám có chút thư giãn, chỉ phải mỗi ngày cần tu.

Hôm nay Triển Dật sáng sớm, không thấy được Thương Lăng cùng Bạch Cơ, hắn đã thành thói quen hai người này xuất quỷ nhập thần, chứng kiến Bạch Cơ tại hắn phòng lưu lại một khóa Hóa Vân quả, liền với tay cầm há mồm trực tiếp ném vào nơi cổ họng, một cái ốt ột tựa nuốt vào, sau đó tranh thủ thời gian bàn ngồi, một hồi chợt nghe trong bụng một hồi nhiệt khí, Hóa Vân quả tại trong bụng hòa tan thành hỏa dịch rồi.

Triển Dật vội vàng đọc thầm U Minh ba Âm Quyết, điều tra về này chân khí, khiến nó vây quanh hỏa dịch đào quanh, thẳng đến hỏa dịch hoàn toàn dung tiến vào chân khí ở bên trong, mới khiến cho nó tại trên thân thể kỳ kinh bát mạch tự do chạy, cảm giác ảm áp lại để cho hắn rất là thoải mái, tuy nhiên Thương Lăng mỗi lần đều muốn hắn tại hỏa dịch hoàn toàn hòa tan đến chân khí thời điểm, liền trực tiếp điều nhập cái ốt, thừa cơ nhen nhóm hôn hỏa.

Nhưng là bắt đầu Triển Dật lúc tu luyện, theo nếp thuyên chuyển, chỉ cảm thấy toàn thân làm buồn bực, rất là khó chịu, hôn hỏa cũng giống như vậy điểm không đến.

Về sau phát hiện lại để cho cái này nóng hồi chân hỏa tại quanh thân đi một chuyển về sau, toàn thân thư thái, cái này khiến cho hắn mỗi lần đều muốn vụng trộm đem nóng hồi chân khí chạy một phen, mới khiến cho nó thẳng đến trong đầu, ý đồ tại cái ốt nhen nhóm hôn hỏa.

Lần này Triển Dật vừa mới đem nóng hồi chân khí nhét vào kinh mạch, chợt nghe ngoài phòng cửa sân rắc một tiếng tiếng nổ, muốn là Thương Lăng cùng Bạch Cơ trở về rồi, hắn vội vàng đem chân khí bên trên điều, trực tiếp điều nhập cái ốt chỗ. Nếu như bị phát hiện như thế lãng phí chân khí hỏa dịch công hiệu, nhất định là muốn bị mắng thụ hà đầy. Nhất là gần đây, Thương Lăng đối với hắn tiến triển rất là bất mãn, luôn nói hắn tư lịch thấp, không phải tu học tài liệu.

Cái này chân khí điều được mãnh liệt, khiến cho Triển Dật có chút mất hoa, mới định rồi nhất định, chân khí ngay tại hắn cái ốt tách ra hai cỗ, riêng phần mình xoay tròn, càng chuyển càng nhanh. Triển Dật sợ bị Thương Lăng chứng kiến hắn không cố gắng tu tập, không dám quá sớm tự lại để cho cái này hai luồng chân khí va chạm, chỉ khiến chúng nó vô tận xoay tròn.

Cái này chân khí vô cùng xoay tròn, khiến cho Triển Dật trong óc bốc lên, dị thường khó chịu, đây là hắn dĩ vãng chưa bao giờ qua kinh nghiệm. Chính choáng váng tâm đồ, bỗng nhiên lại nghe được sân nhỏ bên ngoài rắc rắc phần phát một thanh âm vang lên, như là có đồ vật gì đó đứt gãy đồng dạng, theo cái kia một thanh âm vang lên, cái kia hai luồng chân khí cũng tựa hồ đi theo đứt gãy, không khống chế được đụng vào nhau, chỉ nghe hống một thanh âm vang lên, Triển Dật cảm thấy trong đầu một hồi ánh sáng.

Triển Dật trong đầu lúc này một hồi thanh minh, nghĩ đến: "Hôn hỏa đốt lên sao?" Hắn vội vàng tìm được đặt ở trước giường một mặt gương đồng, chỉ thấy朦胧 lung kính tượng bên trong, hắn trên ốt, thật sự có Thương Lăng miêu tả cái kia dạng, có ngọn lửa tự huyết Bách Hội bên trên không ngừng chớp động.

Hôn hỏa rốt cục đốt lên!

Triển Dật trong nội tâm một mảnh kích động, hắn nhảy dựng mà lên, lao ra cửa đi, kêu lên: "Hôn hỏa đốt lên, tiền bối ta không phụ ngài kỳ vọng cao, ta đem hôn hỏa đốt lên!"

Thế nhưng mà trong sân tuy nhiên có một người, lại ở đâu là Thương Lăng, lại càng không là Bạch Cơ, hắn nghe xong Triển Dật lớn tiếng gọi, lập tức theo cái kia hoa cỏ cây cối từng trong đứng, dáng người cực kỳ khủng bố cao lớn, chừng hơn năm mét cao. Diện mục thập phần dữ tợn, hốc mắt hăm sâu, bên trong ánh mắt tựa hồ lóe tinh quang.

Má ơi, cái kia đúng là một cái Viên Hầu, một chỉ cực lớn Viên Hầu, ma quái đồng dạng Viên Hầu, ngoại trừ diện mạo còn có da thịt bộ dáng, dưới cổ nhưng đều là một cái khô lâu khung!

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45 : Xà Khúc yêu thân

Khô lâu Ma Viên đối với Triển Dật vỡ ra bồn máu miệng rộng: "Rống..."

Triển Dật trước tiên tự là muốn chạy trốn, đi tới nơi này cái U Minh động ngày sau, hẳn tu luyện Trúc Cơ năng lực căn bản phát huy không đi ra, sở hữu tất cả pháp thuật đều bị phong ấn, liền Kinh Trần yên (thuốc) bước đều không thể thi triển.

Ma Viên cực lớn khô lâu quyền trảo tự oanh kích tới, rơi vào đường cùng một cái như con lật đất lười lãn lãn lách mình tránh ra. Ma Viên nắm đầm tự nện ở phòng của hắn lên, chỉ nghe một tiếng ầm ầm nổ vang, cái này phòng đã bị đánh hạ bên tường đá đến.

Triển Dật bò tự ra bên ngoài trốn, Ma Viên một kích không trúng, cực kỳ tức giận, nhấc tới một cái chân to trảo nhìn qua Triển Dật tự mãnh liệt giẫm qua đi. Triển Dật trong lúc nguy cấp thả người nhảy dựng, bầu vú vào trong nội viện một khóa linh thụ chạc cây.

Ma Viên một cước lại là giẫm không, chỉ chân đắc đây đất bụi bay, vỡ vụn sàn nhà bốn phía bay ra. Triển Dật dán tại lác lư du chạc cây lên, nhìn xem cái kia lại là một cái ma trảo hoành quét tới, chạc cây đem hắn dăng xuống, hắn mạnh mẽ giẫm mạnh thân cây, theo chạc cây tạo nên, bay lên mà đi. Cơ hồ đồng thời, Ma Viên một trảo cũng quét đến, răng rắc một tiếng, linh thụ bị nó tại chỗ chém đứt rồi, cả cây ầm ầm ngã xuống.

Triển Dật bay ra bên ngoài viện, lúc rơi xuống đất mấy cái lần quét, rơi hẳn cho đã mất Hóa Tinh, nhìn lại cái kia Ma Viên một bước theo sân nhỏ tường vây bước đi ra. Triển Dật ở đầu lo lắng đau đớn, bò tự mãnh liệt chạy, chỉ nghe sau lưng đồng đồng đồng nổ mạnh, Ma Viên mỗi đạp một bước, đều đem đại địa đập thành chiêm trống.

Có thể nói họa vô đơn chí (*họa đến dồn dập), Triển Dật hoảng hốt chạy bừa, không có chạy rất xa, phía trước lại có một nhánh sông chặn đường đi. Triển Dật trong nội tâm thẳng gọi mẹ, nhưng khi nhìn đến dòng sông mãnh liệt, nào dám nhảy đi xuống. Tự trở như vậy nghi mấy khắc, khô lâu Ma Viên tự đuổi theo tới, Triển Dật muốn sống tâm lại, nhắm mắt lại tự nhìn qua trong sông mãnh liệt nhảy qua đi. Thế nhưng mà hắn vừa mới nhảy lên, khô lâu Ma Viên một trảo bay lên không chớp tới, tức thời đem hắn nắm tại trong lòng bàn tay.

Triển Dật tâm kế tiếp bị ô: "Mạng ta xong rồi."

Cái này thập phần chấn động ở bên trong, chân khí không ngừng va chạm, trên ót hồn hỏa tựa hồ cháy sạch máu được càng vương rồi, Triển Dật cảm thấy trong đầu hỏa lỏng lẻo, thế nhưng mà cái này có làm được cái gì? Chẳng lẽ thật có thể lại để cho hồn hỏa đi đốt địch nhân hay sao?

Triển Dật hẳn như vậy vừa nghĩ lại, cái kia hồn hỏa phảng phất tựa như bị thụ triệu hoán đồng dạng, chính xác hô địa một tiếng khắp lên khô lâu Ma Viên cánh tay. Ma Viên cánh tay cơ hồ tựa như sờ chân hỏa kích thích, tay trảo buông lỏng, Triển Dật theo hắn ma chương trong rút xuống.

Triển Dật vừa rơi xuống đất, lập tức bỏ chạy, vừa chạy vừa quay đầu lại, lại phát hiện Ma Viên cũng không có đuổi theo, cái kia được triệu hoán hồn hỏa như chân hỏa đồng dạng theo hắn cánh tay lan tràn trên xuống, một náu cho tới khi trước ngực của nó. Ma Viên bị cháy sạch máu được thể lương kêu to, nhắm trong sông phóng đi, phịch một tiếng nhào vào trong sông, không ngừng ở trong sông giãy dụa, quấy đến nước sông bốn phía phi tràn. Giấy dụa không bao lâu, nó mềm nhũn rồi, cũng không biết là bị chết cháy còn bị chết đuối, lẳng lẳng nằm ở trong sông lại không động đậy.

Triển Dật đành chỉ chạy trốn, nhìn xa xa Ma Viên ghé vào trong sông như một cái cự đại Hắc Thạch, trong nội tâm vẫn sợ hãi phi thường, lúc này mới cảm thấy hai chân phát run, đứng không vững, ngã xuống đất bên trên.

Một hồi lâu, Triển Dật Tài trí hoàn qua thần đến, cảm thấy chân khí đã không hề nhận nhạo, trong đầu Không Minh, cái kia hồn hỏa cũng biến mất hầu như không còn rồi.

Triển Dật không nghĩ tới hồn hỏa rõ ràng đáng sợ như vậy, hắn còn tưởng rằng đó là hư ảo cảnh tượng, nào biết rõ ràng thật có thể đủ đốt đốt !

Trong lòng của hắn tràn đầy hãi dị, nếu như hồn hỏa tại trên người mình đốt, đó là cỡ nào khủng bố. Cái này khiến cho hắn đối với chính mình tu luyện cái môn này U Minh ba Âm Quyết đã có nghi vấn, muốn phải tìm đáp án. Triển Dật muốn: "Ít nhất phải biết rõ tu luyện thành hồn hỏa đến cùng có làm được cái gì đồ, mới có thể đem mình đã tu luyện thành hồn hỏa sự tình nói cho Thương Lăng."

Triển Dật không biết, hắn cái này nhất niệm chỉ chuyển, lại chẳng khác nào cứu được hắn mạng của mình.

Triển Dật còn đang suy nghĩ miên man, bỗng nhiên xa xa trong sông Ma Viên bỗng nhúc nhích, hắn chấn động, cho là mình bị hoa mắt. Lại định nhân nhìn, má ơi, Ma Viên thật sự lại động, Triển Dật sợ tới mức đứng.

Chỉ nghe xôn xao địa một tiếng bọt nước bị quấy trong nổ vang, Ma Viên đột nhiên theo trong sông đứng. Nó trương mắt bốn tìm, phát hiện Triển Dật lúc, ngửa đầu rồng lớn gọi, giờ lên hai tay, nắm chặt nắm đấm, rầm rầm rầm mãnh liệt gõ chính mình khô lâu lồng ngực.

Triển Dật nhanh chân bỏ chạy.

Triển Dật khê động, Ma Viên cũng động, một hồi chợt nghe đến lớn địa phảng phất đánh trống trận, xa xa xem đi, tựa như một tòa núi lớn lăn xuống một khối cực lớn Hắc Thạch, chính lần hướng một cái chạy trốn người, phía sau bọn họ, đầy trời bụi sương mù, trắng diện tương đương đồ sộ.

Triển Dật không có mệnh chạy, thế nhưng mà như thế nào chạy trốn qua vượt qua một bước tựa là mấy trượng xa Ma Viên? Lập tức Ma Viên ma trào lại nhô lên cao trảo đến. Ngay tại Ma Viên ma trào muốn trảo đến Triển Dật trên người thời điểm, một đạo ánh sáng phút chốc đem Triển Dật nâng lên, khó khăn lắm theo Ma Viên trảo hạ trốn thoát, phía sau bọn họ, phanh địa bị Ma Viên tay trảo chân khởi một hồi bụi đất.

Triển Dật kinh hồn vừa định, mới nhìn rõ bay tới bắt đi chính mình chính là Bạch Cơ, chính mình đã bị nàng ôm vào trong ngực, cái mũi dán cái mũi của nàng. Bạch Cơ đã đến một cái xinh đẹp xoáy cung, rơi vào một khối hơn mười thước cao trên núi đá, đem Triển Dật buông đến, xông hấn nhẹ nhàng một cái cười, liền đem mắt quăng hướng cái kia một kích không trúng mà cuồng nộ không chịu nổi Ma Viên chỗ đó.

Ma Viên còn đuổi giết tới, nhưng không có cơ hội, đồng thời bay vút mà đến một đạo ánh sáng nhô lên cao rơi xuống, người nọ đứng là Thương Lăng. Chỉ thấy hấn nhô lên cao một chường chụp được, ở giữa Ma Viên đầu. Oanh địa một tiếng, Ma Viên cự sơn đồng dạng bị đánh bại rồi, trên đầu của nó, nhảy mất vỡ toang khỏi ba đạo ánh sáng âm u, bốn phía bay ra.

Cái kia tứ tán ánh sáng âm u tóe đến nhô lên cao ngưng lại một khắc, lại phi tụ mà đến, Thương Lăng rút ra một thanh kiếm, thả người lướt qua đi, xoát xoát mây kiếm, đem chính giữa một đạo ánh sáng âm u tại chỗ chém nát, nhô lên cao hóa đi. Còn lại hai đạo ánh sáng âm u đã ở lúc ấy ngưng tụ lại với nhau, vậy mà tổ hợp trở thành một cái không lồ Ma Viên hư ảnh, phát ra một tiếng vang thật lớn: "Rồng..."

Rồng được Triển Dật xanh cả mặt, thế nhưng mà cái kia Ma Viên hư ảnh chỉ là gào thét, cũng không có hành động gì.

Thương Lăng vẫy tay, cái kia Ma Viên thú ảnh liền hướng hấn đánh tới. Triển Dật sợ tới mức một tiếng kêu sợ hãi, Thương Lăng quay đầu xem hấn, tựa hồ định rồi thoáng một phát, Ma Viên thú ảnh đột nhiên như bị bàn tay của hấn hấp thu đồng dạng, cái phểu giống như bay vào lòng bàn tay của hấn ở bên trong. Lập tức Ma Viên thú ảnh sẽ bị hút hết, Thương Lăng đưa bàn tay đón gió vỗ, cái kia Ma Viên thú ảnh vậy mà lại bị vỗ đi ra, nó lại là một tiếng trường rồng, thẳng nhìn qua Triển Dật đánh tới.

"Má ơi." Triển Dật sợ đến hai chân run lên, đặt mông ngã ngồi tại trên núi đá, còn không có giờ lên cánh tay ngăn cản, cái kia Ma Viên thú ảnh cũng đã nhào đầu về phía trước bao lại toàn thân của hấn.

Đã qua thật lâu, Triển Dật mới hồi phục tinh thần lại, lúc này tiếng hô biến mất, bao lại Triển Dật Ma Viên thú ảnh mới lạnh nhạt không thấy, không biết chạy đi đâu rồi.

Bạch Cơ cười mỉm địa đối với hấn nói: "Triển Dật, chúc mừng! Sư phụ vì ngươi thu một đầu cường đại hồn thú."

Thẳng đến trở lại chỗ ở, Triển Dật mới biết được cái kia hung ác Ma Viên thú ảnh đã phụ đến trên người của hấn trở thành hộ thân hồn thú.

Trên đường Bạch Cơ nói cho hấn biết, một đầu thành giai hồn thú, là tương đương đáng sợ, có thể có nó khi còn sống ma lực tám phần. Mà muốn thu phục chiếm được một đầu hồn thú vì chính mình sở dụng, đầu tiên phải đánh vỡ nó một hồn một phách. Bất luận bất cứ sinh vật nào, đều có ba hồn bảy vía, tam hồn chia làm tiềm hồn, ý hồn, thức hồn, tiềm hồn lĩnh ba phách, chủ chương võ công, là Vũ Hồn; ý hồn cũng lĩnh ba phách, chủ chương trí lực, là Văn Hồn; thức hồn chỉ lĩnh một phách, chủ chương thần thức, là nguyên hồn. Thức hồn lĩnh phách tuy ít, nhưng lại hồn chi bản nguyên, chủ chương bốn gia trí nhớ, không có nó, hồn phách sẽ không biết chính mình là ai, đương nhiên cũng không nhớ rõ khi còn sống ăn oán.

Cho nên muốn thu phục chiếm được một đầu hồn thú, phải đánh vỡ hấn thức hồn, khiến nó hồn phách không trọn vẹn, chỉ có phụ thuộc đến sinh vật trên người, mới có thể phát huy hồn thú cường đại ma lực. Hơn nữa, hồn thú cái thứ nhất phụ thuộc thành công sinh vật, chính là nó Vĩnh Sinh chủ nhân.

Muốn triệu hoán hồn thú, hết sức đơn giản, chỉ cần triển khai hồn thú khi còn sống hung mãnh nhất tư thế, uống ra hồn thú tiếng hô, hồn thú sẽ hiện thân sau lưng, lên tiếng rồng to, tùy thời chờ đợi ngươi chinh chiến chỉ thị.

Triệu hoán Ma Viên hồn thú, là được mở ra hai tay, lớn tiếng rồng to.

Bạch Cơ muốn Triển Dật thử xem triệu hoán thoáng một phát hấn Ma Viên thú hồn, Triển Dật liên tục khoát tay, nghĩ đến một chỉ có thể bỏ không lồ thú ảnh xuất hiện tại phía sau mình, mặt đều dọa trắng rồi, nào dám đi thử dùng.

Chứng kiến chỗ ở bị quấy loạn thành một bầy hồng bét, rất nhiều linh chi quả tiên lọt vào tổn thất, Triển Dật ngược lại không biết cái gì, Bạch Cơ lại thập phần đau lòng.

Thương Lăng cũng ngăn người cả buổi, cuối cùng đối thoại cơ nói: "Ngươi về sau cho Triển Dật giáo giáo chém giết kỹ nghệ, lại để cho hấn có thể phòng thân hộ thể, miễn cho phá hủy bảo thể."

Triển Dật đương nhiên không dám đem mình đã gợn gợn hồn hóa sự tình nói ra, trong lòng của hấn đã có hoài nghi, có hoài nghi thì có tâm phòng bị, muốn tại quý địa này thế giới sinh tồn, xem ra chỉ bằng tu tập tại đây chém giết kỹ nghệ. Hấn tuy nhiên sợ chịu khổ sợ ăn mệt mỏi, nhưng là nhất thời muốn với bản thân an nguy, khổ cùng mệt mỏi ngược lại có thể thừa nhận không ít.

U Minh thể giới tu võ quả nhiên cùng nhân gian không lớn đồng dạng, đã không giống người tu tập ngoại gia công phu như vậy theo ngồi trên ngựa học lên, cũng không giống nhân gian tu tập công phu nội gia như vậy đi đầu thổ nạp nội công tâm quyết, mà là trước tu tập thân thể mềm dẻo độ, chính là muốn thân thể bốn phương tám hướng đều có thể tùy ý uốn lượn mở rộng, cái này nhập môn công phu gọi là khúc yêu thân

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46 : Dục hỏa

Triển Dật là cái phàm nhân, tối đa cũng là sau ngoặt (khom) thành cung, thân thể sao có thể như xà đồng dạng méo miệng. Bắt đầu lúc tu luyện, khiến cho hần khô không thể tả. Thương Lăng nhìn ở trong mắt, thập phần khinh thường, nếu không phải hi vọng hần nhanh lên tu thành hồn hỏa, thực muốn phế đi hần.

Có lẽ Triển Dật thân thể thật là một cái phàm thể, có lẽ phàm thể là tu tập hồn hỏa bình hạp, nếu không hần như thế nào tu tập lâu như vậy U Minh ba Âm Quyết, liền chút đốt một thời ba khắc hồn hỏa cũng khó khăn dùng làm được?

Bạch Cơ tại thời điểm, Triển Dật tự nhiên không dám lớn mật tu tập hồn hỏa, chỉ là giả vờ giả vịt, lại đem chân khí quán quán kỳ kinh bát mạch, hưởng thụ cái khoan khoái dễ chịu. Chỉ chờ bọn hần đều đi ra ngoài rồi, mới theo như bình thường tu tập phương thức, tại huyết Bách Hội nhen nhóm hồn hỏa.

Từ khi lần kia hồn hỏa thiêu đốt đến Ma Viên trên người về sau, bắt đầu hồn hỏa cơ hồ điểm không đốt, hay là chỉ là ngăn ngừ nhen nhóm mấy khắc tựu tự hành dập tắt. Triển Dật không rõ ràng cho lắm, cũng không dám hỏi thăm Thương Lăng, chỉ phải tự hành chậm rãi tu luyện, may mắn Thương Lăng càng là quan tâm, gọi Bạch Cơ thu thập càng nhiều nữa thiên địa linh tụy cho hần phục dụng, hồn hỏa chậm rãi hồi phục xong, dần dần tràn đầy rồi.

Hồn hỏa là tràn đầy rồi, thế nhưng mà cái kia vận vẹo như xà kỹ nghệ, Triển Dật nhưng lại càng luyện càng chênh lệch, nhiều lần đều bị trật eo. Không có biện pháp, Thương Lăng đành phải chính mình một người bên ngoài du, đem Bạch Cơ càng nhiều thời gian lưu lại giáo hần, hi vọng thân thể của hần rất nhanh dung nhập U Minh Động Thiên thể giới.

Triển Dật còn ngủ say sưa, đột nhiên lỗ tai của mình bị nói ra. Chỉ nghe một cái thanh âm quyến rũ: "Đi lên Tiểu Lại trùng."

Triển Dật mở mắt ra, chứng kiến Bạch Cơ diễm lệ mặt, xem ra hôm nay Thương Lăng lại là một mình đi ra ngoài rồi. Chỉ có cái lúc này, Bạch Cơ mới hội lớn mật như thế nằm ở trên người hần, mới có như vậy thân mật động tác.

Triển Dật nhìn xem cái bàn, thượng diện không có sứ cái đĩa, không có Hóa Vân quả, cũng không có cái gì linh tụy. Cái kia chính là cho thấy không cần tu tập U Minh ba Âm Quyết rồi, mà muốn tu tập U Minh cái gọi là kỹ nghệ rồi, Triển Dật không khỏi thâm kêu mụ mụ. Quả nhiên nghe Bạch Cơ cười nói: "Ta hôm nay nghĩ tới một cái rất tốt phương pháp, nhất định có thể làm cho ngươi học hội xà khúc yêu thân."

Triển Dật không tình nguyện rời khỏi giường, nước súc miệng hoàn tất. Bạch Cơ tựu không thể chờ đợi được kéo hần đi qua, nói: "Hôm nay ta muốn dùng Âm Dương Hợp Thể phương thức giúp ngươi tu luyện xà khúc yêu thân."

Âm Dương Hợp Thể, ở nhân gian đó là tở về vợ chồng liền cảnh ý tứ, Triển Dật tự nhiên là minh bạch, lập tức trên mặt một hồi phát sốt. Nhìn trộm liếc cơ, đã thấy nàng trong miệng nói lầm bầm, trên người lam vụ quán quán mà lên, chỉ nghe nàng duyên dáng gọi to một tiếng: "Âm Dương Hợp Thể." Triển Dật chỉ cảm thấy thân thể một cái dẫn dắt, hướng về Bạch Cơ trước người tựu dán đi qua, trong lúc nhất thời hai người giống như đầy cõi lòng ôm.

Triển Dật chỉ cảm thấy hương nhuyễn đầy cõi lòng, toàn thân đều mềm yếu rồi. Lúc này Triển Dật ngã vào U Minh Động Thiên Hồn Linh, lại không phải tiêu hải từ kia bộ dáng, mà là đến từ nhân gian cái kia trưởng thành nam tử bộ dáng. Triển Dật tuy nhiên cảm thấy rất kỳ quái, bất quá cũng nghe Bạch Cơ đã từng nói qua, dương gian thân thể là không thể tiến vào U Minh Động Thiên, chỉ có Hồn Linh mới có thể đi vào đến.

Theo chính mình Hồn Linh đến xem, chính mình quả nhiên là nhân gian xuyên việt mà đến, chỉ là nhập vào thân đến dị giới Tiên đạo một cái cùng tên họ chi trên thân người, hần bản chất hay vẫn là thuộc về mình đây.

Bạch Cơ đáng người cao gầy, Triển Dật cùng nàng ôm nhau cùng một chỗ, không sai biệt lắm cũng đầu bốn mắt tương xứng đích. Hai người đòi trước cơ hồ là dung hợp cùng một chỗ, theo dưới bụng đến trước ngực, đều dán lại được tràn đầy, như thế kỳ dị cùng một cái nữ nhân mặt đối mặt thiếp thân cùng một chỗ, Triển Dật sớm chóng mặt nức ních đấy.

Hai người quay mắt về phía mặt, Bạch Cơ cái kia u lam mắt tựu nhìn xem hần, tựa hồ tràn đầy khiêu khích, Triển Dật không dám nhìn chăm chú, cúi đầu,

có thể liếc lại thấy Bạch Cơ trước ngực cái kia hai mảnh Phong vân, mềm mại vô cùng, tại thiếp thân trung gian kiểm lời đầy ra, một cái vòng tròn nhuận tam giác vân rãnh nương với vào trong cổ áo đi, làm cho người xa tư không ngừng.

Bạch Cơ nói: "Tu tập lúc không muốn hết nhìn đông tới nhìn tây."

Triển Dật làm tắc đồng dạng chột ngắc đầu đến, không dám nhìn nữa, đụng Bạch Cơ tựa hồ trào phúng biểu lộ, không khỏi trên mặt nóng lên, phát nhiệt.

Bạch Cơ hi hi cười, làm cho hắn càng là trên mặt phát sốt, liền bên tai đều đỏ.

Nói đến kỳ quái, đã đến như vậy một cái Âm Dương Hợp Thể, Bạch Cơ thân thể xả khúc , Triển Dật cứng rắn thân thể lại cũng mềm hoá đồng dạng, có thể theo nàng mở rộng uốn lượn, dù cho Bạch Cơ cúi người hạ ngoặt (khom), Triển Dật ngửa người sau ngoặt (khom), cũng ngoặt (khom) đã đến cực hạn.

Triển Dật chỉ nghe cốt lạc khanh khách tiếng nổ, lại không có đau đớn không khỏe cảm giác. Triển Dật có chút kinh ngạc liếc cơ, Bạch Cơ lông mày hoa nháy lên, phát ra ha ha hai cái giọng mũi, trên môi khúc, cho hắn thập phần tiếm mật, ngọt ngào lặng yên cười.

Triển Dật khăn trương cảm giác đi qua, liền cảm giác mình giống như bị Bạch Cơ mang theo nhẹ nhàng nhảy múa. Vũ nhập cảnh đẹp, Triển Dật vô sự tự thông, chậm rãi biến thành chính mình mang theo Bạch Cơ múa rồi, Bạch Cơ khen ngợi cho hắn một cái mỉm cười, đem hai tay đặt tại trên vai của hắn, hai tay ôm cổ của hắn. Triển Dật bị thụ ủng hộ, hai tay hoàn đi qua, muốn đi ôm Bạch Cơ eo, rồi lại không dám, hai tay chỉ ở nàng trên lưng nửa mở nửa cách.

Bạch Cơ như là đã minh bạch ý đồ của hắn, hai tay xiết chặt, Triển Dật không khỏi song tay vịn chặt Bạch Cơ eo, chân chờ một lát, chậm rãi ôm thực rồi. Cái này vừa kéo, phảng phất hai người càng là dán chặt rồi, Triển Dật cảm thấy hạ thân dán Bạch Cơ cái kia quả dứa khu vực xoa nhẹ chậm phủ , như một chỉ bàn tay nhỏ bé tại vô cùng treu đùa chính mình, khiến cho chính mình không ngừng nóng lên, phát nhiệt, lớn mạnh, kiên quyết, kéo dài, sợ hãi hư không đồng dạng, bất tri bất giác dần được Bạch Cơ chặc hơn.

Bạch Cơ cũng tựa hồ cảm nhận được, mặt trắng không còn chút máu, bất quá Triển Dật lại có thể cảm thấy, cái kia cũng không phải chán ghét, càng giống là hờn dỗi, liền càng là làm càn, hai tay bắt đầu ở Bạch Cơ eo mềm bên trên không an phận phủ sờ .

Bạch Cơ giống như lại không để cho hắn cơ hội, thân thể vận vẹo được mạnh hơn, uốn lượn được càng cung... Tiến vào cuồng vũ chi cảnh. Có thể là như thế này cuồng động, Triển Dật cảm thấy hạ thân càng là bị kích thích, đã đã tăng tới đỉnh đỉnh, nóng hôi đã đến lửa nóng.

Triển Dật cũng không phải là không có phương diện này kinh nghiệm, thế nhưng mà như hôm nay như vậy ôm một cái hương diễm vô cùng cực hạn nữ tử, chỉ là không ngừng xoa nắn, vuốt ve, đến chưa bao giờ qua bành trướng nóng hôi. Về sau, Triển Dật này này thờ, ôm được Bạch Cơ càng chặt, hắn thâm nghĩ tiến vào, khát vọng bị vây quanh, khát vọng bắn ra.

Hắn thì thảo nói đến: "Bạch Cơ, ta... Ta không được, nhanh không được. "

Bạch Cơ nói: "Lại kiên trì một hồi, ngươi cốt lạc tự khôi thông rồi."

Bạch Cơ song tay đè chặt Triển Dật cổ xiết chặt, không bao lâu, bàn tay một đạo ánh sáng màu lam đánh vào hắn cột sống. Triển Dật chính không ngừng ma sát lấy Bạch Cơ thân thể, hưởng thụ lấy chưa bao giờ đến qua bành trướng, đột nhiên trên lưng phảng phất điện giật đồng dạng, toàn thân lập tức bị thụ kích thích, run rẩy không ngừng, toàn thân xóp, chậm rãi co quắp té trên mặt đất.

Bạch Cơ đưa chân đá đá Triển Dật, nói: "Đại phối đàn, thiếu chút nữa cho ngươi hư mất đại sự."

Triển Dật miệng lớn thờ phỉ phò, cảm thấy quanh thân cốt lạc phảng phất có từng đợt dòng nước ấm đỏ, dị thường khoan khoái dễ chịu, biết rõ Bạch Cơ cho hắn đã thông cốt lạc, muốn là cái kia chuyện gì xả khúc yêu thân cứ như vậy đã luyện thành.

Bạch Cơ lúc này chính nửa nằm trên giường của hắn, hai chân chuyển hướng, giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn, nói: "Đại phối đàn, ngươi coi như cũng được sao?"

Như vậy biểu lộ, cực kỳ sức hấp dẫn, Triển Dật thoáng cái đứng , chậm rãi đến gần Bạch Cơ, cảm giác mình lập tức thập phần cường đại rồi, hung dữ nói: "Đi!"

Bạch Cơ theo chưa từng gặp qua Triển Dật như thế có khí khái thời điểm, chưa phát giác ra có chút giật mình kinh ngạc. Triển Dật lúc này đã đánh tới, không ngừng mà hôn môi môi của nàng, cái mũi, con mắt, lỗ tai, cổ... Bạch Cơ cảm thấy thủy triều mùa xuân vừa muốn tràn lan, không khỏi đem Triển Dật ôm chặt rồi.

Hai người không ngừng quần quýt si mê, Triển Dật xé rách Bạch Cơ quần áo, nàng lập tức tỉnh táo lại, bên tai phảng phất nghe được Thương Lăng hừ lạnh một tiếng. Trong chốc lát như nghe thấy sấm sét, Bạch Cơ đẩy ra Triển Dật, nói: "Không được, hắn sẽ biết đấy."

Triển Dật nói: "Sẽ không biết , ngươi không nói hắn sẽ không biết."

Nói xong lại bỏ nhào qua, Bạch Cơ trốn tránh lấy hắn, nói: "Không, hắn nghe thấy được đi ra, hắn có thể đoán được."

Triển Dật đang lúc dục hóa như lửa đốt, cho là trời sập xuống cũng không để ý tới, chăm chú ôm Bạch Cơ, Bạch Cơ cho hắn ôm toàn thân mềm yếu, chỉ

sợ lại kháng cự bất trụ, cho Triển Dật một cái thẳng đao Hoàng Long, tiến quân thần tốc, vậy thì hối hận thì đã muộn, vội vàng bên trong, xông ngoài phòng kêu sợ hãi: "Su phụ, người hồi trở lại đến rồi!"

Triển Dật toàn thân run lên, nháy mắt ngưng lại thân thể, Bạch Cơ đẩy ra hắn, chạy thoát đi ra ngoài. Triển Dật chậm rãi trở lại tới, chỉ thấy màn cửa cây tử đằng nhẹ lay động, lại ở đâu có Thương Lăng bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47 : Thú nhân

Tình tảo lại về sau, Triển Dật không khỏi ám đạo:thâm nghĩ nguy hiểm thật, nếu cho Thương Lăng đã biết, vậy khẳng định là chết không có chỗ chôn đây. Chờ đợi hắn không biết là cái gì vận mệnh, hơn nữa việc này cũng hút pin đồng dạng, nghiện tự không cách nào bỏ đi thoát.

Nhanh bầu trời tối đen thời điểm, Thương Lăng trở về rồi, lại không có thu thập cái gì linh chi quả tiên, cũng không có săn bắn cái gì Thần Ma quái thú, chỉ là toàn thân quần áo rách rưới, trên người vết thương chồng chất, khi trở về chỉ là lạnh lùng nhìn đồng dạng Triển Dật, tự chiều Bạch Cơ đi qua. Đã qua rất lâu, Bạch Cơ mới từ phòng của hắn đi ra, giường truyền thuyết ít ai biết đến đến trên người nàng mang theo dây đặc vị thuốc, nhẹ giọng hỏi nàng: "Tiền bối cái gì?"

Bạch Cơ nói: "Su phụ phát hiện một cây hiếm thấy song sắc quả, cùng thủ hộ nó ác rắn mới đại chiến một hồi, không có thu thập đến."

Triển Dật thâm giật mình, Thương Lăng rõ ràng không có đấu thắng một chỉ ác rắn mới, có thể thấy được cái kia ác rắn mới đáng sợ hung mãnh.

Bạch Cơ nói khẽ: "Su phụ muốn người cũng tốt tốt nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai cùng nhau đi nghênh chiến cái con kia Hồng hoang ác rắn mới. Trên người của người có kèm theo một chỉ hung mãnh Ma Viên hồn thú, khi tất yếu có thể dùng một lát."

Triển Dật nói: "Ta cái này chỉ Ma Viên hồn thú yếu như vậy, ngày đó đều đình không được tiền bối một kích, đi chỉ sợ cũng không giúp đỡ được cái gì."

Bạch Cơ nói: "Không phải , ngày ấy Ma Viên tự hồ bị thật lớn tổn thương, có suy thoái trạng thái, hôm nay Ma Viên hồn thú không hề phụ thuộc nó thương thế, tự nhiên cũng là hung mãnh phi thường đấy."

Triển Dật nghe xong Bạch Cơ nói cái kia Ma Viên ngày đó chính là là vì bị thương mà không chịu nổi một kích, lập tức cũng không dám nhiều lời, sợ nàng hỏi ý kiến hỏi , đã biết hồn hỏa thiếu tổn thương Ma Viên sự tình, cái kia có thể to lắm sự tình không ổn rồi.

Ngày kế tiếp sáng sớm, một chuyến ba người liền hướng U Minh thế giới bề dày về quân sự khu vực ở bên trong đi, trên đường đi thương xanh tươi rậm rạp mẫm, chỉ nghe Hồ Khiếu vượn gầm, sừ (khiến cho) cái này lam nhạt trong thế giới lộ ra thấp phần tinh mạch quý dị. Đi ba mươi dặm đường, liền vào một cái sơn cốc, tiến sơn cốc này, Thương Lăng chiêu thoán một phát tay, ngồi xổm người xuống, chậm rãi về phía trước đi động.

Triển Dật biết rõ tự muốn đi vào cái kia Hồng hoang ác rắn mới lãnh địa rồi, đại khí cũng không dám ra, đi theo Bạch Cơ sau lưng rón ra rón rén [tiềm hành].

Lại đi một dặm lộ hứa, Thương Lăng ngừng lại, hắn nhẹ nhàng đẩy ra một mảnh cao thảo, theo cái kia trong khe hở nhìn lại, Triển Dật thấy được cái kia Hồng hoang ác rắn mới [kỳ • sách • lưới], một đầu hai dày mấy chục mét ác rắn mới khô lâu!

Lưng như núi lớn đồng dạng cung , trên sống lưng mọc lên một loạt ngân quang lỏng lẻo lợi kiếm gai xương, bốn chân cốt như là bốn căn cực lớn cây cột, bằng phẳng rộng rãi trên mặt đất, đầu rồng (vòi nước) dán mặt đất, xem ra Hồng hoang ác rắn mới đang tại nghỉ ngơi.

Thương Lăng duỗi ra hai cái ngón tay, lặc lư, Bạch Cơ hiểu ý, theo bên trái cao trong cỏ đi vào, im ắng vây quanh Cự Long khác một bên. Tuy nhiên hết thấy lặng yên im ắng, nhưng là cái kia ác rắn mới giống như cảm thấy được nguy hiểm, nó mãnh liệt ngẩng đầu đến, một đôi bàn đầu đồng dạng con mắt cảnh giác nhìn quét . Triển Dật chứng kiến ác rắn mới đầu chính theo Bạch Cơ rồi đi cái hướng kia đi động, thâm nghĩ: "Không tốt, Bạch Cơ bị phát hiện rồi."

Quả nhiên ác rắn mới khô lâu oanh địa một tiếng, như một tòa núi lớn đứng , quay mặt về phía Bạch Cơ cái hướng kia há miệng to như chậu máu, một tiếng rống to. Đang ở đó lúc, Bạch Cơ như một đạo bạch quang bay vút mà lên, giữa không trung lơ lửng tay hất lên, chỉ nghe không trung ầm ầm không ngừng bạo tiếng nổ. Ác rắn mới không chút nào yếu thế, cũng giương lên Cự Đầu, nhẹ răng nhếch miệng lên tiếng trường rống.

Lúc này thời điểm, Thương Lăng đẩy ra cao thảo, vô thanh vô tức lần qua đi, như một cái viên cầu đồng dạng lăn đến Hồng hoang ác rấn mỗi dưới chân, chỉ thấy viên cầu hàn quang lóe lên, một đạo Ngân Quang bỏ đi ra, hung hăng địa gọt hươg ác rấn mỗi chân sau.

Lại là nghe được một tiếng rống to, Triển Dật chứng kiến, ác rấn mỗi chân sau cốt dĩ nhiên cũng làm bị Thương Lăng rút kiếm sinh sinh chém đứt rồi, nửa người ngã lệch xuống, Thương Lăng đánh lên thành công, lập tức lui về phía sau, ác rấn mỗi gãy chân rơi xuống đất, rõ ràng sinh sinh chi chống được núi lớn đồng dạng thân thể, cái đuôi mang theo gió mạnh [Cương Phong] hoành quét tới, Thương Lăng lại là một cái lần qua lần lại, khó khăn lắm tránh khỏi, dù là như thế, kiếm trong tay cũng bị ác rấn mỗi quét đi nha.

Triển Dật chứng kiến Thương Lăng bỏ , lao đảo trở về trốn, xem ra cái kia quét qua cũng đã thương nặng hấn.

Ác rấn mỗi bị bọn hấn âm thanh thứ đồ vật kích lợ vào cự tổn thương, nhất thời giận dữ, Triển Dật chỉ nghe thấy đầy trời khắp địa đều là rống lên một tiếng, mới thấy kia đầu ác rấn mỗi đã vết thương chong chát rồi, Long trên lưng thêm rất nhiều vết thương. Nhưng là bị thương ác rấn mỗi vẫn thập phần hung mãnh, mặc dù chỉ là ba chân chèo chống, thực sự nhảy dựng nhảy dựng cùng Thương Lăng Bạch Cơ ác đấu lấy.

Triển Dật chứng kiến Bạch Cơ lần nữa theo trên mặt đất bay vút mà lên, ác rấn mỗi theo nàng ngẩng đầu lên đến, miệng rộng thừ lấy đao kiếm đồng dạng hàm răng, không ngừng nhìn trời cắn xé đi qua. Lúc này Thương Lăng trong tay bắt được cái kia thanh lợi kiếm, lại hóa lấy một đoàn viên cầu bay đi, theo ác rấn mỗi dưới đầu bay vút mà qua. Chỉ thấy hàn quang lóe lên, ác rấn mỗi cổ họng trán vỡ ra đến, một mảnh máu tươi phun dưng mà ra.

Lúc này Thương Lăng ở chân trời bay vút một cái vòng tròn lớn cung, mới cùng Bạch Cơ xa xa rơi xuống. Hồng hoang ác rấn mỗi đã gặp phải trí mạng trọng thương, ủng hộ không chỉ chock lát, rốt cục ảm ảm đến đấy, không ngừng run rẩy, trên mặt đất tràn đầy huyết hồng long huyết.

Thương Lăng đi đến một khối tảng đá lớn chỗ, bắt tay vào làm đây, tảng đá lớn ảm ảm dôi, chỉ thấy sau đá lộ ra một cây ba thước rất cao xanh biếc Tiểu Thụ, Tiểu Thụ bên trên mọc ra đồ lên một thanh hai khóa trái cây, chừng trumg gà giống như đại, chu vây quanh Thất Thái hào quang.

Thương Lăng duỗi ra hai tay, nửa lưng lấy cái kia hai khóa ráng ngũ sắc bao phủ song sắc quả, về mặt thần say. Sau nửa ngày, hấn đứng , đối với Triển Dật nói: "Cái này hai khóa song sắc quả ngắt lấy về sau, chỉ bằng lập tức ăn uống, nếu không lập tức sẽ tan rã không thấy. Ăn uống sau lại phải lập tức tu tập, mới có thể đem Thần Quả công hiệu nạp cho mình dùng. Ta tại tu tập lúc, cần toàn bộ tinh thần thu nạp Thần Quả công hiệu, không thể bên cạnh chú ý. Cho nên, còn phải thỉnh người... Thiếu hiệp giúp một việc."

Triển Dật nghe hấn nói lời nói trở nên thập phần khách khí, vội nói: "Không dám, tiền bối có cái gì phân phó, loại nhỏ (tiểu nhân) tất [nhiên] đem làm hết sức."

Thương Lăng nói: "Ta cần thiếu hiệp cho ta hộ pháp."

Người bình thường tu tập lúc tiến vào vật ngã lưỡng vong chi tế, là không thể có nửa điểm quấy nhiễu , nhẹ thì kiếm củi ba năm thiêu một giờ, nặng thì tẩu hỏa nhập ma. Triển Dật là học võ chi nhân, tại điểm ấy đương nhiên sáng tỏ, muốn hấn cho người đem làm hộ pháp hấn cũng không dám đảm nhiệm, vạn nhất lại tới nữa cái gì Hồng hoang quái thú, hấn cũng không dám tưởng tượng. Tự nói: "Ta... Ta tu vi còn thấp, hay vẫn là thỉnh Bạch Cơ cho tiền bối đem làm hộ pháp a."

Thương Lăng không hề cho hấn phân biệt, nói: "Bạch Cơ một hồi cũng muốn giúp ta tu tập, phân thân không được. Ngươi thân phụ Ma Viên hồn thú ma lực phi thường, ma quái đều không phải của hấn địch thủ, đến lúc đó thực sự cái gì nhìn xem, ngươi lập tức triệu hoán Ma Viên hồn thú đi ra, biết không?"

Triển Dật chỉ đành phải nói: "Vâng."

Thương Lăng lại nhìn thoáng qua cái kia khóa màu đỏ Thần Quả, không do dự nữa, lập tức tự xoay người xuống dưới, cẩn thận từng li từng tí đem cái kia khóa màu đỏ Thần Quả ngậm vào trong miệng, nâng người lên đến, đối với Triển Dật nói: "Ngươi lập tức xoay người sang chỗ khác, vô luận nghe được ta tu tập là có cái gì dị tiếng nổ, đều không cho quay đầu lại quan sát, hiểu chưa?"

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí thập phần nghiêm khắc, hai mắt lại trở nên lạnh, chăm chăm vào Triển Dật.

Triển Dật đánh cho rùng mình một cái, xem hấn hàm cái kia khóa Thần Quả cổ quái như vậy, không dám nói gì, chỉ là khom người lui về phía sau mấy trượng xa, xoay người sang chỗ khác, bắt tay đặt ở trên lưng, án lấy lúc đến Bạch Cơ vì hấn chuẩn bị một thanh lợi kiếm cần điều khiển lên, nếu không dám dị động, sung nổi lên Thương Lăng tạm thời nhập định hộ pháp.

Lúc đầu, sau lưng cũng không có gì tin tức, nửa khắc thời cơ về sau, nghe được có vù vù tiếng thờ dộc, muốn là Thương Lăng tiến nhập thời khắc mấu chốt; đã qua không lâu, liền nghe Thương Lăng càng không ngừng rống gọi .

Triển Dật chỉ cảm thấy thập phần quái dị, dù sao rất sợ chết, sợ sau lưng có nguy hiểm gì công việc phát sinh. Đem trung tâm hộ pháp ý niệm trong đầu vút ra một bên, cúi đầu xuống, từng điểm từng điểm hướng về sau dôi xoay qua chỗ khác.

Vụng trộm quay đầu lại hấn còn sợ bị phát hiện rồi, đến phát hiện sau lưng chuyện phát sinh, Triển Dật mở to mắt, hấn chứng kiến Bạch Cơ chính phục lấy, thân thể vậy mà biến thành một chi Bạch Hồ, mà Thương Lăng, cũng biến thành một chi Sói!

Bọn hấn vậy mà không phải nhân loại!

Triển Dật nháy mắt ngây dại, hấn không nghĩ tới chứng kiến lại là tình cảnh như vậy.

Lúc này phục lấy Bạch Cơ cũng phát hiện hấn, rõ ràng khẽ cười thoáng một phát, Triển Dật cũng không dám quay đầu lại đi qua, hai chân thẳng tắp đứng tại đầu đó, như là vẫn ở chỗ đó trung tâm hộ pháp, không nhúc nhích qua mây may như vậy.

Đã qua hồi lâu, chỉ nghe lấy sau lưng tuôn rơi tiếng nổ, Bạch Cơ đi tới bên cạnh của hấn, lại hồi phục mỹ nhân bộ dáng, đối với hấn phong tình cười cười, hấn mới dám quay đầu lại vội vàng thoáng nhìn. Thương Lăng cũng trở về phục thân người, chính bàn ngồi dưới đất, nhập định đồng dạng, trên người của hấn, quần quần lấy sương mù, xem ra là chính thức tiến vào tu tập vong ngã hoàn cảnh rồi.

Bạch Cơ vỗ vỗ Triển Dật bả vai, ý bảo hấn đi theo tọa hạ : ngồi xuống.

Bạch Cơ bẻ gãy một căn cao thảo, trên mặt đất ghi: "Hấn ăn hết song sắc quả, trong cơ thể ngưng tụ rất nhiều dương hòa, phải luyện hóa, mới có thể tiến nhập bước tiếp theo tu tập, bởi vì U Minh thế giới không thể có Thuần Dương nguyên tố."

"Ah, nguyên lai là như vậy." Triển Dật lúc này mới hơi có minh bạch, chỉ là như vậy tu luyện thật sự là thật là quý dị.

Bạch Cơ đem vừa rồi ghi lau đi, lại ghi: "Kỳ thật ta rất hận hấn, ngươi hận hấn sao?"

Viết xong sau nghiêng đầu xem Triển Dật, Triển Dật kinh dị nhìn xem nàng, không biết cái gì trả lời, Thương Lăng đối với hấn, không có hận cũng không có yêu. Hấn cảm giác Thương Lăng lòng dạ phi thường sâu, nếu như không là vì hấn cứu mình, nếu như không phải hấn lưu lạc đến cái này quý dị thế giới, Triển Dật đã sớm lần mất xa xa rồi.

Hấn nghĩ nghĩ, tiếp nhận Bạch Cơ trong tay nhánh cỏ, ghi: "Ta có chút sợ hấn."

Bạch Cơ dấu điểm dấu vết gạt đầu, cầm qua cái kia nhánh cỏ ghi: "Ngươi sợ hấn là đối với , hấn kỳ thật cũng là tại lợi dụng ngươi."

Triển Dật thật là giật mình, đón lấy ghi: "Hấn lợi dụng ta cái gì? !"

.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48 : Sát phạt

Bạch Cơ lau đi trên mặt đất chữ, đem nhánh cỏ giờ thật lâu, lại không có viết cái gì. Sau đó bên nàng đầu xem Triển Dật, thấy hấn thập phần mất tự nhiên. Bạch Cơ mới tiếp tục ghi: "Ngươi yêu thích ta sao?"

Triển Dật lập tức ghi: "Ưa thích."

Bạch Cơ xem ra rất là vui mừng, mị nhãn xem Triển Dật, càng đem bàn tay nhỏ bé duỗi đi qua. Triển Dật rất là giật mình, vụng trộm quay đầu lại nhìn thoáng qua Thương Lăng. Bạch Cơ thấy thế, tự ghi: "Đừng lo lắng, còn cần ba canh giờ, hấn mới có thể tu tập hoàn tất." Triển Dật bị thụ ủng hộ, tự cầm Bạch Cơ tay, Bà Sa .

Bạch Cơ nhắm mắt lại, như cũng rất hưởng thụ, một lát sau, mới lại sát đất bằng lên, ghi: "Ngươi tu thành hồn hòa, ngàn vạn không muốn nói cho hấn biết."

Triển Dật giật mình, ghi: "Vì cái gì?"

Bạch Cơ ghi: "Ngươi tu thành hồn hòa, hấn sẽ bắt nó hút khô, đến lúc đó ngươi đã không có hồn hòa, chẳng khác nào vô dụng thôi rồi, hiểu chưa?"

Triển Dật nghĩ đến hồn hòa thiêu đến Ma Viên trên người, chính mình hồn hòa tuy nhiên nhỏ yếu, nhưng là vẫn có thể đủ tu luyện trở về, cho nên tự ghi: "Hấn hút đi hồn hòa, ta còn có thể tiếp tục tu luyện nha."

Bạch Cơ khẽ lắc đầu, ghi: "Không được , hồn hòa bị hút khô, không thể tu luyện nữa."

Triển Dật rất là mê hoặc, nhìn không được đem hồn hòa thiêu đến Ma Viên trên người sự tình đã viết đi ra, hấn muốn: muốn muốn biết Đạo Hồn hòa bí mật, đành phải mạo hiểm hỏi thăm, xem ra Bạch Cơ rất là lương thiện.

Bạch Cơ đã biết Ma Viên bị thương sự tình, gạt gạt đầu, nói cho Triển Dật đó là bởi vì hồn hòa qua thân lúc chỉ là trong nháy mắt, cũng không có đem

hắn hóa chủng cùng nhau qua đi, cho nên còn có thể tu luyện trở về. Nàng còn nói cho Triển Dật, nếu như Ma Viên không phải lần tiến trong sông đem hồn hóa làm cho đã diệt, hẳn hồn hóa chỉ cần đã sớm dập tắt.

Triển Dật liếc cơ viết ra, lập tức trợn mắt há hốc mồm, hẳn không thể tin được. Hắn có chút sáng tỏ, ghi: "Hắn dạy ta U Minh ba Âm Quyết tu luyện hồn hóa, nhưng thật ra là mượn của ta hồn hóa sao?"

Bạch Cơ yên lặng điểm cái đầu, ghi: "Chỉ cần ngươi một khi tu thành hồn hóa quy hắn sử dụng, hẳn tự sẽ giết ngươi!"

Triển Dật nhất thời mồ hôi lạnh ứa ra, ghi: "Vậy làm sao bây giờ?"

Bạch Cơ mỉm cười, sát đất bằng lên, đã viết năm chữ to: "Tiên hạ thủ vi cường!"

Triển Dật lại càng hoảng sợ, không khỏi lại quay đầu lại nhìn thoáng qua Thương Lăng, thấy hắn vẫn còn trong nhập định, mới vỗ vỗ lồng ngực của mình.

Bạch Cơ xem hắn, tiếp tục ghi: "Hắn vì song sắc quả, lưỡng độ cùng ác răn mối giao chiến, tàn tật thâm trọng, lúc này còn thừa công lực không đến ba thành, đúng là ra tay thời cơ tốt, nếu như bỏ lỡ cơ hội, ngươi về sau phải mặc hắn xâm lược. Đợi hắn đã luyện hóa được màu đỏ Thần Quả, lập tức muốn luyện hóa màu xanh Thần Quả, đến lúc đó hắn tại trên người của ta nhắm mắt toàn bộ tinh thần tiết dương hóa thời điểm, chính là hắn phòng ngự yếu kém nhất chỉ tế, khi đó ngươi một kiếm chọc vào xuyên đeo lưng của hắn tâm, hẳn hắn phải chết không thể nghi ngờ."

Triển Dật bẽ bộn ghi: "Nếu như một kích không trúng, bị hắn cảm thấy nửa nha?"

Bạch Cơ ghi: "Không sao, màu xanh Thần Quả nhét vào thân thể của hắn, còn không có luyện hóa lúc, hẳn thần dương hỗn loạn, công lực không thể hoàn hảo vận dụng, ngươi triệu hoán Ma Viên hồn thú đi ra, phối hợp ta toàn lực một giết, định có thể giết hắn diệt hồn."

Bạch Cơ đem Triển Dật tay kéo tiến Phong trong mây nhẹ nhàng quét lấy, ghi: "Đến lúc đó ta tự vĩnh viễn là của ngươi người rồi!"

Triển Dật nắm chặt bên eo kiếm, ghi: "Giết!"

Lại qua một canh giờ, chỉ nghe sau lưng một tiếng than dài, Thương Lăng nói: "Các ngươi tới."

Triển Dật trong nội tâm thập phần tâm thần bất định, nhìn trộm liếc cơ, đã thấy nàng thần sắc như thường, chưa phát giác ra đi theo hếch ngực, hai người cùng đi đi qua.

Thương Lăng nói: "Triển Dật ngươi vừa rồi làm phi thường tốt, một hồi ta còn muốn luyện hóa cái này khóa màu xanh Thần Quả, hay vẫn là như vừa rồi đồng dạng, ngươi tiếp tục giúp ta hộ pháp, không cho phép quay đầu lại."

Triển Dật khom người nói: "Vâng, tiền bối, đệ tử ỏn thỏa toàn lực."

Thương Lăng cho hắn gương vẽ tươi cười, đem vung tay lên, nói: "Đi a."

Triển Dật liếc qua Bạch Cơ, chậm rãi lui thân trở lại nguyên lai địa phương, xoay người sang chỗ khác, đem tay đề tại trên chuôi kiếm, định như Kim Cương hộ pháp. Hắn vừa rồi nhìn Thương Lăng huyết sắc tái nhợt, hiển nhiên thập phần suy yếu, cái này cho hắn rất lớn mật tử, nhưng là giữ tại trên chuôi kiếm tay lại có chút run rẩy.

Như vừa rồi đồng dạng, không bao lâu Thương Lăng này này rống gọi, Triển Dật một cái tâm cũng đi theo kịch liệt nhảy lên, muốn quay người, một đôi chân lại như định rồi ngàn cân, giờ lên không động dậy lên. Triển Dật chậm rãi quay người tới, hắn nắm chắc kiếm, chậm rãi từng bước một đi qua, đã đến gần Thương Lăng sau lưng, gương lên kiếm.

Triển Dật mạnh mẽ đem kiếm đâm xuống, đâm biến thành thân sói Thương Lăng bán cung lấy áo ba lỗ[sau lưng]. Chỉ nghe một hồi khàn giọng thét dài, kiếm nhập phía sau lưng, nhưng lại đâm trật rồi. Thương Lăng phút chốc nâng người lên, vận quay người tứ, thân thể của hắn nhanh chóng lan tràn mà lên, hồi phục thành hình người, ánh mắt của hắn Ác Ma đồng dạng trừng mắt Triển Dật.

Triển Dật sợ đến không ngừng lui về phía sau, Thương Lăng từng bước một đạp trên bức tới. Bạch Cơ nhặt lên kiếm của nàng, mạnh mẽ lại một kiếm đâm vào Thương Lăng phần eo. Thương Lăng lại là một tiếng hí, nhảy mất xoay người sang chỗ khác, đi theo một chưởng vung mạnh, Bạch Cơ liền một cái té ngã ngã lật rồi. Nàng bò lên đến, Triển Dật chứng kiến khóe miệng của nàng tràn ra máu tươi.

Bạch Cơ hai tay kết ấn, đột nhiên đánh ra một đạo ánh sáng màu lam, lại chỉ đánh trúng Thương Lăng quơ quơ bên thân thể. Thương Lăng tiện tay một cái trao phốc, một đạo Ngân Quang tóe ra, Bạch Cơ song chưởng một đương, ngã xuống đất một cái lăn trở mình. Hai bên thực lực thật sự là không thể so sánh nổi. Thương Lăng đắc thế không buông tha người, song chưởng đủ vung, từng đạo Ngân Quang đánh trúng Bạch Cơ bốn phía ẩn nấp.

Nàng lớn tiếng kêu lên: "Hồn thú, nhanh triệu hoán Ma Viên hồn thú..."

Nói còn chưa dứt lời, Thương Lăng một cái đâm móc nện ở trên bụng của nàng, lập tức đem nàng đánh bay giữa không trung. Thương Lăng một cái vận người, lại đối mặt Triển Dật. Triển Dật chân nhũn ra được cơ hồ muốn ngã xuống rồi, hắn miệng lớn thở phì phò, mạnh mẽ một trương hai tay, phát ra một tiếng sắc nhọn gầm rú, cơ hồ cùng lúc đó, phía sau hắn cũng phát ra một tiếng rung trời hám địa rống to, một cái hơn năm mét cao Ma ảnh xuất hiện.

Thương Lăng một quyền thẳng đảo tới, Triển Dật sau lưng Ma ảnh hơi biến hóa, mạnh mẽ chạy trước mà đi, cũng là một quyền thẳng đảo đi qua. Chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Thương Lăng cùng Ma Viên hồn thú đồng thời xoay người ngã xuống đất. Mà Thương Lăng ngã xuống đất lúc, trên

lưng trường kiếm liền xuyên đeo thân mà qua, làm cho hấn lại là một tiếng thê lương găm rú.

Bạch Cơ nhảy đến giữa không trung, hô to một tiếng: "Thiên trán bảy liên..." Theo nàng một tiếng khê kêu, một đạo ánh sáng màu lam nhô lên cao kích xuống, thẳng đánh cho Thương Lăng thân thể một hồi run run, chung quanh hấn, bị chấn khai một vòng lại một vòng quang quang sáng, xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thắm-xanh da trời-tím), từng đợt từng đợt nhộn nhạo ra.

Đội cho hoàn quy sóng tận, Thương Lăng nảo lên, tràn ra ba đạo ánh sáng âm u, Bạch Cơ thả người lướt qua đi, song chường phát ra cùng một lúc, phịch một tiếng, đem bên trong một đạo ánh sáng âm u tại chỗ đánh nát, dư thừa hai đạo ánh sáng âm u ngưng tụ, rõ ràng là một chỉ dài đến ba thước ác lang hư ảnh. Ác lang hư ảnh mạnh mà trường âm thanh tru lên, sợ đến Triển Dật hai chân run lên, cơ hồ đứng không vững.

Chỉ thấy Bạch Cơ duỗi ra một chường ung dung lắc lư, quát to một tiếng: "Hồn về quê cũ..." Cái kia Thương Lăng hư ảnh tức khắc đánh hoành lấy như cái phêu giống như bị lòng bàn tay hút vào.

Bạch Cơ hướng Triển Dật cười cười: "Còn không thu người Ma Viên hồn thú?"

Triển Dật y theo lúc ấy Bạch Cơ giáo pháp môn, quát to một tiếng: "Lá rụng về cội...", Ma Viên hồn thú rống to một tiếng hướng hấn bao phủ tới, chậm rãi làm giảm bớt, thế giới vô thanh vô tức.

Phen này tranh đấu tuy nhiên kinh thiên động địa, nhưng là hữu kinh vô hiểm, đúng hạn giống như thuận lợi hoàn thành. Triển Dật giật mình kinh ngoài, cũng không khỏi được héch lòng ngực, cảm giác như làm một hồi nam tử hán rồi.

Tranh đấu sau đích Bạch Cơ bởi vì nguyên khí đại thương, liền tựa ở Triển Dật trên người, lộ ra thập phần mềm mại. Triển Dật nam tử hán liền làm đến cùng, đem Bạch Cơ ôm. Bạch Cơ ngậy thơ một tiếng, hai tay khấu trừ tại Triển Dật trên cổ, thối hơi như lan, nói: "Ta mệt mỏi, người ôm ta trở về a."

Bạn đang đọc truyện *Một Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49 : Nung khô hồn hỏa

Triển Dật đương nhiên không có cái kia lực lượng đem Bạch Cơ ôm trở về trụ sở, Bạch Cơ địa phương ngồi xếp bằng, lấy ra tùy thân mạng linh tụy ăn hết, sau đó vận công thổ nạp, dùng hai canh giờ, đem nguyên khí khôi phục bảy tám phần.

Đại địch đã diệt, hai người tình chàng ý thiếp, một đường trở về xem không tận phong quang xinh đẹp, nói không hết tin đồn lời nói nhỏ nhẹ. Triển Dật chỉ cảm thấy đi tới Thiên Giới, chóng mặt nức ních tổng không thể tin được cái kia là thực, từ khi xuyên việt đến cái này dị giới đến, thân thể quay trở về thiếu niên, không nghĩ tới đi vào U Minh Động Thiên dĩ nhiên là mình nguyên lai là linh hồn.

Nhất là Bạch Cơ lười biếng nằm ở hấn trên giường thời điểm, ngọc thể ngang dọc, mị nhân như tơ, lộ ra thập phần hấp dẫn, Triển Dật dưới thân, nháy mắt lại là nóng hổi bành trướng.

Lúc dùng bất đồng, Triển Dật không nên hầu gấp, liền chậm rãi hưởng thụ. Khinh sam ở dưới Phong vân đầy đặn, khiết Bạch Kiên rất, nhưng là bắt tay vào làm lại mềm mại phi thường, mùi thơm lạ lùng mờ mờ, làm cho hấn đuổi cái mũi đi sờ nhẹ cái kia tuyết trắng sóng vắn, trương miệng đi khê cắn cái kia đỏ sậm đậu khấu.

Bạch Cơ liền tinh tế rên rỉ, nghe tới thập phần xa xôi sương mù,che chắn.

Triển Dật theo trên sườn núi hôn xuống đến, hôn qua dịu dàng nắm chặt Dương liễu eo nhỏ, hôn qua rậm rạp rừng rậm Đen, hôn đến trong rừng rậm đen cái kia một đạo khe núi bên trong.

Đã tìm được khe núi trong kia nửa tàng nửa lộ hồn đá nhỏ lồi, nhu hòa vô nhẹ...

Bạch Cơ thân thể, cho Triển Dật chí cao hưởng thụ, Triển Dật hưởng thụ đồng thời, đem Bạch Cơ hầu hạ được dục tiên dục tử, làm cho Bạch Cơ hận không thể đem trọn thân thể hòa tan tại Triển Dật trên người.

Hai người trầm mê vô cùng, tình đến đậm đặc chỗ, Bạch Cơ cười khê hấn: "Người còn muốn hồi trở lại dương gian đi không?" Triển Dật ôm nàng, nói: "Có người như vậy xinh đẹp Thiên Đường, ta còn hồi trở lại dương gian làm gì vậy." Bạch Cơ các loạiđội đúng là hấn những lời này, cười khanh khách, lại ngọt chán phụ thuộc tới.

Hai người trọn vẹn điên cuồng bảy ngày bảy đêm, mới cảm thấy mỹ mãn, trở lại cuộc sống bình thường thế giới đến.

Từ đó mỗi ngày bọn hắc chi là tiến U Minh bề dầy về quân sự thế giới đi thu thập linh tụy, gặp được Hồng hoang quái thú, liền đem tức chém giết, bắt đầu Triển Dật chỉ là đứng ngoài quan sát, gặp được Bạch Cơ nguy hiểm lúc, mới gọi ra Ma Viên thú hồn hỗ trợ. Về sau chậm rãi gia nhập chiến đoàn, tuy nhiên mạo hiểm liên tục, nhưng đã đến thập phần nguy cấp thời điểm, Bạch Cơ liền gọi ra Thương Lăng Thương Lang thú hồn. Bọn hắc đánh chết tiến giai ma thú trên cơ bản đều có kèm theo hồn đan, chỉ cần đưa hắc tam hồn đánh vỡ, liền có thể thu hoạch.

Thu thập rất nhiều linh tụy cùng hồn đan, Bạch Cơ liền rời núi đi, đến ngoài núi thị trấn đi bán, để đổi lấy ngày thường sinh hoạt cần thiết.

Triển Dật là không chịu cô đơn người, biết rõ U Minh Động Thiên cũng không phải đơn thuần Hồng hoang sâu thẳm, đương nhiên cũng nghĩ đến U Minh quần cư thế giới lãnh hội một phen.

Thế nhưng mà Bạch Cơ một câu lại sợ tới mức hắc không dám chút nào tưởng tượng, Bạch Cơ nói: U Minh thế giới người phần lớn là nửa thú nửa người, dù cho tu tập đã đến có thể biến ảo trường thành cảnh giới, hắc bản chất cũng là ma thú chi thân, tựa như Thương Lăng như vậy, nhưng thật ra là một chỉ Thương Lang tu luyện đến đấy. Một người tu luyện hồn hỏa phạm nhân, đối với cái thế giới này quả thực tự là một kiện chí bảo, chỉ cần dùng phạm nhân tu luyện hồn hỏa nung khô chính mình, có thể hoàn toàn thoát ly thú hình, chính thức tu thành hình người.

Ngụ ý, Triển Dật nghĩ đến U Minh Động Thiên bên ngoài thế giới đi, dữ nhiều lành ít.

Cái này sử (khiến cho) Triển Dật rất là phiền muộn, dù sao tại đây không phải của hắc nơi ở lâu, hắc không giây phút nào muốn trở lại dương gian đi.

Ở chung lâu rồi, Bạch Cơ nhìn ở trong mắt, liền có ý định.

Mỗi ngày chỉ là thu thập đi săn, buồn tẻ tuân lệnh Triển Dật cơ hồ nổi điên, vì vậy càng về sau, liền không theo Bạch Cơ đi, chỉ ở nhà ở bên trong ăn uống cùng với.

Ngày hôm đó Bạch Cơ lại đi hái sẵn rồi, Triển Dật chán đến chết, ăn hết một chỉ Hỏa Vân quả, tụng niệm Trường Xuân quyết, đem chân hỏa điều tra phát cáu ả, sau đó tại khiến nó chảy - khắp quanh thân kinh mạch, hưởng thụ cái khoan khoái dễ chịu, cuối cùng lại để cho chân khí xoay quanh cái ốt, đốt lên hồn hỏa, chính mình tắc thì nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần, mặc hắc tự hành thiêu đốt.

Tuy nhiên Bạch Cơ đề nghị hắc truyền chuyển hồn hỏa phần đốt chính mình, rèn luyện Trường Xuân bảo thể, nhưng là Triển Dật trong đầu tràn đầy Ma Viên bị hồn hỏa thiêu được thể lương bộ dáng, nào dám thử.

Nếu như Bạch Cơ làm cho nhanh rồi, ngược lại cho rằng nàng không có hảo ý, thử nghĩ một người bị hỏa phần đốt, có thể có cái gì kết cục tốt? Đó là tánh mạng du quan sự tình, nếu không phải có người đi đầu thí luyện cho hắc xem, nói cái gì cũng không dám như vậy ném thử. Tăng thêm Bạch Cơ mình bạch nói cho hắc biết, dù cho tu luyện thành Trường Xuân bảo thể, cũng không thể phá toái hư không, cái kia nhưng thật ra là Thương Lăng lừa gạt hắc tu luyện hồn hỏa, muốn phá toái hư không, phải tu luyện thành Linh Hư đỉnh cấp cảnh giới.

Ngày hôm đó Bạch Cơ lại đi hái sẵn rồi, Triển Dật chán đến chết, ăn hết một chỉ Hỏa Vân quả, tụng niệm U Minh ba Âm Quyết, đem chân hỏa điều tra phát cáu ả, sau đó tại khiến nó chảy - khắp quanh thân kinh mạch, hưởng thụ cái khoan khoái dễ chịu, cuối cùng lại để cho chân khí xoay quanh cái ốt, đốt lên hồn hỏa, chính mình tắc thì nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần, mặc hắc tự hành thiêu đốt.

Triển Dật ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường tu luyện U Minh ba Âm Quyết, tự đã đến U Minh Động Thiên, nhất là đánh chết Thương Lăng về sau, hái sẵn lúc Bạch Cơ tay bắt tay dạy hắc không ít Dị Giới chém giết kỹ nghệ, lúc này hắc chém giết kỹ nghệ đã tương đương không sai rồi, cho dù là một chỉ ngũ giai ma thú, hắc cũng có thể một mình săn giết, nếu như ma thú lên tới bát giai, gọi ra Ma Viên hồn thú, cũng có thể thành thạo.

Nửa mê nửa tỉnh, hồn hỏa tại đỉnh đầu của hắc bên trên chậm rãi thiêu đốt lên, nói không nên lời khoan khoái dễ chịu, lúc này thời điểm, cái kia Tư Mã hận ngọc xuất hiện tại trong mộng cảnh, đối với hắc quỹ dị cười cười, Triển Dật kêu lên: "Tiểu tử, còn tín vật của ta đến!" Tư Mã hận ngọc nói ra: "Tốt." Thò tay tới, bỗng nhiên một chương vỡ vào hắc trên ốt, chương phong hồ hóa thành một đạo Liệt Hỏa, oanh địa đem hắc đốt đốt.

"Ah..."

Triển Dật quát to một tiếng nhảy, trước mắt lại hay vẫn là U Minh Động Thiên phòng, nguyên lai là một giấc mộng, hắc làm một giấc mộng. Thế nhưng mà hắc cho rằng chỉ là giấc mơ thời điểm, phỏng lại chân thật bắt đầu, toàn thân của hắc, thật sự bị hỏa phần đốt đi.

Kỳ thật cái kia hỏa thiêu tại trên thân thể, cũng không phải rất nhiệt liệt, nhiệt độ nhiều nhất như thoáng vượt qua nhiệt độ cơ thể nước ấm mà thôi, nhưng là cái này hồn hỏa cháy, chủ yếu là nung người tinh thần ý chí, như Triển Dật như vậy nhìn mình đầy người đều là hừng hực Liệt Hỏa, chỉ cả phòng nhảy loạn, bất trụ kêu sợ hãi, thân kinh của hắc đã tóe đến cực đoạn, chính xác cho là mình bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy rồi, phảng phất cảm thấy thân thể chính đang không ngừng đốt trôi.

Lúc này trong mắt của hắc xuất hiện khuôn mặt, trong sương mù, tựa là Tư Mã hận ngọc mặt, đối diện lấy hắc cười nhạo. Triển Dật điên cuồng, nhảy đến Tư Mã hận ngọc trước mặt, một bả tự bắt được cổ họng của hắc, rống giận: "Ta bóp chết ngươi tiểu tử này..."

Sư Mã hận ngọc há to miệng, đầu lưỡi đưa ra ngoài, duỗi ra nắm đấm đập hắc, kêu lên: "Là ta à, Bạch Cơ."

Triển Dật toàn thân chấn thoảng một phát, thần chí có chút thanh tỉnh, thấy rõ trước mắt mặt, nguyên lai là Bạch Cơ, hắc bắt lấy nàng cổ họng tay, không khỏi nói lỏng buông lỏng, cũng không dám buông ra. Bạch Cơ trì hoãn qua khí đến, hai tay một cái nắm liệ kinh, đem Triển Dật nhảy chạy đến giữa không trung, bỏ vuốt cổ họng của mình, khục khục ho khan, nghiêm nghị mắng nói: "Người... Người cái tên điên này, xem ra thật muốn chết cháy người mới... Mới giải hận."

Bành địa một tiếng, Triển Dật ném tôi trên mặt đất, đầu đến hần thẳng nhếch miệng, lúc này thân thể giống như đã bị đốt vỡ ra đến, xuy xuy liệt tiếng nổ. Triển Dật vừa sợ lại sợ, là Bạch Cơ phóng hỏa đốt hần, nàng muốn chết cháy hần. Bạch Cơ hung hăng đi tới, một bả xách theo cổ áo của hần, đem hần kéo , nói: "Thực không biết tốt xấu, ta là muốn..."

Triển Dật thấy được Bạch Cơ bên eo treo kiếm, liền oanh địa càng làm Bạch Cơ bỏ nhào rồi, một bả rút ra cái kia thanh lợi kiếm đến, mạnh mà đâm vào Bạch Cơ lòng dạ.

Triển Dật lao đảo bỏ , chứng kiến Bạch Cơ thân thể run lên run lên , trên đầu của nàng có ba đạo ánh sáng âm u lờ ra đến, đó là Bạch Cơ tam hồn, hần muốn đánh chết nàng đạo kia chỉ dẫn theo một đạo vàng nhạt phách quang thức hồn, thế nhưng mà Liệt Hỏa đã đốt đến cuối cùng, hần toàn thân bắt đầu tràn ra sương mù, chỉ cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, té xỉu trên đất.

Cũng không biết qua bao lâu, Triển Dật Tài ung dung tỉnh dậy, Liệt Hỏa mất, hần xòe bàn tay ra xem, hoàn hảo như lúc ban đầu, Triển Dật thì thảo nói: "Ta không có chết, không có bị chết cháy, đây là cái gì chuyện quan trọng?"

Hần ngơ ngẩn nhìn quanh, Bạch Cơ nằm trên mặt đất, lòng dạ bên trên đâm một thanh lợi kiếm, bên cạnh nàng, ngồi cạnh một chỉ màu trắng thú con, giống như là một chỉ Bạch Hồ, chính nhìn chăm chăm hần.

Triển Dật phát hiện ánh mắt của nó rất lam, sâu kín xa xa, không khỏi trong nội tâm sờ bỗng nhúc nhích, run rẩy nói: "Bạch Cơ?" Cái kia Bạch Hồ tựa hồ nhẹ gật đầu, duỗi ra hai cái trào đến, làm ra một cái quan sát động tác.

Triển Dật liền xòe bàn tay ra đến xem, bàn tay giống như không có gì ah, không, trong lòng bàn tay tựa hồ có lưu quang tại tràn động, khiến cho bàn tay của hần xem tựa như một khối hoàn mỹ ngọc chất. Triển Dật bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, kêu sợ hãi: "Ta đã bị hồn hóa nung đã qua "

Bạch Hồ lại là nhẹ gật đầu, Triển Dật kích động nói: "Ngươi chỉ dùng để hồn bó buộc ta nung khô thành Trường Xuân bảo thể, không phải muốn... Muốn giết chết ta?"

Bạch Hồ không nói, chỉ là sâu kín xem hần. Triển Dật vừa mìn xem tay của mình, thân thể, một mảnh ngọc sáng bóng.

"Bạch Cơ thật sự là dùng hồn hóa nung khô chính mình, nàng không phải... Không phải..." Triển Dật che mặt, lầm bầm nói: "Trời ạ, ta lại giết nàng, ta cho rằng nàng là Tứ Mã hận ngọc, ta cho rằng nàng muốn hại ta."

Triển Dật gào thét đến cuối cùng, ô ô khóc , thì thảo nói: "Bạch Cơ, ta không phải cố tình , ta không muốn giết ngươi, ta không biết, xin ngươi tha thứ cho ta, tha thứ ta đi."

Thế nhưng mà Bạch Hồ chỉ là nhìn xem hần không nói lời nào, Triển Dật rơi lệ đầy mặt: "Bạch Cơ, ngươi nói chuyện nha, nói chuyện nha?" Bạch Hồ xem ra cũng rất đau đớn cảm giác, nhưng nó vẫn chỉ là lắc đầu, Triển Dật thống khổ đi qua, muốn ôm khời cái con kia Bạch Hồ, thế nhưng mà bắt tay vào làm chỗ một phiền hư không, Bạch Hồ chỉ là một cái hư ảnh!

Triển Dật dốc sức liều mạng ôm lấy, Bạch Hồ vẫn như cũ là hư ảnh, hoặc là nói chỉ là một chỉ hồn thú, hần vô lực địa quỳ rạp xuống đất lên, ôm lấy đầu: "Không, không nếu như vậy, Bạch Cơ, không phải ly khai ta..."

Nhưng mà hết thấy đều đi qua, đã mất đi không thể dù có được.

Triển Dật tuy nhiên rất là thương tâm, thế nhưng mà nước mắt khóc khô cũng không có dùng, Bạch Cơ chết rồi, cái kia xem ra là Bạch Cơ thú hồn Bạch Hồ cũng chỉ là một cái hư ảnh, hần cái gì cũng không có, không, còn có một thứ đồ vật.

—— cô đơn.

Liên tiếp vài ngày, Triển Dật đều tại đau xót trong vượt qua, giấc mộng của hần ở bên trong, thường thường xuất hiện Bạch Cơ thân ảnh, giống nhau mẫu thân giống như đem hần ôm trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của hần, nhẹ nhàng thờ dài, lại để cho hần mỗi lần sau khi tỉnh lại, khỏe mắt vẫn lưu lại lấy vết nước mắt.

Bạch Hồ đúng là Bạch Cơ hồn phách hư ảnh, bởi vì tam hồn vẫn còn tại, thần thức đều đủ, Triển Dật cái kia thương tâm đứt ruột tình cảnh tự nhiên là thấy được, cảm thụ đạt được , thế nhưng mà nàng chỉ là một cái hồn phách, không thể nói chuyện ngôn ngữ. Ở chung lâu rồi, Bạch Cơ quyết định áp dụng âm thầm trợ giúp phương thức, ngày đó ám dòm Triển Dật đốt lên hồn hóa mơ hồ thiếp đi, liền dẫn đạo hần hồn hóa nung khô thân thể. Nàng còn đập vào tính toán, các loạiđội Triển Dật Linh Hư Ngưng Hồn nung khô thành công, không biết muốn như thế nào cảm ơn chính mình đâu này?

Thế nhưng mà trời đưa đất đẩy làm sao mà, tuy nhiên nàng trợ giúp Triển Dật nung khô, vượt qua Ngưng Hồn giai đoạn, nhưng là Triển Dật đã ở tình thần thác loạn trong ngộ sát nàng. Cho nên nhìn xem Triển Dật một mình thương tâm, nàng cũng chỉ là lẳng lặng xem, như nàng như vậy tu luyện thành công ma thú, dù cho chết rồi, cũng có thể hóa thành một chỉ ma lực phi thường hồn thú, tuy nhiên không có thể mở miệng nói chuyện, nhưng là Ngưng Hồn tụ hình cũng là có thể đấy.

Bây giờ nhìn đến Triển Dật như thế thương tâm chán nản, nàng mềm lòng rồi, hận chính mình lúc ấy sinh khí nói ngoan thoại, nếu như tình tế an ủi, Triển Dật có lẽ có thể hiểu được, tránh cho trận này thảm họa. Thế nhưng mà mệnh ah, có lẽ đây chính là mệnh, không, Bạch Cơ không tin như vậy vận mệnh, nhất định còn có biện pháp , còn có thể làm cho nàng đem xinh đẹp hình thể muốn trở về.

Bạch Cơ Hồn Linh chấn động, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, thật sâu nhìn thoáng qua Triển Dật. Triển Dật lại vẫn còn nặng nề mê man, trong lúc ngủ mơ

bà vai vẫn run lên run lên, khoe mát ở bên trong lại có nước mát tràn ra đến, lộ ra thập phần đáng thương cùng cô độc.

Bạch Cơ chậm rãi Ngưng Hồn tụ hình, lông của nó phát chung quanh, phảng phất có thể ở trong bóng đêm theo gió nhẹ lay động, trong ánh mắt tựa hồ doanh lấy nước mát. Nó đi vào sân nhỏ, duỗi ra thú trao đón gió bãi xuống, như Sói thấp ô một tiếng, một đầu Thương Lang hồn thú lộ ra hóa đi ra, đối với thê lương bầu trời đêm ngửa đầu kêu gào: NGAO... Ô.

Phảng phất khát vọng một hồi thảm thiết chinh chiến.

Bạn đang đọc truyện *Mộ Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50 : Hành trình

Triển Dật lại mộng thấy Bạch Cơ, Bạch Cơ nằm ở trong ngực của hắn, là ôn nhu như vậy, mặc hắn nhẹ nhàng vuốt ve, nhưng khi Triển Dật muốn tái tiến một bước thời điểm, Bạch Cơ đột nhiên hóa thành một chỉ màu lông tuyết trắng thú con, hung dữ địa hướng hắn cắn tới. Triển Dật kinh kêu một tiếng, thoáng chốc theo trong mộng đánh thức, màu trắng thú con thật sự là tựa trên giường của hắn, dịu dàng ngoan ngoãn địa rúc vào thân thể của hắn bờ, Triển Dật thậm chí cảm nhận được nó màu trắng bộ lông mềm mại.

Đó chính là Bạch Cơ hồn thú, tuyết sắc Bạch Hồ.

Triển Dật hơi giật mình, liền đem tay nhẹ nhàng mà phóng tới Bạch Hồ trên lưng, thật có thể vuốt ve đến Bạch Hồ bộ lông. Triển Dật lại kiềm nén không được, một tay lấy Bạch Hồ ôm qua đến, chăm chú ôm vào trong ngực, hắn thì thầm nói: "Bạch Cơ, không phải ly khai ta, không phải ly khai ta."

Bạch Hồ lặng lẽ yên mặc hắn vuốt ve, thẳng đến hắn bình tĩnh trở lại, mới dùng miệng cắn Triển Dật ống tay áo, lôi kéo hắn hướng ngoài phòng đi. Ngoài phòng là một đầu Thương Lang thú hồn, chính tại đầu đó qua lại bồi hồi. Bạch Hồ nhảy dựng nhảy lên Triển Dật trong ngực, thấp ô một tiếng, cái kia Thương Lang hồn thú tựa lên đường.

Triển Dật giật mình: "Nàng là muốn dẫn ta đi chỗ nào sao?"

Cúi đầu xem trong ngực Bạch Hồ, chỉ thấy nó nhẹ gật đầu, không tiếp tục hoài nghi, đem Bạch Hồ chăm chú địa ủng đầy, đi theo Thương Lang thú hồn đi vào mê ly trong bóng đêm.

Triển Dật không biết, Bạch Hồ muốn dẫn hắn đi chỗ nào?

Thế nhưng mà cái lúc này, hắn ngoại trừ tin tưởng Bạch Hồ, lại không có gì đường ra. Có lẽ, Bạch Hồ sẽ mang hắn đi đầm rồng hang hổ, làm thịt hắn đã giết hắn; có lẽ, Bạch Hồ hội dẫn hắn đi Đào Nguyên tiên cảnh, Bạch Hồ có thể hóa hồi trở lại Bạch Cơ mê người thân hình.

Triển Dật không biết ở đâu tới dám lượng, đem hết thảy hi vọng đều ký thác vào trong ngực Bạch Hồ trên người.

Đi qua một mảnh trống trải vùng quê, liền đã đến khắp nơi là quái thạch đá lồi chồm địa phương, quái Thạch Lập tại trong bóng đêm, phảng phất nguyên một đám quỷ dị thân ảnh, Triển Dật trong nội tâm bắt đầu khởi nổi cáu rồi.

Đã qua cái này phiền quái thạch khu, bọn hắn bắt đầu leo núi, núi như vách núi giống như cao thấp. Thương Lang hồn thú xem ra hết sức quen thuộc hoàn cảnh nơi này, tả hữu tùy ý chuyển, trước sau tùy ý nhảy, rất nhiều gian nguy quan ải rất là nhẹ nhõm đã trôi qua rồi. Triển Dật lại đi được từng bước gian nan, dần nham thạch leo lên, treo cây tử đằng đằng du, may mà Bạch Hồ tổng tại phía trước trừng mắt hắn, nhìn qua Bạch Hồ u lam cổ vũ ánh mắt, Triển Dật cẩn thận, biểu hiện chưa bao giờ qua dừng cảm.

Đem làm bọn hắn trèo lên cái này tòa núi cao thời điểm, u lam cảnh ban đêm đi qua, lam nhạt ánh ban mai sáng đi lên. Trên đường đi leo lên, Triển Dật chỉ cảm thấy bên người âm âm nỗ nỗ, vô cùng sương mù khắp tới, chân đạp trong lòng của hắn thập phần tâm thần bất định. Thẳng đến trèo lên đỉnh núi, ánh ban mai sáng khai mở, hắn mới nhìn rõ bên người nỗ vang nguyên lai là một đầu cực lớn thác nước, theo mây trăm trượng chênh lệch thẳng oanh mà xuống. Cúi đầu nhìn lại, núi cao hạ chỉ nhìn thấy khắp nơi lan tràn hơi nước, đây chính là bọn họ tại mê ly trong bóng đêm trèo bò lên địa phương, tựa như Thẩm Uyên .

Thương Lang hồn thú theo dòng suối phương hướng đầu lĩnh mà đi, Triển Dật càng chạy càng cảm thấy quen thuộc, thẳng đến đi đến một mảnh cánh rừng biên giới, hắn đột nhiên tỉnh ngộ, nơi này chính là cái kia phiền có ăn thịt người Thụ Yêu địa phương.

Lúc này Thương Lang hồn thú ngừng lại, Bạch Hồ nhảy đến bên cạnh của nó, chỉ thấy thân thể của bọn nó chậm rãi rút ngắn, hướng lên kéo dài mà lên, thú ảnh dần dần biến mất, lại huyền ra hai bóng người đi ra, thỉnh thoảng là khi còn sống Thương Lăng cùng Bạch Cơ! Như thế đồng thời, trên tay của bọn nó, cũng lộ ra một bả lam trong suốt lợi kiếm.

Lợi kiếm một thành, Bạch Cơ liền hướng Triển Dật đi tới, Triển Dật sợ đến gần muốn bỏ chạy, trong lòng của hắn chỉ là gọi: "Đã xong, bọn hắn nguyên lai không có chết, bọn hắn muốn giết ta!"

Thế nhưng mà Bạch Cơ chỉ là đối với hắn nở nụ cười thoáng một phát, cũng không có hành động gì, đi đến gần rồi, Triển Dật thấy rõ Bạch Cơ thân ảnh, tựa hồ có chút sưng mù, che chắn, nguyên lai bọn hắn hay vẫn là một mảnh hư ảnh. Bạch Cơ hư ảnh mở ra hai tay, xõng Triển Dật làm một cái ngựa mặt lên trời thét dài động tác.

Triển Dật bắt đầu cũng không rõ, Bạch Cơ lại làm mấy cái động tác, chia chia cánh rừng, Triển Dật lấp bấp kinh hãi, nói: "Chúng ta muốn xuyên đeo... Xuyên qua cánh rừng đây?"

Bạch Cơ hư ảnh gật gật đầu, Triển Dật vội vàng khoát tay: "Không không không, trong lúc này có ăn thịt người yêu... Yêu cây!" Tại U Minh Động Thiên, hắn cái gì pháp thuật đều không thể thi triển, tuy nhiên chưa nói tới sợ hãi, nhưng dù sao không cần phải đi chịu chết.

Bạch Cơ hư ảnh một lần nữa cho hắn làm trưng cánh tay gào thét động tác, không hề đứt đoạn dùng nắm đấm đâm lòi lồng ngực của mình. Triển Dật hiểu được, nói: "Đem Ma Viên hồn thú triệu hoán đi ra?"

Bạch Cơ hư ảnh thoả mãn gật đầu, Triển Dật còn nói: "Triệu hoán Ma Viên hồn thú làm gì?"

Bạch Cơ hư ảnh lại chia chia yêu lâm, Triển Dật lại là khoát tay, Bạch Cơ xem ra thập phần phần nộ, hướng hắn giơ lên lợi kiếm. Triển Dật bắt đầu đi, chỉ phải mở ra hai tay, ngựa mặt lên trời thét dài, trong nháy mắt, phía sau của hắn, cũng tiếng nổ ra một tiếng rống to, Ma Viên hồn thú xuất hiện.

Bạch Cơ hư ảnh xếp đặt thoáng một phát đầu, ý bảo Triển Dật đi theo, Triển Dật vội vàng theo sau, Bạch Cơ hư ảnh cùng với Thương Lăng hư ảnh ngay tại phía trước một trái một phải, đi đầu bước vào yêu lâm. Triển Dật chân động, không dám lên trước, chỉ cảm thấy sau lưng bị người đẩy, lao đảo đi vài bước, nhìn lại, nhưng lại Ma Viên hồn thú đẩy hắn. Ma Viên hồn thú hung mãnh dị thường, nhìn về phía trên cũng là một bộ tự muốn đi vào đại chiến trạng thái.

Triển Dật biết rõ lúc này tiến vào yêu lâm đó là không có cách nào khác được rồi, Bạch Cơ hư ảnh cùng Thương Lăng hư ảnh đã tại phía trước múa lợi kiếm, bỏ ra một con đường. Triển Dật bắt đầu đi, chỉ phải đi vào theo, ba cái hư ảnh hai trước một sau, hình thành một cái ngược lại tam giác, đem Triển Dật hộ tại chính giữa. Đi đến cánh rừng ở chỗ sâu trong, quái dị sự tình rốt cuộc đã tới, yêu cây lòi ra một đầu nhảy càn rỡ, hướng Triển Dật kéo dài tới, tựa như một mảnh dải hẹp vừa mịn lại dài độc xà, không ngừng tập kích tới, muốn đâm vào Triển Dật thân hình, hút huyết nhục của hắn.

Nhưng là mỗi một đầu càn rỡ đều không thể xông qua Bạch Cơ hư ảnh cùng Thương Lăng hư ảnh giao hợp cùng một chỗ vòng kiếm, chỉ thấy không trung lớp ba lớp bốp tiếng nổ, một mảnh dải hẹp đoạn cảnh liền giống bị chém đứt xà đuôi, không ngừng rút xuống. Triển Dật vươn tay cánh tay, đón đỡ trên đầu, rút lại thân thể, chăm chú theo sát tại Bạch Cơ phía sau bọn họ.

Bọn hắn không ngừng tiến lên, bỏ xuống rất nhiều yêu cây, không cam lòng thất bại yêu cây vẫn không ngừng đem càn rỡ đuôi dài, từ phía sau đưa qua đến. Triển Dật chỉ nghe sau lưng Ma Viên hồn thú, không ngừng rống to, hắn thỉnh thoảng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nó ma trào bay múa, đem một mảnh dải hẹp không cam lòng cảnh liền xé thành một đoạn một đoạn.

Đã đến yêu lâm chỗ sâu nhất, như độc xà càn rỡ càng ngày càng nhiều, rậm rạp chằng chịt công kích tới. Có không ít vậy mà đột phá Bạch Cơ hư ảnh cùng Thương Lăng hư ảnh vòng kiếm, đột phá Ma Viên hồn thú bay múa ma trào, đánh tới Triển Dật trên người. May mắn Triển Dật cũng chuẩn bị lợi kiếm, dù là như thế, vẫn có cảnh liền đâm vào da thịt của hắn, đau đến hắn nhe răng nhếch miệng, không ngừng huy kiếm chém giết.

May mắn cái này phiền cảnh rừng cũng không phải rất lớn, thăm thiết đi tới hơn một canh giờ, bọn hắn rốt cục đi ra cái này phiền đáng sợ yêu lâm. Bạch Cơ hư ảnh cùng Thương Lăng hư ảnh ngừng lại, một hồi thân thể của bọn hắn chậm rãi hạ thấp, hình người biến mất, phục hóa thành Thương Lang hồn thú cùng Bạch Hồ thú ảnh. Triển Dật ủng hộ chỉ chốc lát, rốt cục hai chân mềm nhũn, ngồi trên mặt đất, miệng lớn thở. Bạch Cơ thú ảnh đi đến thân thể của hắn bờ, duỗi ra một chỉ thú trào, Triển Dật vừa ý mặt là một cái bờ câu trướng giống như lớn nhỏ màu xanh da trời quang cầu, Triển Dật biết rõ cái kia chính là thi hồn đan, hắn sớm biết như vậy thi hồn đan diệu dụng, vội vàng nhận lấy, không ngừng ma sát miệng vết thương của mình, quả nhiên bị ăn thịt người yêu cây đâm bị thương da thịt không ngừng khép lại.

Bạch Cơ thú ảnh chứng kiến Triển Dật miệng vết thương đều khép lại rồi, lại cho hắn xếp đặt thoáng một phát đầu ý bảo, thấp ô một tiếng, Thương Lang hồn thú lại lên đường. Triển Dật trong nội tâm chỉ nói là: "Không phải đâu, không phải đâu." Nhưng biết rõ đó là một khu vực khủng bố, nào dám cách Bạch Cơ nửa bước, chỉ đi theo thật sát.

Đi một chút lúc, đã đến một chỗ nước chiều chi địa, chứng kiến Bạch Cơ thú ảnh cùng Thương Lang hồn thú đập mạnh nước vào chiều bên trong, Triển Dật tựa như bị phản ánh từ hình, trên mặt nháy mắt không có nhan sắc, hắn biết rõ nơi này chính là cái kia có rất nhiều khô lâu đáng sợ đầm lầy.

Đây là một mảnh tĩnh mịch thế giới, tro tàn đồng dạng nước, thượng diện chất đầy cành khô lá héo úa, u lam hơi nước không ngừng bốc lên, bao phủ được toàn bộ nước chiều âm âm u, tầm nhìn vẫn chưa tới năm trượng xa. Nơi đặt chân lộ về hư thối nước bùn, càng đến ở chỗ sâu trong, sưng mù càng đậm, bên người là không ngừng ọt ọt ọt toát ra bong bóng.

Triển Dật trong nội tâm tràn đầy hàn ý, không thể tưởng được chính mình trụ lạc địa phương lại là như vậy một cái cực kỳ khủng bố địa phương.

Khủng bố thời khắc đã bắt đầu, Triển Dật chứng kiến trong ao đầm ngả trái ngả phải khô lâu khi bọn hắn tới gần thời điểm, cả đám đều ngồi, tựa như

đêm đó đồng dạng, đồng loạt tựa đầu sọ chuyển hướng Triển Dật.

Triển Dật trong nội tâm lớn tiếng gọi: "Xin nhờ, ta không phải các người người muốn tìm, không nên nhìn ta à, xem bọn hắc a, bọn hắc mới được là tuyệt thế cao thủ."

Thế nhưng mà, sở hữu tất cả khô lâu cũng giống như đêm hôm đó đồng dạng, đồng loạt hướng hắc đưa tay ra. Triển Dật trong nội tâm một cái lộp bộp, phát giác chính mình còn nắm cái kia màu xanh da trời quang cầu, thần kỳ lại đáng sợ thì hồn đan!

Bạn đang đọc truyện *Mô Trung Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.